

การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทย

นางสาวศิโยโกะ ทาคาฮาชิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ. ศ. 2539

ISBN 974-633-225-2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย

NEGATION IN THAI BASIC SERIAL VERB CONSTRUCTIONS

Miss Kiyoko Takahashi

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1996

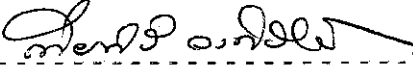
ISBN 974-633-225-2

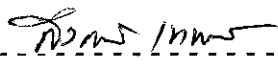
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทย
โดย นางสาวคิโยโกะ ทาคาฮาชิ
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา

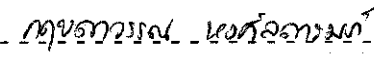
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

----- คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ฤงสูวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

----- ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์)

----- อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา)

----- กรรมการ
(อาจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

คีย์โทะ ทาคาฮาชิ : การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทย (NEGATION IN THAI BASIC SERIAL VERB CONSTRUCTIONS)

อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.กึ่งกาญจนา เทพกาญจนา, หน้า 161. ISBN 974-633-225-2

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยกระบวนที่ ๑ ถึง ๑๒ ที่ ยาใจ ชูวิชา (2536) ได้จำแนกไว้ โดยวิเคราะห์ว่าขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละกระบวน มีรูปแบบใดบ้าง มีการตีความอย่างไร และวิเคราะห์หาข้อจำกัดทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ของพฤติกรรมในการปฏิเสธนั้นๆ

ผู้วิจัยพบว่าขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานขึ้นอยู่กับตำแหน่งของคำปฏิเสธ และชนิดของกระบวน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆได้ ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยกระบวนที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๗ ๘ ๙ และ ๑๒ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงเหตุการณ์ซับซ้อน ซึ่งมีประเภทย่อยสองประเภท คือ ๑. เหตุการณ์ที่เกิดพร้อมกันหรือเหตุการณ์ที่มองได้จากสองมิติ (กระบวนที่ ๑ ๒ ๓ และ ๗) และ ๒. เหตุการณ์สองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันอย่างใกล้ชิด (กระบวนที่ ๗ ๘ ๙ และ ๑๒) การปฏิเสธกระบวนเหล่านี้จะครอบคลุมทั้งกริยาลิตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้าง (ไม่ + VP1 + VP2) ในกรณีปกติเราจะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาลิตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระบวนเหล่านี้ เนื่องจากปฏิเสธเฉพาะกริยาลิตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างแล้วมักทำให้เกิดข้อมูลที่เกินความจำเป็นหรือข้อมูลที่ไม่มีค่าควรแก่การสื่อสาร

กลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วยกระบวนที่ ๔ และ ๑๐ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงการกระทำและผลจากการกระทำ การปฏิเสธกระบวนเหล่านี้จะครอบคลุมกริยาลิตัวที่สองในหน่วยสร้างเพียงตัวเดียว (VP1 + ไม่ + VP2) ในกรณีปกติเราจะปฏิเสธเฉพาะกริยาลิตัวที่สองซึ่งแสดงผลจากการกระทำเท่านั้น เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงกระบวนเหล่านี้มีหน้าที่หลักในการสื่อสาร คือ ให้ข้อมูลว่าด้วยผลจากการกระทำว่าได้ประสมผลหรือไม่

กลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วยกระบวนที่ ๕ก ๕ข และ ๗ก ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงความหมายที่มีความหลากหลายในแง่ความรู้สึกหรือการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีประเภทย่อยสองประเภท คือ ๑. กริยาลิตัวที่หนึ่งแสดงความรู้สึกหรือการรับรู้ของมนุษย์ต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (กระบวนที่ ๕ก และ ๕ข) และ ๒. กริยาลิตัวที่สองแสดงลักษณะของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการตีความหรือการพรรณนาว่าด้วยลักษณะของการกระทำโดยผู้พูด (กระบวนที่ ๗ก) การปฏิเสธกระบวนเหล่านี้จะครอบคลุมทั้งกริยาลิตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้าง แต่ในกรณีพิเศษที่มีการคาดหมายดั้งเดิมว่าสภาพหรือเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาลิตัวที่สองนั้นจะต้องมีหรือต้องเกิดขึ้น การปฏิเสธอาจครอบคลุมกริยาลิตัวที่สองเพียงตัวเดียวก็ได้

กลุ่มที่ ๔ ประกอบด้วยกระบวนที่ ๑๑ ซึ่งแสดงสภาพที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงกระบวนเดียว เราไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระบวนที่ ๑๑ ได้ เนื่องจากประโยคปฏิเสธในกระบวนนี้ไม่สามารถสื่อความหมายที่มองเห็นภาพอย่างชัดเจนได้ จึงไม่มีเหตุผลที่จะใช้ในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุป ข้อจำกัดในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในกระบวนต่างๆ ล้วนเนื่องมาจากความพยายามของเราที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือ พยายามหลีกเลี่ยงข้อมูลที่กำกวมหรือข้อมูลที่เกินความจำเป็นในการสื่อสาร และข้อจำกัดทางด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับข้อจำกัดทางด้านกริยารับรู้อารมณ์ของมนุษย์เรา

ภาควิชา
สาขาวิชา
ปีการศึกษา 2538

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C610817: MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD: SERIAL VERB CONSTRUCTION / NEGATION / THAI

KIYOKO TAKAHASHI : NEGATION IN THAI BASIC SERIAL VERB CONSTRUCTIONS. THESIS ADVISOR : ASSI. PROF. KINGKARN THEPKANJANA, Ph.D. 161 PP. ISBN 974-633-225-2

The objectives of this study are to investigate the scope of negation resulting from placing the negative word (NEG) in front of the initial verb or between the verbs in Thai basic serial verb constructions (SVCs), which were classified into 12 patterns by Chuwicha (1993), along with possible interpretation of the negated SVC, and to investigate the pragmatic constraints in negating verbs in SVCs by providing motivation for the behavior of SVCs with respect to negation as well.

It is found that the scope of negation in an SVC depends on the position of NEG and on the type of SVC. All of the patterns of SVCs can be classified into 4 groups as far as negation is concerned:

(1) Both the first and the second verb phrases (VPs) are within the scope of negation (NEG + VP1 + VP2). This group is composed of patterns 1, 2, 3, 6, 7b, 8, 9 and 12, which represent a semantically complex event. Normally they do not allow NEG to intervene between the two VPs, because of the communicative ineffectiveness of the negated second VP, i.e., giving redundant information.

(2) Only the second VP is within the scope of negation (VP1 + NEG + VP2). This group is composed of patterns 4 and 10, whose second verbs represent the expected consequences of the first actions. Normally they do not allow NEG to appear in front of the first VP, because their main communicative function is to give information as to the result of the action, i.e., whether it has succeeded or not.

(3) Normally SVCs of this group allow NEG to appear before the first VP, however they allow NEG to intervene between the two VPs only in special contexts. This group is composed of patterns 5a and 5b, whose first verbs are complement-taking verbs expressing various kinds of feelings or attitudes towards the actions denoted by the second verbs, and pattern 7a, whose second verbs add various characteristics of the actions denoted by the first verbs.

(4) SVCs of pattern 11 which represent a state with some particular characteristics allow NEG to appear neither before the first VP nor between the two VPs. Since the negated SVCs of this pattern fail to denote particular characteristics of the state and give too vague information, we avoid using them in actual communication.

This study claims that the behavior of SVCs with respect to negation can be explained in terms of cognitive concept and communicative efficiency in actual usage. These pragmatic constraints stem from our way of recognizing phenomena in the world and our efforts to make communication efficient.

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์

ลายมือชื่อนิติศ..... น.ศ. อโนโตะ ทาดาชิ

สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... ศิวพร วัฒน

ปีการศึกษา..... 2538

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคล
ต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์
เทพกาญจนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวความคิด
และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย ตลอดจนได้ตรวจแก้ไขข้อ
บกพร่องต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง พร้อมทั้งให้กำลังใจ
แก่ผู้วิจัยซึ่งเป็นนิสิตชาวต่างชาติเป็นอย่างมากมาตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพียรศิริ
วงศ์วิภาานนท์ และ อาจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ ที่ได้กรุณาสละเวลา
ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาศาสตร์ที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย
เป็นอย่างดี ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการวิจัยภาษาและวิทยาการความรู้ ศูนย์
เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่ได้
ให้ข้อมูลในการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณน้ำใจและความเป็นมิตรของเพื่อนๆ ทุก
ท่านที่ได้ช่วยเหลือและคอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่พี่สาวและพี่เขยเป็นอย่างยิ่ง ที่
คอยให้ความรักและความห่วงใย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 ทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย	8
2.1.1 Sereechoensatit (1984)	8
2.1.2 Thepkanjana (1986)	9
2.1.3 ยาใจ ชูวิชา (2536)	10
2.1.4 สรุปร	15
2.2 การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย	17
2.2.1 Sereechoensatit (1984)	17
2.2.2 Thepkanjana (1986)	18

บทที่	หน้า
2.2.3 ยาใจ ชูวิชา (2536)	20
2.2.4 สรุป	21
2.3 การปฏิเสธโดยทั่วไป	23
2.3.1 Lyons (1978)	24
2.3.2 Givón (1984)	25
2.3.3 Masuoka (1989)	30
2.3.4 สรุป	31
2.4 คำปฏิเสธในภาษาไทย	32
2.4.1 Sookgasem (1990)	33
2.4.2 Ekniyom (1979)	34
2.4.3 Kullawanijaya (1968)	34
2.4.4 Noss (1984)	37
2.4.5 นววรรณ พันธุเมธา (2527)	38
2.4.6 สรุป	39
3 ผลจากการวิเคราะห์	41
3.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑	41
3.2 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๒	49
3.3 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๓	51
3.4 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๔	53
3.5.ก หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ก	56
3.5.ข หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ข	59
3.6 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๖	62
3.7.ก หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ก	63
3.7.ข หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ข	67
3.8 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๘	68

บทที่	หน้า
3.9 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๙	71
3.10 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๐	74
3.11 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑	76
3.12 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๒	77
3.13 สรุป	79
4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	92
4.1 สรุปผลการวิจัย	92
4.2 ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก ก ข้อมูลที่ได้นำมาใช้ในการวิจัย	102
ภาคผนวก ข ข้อมูลที่ไม่ได้นำมาใช้ในการวิจัย	120
ประวัติผู้วิจัย	161

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความเด่นในการรับรู้ในกรณีที่พื้นเป็นโลกแห่งความเงี่ยหรือโลกที่ไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นและภาพบนพื้นเป็นสภาพที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น	46
2 ความเด่นในการรับรู้ในกรณีที่พื้นเป็นสภาวะที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น บ่อยหรือมีความคาดหมายอยู่แล้วว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นและภาพบนพื้นเป็นการไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ยาใจ ชูวิชา (2536: 1) กล่าวว่า "ปรากฏการณ์ทางวากยสัมพันธ์ซึ่งมีลักษณะเด่นปรากฏการณ์หนึ่งในภาษาไทย คือ การที่กริยาสามารถเรียงกันได้โดยไม่มีคำใดๆมาคั่นกลาง นอกจากคำนามซึ่งทำหน้าที่กรรม" หน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาหรือกริยาวลีที่เรียงกันเช่นนี้ ยาใจ ชูวิชา เรียกว่า "หน่วยสร้างกริยาเรียง" งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยมีจำนวนมาก และมีความหลากหลายพอสมควร (ดูรายละเอียดในข้อที่ 2.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย) แต่ยังไม่มียานวิจัยชิ้นใดที่ได้ศึกษาเรื่องการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยโดยเฉพาะ นั่นคือ ศึกษาข้อจำกัดในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงและศึกษาขอบเขตการปฏิเสธที่เกิดขึ้นจากการใส่คำปฏิเสธเข้าไปในหน่วยสร้างกริยาเรียง ผู้วิจัยคิดว่าการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงดังกล่าวน่าจะมีประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

สาเหตุที่ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาเรื่องการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย คือ ผู้วิจัยเคยพบท่านอาจารย์ชาวญี่ปุ่นท่านหนึ่ง ซึ่งท่านมีความรู้ทางด้านภาษาไทยเป็นอย่างดี ท่านถามผู้วิจัยว่ามีความแตกต่างอย่างไรในระหว่างความหมายของประโยคปฏิเสธสองประโยค คือ "ไม่กินหมด" และ "กินไม่หมด" ในตอนนั้น ผู้วิจัยไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้ แต่ผู้วิจัยได้เริ่มสนใจเรื่องการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ต่อมาผู้วิจัยได้มีโอกาสอ่านวิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตของ ยาใจ ชูวิชา (2536) เรื่อง "ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย" ซึ่งได้ศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย และ

วิเคราะห์ความเป็นประโยชน์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย จากการอ่าน วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า ถึงแม้ ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์การ ปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยเพื่อพิจารณาความสัมพันธ์อย่างตรง แน่นระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงไว้ก็ตาม แต่ยังมีประเด็นที่ ยาใจ ชูวิชา ไม่ได้อภิปรายในรายละเอียดเพียงพอและน่าจะนำไปศึกษาต่อได้ ได้แก่ การพิจารณาการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงจากมุมมองของระบบการรับรู้ ปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันของเรา หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การพิจารณาการปฏิเสธ หน่วยสร้างกริยาเรียงโดยคำนึงถึงบริบทหรือสถานการณ์ในการกล่าวประโยค ปฏิเสธนั้นๆ ซึ่งเป็นเรื่องในแขนงของวิชาภาษาศาสตร์แขนงหนึ่ง นั่นคือ วัจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatics)

ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย น่าจะสะท้อนให้เห็นบางส่วนของระบบการรับรู้ปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันของ เรา เช่น "นั่งไม่ดูทีวี" ประโยคปฏิเสธนี้ฟังดูแล้วแปลกเพราะโดยปกติเราไม่ สามารถหาบริบทในการกล่าวประโยคนี้นี้ได้ เมื่อเราได้สังเกตเห็นข้อจำกัดในการ ปฏิเสธและมุ่งที่จะวิเคราะห์เรื่องการปฏิเสธเช่นนี้ เราจึงจำเป็นต้องอ้างอิงความ รู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเราด้วย ผู้วิจัยคาดว่าพฤติกรรมใน การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยเป็นพฤติกรรมทางภาษาชนิดหนึ่งซึ่ง น่าจะสามารถอธิบายได้โดยอ้างอิงระบบการรับรู้ปรากฏการณ์และความรู้ที่ได้มา จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าการศึกษาเรื่อง การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย นอกจากจะมีประโยชน์ในการ พัฒนาการศึกษานิตยสารกริยาเรียงแล้ว ยังสามารถเสนอข้อมูลใหม่ของกลไก ทางภาษาในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ปรากฏการณ์ในชีวิต ประจำวันของเราได้อีกด้วย

อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาเรื่องการปฏิเสธในหน่วยสร้าง กริยาเรียงในภาษาไทยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่าง ประเทศด้วย กล่าวคือ ช่วยให้ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยสามารถเห็นข้อ

จำกัดในพฤติกรรมในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยได้ง่ายยิ่งขึ้น และทำให้เข้าใจภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น

ในการวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยจะใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ๑๒ กระสวน ที่ ยาใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้ (ดูรายละเอียดในข้อที่ 2. 1. 3 งานวิจัยของ ยาใจ ชูวิชา 2536) เป็นกรอบในการวิเคราะห์หลัก ทั้งนี้ก็เพราะว่า ยาใจ ชูวิชา ได้ จำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานตามคุณสมบัติทางความหมายของคำกริยาและ ข้อจำกัดในแง่ตำแหน่งของคำกริยาแต่ละประเภทที่ปรากฏในหน่วยสร้างโดยคำนึง ถึงเรื่องระบบการรับรู้ปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันของเรา (ดูรายละเอียดเรื่อง นี้ในข้อที่ 2. 1. 4 สรุปการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากระสวนที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยา เรียงพื้นฐานในงานวิจัยขั้นนี้ และคาดว่าพฤติกรรมในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยา เรียงพื้นฐานน่าจะแปรไปตามกระสวนที่ ยาใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้ในแต่ละกระสวน อย่างเป็นระบบ

กล่าวโดยสรุป ในงานวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยใคร่จะวิเคราะห์ขอบเขตการ ปฏิเสธที่เกิดขึ้นจากการใส่คำปฏิเสธเข้าไปในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานใน แต่ละกระสวนที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้และพิจารณาสาเหตุของพฤติกรรมใน การปฏิเสธนั้นๆ

1.2 วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน
2. วิเคราะห์ขอบเขตของการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1. กระสวนของหน่วยสร้างกริยาเรียงเป็นตัวกำหนดการเติมคำปฏิเสธ

2. ขอบเขตของการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานขึ้นอยู่กับตำแหน่งของคำปฏิเสธและชนิดของกระบวน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานซึ่งปรากฏใช้ในภาษาไทยกรุงเทพฯ ในสมัยปัจจุบัน และขอบเขตการวิจัยจะถูกจำกัดโดยคำจำกัดความของคำศัพท์สำคัญและข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้

1.4.1 คำจำกัดความของคำศัพท์สำคัญในงานวิจัยชิ้นนี้

คำศัพท์สำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสองคำ คือ "หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน" และ "ขอบเขตการปฏิเสธ"

1. "หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน" ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง หน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาสองคำที่ปรากฏเรียงกันโดยไม่มีคำใดๆ รวมทั้งการเว้นวรรคปรากฏคั่นระหว่างคำกริยานั้นๆ ยกเว้นค่านามที่มีหน้าที่เป็นกรรมของกริยาที่อยู่ข้างหน้า และคำกริยานั้นๆ ต้องสามารถปรากฏเดี่ยวได้โดยมีความหมายคงเดิม กล่าวคือ ถ้าคำกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงปรากฏเดี่ยว คำกริยาที่ปรากฏเดี่ยวนั้นต้องมีความหมายไม่แตกต่างไปจากที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียง ยกตัวอย่างเช่น กริยา "ไป" "ออก" "เสีย" ในประโยค "เขาผิงไป" "เขาสวยออก" "ชักผ้าเสีย!" เป็นคำกริยาที่เมื่อปรากฏเดี่ยวแล้วจะมีความหมายต่างออกไปจากที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียง ประโยคเหล่านี้จึงไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของการวิจัย ในทางตรงกันข้าม กริยา "ไป" "เข้า" "มา" ในประโยค "เขาเดินไป" "เขาวิ่งเข้ามา" มีความหมายไม่ต่างจากคำกริยาที่ปรากฏเดี่ยว ประโยคทั้งสองจึงอยู่ภายใต้ขอบเขตของการวิจัย อนึ่ง การเรียงกันของคำกริยาในงานวิจัยชิ้นนี้จะไม่รวมถึงการเรียงกันของคำกริยาเพื่อสร้างคำใหม่ เช่น "เปลี่ยนแปลง" "ปรับปรุง" "ส่งเสริม" เป็นต้น การเรียงกันแบบนี้เป็นกระบวนการสร้างคำใหม่ที่เรียกว่า คำซ้อนหรือคำผสม และกริยาวลีที่เกิดจากการเรียงกัน

เพื่อสร้างคำใหม่จะมีความหมายใหม่ ในขณะที่ในหน่วยสร้างกริยาเรียงกริยา แต่ละคำยังมีความหมายเดิม ซึ่งผู้วิจัยถือตาม ยาใจ ชูวิชา (2536: 4, 5, 19, 39)

2. "ขอบเขตการปฏิเสธ" ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง ขอบเขตซึ่งสามารถรับอิทธิพลของการปฏิเสธจากคำปฏิเสธที่อยู่ในตำแหน่งข้างหน้าได้ ขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานมีสองแบบ กล่าวคือ ถ้านำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง (ไม่ + VP1 + VP2) ยกตัวอย่างเช่น "ไม่วิ่งหลบ" ในขณะที่ถ้านำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมกริยาวลีตัวที่สองเพียงตัวเดียวเท่านั้น (V1 + ไม่ + V2) ยกตัวอย่างเช่น "มองไม่เห็น"¹

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยไม่ได้มุ่งที่จะวิเคราะห์ว่าจะสามารถตีความการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นๆ ได้กี่แบบ แต่ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างการปฏิเสธประเภทใหญ่ๆสองประเภท ได้แก่ การปฏิเสธในเชิงบอกความตรงกันข้าม (contrary) และการปฏิเสธในเชิงบอกความขัดแย้ง (contradictory) (ดูรายละเอียดเรื่องการปฏิเสธสองประเภทนี้ในข้อที่ 2.3.1 Lyons 1978)

อนึ่ง ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยไม่ใช้ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่ได้" แต่จะใช้ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่" เพียงอย่างเดียว เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนในการตีความ (ดูรายละเอียดเรื่องคำปฏิเสธในภาษาไทยในข้อที่ 2.4)

¹ กริยาวลีตัวแรก (VP1) หรือตัวที่สอง (VP2) ที่ถูกขีดเส้นใต้หมายถึงถึงว่ากริยาตัวนั้นๆอยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ

1.4.2 ข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัยขั้นนี้

ข้อมูลหลักที่ได้นำมาวิเคราะห์ในงานวิจัยขั้นนี้ คือ ข้อมูลที่ได้มาจาก "ห้องปฏิบัติการวิจัยภาษาและวิทยาการความรู้ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม" ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยที่มีค่าปฏิเสธในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกหรือระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง ซึ่งได้คัดเลือกออกมาจากเอกสารต่างๆ ที่ห้องปฏิบัติการวิจัยภาษา ได้เก็บไว้ในความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้แล้วยังใช้ข้อมูลที่ได้โดยการนำค่าปฏิเสธมาใส่ในตัวอย่างของหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานที่ ยาจ ชูวิชา (2536) ได้เสนอไว้

อนึ่ง ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าในข้อมูลที่ได้มาจากห้องปฏิบัติการวิจัยภาษา ดังกล่าวมีการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานซึ่งไม่สามารถจัดไว้ในกระสวนของหน่วยสร้างกริยาเรียง ๑๒ กระสวนที่ ยาจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้ได้ เช่น การปฏิเสธในหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาบอกการกระทำปฐมภูมิสองคำ การปฏิเสธในหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาบอกการกระทำและสภาพ เป็นต้น ซึ่งในงานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยไม่ได้วิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงเหล่านี้ แต่จะวิเคราะห์เฉพาะการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงใน ๑๒ กระสวนที่ ยาจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้เท่านั้น (ดูตัวอย่างของข้อมูลที่ได้มาจากห้องปฏิบัติการวิจัยภาษา ในภาคผนวก ก และ ข ที่แนบเอาไว้ในตอนท้าย)

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรม โดยศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับหน่วยสร้างกริยาเรียงและการปฏิเสธ
2. รวบรวมข้อมูล กล่าวคือ เก็บข้อมูลที่เป็นกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยโดยใช่วิธีที่ได้กล่าวไว้ในข้อที่ 1.4.2 ซึ่งข้อมูลที่ได้มานั้นเป็นข้อมูลดิบ กล่าวคือ เป็นประโยคปฏิเสธที่พบในเอกสารต่างๆซึ่งไม่ได้

ถูกจัดเป็นหมวดหมู่ไว้ ดังนั้น จึงต้องจำแนกข้อมูลดิบดังกล่าวออกเป็น ๑๒ กระสวน ตามที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้ก่อน เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ และ ข้อมูลที่ได้มาจากการนำคำปฏิเสธมาใส่ในตัวอย่างของหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานที่ ยาใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ในภาษาไทยใน ๑๒ กระสวน โดยวิเคราะห์ว่ารูปแบบของขอบเขตการปฏิเสธใน หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานแต่ละกระสวนมีรูปแบบใดบ้าง มีการตีความอย่างไร และวิเคราะห์หาข้อจำกัดทางวจนปฏิบัติศาสตร์ของพฤติกรรมในการปฏิเสธนั้นๆ

4. สรุปและเสนอผลการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ขยายความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาไทย
2. เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาในบทนี้ออกเป็นสี่ตอนใหญ่ๆ คือ ตอนที่หนึ่งว่าด้วยเรื่องหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย ตอนที่สองว่าด้วยเรื่องการศึกษาการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย ตอนที่สามว่าด้วยเรื่องการศึกษาการปฏิเสธโดยทั่วไป และตอนที่สี่ว่าด้วยเรื่องการศึกษาการปฏิเสธในภาษาไทย

2.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

ในที่นี้ ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัยที่ศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยอย่างเป็นระบบสามชั้น ซึ่งได้แก่ Sereechoensatit (1984) Thepkanjana (1986) และ ยาใจ ชูวิชา (2536) ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันในการศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยในอดีต

2.1.1 Sereechoensatit (1984)

Sereechoensatit ได้ศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยภาษาที่ประกอบด้วยกริยาในภาษาไทย โดยแยกหน่วยภาษาที่ประกอบด้วยกริยาออกเป็นประเภทใหญ่ๆสองประเภท ประเภทแรกคือหน่วยภาษาที่ประกอบด้วยคำกริยาและคำนามซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะทำหน้าที่เป็นกริยาหนึ่งคำ (conjunct verbs) เช่น "ผิดตา" "เสียใจ" และประเภทที่สองคือหน่วยภาษาที่ประกอบด้วยกริยาลิตั้งแต่สองวลีขึ้นไปเรียงกัน (verbs-in-series) ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทย่อยอีกสองประเภท คือ กริยาที่เรียงกันโดยมีประธานร่วมกัน (serial verbs) เช่น "ไปหาหมอ" "ยืนร้องเพลง" และกริยาที่เรียงกันโดยที่คำกริยาหนึ่งขยายความหมายของคำกริยาอีกคำหนึ่ง

(compound verbs) เช่น "เริ่มร้องเพลง" "อ่านหนังสืออยู่"

กริยาที่เรียงกันโดยมีประธานร่วมกันอาจแสดงการกระทำสองอย่าง กล่าวคือ การกระทำที่เกิดขึ้นตามลำดับ เช่น "ไปหาหมอ" หรือการกระทำที่เกิดขึ้นพร้อมกัน เช่น "ยืนร้องเพลง" ส่วนกริยาที่เรียงกันโดยที่คำกริยาหนึ่งขยายความหมายของคำกริยาอีกคำหนึ่งสามารถจำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้อีกสองประเภท คือ ประเภทที่ขยายความหมายทางคำศัพท์ เช่น "อยากกิน (ส่วนเติมเต็ม)" "เดินไป (ทิศทางของการเคลื่อนที่)" "ตัดกระดาษขาด (ผลจากกระบวนการ)" และประเภทที่ขยายความหมายทางไวยากรณ์ เช่น "สวayout (ส่วนขยาย)" "ถูกแม่ตี (กรรมวาจก)" "บอกว่าจะมา (การอ้างถึง)" "กินข้าวแล้ว (การณัลักษณะ)" "ควรไป (ความรู้สึกของผู้พูดในขณะพูด)"

Sereechoensatit ได้กล่าวโดยสรุปว่าเมื่อเราจะวิเคราะห์โครงสร้างของกริยาที่เรียงกัน เราจะต้องพิจารณาข้อมูลในระดับคำศัพท์ (lexicon) เนื่องจากโครงสร้างของกริยาที่เรียงกันนั้นน่าจะเป็นปรากฏการณ์ที่มาจากกระบวนการทางภาษาในระดับคำศัพท์มากกว่าในระดับวากยสัมพันธ์

2.1.2 Thepkanjana (1986)

Thepkanjana ได้ศึกษาหน้าที่ของกลไกทางภาษาของหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งเป็นกลุ่มกริยาที่เกิดเรียงติดต่อกันโดยไม่มีหน่วยภาษาใดๆมาคั่นกลางยกเว้นค่านามที่เป็นกรรมของกริยาในหน่วยสร้าง และพบว่ากริยาวลีตัวที่สองมีหน้าที่ต่างๆ เช่น เติมความหมายของกริยาตัวแรกให้สมบูรณ์ เช่น "ทำให้ฉันโกรธ (การิต)" "กินอิ่ม (ผลจากการกระทำ)" "อยากดูหนัง (ความรู้สึกของผู้พูด)" "ได้ยืนสุดาร้องไห้ (การรับรู้)" "ถูกครูว่า (กรรมวาจก)" หรืออาจแสดงทิศทางของการเคลื่อนที่ เช่น "ส่งจดหมายไป" และการณัลักษณะ เช่น "คอยกวาดฉัน" คุณสมบัติของกริยาตัวแรกและหน้าที่ต่างๆของกริยาวลีตัวที่สองดังกล่าวจะกำหนดกระสวนของหน่วยสร้างกริยาเรียง

Thepkanjana ยังได้จำแนกหน้าที่ของหน่วยสร้างกริยาเรียงออกอีก

สองหน้าที่ คือ ประเภทที่แสดงจุดมุ่งหมาย (purposive SVC's) เช่น "มายืมเงิน" และประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดพร้อมกัน (simultaneous SVC's) เช่น "ยืนร้องเพลง" ทั้งสองประเภทนี้มีลักษณะร่วมกัน คือ กริยาต้องแสดงการกระทำและต้องการผู้กระทำเป็นประธาน กริยาทั้งสองจะต้องมีกาลและมาลาาร่วมกัน ประธานของกริยาทั้งสองต้องมีหน้าที่ทางไวยากรณ์เดียวกัน การกระทำที่แสดงด้วยกริยาตัวแรกจะเกิดขึ้นเพื่อให้ปรากฏการกระทำที่แสดงด้วยกริยาตัวที่สอง และไม่สามารถถูกปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองได้ ประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดพร้อมกัน นอกจากจะมีลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังมีลักษณะที่ว่า กริยาตัวแรกจะต้องแสดงอากัปกริยาของการกระทำที่แสดงด้วยกริยาตัวที่สอง และต้องมีช่วงระยะเวลาในการกระทำที่แสดงด้วยกริยาแต่ละตัว

นอกจากนี้แล้ว Thepkanjana ยังพิจารณาคำหลายคำที่เกิดในหน่วยสร้างกริยาเรียงและ เชื่อกันว่าเป็นคำไวยากรณ์ เช่น "ซัปรดให้สุดา" "โทรคัพท์ถึงสุดา" "เอามิดตัดของ" และพบว่าคำเหล่านี้ไม่ใช่คำไวยากรณ์แต่ยังมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่เป็นกริยาอยู่ ถึงแม้ว่าคำว่า "ว่า" ซึ่งอาจทำหน้าที่แสดงส่วนเติมเต็มในหน่วยสร้างกริยาเรียง แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่ กล่าวคือ ส่วนเติมเต็มที่ตามหลัง "ว่า" นั้นต้องเป็นข้อมูลเฉพาะการกล่าวหรือความคิดหรือความรู้สึกเท่านั้น เช่น "เขาเข้าใจว่าฉันเกลียดเขา"

Thepkanjana ได้กล่าวโดยสรุปว่าไม่มีโครงสร้างลึกหรือโครงสร้างพื้นฐานทางวากยสัมพันธ์ที่เป็นหนึ่งเดียว (underlying syntactic structure) ซึ่งที่สามารถใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงได้ในทุกกรณี แต่โครงสร้างลึกหรือโครงสร้างพื้นฐานทางวากยสัมพันธ์ต้องเปลี่ยนไปตามหน้าที่ของกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละหน่วยสร้าง

2.1.3 ยาใจ ชูวิชา (2536)

ยาใจ ชูวิชา ได้ศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย และวิเคราะห์ความเป็นประโยค

ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

ขั้นตอนแรกในการวิเคราะห์ ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์ประเภททางความหมายของกริยาที่ปรากฏในตำแหน่งแรกและตำแหน่งที่สองในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยกริยาวลีเพียงสองกริยาวลีเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าถึงแม้ว่าจำนวนกริยาวลีที่ประกอบในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละหน่วยสร้างจะมีความหลากหลาย แต่ก็มีข้อจำกัดในการเกิดร่วมกันระหว่างกริยาวลีเพียงสองกริยาวลีเท่านั้น นั้นหมายความว่า กริยาวลีสองกริยาวลีอาจเกิดเรียงกันตามเงื่อนไขบางประการ แล้วรวมกันทำหน้าที่เป็นหนึ่งกริยาวลี ซึ่งอาจเกิดร่วมกับกริยาวลีอีกกริยาวลีหนึ่งก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น "เขาอยากขับรถขึ้นภูเขา" ในประโยคนี้ กริยาวลี "ขับรถ" และ "ขึ้นภูเขา" เกิดเรียงกันตามเงื่อนไขบางประการ แล้วรวมกันเป็นกริยาวลี "ขับรถขึ้นภูเขา" ซึ่งเกิดร่วมกับกริยา "อยาก" ดังนั้น หน่วยสร้างกริยาเรียงจึงสามารถจำแนกได้เป็นสองชนิด คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานและหน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อน

หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยกริยาเพียงสองคำ กริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างนี้มีข้อจำกัดในการเกิดร่วมกัน และสามารถแบ่งได้เป็นกระสวนต่างๆ ๑๔ กระสวน (๑๒ กระสวนใหญ่ และอีก ๒ กระสวนย่อย) ตามคุณสมบัติทางความหมายของคำกริยาและข้อจำกัดในแง่ตำแหน่งคำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้าง ซึ่งกริยาบางประเภทมีตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจงในการปรากฏ กล่าวคือ จะปรากฏในตำแหน่งแรกตำแหน่งเดียวหรือตำแหน่งที่สองตำแหน่งเดียว เช่น กริยาบอกการกระทำที่บอกอากัปกริยาในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด กริยาบอกสภาพและคุณสมบัติ และกริยาบอกการเปลี่ยนแปลง จะไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งที่สองได้ และมีเฉพาะกริยาบอกการกระทำปฐมภูมิเท่านั้นที่สามารถปรากฏได้ทั้งในตำแหน่งแรกและตำแหน่งที่สองในหน่วยสร้างกริยาเรียง ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานออกเป็น ๑๒ กระสวนดังนี้คือ

กระสวน ๑

กริยาบอกการกระทำ (ปฐมภูมิ) + กริยาบอกการกระทำ (อรุณภูมิ)

ตัวอย่างเช่น ยกมือรับไหว้

กระสวน ๒

กริยาบอกการกระทำ (ท่าทาง) + กริยาบอกการกระทำ

ตัวอย่างเช่น นั่งดูหนังสือ

กระสวน ๓

กริยาบอกการเคลื่อนที่ (ของร่างกายและวัตถุ) + กริยาบอกการกระทำ (เคลื่อนที่)

ตัวอย่างเช่น วิ่งเข้าบ้าน

กระสวน ๔

กริยาบอกการกระทำ (ทางประสาทสัมผัส) + กริยาบอกการรับรู้ (ทางประสาทสัมผัส)

ตัวอย่างเช่น มองเห็น

กระสวน ๕ก

กริยาบอกความต้องการ + กริยาบอกการกระทำ

ตัวอย่างเช่น ต้องการไปโรงเรียน

กระสวน ๕ข

กริยาบอกความรู้สึก + กริยาบอกการกระทำ

ตัวอย่างเช่น เต็มใจเลี้ยง

กระสวน ๖

กริยาบอกการกระทำ (อาภักปกริยา) + กริยาบอกการกระทำ

ตัวอย่างเช่น รีบไขกระจก

กระสวน ๗ก

กริยาบอกการกระทำ (อกรรมกริยา) + กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน

ตัวอย่างเช่น เรียนเป็นครู

กระบวน ๗ข

กริยาบอกการกระทำ (สกรรมกริยา) + กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน
ตัวอย่างเช่น ตัดเป็นคำ

กระบวน ๘

กริยาบอกการกระทำ (ปฐมภูมิ) + กริยาบอกการกระทำ (ปฐมภูมิ)
ตัวอย่างเช่น บึงปลากิน

กระบวน ๙

กริยาบอกการกระทำ (ทิศทาง) + กริยาบอกการกระทำ
ตัวอย่างเช่น ไปทำงาน

กระบวน ๑๐

กริยาบอกการกระทำ (ปฐมภูมิ) + กริยาบอกกระบวนการทางกายภาพ
ตัวอย่างเช่น ปาแก้วแตก

กระบวน ๑๑

กริยาบอกสภาพ (ทางกายภาพ) + กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน
ตัวอย่างเช่น ชุปชั้นเป็นครีม

กระบวน ๑๒

กริยาบอกการเปลี่ยนแปลง + กริยาบอกความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน
ตัวอย่างเช่น ซากสัตว์เปลี่ยนเป็นหิน

ส่วนหน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อน คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบ
ด้วยกริยาตั้งแต่สองคำขึ้นไป หน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อนนี้อาจอยู่ในรูปของหน่วย
สร้างกริยาเรียงพื้นฐานเกิดร่วมกับคำกริยาอีกคำหนึ่ง หรือหน่วยสร้างกริยาเรียง
พื้นฐานเกิดร่วมกับหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานอื่นๆ

ต่อมา ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์เรื่องความเป็นประโยชน์ของหน่วย
สร้างกริยาเรียงในภาษาไทย โดยพิจารณาความตรึงแน่น (compactness) หรือ
ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดและแนบแน่นระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้น

ฐาน ซึ่งรวมถึงคุณสมบัติ ๔ ประการ คือ ๑. การมีประธานร่วมกัน ๒. การอ้างถึงเวลาเดียวกัน ๓. การมีการณ์ลักษณะเดียวกัน และ ๔. การไม่อนุญาตให้คำปฏิเสธปรากฏระหว่างคำกริยาทั้งสอง ผลจากการวิเคราะห์ คือ มีกระบวน ๑๐ กระบวนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวครบทั้ง ๔ ประการ จึงมีความตรึงแน่นระหว่างกริยาในระดับสูงสุดและมีเอกภาพ ซึ่งจัดเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างที่เป็นเอกประโยค (mono-clausal SVC's) ในขณะที่มีอีก ๔ กระบวนที่มีคุณสมบัติไม่ครบทั้ง ๔ ประการ จึงมีความตรึงแน่นในระดับต่ำลงมาและไม่มีเอกภาพ จึงจัดเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างที่ไม่ใช่เอกประโยค (non-mono clausal SVC's)

นอกจากนี้แล้ว ยาใจ ชูวิชา ยังได้วิเคราะห์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์และเวลาในการเกิดเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ซึ่งพบว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานแสดงความสัมพันธ์ในแง่เวลาในการเกิดเหตุการณ์ ๕ ประเภทดังนี้ คือ

๑. เหตุการณ์ทั้งสองเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทดังนี้
 - ๑.๑. เหตุการณ์สองเหตุการณ์เกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิท (กระบวน ๑ ๒ ๓ ๕ข ๖ ๗ก และ ๑๑)
 - ๑.๒. มีความกำกวมระหว่างการเกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิทหรือเหลื่อมเวลากัน (กระบวน ๔)
๒. เหตุการณ์ทั้งสองเกิดเรียงต่อกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทดังนี้
 - ๒.๑. การเกิดเรียงต่อกันโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ที่สอง (กระบวน ๘ ๙ และ ๑๒)
 - ๒.๒. การเกิดเรียงต่อกันโดยมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ที่สอง คือ ไม่มีการบ่งชี้ชัดเจนว่าเหตุการณ์ที่สองจะเกิดขึ้นทันทีที่เหตุการณ์ที่หนึ่งสิ้นสุดลง (กระบวน ๗ข และ ๑๐)
 - ๒.๓. การไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่สอง แต่ถ้าเกิดจะเกิดหลัง

เหตุการณ์แรก คือ เมื่อเหตุการณ์ที่หนึ่งซึ่งเป็นการกระทำทางกายภาพสิ้นสุดลง เหตุการณ์ที่สองจะเกิดขึ้นทันที (กระสวน ๕ก)

จากการวิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงเหล่านี้ ยาใจ ชูวิชา พบว่าความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงและคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงสัมพันธ์กันอย่างไรระบบ กล่าวคือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างประโยคต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่เสนอโดยหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นๆจะต่างกันด้วย กล่าวคือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยคจะเสนอความหมายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์ได้ ๒ แบบ คือ เหตุการณ์เกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิท (กระสวน ๑ ๒ ๓ ๕ข ๖ ๗ก และ ๑๑) และ เหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์เกิดเรียงต่อกันโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาของการเกิด เหตุการณ์ที่สอง (กระสวน ๘ ๙ และ ๑๒) ส่วนหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่เป็นเอกประโยคจะเสนอความหมายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์ได้ ๓ แบบ คือ ความกำกวมของการเกิดพร้อมกันของเหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์แบบซ้อนทับกันสนิทหรือแบบเหลื่อมเวลากัน (กระสวน ๔) เหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์เกิดเรียงต่อกันโดยมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ที่สอง (กระสวน ๗ข และ ๑๐) และเหตุการณ์ที่สองอาจจะเกิดหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้า เหตุการณ์ที่สองเกิดจะเกิดหลังเหตุการณ์ที่ ๑ (กระสวน ๕ก)

2.1.4 สรุป

จากการทบทวนงานวิจัยสามชั้นดังกล่าวข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่ามีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันในระหว่างงานวิจัยสามชั้นนี้ ความคล้ายคลึงกันก็คือ งานวิจัยทั้งสามชั้นได้ชี้ให้เห็นว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยจะสามารถจำแนกออกเป็นกระสวนต่างๆโดยคำนึงถึงคุณสมบัติของกริยาและความสัมพันธ์ทางความหมายหรือทางหน้าที่ระหว่างกริยาในหน่วยสร้างได้ โดยเฉพาะทั้งสามท่านมีความเห็นพ้องต้องกันว่าคุณสมบัติเฉพาะตัวของคำกริยาเป็น

ปัจจัยสำคัญในปรากฏการณ์ของหน่วยสร้างกริยาเรียง ส่วนความแตกต่างกันก็คือ
เกณฑ์หรือมุมมองหลักในการจำแนกออกเป็นกระสวนต่างๆ กล่าวคือ

Sereechoensatit ได้ใช้เกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์และเกณฑ์ทาง
ความหมายปนกันในการจำแนกออกเป็นกลุ่มต่างๆ เช่น กริยาที่เรียงกันมีประธาน
ร่วมกันหรือไม่ มีความสัมพันธ์ที่ขยายความหมายทางคำศัพท์หรือทางไวยากรณ์
 เป็นต้น

Thepkanjana ได้ให้ความสำคัญต่อหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ของกริยา
เช่น กริยาตัวที่สองเป็นส่วนเติมเต็มที่ทำหน้าที่ขยายความหมายให้สมบูรณ์ หรือทำ
หน้าที่แสดงทิศทางในการเคลื่อนที่หรือการณลักษณะ เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ยังได้
เสนอหน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทใหญ่ๆสองประเภท คือ ประเภทที่แสดงจุดมุ่ง
หมายและประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นพร้อมกัน แต่ผู้วิจัยคิดว่าเราจะต้อง
จำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงออกเป็นประเภทต่างๆที่มีลักษณะละเอียดมากกว่า
ประเภทที่ Thepkanjana ได้เสนอไว้

ส่วน ยาใจ ชูวิชา ได้ใช้เกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์และเกณฑ์ทางความ
หมายปนกันเช่นเดียวกันกับ Sereechoensatit แต่มีลักษณะเด่นในการจำแนก
ออกเป็นกระสวนต่างๆ กล่าวคือ ยาใจ ชูวิชา ได้ให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติทาง
ความหมายของกริยาในแง่ที่ว่าเราจะรับรู้เหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยานั้นๆว่าเป็น
อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกกริยาบอกการกระทำออกเป็น
ประเภทใหญ่ๆสองประเภท คือ กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิและกริยาบอกการกระทำ
ทำปฐมภูมิ เช่น "เดิน มอง กิน ปา" การกระทำปฐมภูมิเป็นการกระทำที่เราทุก
คนสามารถรับรู้ได้เหมือนกันและรับรู้ได้อย่างชัดเจนแน่นอนว่าการกระทำนั้นๆใช้
ส่วนใดของร่างกายในการกระทำ ส่วนการกระทำปฐมภูมิเป็นการกระทำที่เราไม่
รู้ชัดหรือไม่รู้แน่นอนว่าการกระทำนั้นๆใช้อวัยวะส่วนใดของร่างกาย หรือไม่รู้ว่า
การกระทำนั้นๆกระทำอย่างไร ซึ่งอาจเป็นการกระทำทางกายภาพก็ได้แต่การ
กระทำนั้นต้องไม่ชัดเจนในแง่วิธีการที่ใช้ในการกระทำ เช่น "ไป รีบ ทั้ง คิด"
(ยาใจ ชูวิชา 2356: 40-41)

ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อเราพิจารณาพฤติกรรมในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียง เราจำเป็นจะต้องคำนึงถึงระบบการรับรู้ปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันของเราดังกล่าวข้างต้น กรอบในการวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงจึงน่าจะเป็นสิ่งซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ดังกล่าว นี่คือสาเหตุที่ผู้วิจัยได้นำกระสวนที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ในงานวิจัยชิ้นนี้ เนื่องจาก ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานออกเป็น ๑๒ กระสวนโดยให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติทางความหมายของกริยาในแง่ที่ว่าเราจะรับรู้เหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยานั้นๆว่าเป็นอย่างไร อย่างเช่น กระสวนที่ประกอบด้วยกริยาบอกการกระทำปฐมภูมิและกริยาบอกการกระทำอุปปฐมภูมิ เป็นต้น

2.2 การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย

ในข้อนี้ ผู้วิจัยจะเสนอเฉพาะเรื่องการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยที่ได้พบในงานวิจัยสามชิ้นที่ได้กล่าวถึงในข้อที่ 2.1 เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยในงานวิจัยชิ้นนี้

2.2.1 Sereechoensatit (1984)

Sereechoensatit (1984: 123-131) ได้กล่าวถึงขอบเขตการปฏิเสธในกริยาที่เรียงกันประเภทต่างๆ กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

๑. ขอบเขตการปฏิเสธในกริยาที่เรียงกันโดยมีประธานร่วมกัน (serial verbs) มีรูปแบบสองรูปแบบ คือ อาจสามารถปฏิเสธทั้งหน่วยสร้างหรือปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองเท่านั้น เช่น "ชาติไม่นั่งอ่านหนังสือ / ชาตินั่งไม่อ่านหนังสือ" "ชาติไม่ใช้ปากกาเขียนจดหมาย / ชาติใช้ปากกาไม่เขียนจดหมาย"
๒. ขอบเขตการปฏิเสธในกริยาที่เรียงกันโดยที่คำกริยาหนึ่งขยายความหมายของคำกริยาอีกคำหนึ่ง (compound verbs) มีรูปแบบสองรูปแบบ เช่น "ชาติไม่ออกไปโรงเรียน / ชาติอยากไม่ไปโรงเรียน"

๓. ในกรณีที่กริยาตัวแรกเป็นกริยาบอกการสื่อสารหรือเป็นกริยาบอกความคิดหรือความรู้สึกและกริยาที่สองเป็นกริยาบอกการเคลื่อนที่ หรือในกรณีที่กริยาตัวที่สองเป็นกริยาบอกการเคลื่อนที่ในเชิงนามธรรม (modifying directional verbs) หรือกริยาบอกการณลักษณะ ขอบเขตการปฏิเสธจะมีเพียงรูปแบบเดียว คือ ไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองได้ แต่ต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรก เช่น "*นวลโทรศัพท์ไม่ไปโรงเรียน (การสื่อสาร)" "*นวลสูงไม่ไป (การเคลื่อนที่ในเชิงนามธรรม)" "*นวลอ่านหนังสือไม่อยู่ (การณลักษณะ)"

๔. ในกรณีที่กริยาตัวที่สองเป็นกริยาบอกความสามารถหรือความชำนาญ ได้แก่ "ได้ เป็น ไหว" ขอบเขตการปฏิเสธจะมีเพียงรูปแบบเดียว คือ ไม่สามารถปฏิเสธทั้งหน่วยสร้างได้ แต่ปฏิเสธได้เฉพาะกริยาตัวที่สองเท่านั้น เช่น "ชาติยกจักรยานไม่ไหว / *ชาติไม่ยกจักรยานไหว"

๕. ในกรณีที่กริยาตัวที่สองเป็นกริยาบอกความสุดยอด (culminative verbs) ขอบเขตการปฏิเสธมีรูปแบบสองรูปแบบ เช่น "นวลไม่ตัดกระดาษขาด / นวลตัดกระดาษไม่ขาด" แต่กริยาตัวที่สองที่สามารถถูกปฏิเสธได้ เช่น "นวลตัดกระดาษไม่ขาด ชาติทำการบ้านไม่เสร็จ" นั้นต้องแสดงความสำเร็จลุล่วง (achievement / success)

2.2.2 Thepkanjana (1986)

Thepkanjana (1986: 61, 67, 74, 84) ได้พิจารณาขอบเขตการปฏิเสธโดยนำคำปฏิเสธมาใส่เข้าไปในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มี "ให้" ซึ่งแสดงการกริต เพื่อพิสูจน์ว่า "ให้" ที่แสดงการกริตในหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นมีฐานะที่เป็นกริยาหรือไม่ และพบว่าเราสามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้า "ให้" ได้ อย่างเช่น "สุริทำไม่ให้สุตาร้องให้ สุริขอไม่ให้สุตาทำอาหาร สุริหวังไม่ให้สุตามีความสุข สุริอยากไม่ให้สุตาไปดูหนัง" ซึ่งเป็นหลักฐานที่ว่า "ให้" ที่แสดงการกริตในหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นไม่ใช่คำไวยากรณ์ซึ่งมีหน้าที่

แสดงความหมายทางวากยสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังเป็นกริยาอยู่ด้วย

Thepkanjana (1986: 183-184) ได้พิจารณาความแตกต่างระหว่างกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงและมีหน้าที่แสดงความหมายทางการณ์ลักษณะ (aspectual verbs) เช่น "ทำการบ้านไป" กับกริยาบอกขั้นตอนในเหตุการณ์ (phasal verbs) เช่น "หยุดดูบุตร" โดยใช้เกณฑ์ต่างๆซึ่งรวมถึงการนำคำปฏิเสธมาใส่เข้าไปในประโยคที่มีกริยาสองประเภทดังกล่าว และพบว่าเราไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาบอกการณ์ลักษณะได้ เช่น "ทำไมไม่กินอาหารเสีย / *ทำไมกินอาหารไม่เสีย" แต่เราสามารถปฏิเสธกริยาบอกขั้นตอนได้ เช่น "ไม่เริ่มทำความสะอาด / เริ่มไม่ทำความสะอาด" ซึ่งเป็นหลักฐานที่ว่ากริยาบอกการณ์ลักษณะนั้น นอกจากไม่มีฐานะที่เป็นอิสระทางความหมายแล้ว ยังไม่มีฐานะที่เป็นอิสระทางวากยสัมพันธ์ด้วย ส่วนกริยาบอกขั้นตอนนั้นยังมีฐานะที่เป็นอิสระ กล่าวคือ ไม่ต้องปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงเสมอไป แต่สามารถปรากฏโดดเดี่ยวและแสดงความหมายที่สมบูรณ์โดยไม่ต้องอาศัยกริยาอื่นได้

Thepkanjana (1986: 189-199, 206-207) ได้พิจารณาฐานะของกริยาหลายคำที่เชื่อกันว่าเป็นคำไวยากรณ์ (coverbs) ในภาษาไทย คือ "ให้ (goal / benefactive) ไป (goal) มา (goal) จาก (source) ถึง (culmination) อยู่ (location) ตาม (along / similar to) ผ่านเลย (past) ข้าม (over) กลับ (back to) ขึ้น (up) ลง (down) เป็น (as / que) เอา (instrumental) ว่า (complementizer)" โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ซึ่งรวมถึงการนำคำปฏิเสธมาใส่เข้าไปในประโยคที่มีกริยาเหล่านี้ และพบว่ามีบางคำในกริยาเหล่านี้ที่สามารถถูกปฏิเสธโดยเฉพาะได้ อย่างเช่น "เขาขับรถไม่ถึงที่นี่ เขาระโดดไม่ข้ามรั้ว" ซึ่งเป็นหลักฐานหลักฐานหนึ่งที่ยืนยันว่ากริยาเหล่านี้ไม่ใช่คำไวยากรณ์ซึ่งพบในภาษาอื่นๆ แต่ยังมีฐานะที่เป็นกริยาอยู่

Thepkanjana (1986: 231, 235-236, 240) ได้พิจารณาความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งประเภทที่แสดงจุดมุ่งหมาย (purposive SVC's) และประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดพร้อมกัน

(simultaneous SVC's) กับหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งอาจมีคำใดคำหนึ่งมาคั่นกลางก็ได้และแสดงการกระทำสองการกระทำที่เกิดขึ้นตามลำดับ (consecutive constructions) โดยใช้เกณฑ์ต่างๆซึ่งรวมถึงการนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างดังกล่าว และพบว่า ไม่ว่าจะเป็ประเภทที่แสดงจุดมุ่งหมายหรือประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นพร้อมกันก็ตาม เราไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงในประเภทสองประเภทนี้ได้ อย่างเช่น " * สุริมาไม่คุยกับฉัน * สุรีเดินไม่อ่านหนังสือ" แต่เราสามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งแสดงการกระทำสองการกระทำที่เกิดขึ้นตามลำดับได้ อย่างเช่น " สุริมาแล้วไม่คุยกับฉัน"

2.2.3 ยาใจ ชูวิชา (2536)

ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวากยสัมพันธ์ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง ๑๒ กระบวน โดยนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกและแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้าง เพื่อพิจารณาความตรงแน่นระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าว กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ คือ การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานแต่ละกระบวนมีพฤติกรรมไม่เหมือนกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นแบบใหญ่ๆได้สามแบบ คือ

๑. สามารถนำคำปฏิเสธมาวางเฉพาะในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกได้เท่านั้น ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้เป็นสองแบบ คือ

๑.๑. นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรก แล้วอาจจะปฏิเสธกริยาตัวแรกเพียงตัวเดียว หรือปฏิเสธกริยาตัวที่สองเพียงตัวเดียว หรือปฏิเสธทั้งสองตัวก็ได้ (กระบวน ๑ ๒ ๓ และ ๖) ยกตัวอย่างเช่น " เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ เขานั่งเขียนหนังสือต่างหาก / เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ เขานอนดูหนังสือต่างหาก / เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ เขานอนร้องเพลงต่างหาก"

๑.๒. นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรก แล้วจะปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองเท่านั้น (กระสวน ๘ ๙ ๑๑ และ ๑๒) ยกตัวอย่าง เช่น "เขาไม่ได้บึ้งปลากิน เขาบึ้งปลาขายต่างหาก"

๒. สามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปได้เฉพาะในตำแหน่งระหว่างกริยาเรียงกันเท่านั้น ซึ่งจะปฏิเสธกริยาตัวที่สองเสมอ (กระสวน ๔ และ ๑๐) ยกตัวอย่างเช่น "* เขาไม่ได้ป่าแก้วแตก / เขาป่าแก้วไม่แตก"

๓. สามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาเรียงกันได้ แต่การปฏิเสธแบบหลังจะสามารถปรากฏได้ในบริบทพิเศษบางบริบทหรือในกรณีที่ เป็นกริยาเฉพาะบางประเภทเท่านั้น (กระสวน ๕ และ ๗) ยกตัวอย่างเช่น "เขาไม่อยากไป / * เขาอยากไม่ไป (แสดงความหมายในเชิงประชดประชัน)"

2.2.4 สรุป

การวิเคราะห์การปฏิเสธในกริยาที่เรียงกันของ

Sereechoensatit ไม่ได้วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ แต่แสดงเพียงพฤติกรรมในการปฏิเสธที่มีลักษณะเด่นอย่างคร่าวๆ เท่านั้น อาจเนื่องมาจากงานวิจัยของเขามีขอบเขตของข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ค่อนข้างกว้าง แต่เขาได้เสนอประเด็นที่น่าสนใจประเด็นหนึ่ง คือ กริยาที่เรียงกันซึ่งมีกริยาตัวที่สองที่เป็นกริยาบอกความสุดยอด ถ้าสามารถถูกปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองได้ กริยาตัวที่สองนั้นก็จะเป็นกริยาที่มีหน้าที่แสดงความสำเร็จลุล่วง เช่น "นวลตัดกระดาษขาด" ซึ่งตีความได้ว่านวลลองตัดกระดาษและสุดท้ายนวลทำสำเร็จลุล่วง คือ กระดาษขาด ส่วน "นวลตัดกระดาษไม่ขาด" จึงอาจตีความได้ว่านวลลองตัดกระดาษแต่นวลทำไม่สำเร็จลุล่วง คือ กระดาษไม่ขาด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าตัวอย่างเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สะท้อนให้เห็นว่าในการวิเคราะห์การปฏิเสธ เราจะต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้พูดด้วย

อนึ่ง ตัวอย่างที่ Sereechoensatit ได้เสนอ คือ "ชาติหนึ่งไม่อ่านหนังสือ" "ชาติใช้ปากกาไม่เขียนจดหมาย" ผู้วิจัยเห็นว่าประโยคปฏิเสธเหล่านี้ไม่

ใช้ประโยคที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

Thepkanjana ได้พิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงที่แสดงหน้าที่ต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากเขาถือว่าความเป็นไปได้ในการปฏิเสธนั้นเป็นเกณฑ์เกณฑ์หนึ่งในการพิสูจน์ฐานะที่เป็นอิสระของกริยา กล่าวคือ ถ้าเราสามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวใดตัวหนึ่งได้ ถือได้ว่ากริยาตัวนั้นเป็นกริยาที่มีฐานะที่เป็นอิสระ ในทางตรงกันข้าม ถ้าเราไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวใดตัวหนึ่งได้ ถือได้ว่ากริยาตัวนั้นไม่ใช่กริยาที่มีฐานะที่เป็นอิสระ หรืออาจเป็นเกณฑ์ในการจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงออกจากหน่วยสร้างอื่นๆ กล่าวคือ ถ้าเราสามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างได้ ถือได้ว่าไม่ใช่หน่วยสร้างกริยาเรียงประเภทที่แสดงจุดมุ่งหมายหรือประเภทที่แสดงการกระทำที่เกิดขึ้นพร้อมกัน แต่เป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงที่แสดงการกระทำสองกระทำที่เกิดขึ้นตามลำดับ แต่หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีหน้าที่ต่างๆที่เขาได้เสนอไว้ อาจสามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างได้อย่างเช่น "หาไม่พบ (ผลจากการกระทำ)" "ตั้งใจจะไม่ทิ้ง (ความรู้สึก)" ซึ่งถ้าเราไม่คำนึงถึงระบบการรับรู้ ความรู้สึก ฯลฯ ของมนุษย์ พร้อมทั้งไม่คำนึงถึงปริบทหรือสถานการณ์ในการกล่าวประโยคนั้นๆ เราไม่สามารถอธิบายความหลากหลายทางพฤติกรรมในการปฏิเสธเช่นนี้ได้

ส่วน ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวากยสัมพันธ์ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกและแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานทั้ง ๑๒ กระบวนและดูว่าส่วนใดจะถูกปฏิเสธดังกล่าวข้างต้น แต่ผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับบางส่วนของวิธีการวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานของ ยาใจ ชูวิชา กล่าวคือ ยาใจ ชูวิชา ไม่ได้แยกวิเคราะห์การปฏิเสธโดยใช้คำปฏิเสธ "ไม่" และ "ไม่ได้" บางกระบวนก็วิเคราะห์การปฏิเสธโดย "ไม่" และ "ไม่ได้" อย่างปนกัน บางกระบวนก็วิเคราะห์เฉพาะการปฏิเสธโดย "ไม่ได้" เพียงอย่างเดียว (ความแตกต่างระหว่างความหมายของ

ประโยคที่ถูกปฏิเสธโดย "ไม่" และความหมายของประโยคที่ถูกปฏิเสธโดย "ไม่ได้" นั้น ผู้วิจัยจะพิจารณาในข้อที่ 2.4 คำปฏิเสธในภาษาไทย ต่อไป)

อีกอย่างหนึ่ง ยาใจ ชูวิชา ได้ยกตัวอย่างประโยค "เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือหรอก" และอธิบายว่า ประโยคปฏิเสธนี้แสดงความหมายกำกวม คือ อาจเสนอความหมายที่ปฏิเสธ "ดูหนังสือ" เพียงคำเดียวซึ่งยืนยันโดยประโยค "เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ" เขานั่งเขียนหนังสือต่างหาก" หรือปฏิเสธ "นั่ง" เพียงคำเดียวซึ่งยืนยันโดยประโยค "เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ เขานอนดูหนังสือต่างหาก" หรือปฏิเสธกริยาทั้งสองคำพร้อมๆกันซึ่งยืนยันโดยประโยค "เขาไม่ได้นั่งดูหนังสือ เขานอนร้องเพลงต่างหาก" (ยาใจ ชูวิชา 2536: 81) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีที่หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานทั้งหน่วยสร้างอยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ เราจะสามารถตีความการปฏิเสธนั้นๆ ได้หลายอย่างดัง ยาใจ ชูวิชา ได้กล่าวถึง ทั้งนี้ก็เพราะว่าการตีความประโยคปฏิเสธจะต้องขึ้นอยู่กับบริบทหรือสถานการณ์ในการกล่าวประโยคนั้นๆ ซึ่งเป็นเรื่องในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ (ดูเรื่องการปฏิเสธในข้อที่ 2.3.1 งานวิจัยของ Givón 1984)

จะสังเกตเห็นได้ว่าการวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงนอกจากข้อมูลทางวากยสัมพันธ์แล้ว เรายังต้องคำนึงถึงข้อมูลอื่นๆ เช่น ความรู้ ความรู้สึก บริบทหรือสถานการณ์ ฯลฯ ด้วย ถ้าเราคำนึงถึงเฉพาะเรื่องวากยสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว แต่ไม่คำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ เราจะไม่สามารถวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลได้

2.3 การปฏิเสธโดยทั่วไป

ก่อนที่จะทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับคำปฏิเสธในภาษาไทย ใคร่จะขอทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการปฏิเสธโดยทั่วไป ซึ่งได้แก่ Lyons (1978) Givón (1984) และ Masuoka (1989) เพื่อความเข้าใจในคุณสมบัติของการปฏิเสธโดยทั่วไป

2.3.1 Lyons (1978)

Lyons (1978: 768-777) ได้เสนอมโนทัศน์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิเสธโดยทั่วไป คือ ประเภทใหญ่ๆของการปฏิเสธไว้สองประเภทดังนี้ คือ

๑. การปฏิเสธแบบภายใน (internal negation) คือ การปฏิเสธในส่วนที่เป็นข้อความ¹ (propositional negation) ยกตัวอย่างเช่น "I promise not to assassinate the Prime Minister." แปลว่า "ฉันสัญญาว่าจะไม่ฆ่านายกรัฐมนตรี" ซึ่งคำปฏิเสธ "not" จะปฏิเสธส่วนข้อความที่ว่า "I assassinate the Prime Minister"

๒. การปฏิเสธแบบภายนอก (external negation) คือ การปฏิเสธในส่วนความรู้สึกของผู้พูดในขณะที่พูดหรือปฏิเสธวัจนกรรม (modal negation / performative negation) ยกตัวอย่างเช่น "I do not promise to assassinate the Prime Minister." แปลว่า "ฉันไม่สัญญาว่าจะฆ่านายกรัฐมนตรี" ซึ่งคำปฏิเสธ "not" จะปฏิเสธส่วนวัจนกรรมการสัญญาที่ว่า "I promise to assassinate the Prime Minister"

นอกจากนี้แล้ว Lyons ยังกล่าวว่าการปฏิเสธแบบภายในดังกล่าวข้างต้นสามารถจำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้อีกสองประเภท คือ

๑.๑. การปฏิเสธในเชิงบอกความตรงกันข้าม (contrary) ยกตัวอย่างเช่น "I don't like modern music." แปลว่า "ฉันไม่ชอบดนตรีสมัยใหม่" ซึ่งมักแสดงความหมายที่ตรงกันข้ามกับความหมายที่ว่า "I like

¹ ข้อความ (proposition) เป็นหน่วยทางความหมายในระดับโครงสร้างลึก (deep structure) ซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยคบอกเล่าที่ไม่ซับซ้อนประโยคเดียว 'the unit of meaning which constitutes the subject-matter of a statement in the form of a simple declarative sentence' (Crystal 1992: 282)

modern music." แปลว่า "ฉันชอบดนตรีสมัยใหม่" นั้นหมายถึง "ฉันชอบสิ่งใด
สิ่งหนึ่ง แต่สิ่งนั้นไม่ใช่ดนตรีสมัยใหม่ (อาจเป็นดนตรีสมัยโบราณ เป็นต้น)"

๑.๒. การปฏิเสธในเชิงบอกความขัดแย้ง (contradictory)
ยกตัวอย่างเช่น "I don't like music." แปลว่า "ฉันไม่ชอบดนตรี" ซึ่งมัก
แสดงความขัดแย้งต่อความหมายที่ว่า "I like music." แปลว่า "ฉันชอบ
ดนตรี" นั้นหมายถึง "ฉันชอบสิ่งใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ดนตรี"

2.3.2 Givón (1984)

Givón (1984: 321-351) ได้พิจารณาประเด็นต่างๆใน
เรื่องการปฏิเสธหลายประเด็น แต่ผู้วิจัยขอเลือกเสนอเฉพาะประเด็นหลักที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ในงานวิจัยชิ้นนี้ดังนี้ คือ

ถ้ามองในแง่ค่าความเป็นจริงของข้อความ (truth value) ซึ่งเป็น
แนวคิดในอรรถศาสตร์ทางข้อความ (propositional semantics) แล้ว
ข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธ (neg-assertion) ก็มีค่าความเป็นจริงในระดับต่ำ
สุดในเครื่องวัดทางด้านความเป็นจริง (scale of truth) กล่าวคือ ข้อความ
ยืนยันในเชิงปฏิเสธ ถือว่าเป็นความไม่เป็นจริงมากที่สุด ส่วนข้อตกลงเบื้องต้น
(presupposition) ถือว่ามีค่าความเป็นจริงมากที่สุด

๑. presupposition > realis-assertion

(ข้อตกลงเบื้องต้น) (ข้อความยืนยันแสดงเหตุการณ์ที่เกิดจริง)

> irrealis-assertion > neg-assertion

(ข้อความยืนยันแสดงเหตุการณ์ที่ไม่เกิดจริง) (ข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธ)

ความเป็นจริง <-----> ความไม่เป็นจริง

แต่ถ้าคำนึงถึงความเชื่อหรือความแน่ใจเชิงอัตวิสัยของผู้พูด
(subjective certainty) แล้ว ข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธก็จะย้ายจากขั้น

ต่ำสุดขึ้นไปอยู่ชั้นกลางซึ่งเป็นระดับเดียวกันกับข้อความยืนยันแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (realis-assertion) กล่าวคือ ข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธจะแสดงว่าผู้พูดมีความเชื่อหรือมีความแน่ใจว่าเหตุการณ์นั้นๆ อาจเกิดหรือไม่เกิดก็ได้

๒. presupposition > realis-assertion > irrealis-assertion
neg-assertion

ความเชื่อหรือความแน่ใจมีมาก <-----> มีน้อย

ในอีกแง่หนึ่ง ถ้ามองในแง่ปริจเฉท-วัจนปฏิบัติศาสตร์ (discourse-pragmatics) หรือการปฏิเสธในการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง นั่นคือ วัจนกรรมการปฏิเสธ (speech-act of denial) เช่น การปฏิเสธว่าข้อความไม่เป็นจริง (denial) และการแสดงความขัดแย้งต่อความเชื่อของผู้ฟัง (contradiction) ข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธก็จะอยู่ในระดับสูงสุดซึ่งเป็นระดับเดียวกันกับข้อตกลงเบื้องต้น เนื่องจากข้อความยืนยันในเชิงปฏิเสธและข้อตกลงเบื้องต้นมีลักษณะร่วมกัน กล่าวคือ มีการค้ำนึ่งถึงภูมิหลัง (background) หลักฐานสนับสนุนความเป็นจริง (evidential support) และการท้าทาย (challenge) ซึ่งล้วนเป็นการค้ำนึ่งถึงการประเมินความคิดเห็นของผู้ฟังในสายตาของผู้พูด (the speaker's assesment of the hearer's view)

๓. presupposition > realis-assertion > irrealis-assertion
neg-assertion

มีการค้ำนึ่งถึงความคิดเห็นหรือความเชื่อของผู้ฟังโดยผู้พูด <-----> ไม่มี

ในกรณีที่ใช้การปฏิเสธในการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดมีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้ฟังสังเกตเห็นว่ามีความขัดแย้งระหว่างตนเองกับผู้ฟัง เนื่องจากผู้พูดคิดว่าความรู้ของผู้ฟังไม่ถูกต้องและตนเองรู้มากกว่าผู้ฟัง ดังนั้น จึงนับได้ว่า

ข้อความในเชิงปฏิเสธที่ใช้ในการสื่อสารกันไม่มีหน้าที่ให้สาระใหม่เหมือนกับข้อความยืนยันธรรมดา แต่จะแสดงความขัดแย้งระหว่างตนเองกับผู้ฟัง

อย่างไรก็ตาม ในภาษาธรรมชาติ (natural language) การปฏิเสธทำหน้าที่แสดงข้อความหรือความรู้สึกหลายชนิดปนกัน เราจึงสังเกตเห็นได้ว่าการปฏิเสธในภาษาธรรมชาติเป็นประเด็นที่อยู่ในขอบเขตในเชิงการรับรู้และความรู้ (cognitive epistemic) ซึ่งไม่เหมือนกับตรรกวิทยา (formal logic) ที่อยู่ในขอบเขตในเชิงข้อความ

นอกจากนี้แล้ว Givón ยังได้กล่าวถึงขอบเขตการปฏิเสธดังนี้

มีบางกรณีที่ขอบเขตการปฏิเสธมีขีดจำกัดหรือค่อนข้างแคบ ยกตัวอย่างเช่น ข้อตกลงเบื้องต้นจะไม่อยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ จากตัวอย่างข้างล่างนี้ เราจะสังเกตเห็นได้ว่าอนุภาค *in* ประโยค (๑) และส่วนเติมเต็ม (complement) ของกริยาในประโยค (๒) ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นจะอยู่นอกขอบเขตการปฏิเสธ

๑. "She didn't see the man who came yesterday." แปลว่า 'เขาไม่ได้เห็นผู้ชายที่มาเมื่อวาน'

๒. "Mary didn't regret that Joe left her." แปลว่า 'Mary ไม่ได้เสียใจที่ Joe จากไป'

โดยปกติถ้ามีกริยาวิเศษณ์ที่ปรากฏแบบที่ปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ (optional adverbial) ในประโยคปฏิเสธ กริยาวิเศษณ์นั้นมักจะอยู่ในขอบเขตการปฏิเสธเสมอ (ส่วนที่ถูกขีดเส้นใต้ไว้ในตัวอย่างข้างล่างคือส่วนที่อยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ)

John didn't kick the ball that time. (He kicked the ball but not that time.) แปลว่า 'John ไม่ได้เตะบอลตอนนั้น (เขาเตะบอล

แต่ไม่ใช่ตอนนั้น)'

แต่ในกรณีที่มีเพียงองค์ประกอบจำเป็น (obligatory constituent) เท่านั้นในประโยคปฏิเสธ ผู้พูดภาษาอังกฤษก็จะกำหนดขอบเขตการปฏิเสธโดยลงเสียงหนัก (ส่วนที่ถูกขีดเส้นใต้ไว้ในตัวอย่างข้างล่างคือส่วนที่ถูกลงเสียงหนักและอยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ)

John didn't kick the ball. = It was not John who kicked the ball (but someone else). แปลว่า 'John ไม่ได้เตะบอล คือ ไม่ใช่ John ที่ได้เตะบอล (แต่เป็นคนอื่น)'

นอกจากการลงเสียงหนักในภาษาอังกฤษเช่นนี้แล้ว ยังมีกลไกอื่นๆที่ใช้ในภาษาอื่นเพื่อกำหนดขอบเขตการปฏิเสธ เช่น การใช้หน่วยคำ (morphology) หรือลำดับในการเรียงคำ (word-order)

อย่างไรก็ตาม Givón กล่าวว่าความแคบหรือกว้างของขอบเขตการปฏิเสธจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางวินปฏิบัติศาสตร์ เช่น ประเพณีนิยม (convention) การคาดหมาย (expectation) การอนุมาน (inference) ซึ่งเราอาจจะมองไม่เห็นอย่างชัดเจนในบริบทของปริจเฉท และการปฏิเสธจะมีความเกี่ยวข้องกับข้อตกลงเบื้องต้นในปริจเฉท (discourse presupposition) มากกว่าข้อตกลงเบื้องต้นแห่งตรรกวิทยา (logical presupposition) ดังนั้น จึงไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับความเป็นจริง (truth) แต่มีความเกี่ยวข้องกับความคุ้นเคย (familiarity) หรือความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ ยกตัวอย่างเช่น แหล่งของความรู้โดยทั่วไปที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการปฏิเสธทางคำศัพท์ (lexical negation) เช่น "... nobody will take a cash deposit on a car any more..." และในการปฏิเสธทางความมีหรือไม่มี (existential negation) เช่น "... there was no expression on

her face..." นั้นมีสามประการ คือ ๑. นิสัยหรือความคุ้นเคยที่กำหนดได้จาก ข้อความที่อยู่ก่อนหน้า (habits established - and exposed overtly - during the preceding discourse) ๒. คู่สนทนาซึ่งผู้พูดรู้คุณสมบัติและความเชื่อของเขาเป็นอย่างดี (the particular interlocutor whose peculiar propensities and beliefs are well known to the speaker) และ ๓. ระบบความเชื่อทางวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นๆ (part of the culturally-shared belief system of a large group)

Givón ยังได้อธิบายการปรากฏของการปฏิเสธโดยอาศัยหลักเกณฑ์ทางด้านความแตกต่างระหว่างภาพและพื้น (gestalt principle of figure / ground) ซึ่งถือว่าเป็นกลไกในการรับรู้ของมนุษย์แบบหนึ่ง กล่าวคือ อะไรที่มีคุณสมบัติปกติธรรมดา เราก็มักมีแนวโน้มที่จะไม่สังเกตเห็นสิ่งนั้น ซึ่งถือว่าเป็นพื้น ในขณะที่อะไรที่มีคุณสมบัติไม่ปกติ เราก็มักสังเกตเห็นสิ่งนั้นได้เพราะสิ่งนั้นมีลักษณะเด่นในการรับรู้ (cognitive saliency) ซึ่งถือว่าเป็นภาพบนพื้น สภาวะปกติธรรมดาในโลกโดยทั่วไปคือความเฉื่อย (inertia) การเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหวจึงถือว่าเป็นสิ่งที่มีลักษณะเด่น ข้อจำกัดในการปรากฏของคำปฏิเสธในแง่นี้ก็คือ ในกรณีปกติ "ความไม่มี" หรือ "การไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์" เป็นความปกติ ไม่เด่น ส่วน "ความมี" หรือ "การเกิดขึ้นของเหตุการณ์" เป็นความไม่ปกติหรือพิเศษ แต่ถ้าเราใช้ประโยคปฏิเสธในการสื่อสาร ก็จะบอกเป็นนัยว่า "ความไม่มี" หรือ "การไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์" เป็นความไม่เป็นปกติ และ "ความมี" หรือ "การเกิดขึ้นของเหตุการณ์" เป็นความปกติ ยกตัวอย่างเช่น

๑. a. A man with no head on his shoulders came into my office yesterday and... แปลว่า 'ผู้ชายที่ไม่มีศีรษะเข้ามาห้องทำงานของฉันเมื่อวาน และ...'

b. ? A man with head on his shoulders came into my office yesterday and... แปลว่า 'ผู้ชายที่มีศีรษะเข้ามาห้องทำงานของฉันเมื่อวาน และ...'

ตัวอย่าง (๑. b) เป็นประโยคที่แปลกเพราะเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์เราทุกคนมีศีรษะ จึงไม่จำเป็นต้องระบุว่า 'ผู้ชายที่มีศีรษะ'

๒. a. When John comes, I'll leave. แปลว่า 'เมื่อ John มาแล้วฉันจะไป'

b. ? When John doesn't come, I'll leave. แปลว่า 'เมื่อ John ไม่มาแล้ว ฉันจะไป'

ตัวอย่าง (๒. b) เป็นประโยคที่แปลกเพราะโดยปรกติในอนุภาคยที่แสดงเวลาเราจะอ้างถึงเวลาที่เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น เนื่องจากต้องการระบุเวลาที่มีลักษณะเด่นชัด

2.3.3 Masuoka (1989)

Masuoka (1989: 200) ได้ศึกษาระบบของ modality ในภาษาญี่ปุ่นและกล่าวว่า ประโยคปฏิเสธสามารถจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้สองประเภท ประเภทแรก แสดงว่าเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆ ไม่มี ประเภทที่สอง แสดงว่าวิธีการหรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม Masuoka คาดว่าบางภาษามีกลไกที่แยกระหว่างสองประเภดังกล่าวอย่างชัดเจน แต่บางภาษาอาจไม่มีกลไกเช่นนั้นเลย ยกตัวอย่างประโยคปฏิเสธในภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีกลไกดังกล่าว คือ คำว่า "no da / no de wa nai (รูปปฏิเสธ)" เช่น

๑. senshu-tati wa nai tei nai.

นักกีฬา พวก topic ร้องไห้ imp. neg.

'นักกีฬาไม่ร้องไห้'

๒. senshu-tati wa nai teiru no de wa nai.

นักกีฬา พวก topic ร้องไห้ imp. topic neg.

'นักกีฬาไม่ได้ร้องไห้หรอก'

ตัวอย่าง (๑) บอกเป็นนัยว่าไม่มีเหตุการณ์ที่ว่านักกีฬาร้องไห้ ส่วน
ตัวอย่าง (๒) บอกเป็นนัยว่าวิธีการหรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์ที่ว่านัก
กีฬาร้องไห้ นั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

2.3.4 สรุป

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิเสธของนักภาษาศาสตร์สามท่าน
ดังกล่าวข้างต้น เราจะสังเกตเห็นได้ว่าเมื่อเราตีความประโยคปฏิเสธ เราย่อม
ต้องคำนึงถึงเรื่องในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ด้วย

Lyons ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องวัจนปฏิบัติศาสตร์อย่างชัดเจน แต่ได้กล่าวถึง
ความแตกต่างระหว่างการปฏิเสธในเชิงบอกความตรงกันข้ามและการปฏิเสธใน
เชิงบอกความขัดแย้ง เราทราบว่าประโยคปฏิเสธที่มีรูปแบบเดียวกันแต่อาจตี
ความได้สองอย่าง เช่น "ฉันไม่ชอบดนตรี" อาจตีความว่า "ฉันไม่ชอบดนตรี แต่
ชอบกีฬา (ความตรงกันข้าม)" หรืออาจตีความว่า "ฉันชอบอะไรก็ช่าง แต่ฉันไม่
ชอบดนตรี (ความขัดแย้ง)" ซึ่งการตีความเหล่านี้ย่อมขึ้นอยู่กับบริบทหรือ
สถานการณ์ในการกล่าวประโยคนั้นๆ

ส่วน Givón ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าการปฏิเสธต้องเกี่ยวข้องกับข้อ
ตกลงเบื้องต้นในปริจเฉท ซึ่งมีปัจจัยหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความคุ้นเคย ความรู้
เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ แนวโน้มที่ได้สร้างขึ้นในปริจ
เฉท คู่สนทนาซึ่งผู้พูดรู้คุณสมบัติและความเชื่อของเขาเป็นอย่างดี ระบบความเชื่อ

ทางวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นๆ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยทาง วจนปฏิบัติศาสตร์

ทฤษฎีที่สำคัญที่สุดของ Givón ในเรื่องการปฏิเสธ คือ ข้อจำกัดในการ ปรากฏของการปฏิเสธโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสถานะความมีหรือไม่มีของสิ่ง นั้นๆและกลไกการรับรู้ของเรา ซึ่ง Givón ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสถานะที่ ปรากฏเป็นบางครั้งหรือไม่บ่อยและลักษณะเด่นในการรับรู้ กล่าวคือ สิ่งใดที่ปรากฏ เป็นบางครั้งหรือไม่บ่อยจะมีลักษณะเด่นในการรับรู้ของเรา หรืออีกนัยหนึ่ง เราจะ สังเกตสิ่งที่มีลักษณะไม่ปกติได้ง่ายกว่าสิ่งที่มีลักษณะเป็นปกติ

ส่วนงานวิจัยของ Masuoka ผู้วิจัยเห็นว่าข้อเสนอของ Masuoka นำ จะนำไปใช้เป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างหน้าที่ของคำปฏิเสธ "ไม่" และ "ไม่ได้" ในภาษาไทย Masuoka ได้กล่าวว่าประโยคปฏิเสธสอง ประเภท คือ ประโยคปฏิเสธที่แสดงว่าเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆไม่มี และประโยค ปฏิเสธที่แสดงว่ารูปแบบทางภาษาหรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์หรือสภาพ นั้นๆไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และ Masuoka คาดว่ามีทั้งภาษาที่มีกลไกทาง ภาษาเพื่อแยกแสดงทั้งสองประเภทและภาษาที่ไม่มีกลไกเช่นนี้เลย ผู้วิจัยคิดว่า ภาษาไทยมีกลไกเช่นนี้ กล่าวคือ ประโยคปฏิเสธโดย "ไม่" จะแสดงว่าเหตุการณ์ หรือสภาพนั้นๆไม่มี ส่วนประโยคปฏิเสธโดย "ไม่ได้" จะแสดงว่ารูปแบบทางภาษา หรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม (ดูรายละเอียดในข้อที่ 2.4 ต่อไป)

2.4 คำปฏิเสธในภาษาไทย

ในที่นี้ ขอบททวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับคำปฏิเสธในภาษาไทยโดยเฉพาะ ความแตกต่างระหว่างความหมายของประโยคปฏิเสธโดย "ไม่" และ "ไม่ได้" เพื่อกำหนดขอบเขตการวิเคราะห์ในงานวิจัยขั้นนี้ให้ชัดเจน

2.4.1 Sookgaseem (1990)

Sookgaseem (1990: 41) ได้กล่าวว่า คำว่า "ได้" ซึ่งปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและแสดงความหมายว่า "มีโอกาสกระทำ" นั้น ไม่ใช่เป็นกริยาบอกเวลาแต่เป็นกริยาธรรมชาติ ดังนั้น "ได้" จึงไม่ปรากฏเฉพาะในเรื่องอดีตเท่านั้น แต่จะปรากฏทั้งในเรื่องอดีต ปัจจุบัน และอนาคต มีบางกรณีที่กล่าวถึงเรื่องอดีตแต่ "ได้" ไม่สามารถปรากฏได้ ยกตัวอย่างเช่น "*อากาศได้ร้อนจัดในเขตนี้" ซึ่งถ้าอยากจะแสดงความหมายเช่นนี้ เราจะต้องกล่าวว่า "อากาศเคยร้อนจัดในเขตนี้"

Sookgaseem (1990: 82) ได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างหน้าที่ของคำปฏิเสธ "ไม่" และ "ไม่ได้" ดังนี้ คือ ถ้าจะใช้ "ไม่" ผู้พูดก็จะปฏิเสธเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นนิสัย แต่ถ้าใช้ "ไม่ได้" ผู้พูดก็จะปฏิเสธการกระทำซึ่งไม่เป็นนิสัย หรือปฏิเสธการกระทำอย่างหนึ่งและชี้ว่ามีการกระทำอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นแทน ซึ่งการปฏิเสธแบบหลังนี้เหมือนกับการปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่ใช่" ยกตัวอย่างการใช้คำปฏิเสธเหล่านี้เช่น

a. [_S Dxng mâi dîIm nom]

Dang Neg drink milk

'Dang does not drink milk (as a habit).'

'Dang does not/did not drink milk (as an event).'

b. [_S Dxng mâidâi dîIm nom]

Dang Neg drink milk

'Dang does not/did not drink milk (as an event).'

c. [_S Dxng mâidâi dîIm nom txx dxng dîIm bia]

Dang Neg drink milk but Dang drink beer

'Dang does not/did not drink milk, but he drinks/
drank beer.'

- d. [s Dxng mâicâi dîIm nom txx dxng dîIm bia]
 Dang Neg drink milk but Dang drink beer
 'Dang does not/did not drink milk, but he drinks/
 drank beer.'

(Sookgaseem 1990: 82)

2.4.2 Ekniyom (1979)

Ekniyom (1979: 60) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง
 คุณสมบัติของคำว่า "ไม่ได้" และ "ไม่" ว่า "ไม่ได้" เป็นคำปฏิเสธที่ใช้กับ
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (realis negator) ในขณะที่ "ไม่" เป็นคำปฏิเสธที่ใช้กับ
 เหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นจริง (irrealis negator) ยกตัวอย่างเช่น

- a. kháw mâj pen khruu nâi nâi
 he NEG be teacher certainly
 'He certainly will not be a teacher.'
- b. kháw mâjdâj pen khruu nâi nâi
 he NEG be teacher certainly
 'He certainly was/is not a teacher.'

(Ekniyom 1979: 60-61)

2.4.3 Kullavanijaya (1968)

Kullavanijaya (1968: 54-58) ได้วิเคราะห์ประโยคที่
 แสดงความขัดแย้งโดยคำปฏิเสธที่ว่า "ไม่ได้" ยกตัวอย่างเช่น

- a. kháw mâydây phîng pay ...
 he not just go

'He didn't just go.'

(He went a long time ago.)

b. khǎw mâydây phỉn̄ mây pay ...

he not just not go

'He didn't just not go.'

(He hasn't gone for a long time.)

c. khǎw mâydây yaŋ mây rák thəə ...

he not still not love her

'It is not that he has not yet loved her.'

(He has already.)

d. khǎw mâydây mây khuan àan naŋsǐ̄ ...

he not not should read book

'It's not that he should not read the book.'

(He should.)

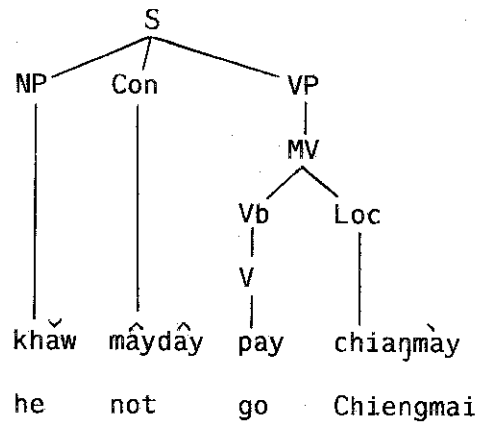
(Kullavanijaya 1968: 55)

จากตัวอย่างข้างต้นเราจะสามารถสังเกตเห็นได้ว่า "ไม่ได้" ไม่มีความผูกพันหรือความสัมพันธ์ภายในกับกริยาวลีที่อยู่ในประโยคเดียวกันแต่อย่างใด แต่เป็นองค์ประกอบอิสระ ซึ่ง Kullavanijaya เรียกว่าองค์ประกอบบอกความขัดแย้ง (contradiction constituent)

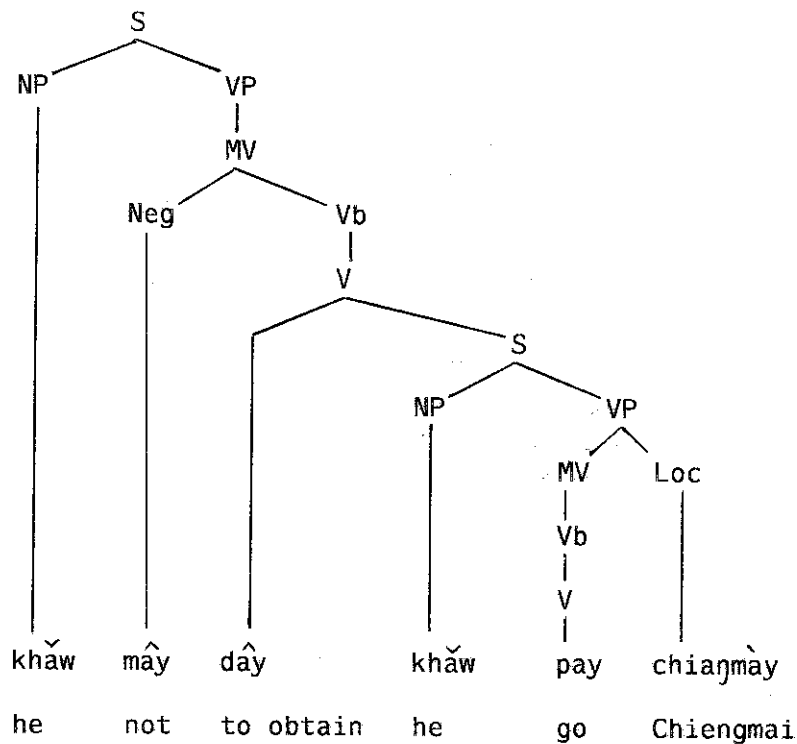
Kullavanijaya ชี้ให้เห็นว่าความหมายของ "ไม่ได้" ในประโยค "เขาไม่ได้ไปเชียงใหม่" มีความกำกวม กล่าวคือ อาจแปลว่า ๑. 'He didn't go to Chiangmai. (He went to Ubol)' แปลว่า 'เขาไม่ได้ไปเชียงใหม่ (เขาไปอุบล)' ซึ่งแสดงความขัดแย้ง หรือว่า ๒. 'He didn't have an opportunity to go to Chiangmai.' แปลว่า 'เขาไม่ได้มีโอกาสไปเชียงใหม่' ก็ได้

ข้อความเหล่านี้ยืนยันได้โดยโครงสร้างลึก (deep structure) ดังนี้

๑. ประโยคที่รวมองค์ประกอบบอกความขัดแย้ง "ไม่ได้"

๒. ประโยคที่รวมคำปฏิเสธ "ไม่" ซึ่งประกอบด้วยประโยคสองประโยค (T embedding)

(Kullavanijaya 1968: 57-58)

2.4.4 Noss (1964)

Noss ได้จัดให้คำปฏิเสธ "ไม่" และคำอื่นๆซึ่งสามารถปรากฏในตำแหน่งเดียวกันกับ "ไม่" ได้ เช่น "ไม่ได้" "ไม่ใช่" อยู่ใน /maj/ Class (1964: 138-143) Noss กล่าวว่า "ไม่ได้" นอกจากจะปรากฏในเรื่องอดีตแล้ว ยังสามารถปรากฏในเรื่องปัจจุบันและอนาคตได้และมีหน้าที่ที่ปฏิเสธว่าสิ่งที่คิดเอาไว้ในสิ่งที่จริงแล้วไม่ถูกต้องหรือไม่ใช่สิ่งนั้นแต่เป็นสิ่งอื่น ยกตัวอย่างเช่น

- a. phǒm mǎj-dǎj-pay. (/paj/, verb)
'I didn't go.' or 'I'm not the one who is going.'
- b. phâa nîi mǎj-dǎj-dii. (/dii/, adjective)
'This cloth is not the good cloth (some other cloth is).' or 'This cloth is not (as you seem to think) good.'
- c. ród-faj jaŋ mǎj-dǎj-pay.
'The train hasn't gone yet.'
- d. nák-rian triam mǎj-dǎj-khèŋ.
nak-rian naaj-róvi: thâw-nán, thîi khèŋ.
'The preparatory students don't compete.
Only the officer candidates do.'
- e. jaŋ mǎj-ùn.
'It isn't warm yet.'
- f. jaŋ mǎj-dǎj-ùn.
'I haven't warmed it up yet.'

(Noss 1964: 139-140)

อนึ่ง Noss ได้สังเกตเห็นว่า "ไม่ได้" สามารถปรากฏในตำแหน่งหน้าองค์ประกอบใน /khyyn/-class modals (1964: 133-136) เช่นคำว่า "ซิ่น ผีน มัว เพิ่ง แกล้ง หลง กลับ แอบ พลอย พากัน ช่วยกัน มา ไป" ได้ ซึ่งคำเหล่านี้จะปรากฏหน้ากริยาและแสดงความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อผลจากการกระทำหรือสถานการณ์ในการกระทำ ส่วน "ไม่" จะไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งเช่นนี้ได้

2.4.5 นววรรณ พันธุมธา (2527)

นววรรณ พันธุมธา (2527: 44, 49-54) ได้กล่าวว่า ถ้าใช้คำว่า "ได้" ซึ่งเป็นคำบ่งเวลาที่แสดงเวลาในอดีตที่แน่นอน ผู้พูดก็จะมุ่งกล่าวถึงเหตุการณ์หรือสภาพในเวลาใดเวลาหนึ่ง ในทางกลับกัน ถ้าผู้พูดใช้คำว่า "เคย" ซึ่งเป็นคำบ่งเวลาเช่นเดียวกันแต่แสดงเวลาที่ไม่แน่นอน ก็จะหมายถึงเหตุการณ์เช่นนั้นได้เกิดขึ้นหรือสภาพเช่นนั้นได้มีอยู่และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ นอกจากนี้แล้ว ในบางประโยค "ได้" ยังมีความหมายว่า "มีโอกาส" ซึ่งน่าจะถือเป็นคำบอกความเห็น ยกตัวอย่างเช่น "เขาได้ว่ายน้ำ (เขามีโอกาสว่ายน้ำ)" ดังนั้น คำว่า "ไม่ได้" จึงแสดงความหมายหลายอย่างเช่นเดียวกัน อย่างเช่น

๑. ปฏิเสธเหตุการณ์ในอดีต ยกตัวอย่างเช่น "นิตไม่ได้ไปดูหนังเมื่อวานนี้ เขาจะไปพรุ่งนี้"
๒. ปฏิเสธว่าผู้ใดมีโอกาสกระทำกริยาอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น "นิตไม่ได้เป็นประธานแล้ว น่าเสียดายจริงๆ"
๓. ปฏิเสธคำกล่าวหรือความเข้าใจของผู้อื่น ยกตัวอย่างเช่น "นิตไม่ได้จะขายบ้านหลังนั้น"

ในกรณีที่จะใช้ "ไม่ได้" ปฏิเสธความเข้าใจของผู้อื่นนั้นไม่ได้ปฏิเสธ

เฉพาะคำกริยา แต่จะปฏิเสธได้ทั้งประโยค ยกตัวอย่างเช่น

๑. "เขาไม่ได้เดินไปตลาดนัดเมื่อวานนี้ เขาไปเมื่อเดือนที่แล้ว" (ปฏิเสธเวลาที่ไป)
๒. "เขาไม่ได้เดินไปตลาดนัดเมื่อวานนี้ เขาเดินไปบ้านเพื่อน" (ปฏิเสธสถานที่ที่ไป)
๓. "เขาไม่ได้เดินไปตลาดนัดเมื่อวานนี้ เขาขึ้นรถไป" (ปฏิเสธอาการที่ไป)
๔. "เขาไม่ได้เดินไปตลาดนัดเมื่อวานนี้ เขานั่งอยู่ที่บ้าน" (ปฏิเสธทั้งประโยค)

2.4.6 สรุป

จะสังเกตเห็นได้ว่ามีนักภาษาศาสตร์หลายท่านที่ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างความหมายของประโยคปฏิเสธที่มี "ไม่" และ "ไม่ได้" แต่ไม่ได้ให้คำอธิบายอย่างมีเหตุผลเพียงพอ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นด้วยกับผลการวิเคราะห์ของ Kullavanijaya ตรงที่ว่าประโยคปฏิเสธ "เขาไม่ได้ไปเชียงใหม่" อาจตีความได้สองอย่าง คือ "เขาไม่ได้ไปเชียงใหม่ (เขาไปอุบล)" และ "เขาไม่ได้มีโอกาสไปเชียงใหม่" ความหมายแรก "ได้" ไม่มีความหมายเต็ม คือ "to obtain" แต่ประกอบด้วยคำปฏิเสธเป็น "ไม่ได้" และมีหน้าที่แสดงความขัดแย้ง ซึ่งคล้ายๆกับคำกริยาช่วยที่แสดงความรู้สึกของผู้พูดอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนความหมายที่สอง "ได้" ยังมีความหมายเต็ม "ไม่ได้" จึงแสดงความหมายว่า "ไม่มีการได้" หรือเราอาจตีความว่า "ไม่มีโอกาส" ในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ก็ได้ ผู้วิจัยคิดว่าความรู้สึกของผู้พูดในขณะที่พูดเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการแยกแยะการใช้ "ไม่" และ "ไม่ได้" ในภาษาไทย Masuoka ได้กล่าวว่า ประโยคโดยทั่วไปมีสองประเภท คือ ประโยคบอกการวินิจฉัยในระดับที่ว่า เหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆจะมีหรือไม่มี และประโยคบอกการวินิจฉัยในระดับที่ว่ารูปแบบทางภาษาหรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆจะถูกต้องหรือ

ไม่ถูกต้อง หรือเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม² และ Masuoka คาดว่ามีทั้งภาษาที่มี กลไกทางภาษาเพื่อแยกแยะทั้งสองประเภทและภาษาที่ไม่มีกลไกเช่นนี้เลย ผู้วิจัย คิดว่าภาษาไทยมีกลไกเช่นนี้โดยเฉพาะในประโยคปฏิเสธ กล่าวคือ ประโยค ปฏิเสธโดย "ไม่" จะแสดงว่าเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆจะไม่มี ส่วน "ไม่ได้" แสดงความหมายว่า "ไม่มีการได้" ซึ่งเป็นความหมายตามคำศัพท์โดยตรง หรือ เราอาจตีความว่า "ไม่มีโอกาส" ในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ก็ได้ อย่างไรก็ตาม มี บางกรณีที่มีประโยคปฏิเสธซึ่งมีคำว่า "ไม่ได้" ปรากฏอยู่จะแสดงว่ารูปแบบทาง ภาษาหรือความเชื่อในการแสดงถึงเหตุการณ์หรือสภาพนั้นๆ ไม่ถูกต้องหรือไม่ เหมาะสมอย่างที่ Masuoka ได้เสนอไว้ หรืออาจแสดงความขัดแย้งอย่างที่ Kullavanijaya ได้เสนอไว้

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนในการตีความของการ ปฏิเสธโดย "ไม่ได้" ดังที่เห็นได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวมาข้างต้น ใน งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจึงจะใช้ข้อมูลที่เป็นการปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่" เพียง อย่างเดียว แต่จะไม่ใช้ข้อมูลที่เป็นการปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่ได้" เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนในการตีความ อีกอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์ว่าจะสามารถตี ความการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นๆ ได้กี่แบบ แต่จะมุ่งศึกษาสาเหตุของข้อ จำกัดในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานแต่ละกระบวน

² Yamanashi (1995: 5-6) ได้กล่าวว่า ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเรแสดงความหมายในระดับสองระดับด้วยกัน คือ ความหมายในระดับ สถานการณ์ (situational level) ซึ่งเป็นความหมายที่แสดงสถานการณ์จริง ในโลกภายนอกตัวเราหรือความหมายทางเงื่อนไขความเป็นจริง (truth conditions) และความหมายในระดับการรับรู้ (cognitive level) ซึ่งเป็น ความหมายที่แสดงมุมมอง (perspective) ของเราหรือที่ Yamanashi เรียก ว่า mode of coding

บทที่ 3

ผลจากการวิเคราะห์

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยใน ๑๒ กระบวนการที่ ยาใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้ ถึงแม้ว่าการจำแนกหน่วยสร้างกริยาเรียงของ ยาใจ ชูวิชา จะมีรายละเอียดมากเกินไปสำหรับที่จะใช้ในการวิเคราะห์ แต่เพื่อความสะดวกในการศึกษาพฤติกรรมการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงผู้วิจัยจะใช้กระบวนการที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยมุ่งวิเคราะห์ว่าการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละกระบวนการมีรูปแบบไต่บ้าง มีการตีความและขอบเขตการปฏิเสธอย่างไร และวิเคราะห์หาข้อจำกัดทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ของพฤติกรรมในการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละกระบวนการ ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวมีดังนี้ คือ

3.1 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระบวนการที่ ๑

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิซึ่งแสดงการกระทำที่เราทุกคนสามารถรับรู้ได้เหมือนกันและรับรู้ได้อย่างชัดเจนแน่นอนว่าการกระทำนั้นๆใช้ส่วนใดของร่างกายในการกระทำ หรือ การเคลื่อนที่ของวัตถุ + VP2: กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิซึ่งบอกการกระทำที่ไม่ชัดเจนหรือไม่แน่นอนว่าเป็นการกระทำโดยวิธีใด"

หน่วยสร้างกริยาเรียงกระบวนการที่ ๑ แสดงเหตุการณ์ที่เป็นการกระทำของสิ่งมีชีวิตในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการเคลื่อนที่ของวัตถุไปตามเส้นทางใดเส้นทางหนึ่ง ดังตัวอย่าง (1) และ (2) ตามลำดับ

(1) ริ่งหลบ

(2) ไหลกลับ

ตัวอย่าง (1) แสดงการกระทำซึ่งเป็นการวิ่งและการหลบไปในเวลาเดียวกัน ทั้ง "การวิ่ง" และ "การหลบ" แสดงเหตุการณ์ซึ่งเกิด ณ เวลาและสถานที่เดียวกันและกระทำโดยผู้กระทำเดียวกันแต่มองในมิติที่ต่างกัน กล่าวคือ "การวิ่ง" คือ การเคลื่อนที่โดยใช้ขาและมีความเร็วในการเคลื่อนที่สูงกว่าการเดิน ส่วน "การหลบ" คือ การหลีกเลี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่ให้ผู้อื่นเห็นตน

ตัวอย่าง (2) แสดงเหตุการณ์ที่ว่ามีการไหลโดยมีทิศทางย้อนกลับ "การไหล" และ "การกลับ" แสดงการเคลื่อนที่ของสิ่งเดียวกันและเคลื่อนที่ไปในเส้นทางเดียวกันแต่ถูกพรรณนาในมิติที่ต่างกัน กล่าวคือ "การไหล" คือ การเคลื่อนที่ของของเหลวจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง ซึ่งเป็นการมองในแง่ลักษณะของการเคลื่อนที่ ส่วน "การกลับ" คือ การไปหรือมาสู่ตำแหน่งเดิม ซึ่งเป็นการมองในแง่ทิศทางของการเคลื่อนที่

จะเห็นได้ว่าในแต่ละตัวอย่างกริยาทั้งสองคำแสดงเหตุการณ์ที่เกิดจากประธานตัวเดียวกันและเกิด ณ เวลาและสถานที่เดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่ากริยาทั้งสองคำในแต่ละตัวอย่างแสดงเหตุการณ์เดียวกัน กริยาแต่ละคำเพียงแต่ให้ "มิติ" ของการเคลื่อนที่ในแง่ที่ต่างกันเท่านั้น เช่น ในตัวอย่าง (1) การเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้นเป็นการวิ่งและเป็นการหลบไปในเวลาเดียวกัน หน่วยสร้างกริยาเรียงซึ่งประกอบด้วยกริยาสองคำในแต่ละตัวอย่างต่างร่วมกันแสดงเหตุการณ์ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่ที่มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ไม่ใช่แสดงการเคลื่อนที่ในลักษณะธรรมดาๆ

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" กล่าวคือ คำปฏิเสธต้องอยู่ในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างเท่านั้น และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ซึ่งเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหน่วยสร้าง นั่นคือ จะปฏิเสธว่าเหตุการณ์ที่เป็นการเคลื่อนที่ในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงนั้นไม่เกิดขึ้น ดังตัวอย่าง (3) และ (4)

(3) ก็เห็นลูกไก่ยืนหงอยตัวสั้น จึงเข้าไปจับออกมา มันนิ่งเฉยไม่ร้องทลป

(4) "สายน้ำไม่ไหลกลับ" สะท้อนภาพและอารมณ์รักตามแบบวัยรุ่น

"ไม่ร้องทลป" ในตัวอย่าง (3) หมายถึง ไม่มีการร้องในลักษณะที่จะทลปไปด้วยในเวลาเดียวกัน และ "ไม่ไหลกลับ" ในตัวอย่าง (4) หมายถึง ไม่มีการไหลในลักษณะที่มีทิศทางย้อนกลับ

อนึ่ง การวางคำปฏิเสธหน้ากริยาตัวแรกในประโยคบอกเล่าในกระบวนที่ ๑ เช่น "ไม่ร้องทลป" อาจแสดงนัยทางความหมายว่า การเคลื่อนที่ในลักษณะอื่นอาจเกิดขึ้นก็ได้ เช่น "ร้องนำหน้า" แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้ ถ้าทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้างจะอยู่ในขอบเขตที่ได้รับอิทธิพลจากคำปฏิเสธที่อยู่ในตำแหน่งข้างหน้า ผู้วิจัยจะไม่ระบุขอบเขตการปฏิเสธที่เฉพาะเจาะจงหรือเฉพาะกรณี กล่าวคือ ไม่ชี้ว่าจะปฏิเสธส่วนใดของหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นๆ เพียงแต่บอกว่า จะปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นๆทั้งเหตุการณ์ ซึ่งกิวอน (Givón 1984: 330) เรียกการตีความของการปฏิเสธเช่นนี้ว่า "การปฏิเสธโดยทั่วไป (general denial)"

(21) a. John didn't kick the ball

b. John didn't kick the ball on purpose

(He kicked the ball but not on purpose)

c. John didn't kick the ball that time

(He kicked the ball but not that time)

d. John didn't kick the ball with enough force
(He kicked the ball but not with enough force)

... sentence (21a) may be a general denial that any

event had occurred, without necessarily specifying a single 'missing component'.

(Givón 1984: 329-330)

การปฏิเสธโดยทั่วไป คือ การปฏิเสธในกรณีปกติธรรมดาหรือในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบ่งชี้พิเศษใดๆว่าจะปฏิเสธส่วนใดส่วนหนึ่งในประโยคโดยเฉพาะ แต่เป็นการปฏิเสธที่ว่าเหตุการณ์นั้นไม่เกิดขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้ามุ่งที่จะกำหนดขอบเขตการปฏิเสธที่เฉพาะเจาะจงดังกล่าว ก็จำเป็นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น สถานการณ์ในการพูด วัตถุประสงค์ของผู้พูด การอนุมานเฉพาะกรณีของผู้พูดและผู้ฟัง ฯลฯ พร้อมทั้งต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้าน paralinguistic คือ น้ำเสียงและอากัปกิริยาในการพูดอีกด้วย ซึ่งเป็นการยากที่จะศึกษาและสรุปในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งมีกำหนดเวลาอันสั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่าเราไม่สามารถแทรกคำปฏิเสธไว้ระหว่างกริยาตัวแรกและตัวที่สองได้ ดังตัวอย่าง (5) และ (6) ซึ่งฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

- (5) * ก็เห็นลูกไก่อินหงอยตัวสั้น จึงเข้าไปจับออกมา มันนิ่งเฉยวิ้งไม่หลบ¹
 (6) * สายน้ำไหลไม่กลับ สะท้อนภาพและอารมณ์รักตามแบบวัยรุ่น

ผู้วิจัยพบว่าเราสามารถนำทฤษฎีของกิวอน (Givón 1984: 348) มาใช้อธิบายสาเหตุที่คำปฏิเสธไม่สามารถแทรกอยู่ระหว่างกริยาทั้งสองคำในตัวอย่างข้างต้นได้ กิวอนได้เสนอทฤษฎีการปฏิเสธซึ่งมองจากแง่มุมของสาขาวิชา

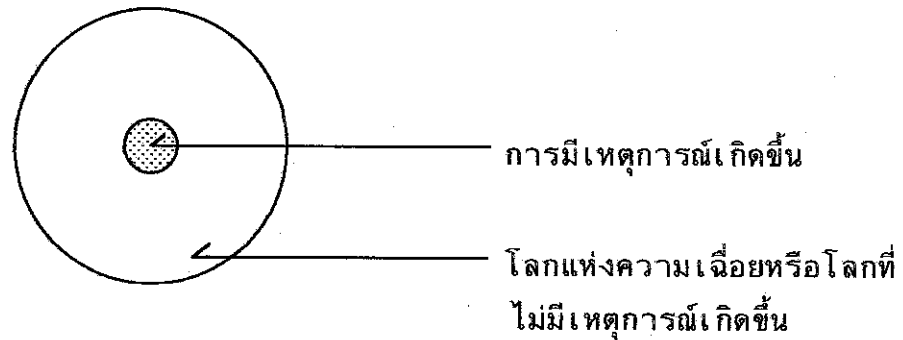
¹ เครื่องหมาย '*' หมายความว่า ฟังดูแล้วรู้สึกแปลกหรือในกรณีปกติไม่ปรากฏใช้

วจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatics)

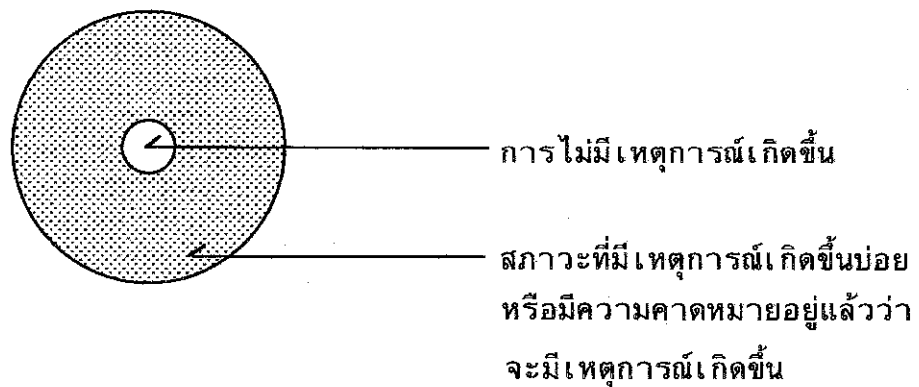
กิวอนกล่าวว่า เหตุการณ์คือการเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งความเฉื่อย (inert universe) เหตุการณ์จะมีคุณสมบัติเด่น (salient) ขึ้นมาในการรับรู้ของเราได้ก็ต่อเมื่อภูมิหลัง (background) ของเหตุการณ์นั้นเป็นโลกแห่งความเฉื่อย นั่นคือ เป็นสภาพที่ไม่มีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้น (non-eventness) นั้นหมายความว่า สภาพที่มีความเฉื่อยเป็นสภาวะปกติ และเหตุการณ์ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเป็นสภาวะที่ "ไม่ปกติ" แต่ในกรณีที่เรปฏิบัติข้อความใดข้อความหนึ่ง สิ่งที่มีลักษณะเด่นหรือภาพบนพื้น (figure) และสิ่งที่เป็นภูมิหลังหรือพื้นของภาพ (ground) จะกลับกันกับกรณีข้างต้น นั่นคือ ข้อความบอกเล่าที่แสดงเหตุการณ์ที่ว่ามิอะไรเกิดขึ้นจะกลายเป็นข้อความที่แสดงสภาวะปกติ แต่ข้อความปฏิบัติที่แสดงว่าเหตุการณ์หนึ่งๆ ไม่เกิดขึ้นจะกลายเป็นข้อความที่แสดงสภาวะ "ไม่ปกติ" คือ มีลักษณะเด่น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในกรณีของประโยคปฏิบัติ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์กลายเป็นสภาวะปกติ แต่การไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์กลายเป็นสภาวะเด่น

"Events are *changes* in an otherwise inert universe. The event is informatively *salient* only if the background inertia of the universe -- that of non-eventness -- is the more frequent, normal, routine case". ... When negative propositions do occur, a reversal of the figure-ground relation must first take place, so that the corresponding affirmative somehow becomes the expected, unsurprising background. Against such a background, the negative proposition then becomes salient or informative.

(Givón 1984: 348)

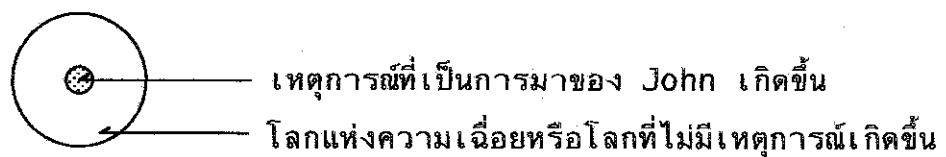

ภาพที่ 1: ความเด่นในการรับรู้ (cognitive saliency) ในกรณีที่พื้นเป็นโลกแห่งความเฉื่อยหรือโลกที่ไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นและภาพบนพื้นเป็นสภาพที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น

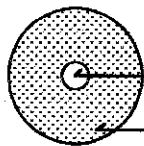

ภาพที่ 2: ความเด่นในการรับรู้ในกรณีที่พื้นเป็นสภาวะที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยหรือมีความคาดหวังอยู่แล้วว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นและภาพบนพื้นเป็นการไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น

ตัวอย่างเช่น "เมื่อ John มาแล้ว ฉันจะไป"

ตัวอย่างเช่น "ผู้ชายที่ไม่มีศีรษะเข้ามาห้องทำงาน"

การไม่มีศีรษะของผู้ชายที่เข้ามาห้องทำงาน

การมีศีรษะของผู้ชายที่เข้ามาห้องทำงาน

กล่าวโดยสรุป ในกรณีปกติภูมิหลังในการรับรู้เป็นโลกแห่งความเชื่อ "การไม่มี" หรือ "การไม่เกิดเหตุการณ์" จึงเป็นเรื่องปกติ เพราะไม่มีลักษณะเด่นในโลกแห่งความเชื่อ ส่วน "การมี" หรือ "การเกิดเหตุการณ์" เป็นเรื่องไม่ปกติหรือพิเศษ เพราะมีลักษณะเด่นในโลกแห่งความเชื่อ แต่ถ้าเราใช้ประโยคปฏิเสธในการสื่อสาร ก็บอกเป็นนัยว่ามีภูมิหลังในการรับรู้ซึ่งตรงกันข้ามกับโลกแห่งความเชื่อ คือ มีการเกิดเหตุการณ์ขึ้นบ่อยหรือมีการคาดหมายว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้น ในกรณีเช่นนี้ "การมี" หรือ "การเกิดเหตุการณ์" จึงเป็นเรื่องปกติ เพราะไม่มีลักษณะเด่นในสถานการณ์ที่เหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยหรือเกิดขึ้นตามที่ได้คาดหมายไว้ ส่วน "การไม่มี" หรือ "การไม่เกิดเหตุการณ์" จึงเป็นเรื่องไม่ปกติ เพราะมีลักษณะเด่นในสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยหรือมีการคาดหมายไว้ว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้น ดังนั้น ในกรณีของประโยคปฏิเสธ "การไม่มี" หรือ "การไม่เกิดเหตุการณ์" จึงเป็นเรื่องที่มีค่าควรแก่การสื่อสารหรือการกล่าวถึง การใช้ประโยคปฏิเสธจะเป็นไปอย่างเหมาะสมในบริบทดังกล่าวนี้เท่านั้น

ถ้าจะอธิบายสาเหตุของข้อจำกัดในการปฏิเสธดังกล่าวข้างต้นโดยมองจากมุมมองในเชิงการสื่อสารหรือในเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์แล้วก็จะอธิบายได้ดังนี้คือ

ตัวอย่าง (1) และ (2) ซึ่งเป็นประโยคบอกเล่าที่แสดงความเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นประโยคที่เหมาะสมในบริบทที่กรณีปกติเป็นสภาพเชื่อ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าประโยคทั้งสองประกอบด้วยกริยาเรียงซึ่งร่วมกันแสดงการเคลื่อนที่ซึ่งมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง นั่นคือ ในตัวอย่าง (1) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ไม่ใช่เป็นเพียงการวิ่งธรรมดาๆ แต่เป็นการวิ่งที่เป็นการหลบไปด้วย และในตัวอย่าง (2) เหตุการณ์เกิดขึ้นก็ไม่ใช่เป็นเพียงการไหลของน้ำธรรมดาๆ แต่เป็นการไหลในทิศทางย้อนกลับไปด้วยในตัว จึงเห็นได้ว่าถ้าพิจารณาในแง่ของวัจนปฏิบัติศาสตร์แล้ว การให้ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยกริยาตัวที่สองนั้นมีความเหมาะสมและมีค่าควรแก่การสื่อสารภายในปริบทดังกล่าว แต่ถ้าเรานำคำปฏิเสธมาแทรกไว้ระหว่างกริยาทั้งสองคำแล้ว เท่ากับว่าเราต้องการสื่อความว่ามีเหตุการณ์ที่เป็นการเคลื่อนที่เกิดขึ้นแต่การเคลื่อนที่นั้นไม่ได้มีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ในตัวอย่าง (5) มีการวิ่งเกิดขึ้นแต่ไม่ได้เป็นการหลบไปด้วยในเวลาเดียวกัน และในตัวอย่าง (6) มีการไหลเกิดขึ้นแต่ไม่ได้เป็นการเคลื่อนที่ในทิศทางย้อนกลับ

ประโยค (5) และ (6) จะเหมาะสมและมีค่าควรแก่การสื่อสารเฉพาะในกรณีที่ผู้ฟังมีความคาดหวังดั้งเดิมว่าการเคลื่อนที่นั้นๆ ต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจง เช่น "ต้องเป็นการวิ่งและการหลบไปด้วยในเวลาเดียวกัน มิใช่เป็นเพียงการวิ่งธรรมดา" หรือ "ต้องเป็นการไหลและการกลับไปด้วยในเวลาเดียวกัน มิใช่เป็นเพียงการไหลธรรมดา" เมื่อเรานำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาทั้งสองแล้ว จะเห็นว่าปริบทที่ประโยคทั้งสองเกิดขึ้นไม่ได้ให้ตัวบ่งชี้ (clue) ใดๆ ที่แสดงภูมิหลังหรือความคาดหวังของผู้ฟังที่ว่า การเคลื่อนที่นั้นๆ ต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจง ตัวอย่าง (6) จึงฟังดูแปลกเนื่องจากเหตุผลในการสื่อสารไม่เพียงพอ ถือได้ว่าเป็นการให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็นซึ่งก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมในการสื่อสารได้ ส่วนตัวอย่าง (5) นอกจากปริบททางภาษาไม่เอื้อเหมือนกันกับตัวอย่าง (6) แล้ว ยังมีความขัดแย้งกันระหว่าง "วิ่ง (ไม่หลบ)" และกริยาที่อยู่ข้างหน้าในปริบททางภาษา คือ "นิ่งเฉย"

กล่าวโดยสรุป ถ้าจะปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑ เราต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกเพื่อปฏิเสธเหตุการณ์ดังกล่าวทั้งเหตุการณ์ แต่จะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาตัวที่สอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการให้ข้อมูลที่ไม่มีจำเป็น

เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ไม่ว่าเป็นการสื่อสารดังกล่าว กิวอน (Givón 1984) ได้อ้างอิงงานวิจัยของฮอร์น (Horn 1978) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับโมโนทัศน์ทางวจนปฏิบัติศาสตร์ในประเด็น maxim of relevance ซึ่งไกรส (Grice 1968/1975) ได้เสนอไว้มาอธิบายดังนี้

Horn (1978) has noticed that in expressions involving quantity and/or extent of individuals (nouns), qualities (adjectives) or actions (verbs), information may be *scaled*. And the speaker is then bound by the speaker-hearer contract to reveal the maximal amount of information *relevant* to the purpose/scope of the particular communication. Revealing *more* information that is relevant may be just as damaging or disruptive to the communication as revealing *less* than what is relevant.

(Givón 1984: 334-335)

3.2 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๒

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกท่าทางของร่างกาย (posture) อันเกิดจากการเคลื่อนไหวของอวัยวะหรือการเปลี่ยนอิริยาบถต่างๆซึ่งนำไปสู่ท่าทางนั้นๆ + VP2: กริยาบอกการกระทำ"

หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๒ แสดงเหตุการณ์ที่เป็นกริยากระทำ โดยผู้กระทำทรงตัวอยู่ในท่าทางอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งคือ ผู้กระทำกำลังกระทำการอีกอย่างหนึ่งไปในขณะที่กำลังทรงตัวอยู่ในท่าทางนั้นๆ ดังตัวอย่าง (7)

(7) นิ่งพึมพำ

ตัวอย่าง (7) แสดงเหตุการณ์ที่ผู้กระทำนั่งและพึมพำไปด้วยในเวลาเดียวกัน

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๒ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" กล่าวคือ คำปฏิเสธต้องอยู่ในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างเท่านั้น และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (8)

(8) ถ้าแกไม่นั่งพึมพำกับคนในบ้าน แกก็ต้องถ่อร่างออกไปมั่วสุมอยู่ตามร้านขายของ

"ไม่นั่งพึมพำ" ในตัวอย่าง (8) หมายถึง ไม่มีเหตุการณ์ที่ผู้กระทำนั่งและพึมพำไปด้วยในเวลาเดียวกัน นั่นหมายความว่า "การนั่ง" โดยที่ผู้นั่งทำการอย่างหนึ่งไปในเวลาเดียวกัน คือ "การพึมพำ" นั้นไม่เกิดขึ้น จึงถือได้ว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหน่วยสร้างอยู่ภายในขอบเขตของการปฏิเสธ

แต่ถ้าเรานำคำปฏิเสธมาแทรกไว้ระหว่างกริยาวลีสองตัว จะทำให้ฟังดูแปลก ดังตัวอย่าง (9)

(9) * ถ้าแกนั่งไม่พึมพำกับคนในบ้าน แกก็ต้องถ่อร่างออกไปมั่วสุมอยู่ตามร้านขายของ

ความแปลกของประโยค (9) อาจอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการปฏิเสธของกิออนดังเช่นในตัวอย่าง (5) "ริงไม่หลบ" และ (6) "ไหลไม่กลับ" ในกระสวนที่ ๑ กล่าวคือ ประโยคปฏิเสธ (9) ซึ่งสื่อความว่ามีการนั่งแต่ผู้นั่งไม่ได้พึมพำจะเหมาะสมถ้าผู้ฟังมีความคาดหวังดั้งเดิมว่า มีการนั่งโดยที่ผู้นั่งต้องพึมพำไปด้วย ถ้าเราพิจารณาปริบททางภาษาที่ประโยคนี้เกิดขึ้น จะเห็นว่าปริบททางภาษาไม่เอื้อ

อำนวยความสะดวกให้เราตีความว่าสถานะปกติคือสถานะที่มีการนั่ง โดยที่ผู้นั่งต้องพิมพำไปด้วย ตัวอย่าง (9) จึงฟังดูแปลก กลายเป็นการให้ข้อมูลเกินความจำเป็น ทำให้เกิดความสงสัยว่าเหตุใดจึงต้องบอกเพิ่มเติมว่าไม่ได้พิมพำนอกจากบอกว่ามีการนั่ง และถ้าพิจารณาปริบททางภาษาในประโยคที่ (8) แล้ว จะเห็นว่าการ "ถ่อร่าง ออกไปมั่วสุมอยู่ตามร้านของเขา" จะเกิดขึ้นได้ ประธานจะต้องไม่นั่งและไม่พิมพำกับคนในบ้าน มิใช่ประธานนั่งแต่ไม่พิมพำกับคนในบ้าน มิฉะนั้น จะมีความขัดแย้งทางด้านความหมายกับประโยคที่สอง

ด้วยเหตุนี้ โดยปกติถ้าจะปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๒ เราจึงไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลี แต่จะปฏิเสธทั้งเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาวางหน้ากริยาวลีตัวแรก

3.3 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๓

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการกระทำปรมุขุมิ หรือ กริยาบอกการเคลื่อนที่ของวัตถุ + VP2: กริยาบอกการกระทำทางกายภาพ (การเคลื่อนที่ที่สัมพันธ์กับผู้พูดหรือสิ่งกั้นล้อมหรือแรงดึงดูดของโลก)²"

หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๓ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าการกระทำหรือการเคลื่อนที่ซึ่งมีทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ดังตัวอย่าง (10) (11) (12) และ (13)

² กริยาบอกการเคลื่อนที่ในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๓ นี้อาจปรากฏร่วมกันมากกว่าหนึ่งก็ได้ สำหรับข้อจำกัดในการปรากฏเรียงลำดับของกริยาบอกการเคลื่อนที่ในภาษาไทย ดูรายละเอียดใน Thepkanjana (1986: 135-142)

- (10) กระโดดลง
- (11) งอกออก
- (12) หันมา
- (13) ถ่ายอุจจาระปัสสาวะลง

ตัวอย่าง (10) หมายถึง มีการกระโดดซึ่งมีทิศทางตามแรงดึงดูดของโลก

ตัวอย่าง (11) หมายถึง มีการงอกซึ่งมีทิศทางที่ออกจากสิ่งกั้นล้อม ตัวอย่าง

(12) หมายถึง มีการหันซึ่งมีทิศทางมาสู่ตำแหน่งผู้พูด และตัวอย่าง (13) หมายถึง มีการถ่ายอุจจาระปัสสาวะซึ่งมีทิศทางตามแรงดึงดูดของโลก

กริยาบอกการเคลื่อนที่ใน (12) และ (13) ต่างจากกริยาบอกการเคลื่อนที่ใน (10) และ (11) ตรงที่ว่ากริยาบอกการเคลื่อนที่ใน (12) และ (13) แสดงการเคลื่อนที่ของสิ่งต่างๆ เช่น อวัยวะบางส่วนของผู้กระทำ คือ หน้า ใน (12) หรือสิ่งของที่ผู้กระทำได้ทำให้เคลื่อนที่ คือ อุจจาระปัสสาวะ ใน (13) ซึ่งไม่เหมือนกับกริยาบอกการเคลื่อนที่ใน (10) และ (11) กล่าวคือ (10) แสดงการกระทำด้วยร่างกายทั้งตัวของผู้กระทำและ (11) แสดงการเคลื่อนที่ด้วยรูปทั้งรูปของสิ่งของ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระส่วนที่ ๓ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาลิตัวแรกในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาลิตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (14)

(14) ดูเอา... เพื่อนร่วมสถาบันสักคนก็ไม่คว่ำมา จะมาคว่ำอะไรกับคนใกล้ที่มี
คำหน้อย่างผู้ชายตรงหน้า

ตัวอย่าง (14) หมายถึง ไม่มีการคว่ำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีทิศทางมาสู่ตำแหน่งของผู้พูด เมื่อเราปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงกระส่วนที่ ๓ เรา

จะปฏิเสธเหตุการณ์ดังกล่าวทั้งเหตุการณ์ กล่าวคือ จะปฏิเสธว่าไม่มีการกระทำ หรือการเคลื่อนที่ซึ่งมีทิศทางเฉพาะเจาะจง แต่เราจะไม่ปฏิเสธเพียงทิศทางในการเคลื่อนที่ที่แสดงด้วยกริยาตัวที่สองเท่านั้น ดังตัวอย่าง (15) ซึ่งฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

(15) * ดูเอา... เพื่อนร่วมสถาบันสักคนก็คว่ำไม่มา จะมาคว่ำอะไรกับคนใกล้ที่มีตำหนิอย่างผู้ชายตรงหน้า

ความแปลกของตัวอย่าง (15) สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการปฏิเสธของกิออนดังเช่นในตัวอย่าง (5) "วิ่งไม่หลบ" และ (6) "ไหลไม่กลับ" ในกระสวนที่ ๑ และ (9) "นั่งไม่พึมพำ" ในกระสวนที่ ๒ นั่นคือ การให้ข้อมูลเกินความจำเป็นทำให้ประโยคนี้มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมในแง่การสื่อสาร กล่าวคือ ประโยคปฏิเสธ (15) ซึ่งสื่อความว่ามีการคว่ำแต่การคว่ำนั้นไม่ได้มีทิศทางมาสู่ตำแหน่งของผู้พูดจะเหมาะสมถ้าผู้ฟังมีความคาดหวังตั้งเดิมว่าการคว่ำนั้นต้องมีทิศทางมาสู่ตำแหน่งของผู้พูด ถ้าเราพิจารณาปริบททางภาษาที่ประโยคนี้เกิดขึ้น จะเห็นว่าปริบททางภาษาไม่เอื้ออำนวยให้เราตีความว่าสภาวะปกติคือสภาวะที่มีการคว่ำที่ต้องมีทิศทางมาสู่ตำแหน่งของผู้พูด ตัวอย่าง (15) จึงฟังดูแปลก กลายเป็นการให้ข้อมูลเกินความจำเป็น

ด้วยเหตุนี้ โดยปกติถ้าจะปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๓ เราจึงไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลี แต่จะปฏิเสธทั้งเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาวางหน้ากริยาวลีตัวแรก

3.4 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๔

ได้แก่ "VP: กริยาบอกการกระทำซึ่งใช้ประสาทสัมผัส + VP2: กริยาบอกการรับรู้ทางประสาทสัมผัส"

กระสวยที่ ๔ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำใช้ประสาทสัมผัสเพื่อรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีการรับรู้ทางประสาทสัมผัสเกิดขึ้นซึ่งเป็นผลจากการกระทำที่แสดงด้วยกริยาตัวแรก ดังตัวอย่าง (16) และ (17)

(16) มองเห็น

(17) ฟังได้ยิน

ตัวอย่าง (16) แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำมองแล้วประสบผล คือ เห็น และ

ตัวอย่าง (17) แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำฟังแล้วประสบผล คือ ได้ยิน

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวยที่ ๔ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "VP1 + ไม่ + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมเพียงกริยาวลีตัวที่สองเท่านั้น ดังตัวอย่าง (18)

(18) พอวิลล์มองไม่เห็นอะไรเลยในความมืด

ตัวอย่าง (18) แสดงว่ามีการกระทำคือการมองแต่ไม่มีการรับรู้ซึ่งเป็นผลจากการใช้ประสาทสัมผัสนั้นๆ กล่าวคือ มีการมองแต่ไม่มีผลจากการมอง คือ ไม่เห็น

ตัวอย่าง (18) เป็นประโยคที่เหมาะสมและมีคุณค่าควรแก่การสื่อสาร ส่วน

ตัวอย่าง (19) ซึ่งได้นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรก ซึ่งฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

(19) * พอวิลล์ไม่มองเห็นอะไรเลยในความมืด

ทั้งนี้ก็เพราะว่าในกรณีที่จะใช้ประสาทสัมผัส ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาเพื่อที่จะได้รับผล คือ ได้รับรู้ หรือคาดหมายไว้ว่าจะได้รับรู้ ยกตัวอย่างเช่น เรา

มองสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีการคาดหมายไว้ว่าจะได้เห็นสิ่งนั้น กล่าวคือ การรับรู้ทางประสาทสัมผัส เช่น เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ซึ่งเป็นผลจากการกระทำโดยใช้ประสาทสัมผัส เช่น มอง ฟัง ตม จะเป็นภูมิหลังของการใช้ถ้อยคำที่มีคำกริยาบอกการกระทำโดยใช้ประสาทสัมผัส ด้วยเหตุนี้ ในกรณีปกติเราจึงไม่ใช้กริยาแสดงการรับรู้ทางประสาทสัมผัสตามหลังกริยาบอกการกระทำโดยใช้ประสาทสัมผัส ยกเว้นในบางกรณีเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

- (20) * เมื่อวานนี้ ฉันฟังการบรรยายได้ยินสองชั่วโมง³
- (21) * ฉันชอบมองเห็นภูเขา
- (22) * ฉันชอบมองภูเขาเห็น

แต่ประโยคข้างล่างนี้เหมาะสมในบริบทพิเศษ

- (23) เธอฟังได้ยินหรือไม่ เสียงเขาเบามาก
- (24) เธอมองเห็นภูเขาจากที่ตรงนี้ไหม

จากตัวอย่างข้างต้น ประโยค (23) และ (24) มีความเหมาะสมทางการสื่อสาร เนื่องจากผู้พูดมีความสงสัยว่าเหตุการณ์อาจไม่เป็นไปตามความคาดหมายปกติของคนทั่วไป คือ ทำการฟังแล้วแต่อาจไม่ได้ยิน หรือใช้ตามองแล้วแต่อาจไม่เห็นก็ได้ ด้วยเหตุนี้ จึงมีมูลเหตุเพียงพอที่จะกล่าวคำว่า "ได้ยิน" หลังจาก "ฟัง" และ "เห็น" หลังจาก "มอง" และเมื่อพิจารณาในกรณีที่เราแทรกคำปฏิเสธไว้ระหว่างกลางดังในตัวอย่าง (18) ก็จะเห็นได้ว่าประโยคปฏิเสธมีความเหมาะสมและมีค่า

³ ตัวอย่าง (20) ถึง (24) เป็นตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ. ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา

ควรแก่การสื่อสาร เนื่องจากเป็นการกล่าวคำความคาดหวังของผู้ฟัง กล่าวคือ ทำการมองแต่ไม่เห็น ถ้าใช้ทฤษฎีการปฏิเสธของกิวนอนธบาย เราอาจกล่าวได้ว่าการมองแล้วเกิดการเห็นซึ่งเป็นผลนั้น เป็นกรณีปกติซึ่งผู้ฟังมักจะคาดหวังเช่นนั้นอยู่แล้ว ถ้าไม่ทำการมองก็จะไม่มีผลที่ตามมา คือ การเห็น ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวคำว่า "เห็น" หลังจาก "ไม่มอง" เช่นในตัวอย่าง (19) ส่วนกรณีของการมองแต่ไม่เห็นนั้น เป็นกรณีที่ไม่ปกติซึ่งคำความคาดหวังของผู้ฟัง การกล่าวว่า "มองไม่เห็น" หรือ "ฟังไม่ได้ยิน" จึงมีคุณค่าควรแก่การสื่อสารและเหมาะสมภายในบริบทดังกล่าว และการแสดงข้อมูลเพิ่มเติมว่า "ไม่เห็น" และ "ไม่ได้ยิน" จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ข้อมูลเกินความจำเป็น

3.5. ก หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ก

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกความต้องการ + VP2: กริยาบอกการกระทำ"⁴

กระสวนที่ ๕ก แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำมีความต้องการที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง กริยาตัวแรกเป็นกริยาที่ต้องการส่วนเติมเต็ม (complement-taking verb) ซึ่งบอกความต้องการ ส่วนกริยาวลีที่ตามหลังกริยาตัวแรกเป็นส่วนเติมเต็ม (complement) ของกริยาตัวแรก ดังตัวอย่าง (25)

(25) อยากทำ

ตัวอย่าง (25) หมายถึง มีความต้องการที่จะทำ

⁴ คำว่า "จะ" หรือ "ที่" หรือ "ที่จะ" อาจปรากฏในตำแหน่งหลังกริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๕ และ ๖ ซึ่งข้อจำกัดในการปรากฏของคำเหล่านี้ ดูรายละเอียด Thepkanjana (1986: 85-94)

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ก มีสองรูปแบบ คือ "ไม่ + VP1 + VP2" และ "VP1 + ไม่ + VP2" รูปแบบแรกจะเป็นการปฏิเสธความต้องการ กล่าวคือ ผู้กระทำไม่มีความต้องการที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง และรูปแบบที่สองจะเป็นการปฏิเสธการกระทำที่เป็นส่วนเติมเต็มของกริยาบอกความต้องการ กล่าวคือ ผู้กระทำมีความต้องการที่จะไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ถ้านำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง (ไม่ + VP1 + VP2) เนื่องจากประโยคปฏิเสธจะสื่อความว่าความอยากที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นไม่เกิดขึ้นดังตัวอย่าง (26)

(26) ผมมีความสุขที่อยู่ที่นี่ตลอดไป ผมไม่ต้องการเลื่อนตำแหน่ง งานใหญ่กว่านี้ก็ไม่เอา

ในขณะที่ถ้านำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมเพียงกริยาวลีตัวที่สองเท่านั้น (VP1 + ไม่ + VP2) ดังตัวอย่าง (27)

(27) สมน้ำหน้า เดือนแล้วอยากไม่เชื่อ

ตัวอย่าง (27) หมายถึง มีความต้องการที่จะไม่เชื่อ ซึ่งเป็นการปฏิเสธส่วนเติมเต็ม

เป็นที่น่าสังเกตว่าประโยค (27) จะมีความเหมาะสมถ้าถูกตีความว่าเป็นการกล่าวแบบประชดประชัน เช่น ตัวอย่างนี้จะเหมาะสมในบริบทที่ว่า "คุณอยากไม่เชื่อฉัน คุณจึงต้องประสบความล้มเหลวแบบนี้" นั่นคือ ผู้พูดพูดเชิงประชดประชันว่าสิ่งที่ผู้ฟังมีความประสงค์คือการไม่เชื่อผู้พูด และเนื่องจากผู้ฟังมีความ

ประสงค์ที่จะไม่เชื่อ ผู้ฟังจึงต้องประสบความล้มเหลว ถ้าเราตีความประโยคนี้แบบปกติไม่ใช่แบบประชดประชัน ประโยคนี้จะฟังดูแปลก เพราะในกรณีปกติเรามักจะอยากก่อให้เกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ไม่ใช่อยากที่จะไม่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ตามทฤษฎีการปฏิเสธของกิวอน การไม่เกิดเหตุการณ์นับว่าเป็นกรณีปกติของโลกแห่งความเฉื่อยอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่เราจะต้องมีความอยากให้เป็นเช่นนั้น แต่ในกรณีที่เรปฏิเสธส่วนเติมเต็มนั้น เป็นการแสดงว่าการไม่กระทำเหตุการณ์นั้นเป็นกรณีที่ไม่ปกติ เป็นสิ่งเด่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ฟังประสงค์

อีกตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ตัวอย่าง (28)

(28) ขอไม่กล่าว

ตัวอย่างนี้มีความเหมาะสมในแง่การสื่อสารภายในบริบทที่ว่าการกล่าวสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นกรณีปกติหรือเป็นความคาดหมายของผู้ฟัง ดังนั้น การไม่กล่าวจึงมีลักษณะเด่น การขอที่จะไม่กล่าวสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงเป็นคำกล่าวที่มีความเหมาะสมภายในบริบทดังกล่าว

หรืออาจอธิบายจากอีกมุมมองหนึ่งได้ กล่าวคือ "ขอ" แสดงความต้องการที่มีลักษณะต่างจากความต้องการที่แสดงด้วยกริยาบอกความต้องการตัวอื่นๆ เช่น "อยาก ต้องการ ปรารถนา ประสงค์ หวัง" เป็นต้น ตรงที่ว่า "ขอ" ไม่ได้แสดงความต้องการของฝ่ายผู้กระทำเพียงฝ่ายเดียว แต่แสดงความต้องการโดยคำนึงถึงความต้องการของคนอื่นด้วย ซึ่งอาจมีความขัดแย้งระหว่างความต้องการของสองฝ่าย เช่น มีผู้ใดผู้หนึ่งที่ต้องการให้เรากระทำทั้งๆที่เราไม่ต้องการกระทำ เราจึง "ขอ" โดยมีเจตนาที่จะให้ผู้นั้นยอมหรือเห็นด้วยกับเรา

กล่าวโดยสรุป หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวยที่ ๕๓ สามารถปฏิเสธได้สองรูปแบบ กล่าวคือ คำปฏิเสธอยู่หน้ากริยาที่ต้องการส่วนเติมเต็ม (complement-taking verb) ซึ่งบอกความต้องการ และคำปฏิเสธแทรกอยู่ระหว่างกลางซึ่งเป็นการปฏิเสธส่วนเติมเต็ม (complement) เพียงส่วนเดียว

แต่ส่วนใหญ่จะปฏิเสธโดยรูปแบบแรก ส่วนการปฏิเสธในรูปแบบหลังมักเป็นคำกล่าว
ในบริบทพิเศษ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่ามีบริบทในการกล่าวเป็นอย่างไรและกริยาตัวแรก
แสดงความหมายอย่างไร

3.5. ข หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ข

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกความรู้สึกต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
ยกเว้นความต้องการ + VP2: กริยาบอกการกระทำ"

กระสวนที่ ๕ข แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำมีความรู้สึกหรือทัศนคติอย่าง
ใดอย่างหนึ่งต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง กริยาตัวแรกในหน่วยสร้างเป็นกริยา
ที่ต้องการส่วนเติมเต็ม และกริยาวลีที่ตามหลังกริยาตัวแรกเป็นส่วนเติมเต็มของ
กริยาตัวแรก ดังตัวอย่าง (29) และ (30)

(29) สนใจดูแลสุขภาพ

(30) พยายามนั่ง

ตัวอย่าง (29) หมายถึง มีความสนใจที่จะดูแลสุขภาพ และตัวอย่าง (30) หมายถึง
มีความพยายามที่จะนั่ง

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๕ข มี
สองรูปแบบ คือ "ไม่ + VP1 + VP2" และ "VP1 + ไม่ + VP2" รูปแบบแรก
คือ ผู้กระทำไม่มีความรู้สึกที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกต่อการกระทำที่แสดงด้วย
กริยาวลีตัวที่สอง และรูปแบบที่สอง คือ ผู้กระทำมีความรู้สึกที่แสดงด้วยกริยาวลีตัว
แรกต่อการไม่กระทำที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สอง

ถ้านำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง
การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง (ไม่ + VP1 + VP2)
ดังตัวอย่าง (31) และ (32)

(31) ผู้ติดยาเสพติดมักจะไม่สนใจดูแลสุขภาพและอนามัยของตนเอง

(32) หลักสูตรขององค์การศาสนาอื่นในประเทศไทยยังคงไว้ไม่กล้าแตะต้อง

ตัวอย่าง (31) หมายถึง ไม่มีความสนใจต่อการดูแลสุขภาพ และตัวอย่าง (32) หมายถึง ไม่มีความกล้าที่จะแตะต้อง ซึ่งเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ทั้งเหตุการณ์

ในขณะที่ถ้านำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง กริยาวลีตัวที่สองเท่านั้นที่อยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ (VP1 + ไม่ + VP2) ดังตัวอย่าง (33)

(33) พยายามจะไม่นั่งถ้ามีคนอื่นที่อยากนั่งและจำเป็นต้องนั่งมากกว่าผมอยู่ด้วย

ตัวอย่าง (33) หมายถึง มีความพยายามที่จะไม่นั่ง ซึ่งเป็นการปฏิเสธส่วนเติมเต็ม

ส่วนตัวอย่าง (34) ซึ่งเป็นการปฏิเสธส่วนเติมเต็มเช่นเดียวกัน แต่ฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

(34) * พอใจไม่อธิบาย

แต่ถ้ามีบริบทที่วกก่อนหน้านั้น เขามีความหวังหรือต้องการที่จะอธิบาย แต่ปรากฏว่าเขาไม่ได้อธิบาย เขาจึงรู้สึกผิดหวัง ตัวอย่าง (34) ก็อาจแสดงความรู้สึกพิเศษได้ เช่น ประชดประชัน แต่โดยปกติเราจะไม่กล่าวประโยค (34)

จากตัวอย่างข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่ากริยาบอกความรู้สึกมีสองประเภท คือ

กริยาบอกความรู้สึกบางตัวมีแนวโน้มที่ต้องการส่วนเติมเต็มที่เป็นข้อความบอกเล่า เช่น "ชอบ สนใจ กลัว พอใจ" เป็นต้น ซึ่งกริยาเหล่านี้เป็นกริยาบอกความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง (experiencer's

feeling) โดยธรรมชาติแล้ว เรามักจะมีความรู้สึกต่อการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ไม่ใช่มีความรู้สึกต่อการไม่เกิดขึ้นของเหตุการณ์ ดังนั้น ส่วนเติมเต็มของกริยาบอกความรู้สึกดังกล่าวจึงต้องแสดงเหตุการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและเด่นพอที่จะทำให้เรามีความต้องการหรือรู้สึก แต่โดยปกติข้อความปฏิเสธซึ่งแสดงถึง "การไม่เกิดเหตุการณ์" ไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและเด่น เนื่องจากภูมิหลังในการรับรู้ของเราเป็นโลกแห่งความเฉื่อย ดังนั้น ข้อความปฏิเสธจึงไม่สามารถเป็นส่วนเติมเต็มของกริยาบอกความรู้สึกดังกล่าวได้ ยกเว้นในกรณีที่ "การไม่เกิดเหตุการณ์" มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและเด่น เราจึงสามารถนิยามอย่างชัดเจนได้ ในกรณีเช่นนี้ เราอาจมีความต้องการหรือความรู้สึกที่มีต่อ "การไม่เกิดเหตุการณ์" ก็ได้ ดังตัวอย่าง (35)

(35) เต็มใจไม่ทิ้ง

ประโยค (35) อาจใช้ได้เมื่อ "การไม่ทิ้ง" มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและเด่นพอที่จะทำให้มีความรู้สึกเต็มใจ เนื่องจากอาจมีบริบทที่ว่าการทิ้งกันบอยหรือคาดหมายกันว่าน่าจะทิ้งแต่ไม่มีการทิ้งหรือไม่เป็นตามที่คาดหมายไว้ เป็นต้น แต่บริบทเช่นนี้มักเป็นบริบทพิเศษในชีวิตประจำวันของเรา

ในขณะที่มีกริยาบอกความรู้สึกบางตัวที่อาจมีส่วนเติมเต็มที่เป็นข้อความยืนยันธรรมดาหรือเป็นข้อความในเชิงปฏิเสธก็ได้ เช่น "กล้า ตั้งใจ พยายาม แกล้ง" เป็นต้น ซึ่งกริยาเหล่านี้เป็นกริยาบอกเจตนาที่มีต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (agent's volition) เนื่องจากเจตนามาจากความตั้งใจของผู้กระทำ แม้ว่าไม่มีการมองหรือสังเกตเหตุการณ์ใดในขณะนั้นก็ตาม ผู้กระทำจะมีเจตนาที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ เช่น "พยายามทำ" ก็ได้ หรือ "พยายามไม่ทำ" ก็ได้ กริยาบอกความต้องการ "ขอ" ก็มีคุณสมบัติเช่นเดียวกัน กล่าวคือแสดงเจตนาที่จะให้คนอื่นยอมหรือเห็นด้วยกับตน เราจึงอาจพูดว่า "ขอทำ" หรือ "ขอไม่ทำ" ก็ได้ กริยาเหล่านี้ต้องการส่วนเติมเต็มที่เป็นข้อความปฏิเสธก็ต่อเมื่อผู้

ฟังมีการคาดหมายหรือความเชื่อตั้งเดิมว่าผู้กระทำน่าจะมีความตั้งใจหรือเจตนาที่จะทำการกระทำนั้นๆ หรือในกรณีที่มีการถือกันว่าการทำการกระทำนั้นๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับหรือนิยมในสังคมนั้นๆ (norms) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์การปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๔ก และ ๔ข ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่ากริยาที่ต้องการส่วนเติมเต็ม (complement-taking verb) ที่ปรากฏเป็นกริยาตัวแรกในกระสวนเหล่านี้ซึ่งแสดงความต้องการและความรู้สึกนั้นสามารถจำแนกตามชนิดของส่วนเติมเต็มออกเป็นสองประเภทได้ดังนี้ คือ

๑. กริยาที่ตามด้วยส่วนเติมเต็มที่เป็นข้อความบอกเล่าหรือเป็นข้อความปฏิเสธก็ได้ ได้แก่ กริยาบอกความตั้งใจหรือความพยายามของผู้กระทำ (volition) ซึ่งเป็นประเภทย่อยของกริยาบอกความต้องการและกริยาบอกความรู้สึก เช่น "ขอ ตั้งใจ พยายาม ลอง แก่ล้าง" เป็นต้น

๒. กริยาที่โดยปกติต้องการส่วนเติมเต็มที่เป็นข้อความบอกเล่า ได้แก่ กริยาบอกความต้องการ ยกเว้นกริยา "ขอ" เช่น "อยาก ต้องการ ปรารถนา ประสงค์ หวัง" เป็นต้น และกริยาบอกความรู้สึก ยกเว้นกริยาบอกความตั้งใจหรือความพยายามในประเภทที่ ๑ เช่น "ชอบ สนใจ เต็มใจ พอใจ ยอม กลัว" เป็นต้น ซึ่งเป็นกริยาที่ไม่บอกความตั้งใจหรือความพยายามของผู้กระทำ (non-volition)

3.6 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๖

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกลักษณะอาการปฏิกิริยาในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง + VP2: กริยาบอกการกระทำ"

กระสวนที่ ๖ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำกระทำโดยมีลักษณะอาการปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง กริยาตัวแรกในหน่วยสร้างเป็นกริยาที่ต้องการส่วนเติมเต็ม (complement-taking verb) ซึ่งบอกลักษณะอาการปฏิกิริยา ส่วนกริยา

วลีที่ตามหลังกริยาตัวแรกเป็นส่วนเติมเต็ม (complement) ของกริยาตัวแรก ดังตัวอย่าง (36)

(36) แอบเขียน

ตัวอย่าง (36) หมายถึง มีการเขียนในลักษณะที่ซุกซ่อนไม่ให้ผู้อื่นรู้

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๖ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (37)

(37) ไม่แอบเขียน

ตัวอย่าง (37) หมายถึง ไม่มีการเขียนในลักษณะที่ซุกซ่อนไม่ให้ผู้อื่นรู้ ซึ่งเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยค (36) ทั้งเหตุการณ์ แต่เราไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะการกระทำที่แสดงด้วยกริยาตัวที่สองได้ ดังตัวอย่าง (38)

(38) * แอบไม่เขียน

ตัวอย่าง (38) ฟังดูแล้วรู้สึกแปลก เนื่องจากถ้าเราไม่กระทำการใดๆก็ไม่มีเหตุผลที่เราจะมีอาการปฏิกิริยาใดๆในการไม่กระทำการนั้นๆ เช่น ถ้าไม่ "เขียน" ก็จะไม่มีความหมายที่จะ "แอบ" ไม่กระทำ

3. 7. ก หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ก

ได้แก่ "VP1: อกรรมกริยาบอกการกระทำ + VP2: กริยาบอกความเท่าเทียมกันระหว่างสิ่งสองสิ่ง ได้แก่ เป็น"

กระสวนที่ ๗ก แสดงเหตุการณ์ที่ว่าการกระทำในลักษณะเฉพาะเจาะจงลักษณะหนึ่ง ดังตัวอย่างเช่น (39) และ (40)

(39) เต็นเป็นจังหวะ

(40) เกะกันเป็นกระจุก

ตัวอย่าง (39) หมายถึง มีการเต็นในลักษณะที่เป็นจังหวะ และตัวอย่าง (40) หมายถึง มีการเกาะกันในลักษณะที่เป็นกระจุก ตัวอย่าง (39) บอกอากัปภิกิริยาของการกระทำที่แสดงโดยกริยาตัวที่หนึ่ง ส่วนตัวอย่าง (40) บอกสภาพที่เป็นผลของการกระทำที่แสดงโดยกริยาตัวที่หนึ่ง

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ก มีสองรูปแบบ คือ "ไม่ + VP1 + VP2" และ "VP1 + ไม่ + VP2" รูปแบบแรกคือ ปฏิเสธว่าผู้กระทำไม่กระทำกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงแบบใดแบบหนึ่ง และรูปแบบที่สองคือ ปฏิเสธว่าผู้กระทำกระทำกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

ถ้านำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง (ไม่ + VP1 + VP2) ดังตัวอย่าง (41) และ (42)

(41) จะกว้างพอเพื่อให้รากอยู่ได้โดยไม่เกาะกันเป็นกระจุก

(42) หัวใจไม่เต็นเป็นจังหวะ

ตัวอย่าง (41) หมายถึง ไม่มีการเกาะกันที่มีลักษณะเป็นกระจุก หรือ การเกาะกันในลักษณะที่เป็นกระจุกนั้นไม่เกิดขึ้น และ (42) หมายถึง ไม่มีการเต็นที่มีลักษณะเป็นจังหวะ หรือ การเต็นในลักษณะที่เป็นจังหวะนั้นไม่เกิดขึ้น

แต่ถ้านำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วย

สร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมเพียงกริยาวลีตัวที่สองเท่านั้น (VP1 + ไม่ + VP2) ดังตัวอย่าง (43)

(43) หัวใจเต้นไม่เป็นจังหวะ

ตัวอย่าง (43) แสดงว่า หัวใจมีการเต้นที่มีลักษณะไม่เป็นจังหวะ ซึ่งเป็นการปฏิเสธส่วนลักษณะของการเต้น

ตัวอย่าง (43) เป็นประโยคปฏิเสธที่เหมาะสมในแง่การสื่อสารได้ ถ้าตีความภายในบริบทที่ว่า การเต้นในลักษณะที่เป็นจังหวะ เป็นกรณีปกติหรือเป็นความคาดหมายของผู้ฟัง ตัวอย่าง (43) เป็นการกล่าวค้านความคาดหมายว่า หัวใจมีการเต้นในลักษณะที่เป็นจังหวะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะเด่น สิ่งที่น่าสังเกต คือ ในความเป็นจริง มีความเป็นไปได้สูงที่การเต้นในลักษณะที่เป็นจังหวะของหัวใจจะเป็นสิ่งปกติที่เราคุ้นเคยและเป็นที่ยอมรับได้ ดังนั้น การกล่าวปฏิเสธลักษณะของการเต้นแบบนี้จึงไม่เป็นเรื่องที่น่าแปลกอะไร

สิ่งที่น่าสังเกตคือ ถ้าพิจารณาความหมายของประโยคปฏิเสธทั้งสองรูปแบบ คือ "ไม่เต้นเป็นจังหวะ" และ "เต้นไม่เป็นจังหวะ" ในแง่เงื่อนไขความเป็นจริง (truth conditions) แล้ว ประโยคปฏิเสธทั้งสองรูปแบบจะแสดงเหตุการณ์เดียวกัน นั่นคือ เงื่อนไขความเป็นจริงในโลกแห่งความเป็นจริงของประโยคปฏิเสธทั้งสองรูปแบบจะเหมือนกันถ้าประโยคทั้งสองจะเป็นจริง คือ ไม่มีเหตุการณ์การเต้นในลักษณะที่เป็นจังหวะ แต่ในแง่การสื่อสารแล้ว ประโยคปฏิเสธทั้งสองรูปแบบต่างกัน เนื่องจากให้ความสำคัญในส่วนต่างๆ ไม่เท่ากัน ถ้าวางคำปฏิเสธไว้หน้ากริยาตัวแรก คือ "ไม่เต้นเป็นจังหวะ" จะแสดงความหมายเพียงว่าการเต้นในลักษณะที่เป็นจังหวะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าวางคำปฏิเสธไว้ระหว่างกลาง คือ "เต้นไม่เป็นจังหวะ" จะเป็นการเน้นความสำคัญลักษณะที่ไม่เป็นจังหวะของการเต้น

แต่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ก นอก

จากหน่วยสร้างที่สามารถปฏิเสธได้ทั้งสองรูปแบบดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบางหน่วยสร้างที่สามารถปฏิเสธทั้งหน่วยสร้างโดยนำคำปฏิเสธมาวางหน้ากริยาวลีตัวแรกได้ แต่ไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไประหว่างกริยาวลีที่เรียงกันได้ ดังตัวอย่าง (44) (45) และ (46)

- (44) ทำงานเป็นลูกจ้าง
- (45) ไม่ทำงานเป็นลูกจ้าง
- (46) * ทำงานไม่เป็นลูกจ้าง

ตัวอย่าง (44) หมายถึง มีการทำงานโดยมีฐานะที่เป็นลูกจ้าง และตัวอย่าง (45) หมายถึง ไม่มีการทำงานโดยมีฐานะที่เป็นลูกจ้าง หรือการทำงานโดยมีฐานะที่เป็นลูกจ้างนั้นไม่เกิดขึ้น ส่วนตัวอย่าง (46) ฟังดูแปลกเพราะเราไม่สามารถนึกภาพอย่างชัดเจนได้ว่า ถ้าทำงานโดยไม่มีฐานะที่เป็นลูกจ้างแล้ว จะทำงานโดยมีฐานะอะไร ซึ่งมีความแตกต่างจากตัวอย่าง (43) กล่าวคือ ในกรณี (43) "เด่นไม่เป็นจิ้งหะ" เราพอนึกภาพออกว่ามีลักษณะในการเด่นอย่างไร ส่วนในกรณี (45) "ทำงานไม่เป็นลูกจ้าง" เราจะนึกภาพไม่ออกว่ามีฐานะในการทำงานเป็นอะไร ทั้งนี้ก็เพราะว่าลักษณะในการเด่นสองอย่าง คือ "เป็นจิ้งหะ" และ "ไม่เป็นจิ้งหะ" นั้นมีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม (contrary) กล่าวคือ "ไม่เป็นจิ้งหะ" เป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับ "เป็นจิ้งหะ" เราจึงนึกภาพออกว่าเป็นลักษณะอย่างไร ส่วนฐานะในการทำงานสองอย่าง คือ "เป็นลูกจ้าง" และ "ไม่เป็นลูกจ้าง" นั้นไม่มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม แต่เป็นความสัมพันธ์แบบความขัดแย้ง (contradictory) กล่าวคือ "ไม่เป็นลูกจ้าง" เป็นลักษณะใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ "เป็นลูกจ้าง" เราจึงนึกภาพไม่ออกว่าเป็นฐานะอะไร

กล่าวโดยสรุป ถึงแม้ว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗๓ สามารถปฏิเสธได้สองรูปแบบ กล่าวคือ ปฏิเสธเหตุการณ์ทั้งเหตุการณ์ คือ ไม่มีการกระทำที่มีลักษณะนั้นๆเกิดขึ้น หรือปฏิเสธเฉพาะส่วนลักษณะของการกระทำ คือ มีการ

กระทำที่ไม่มีลักษณะนั้นๆเกิดขึ้น แต่ในการปฏิเสธโดยรูปแบบหลัง มีข้อแม้ว่าลักษณะของการกระทำที่แสดงโดยข้อความปฏิเสธ (เช่น ลักษณะ "ไม่เป็นจิ้งหะ" ในการเดิน) จะต้องเป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์แบบความตรงกันข้าม (contrary) กับลักษณะของการกระทำที่แสดงโดยข้อความบอกเล่า (เช่น ลักษณะ "เป็นจิ้งหะ" ในการเดิน) เพื่อให้เราสามารถออกอย่างชัดเจนว่าลักษณะที่แสดงโดยข้อความปฏิเสธนั้นเป็นลักษณะอย่างไร

3.7. ข หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ข

ได้แก่ "PV1: สกรรมกริยาบอกการกระทำ + PV2: กริยาบอกความเท่าเทียมกันระหว่างสิ่งสองสิ่ง ได้แก่ เป็น"

กระสวนที่ ๗ข แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยก่อให้เกิดผลลักษณะใดลักษณะหนึ่งกับกรรมของกริยาตัวแรก กริยาตัวแรกอาจแสดงการกระทำบางอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น "เลือกตั้ง" ในตัวอย่าง (47) หรือการกระทำทางสมอง คือ การรับรู้ การตีความ การวิเคราะห์ เช่น "เห็น" ในตัวอย่าง (48)

(47) เลือกตั้งผู้นั้นเป็นประมุข

(48) เห็นเป็นข่าวประหลาด

ตัวอย่าง (47) แสดงว่า มีการเลือกตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งและก่อให้เกิดผลแก่บุคคลนั้น คือ บุคคลผู้นั้นกลายเป็นประมุข และตัวอย่าง (48) แสดงว่า มีการคิดเห็นที่มีต่อข่าวและมีผลจากการคิด คือ เห็นว่าข่าวนั้นเป็นข่าวประหลาด

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ข มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (49)

(49) หากประมุขผู้ใดไม่มีผลงานหรือปฏิบัติงานไม่เหมาะสมก็ไม่เลือกตั้งผู้นั้นเป็นประมุขอีก

ตัวอย่าง (49) แสดงว่า ไม่มีการเลือกตั้งผู้นั้นเป็นประมุข ซึ่งเป็นการปฏิเสธกริยาเรียงทั้งหมดในหน่วยสร้าง แต่เราไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองได้ ดังตัวอย่าง (49)

(50) * หากประมุขผู้ใดไม่มีผลงานหรือปฏิบัติงานไม่เหมาะสมก็เลือกตั้งผู้นั้นไม่เป็นประมุขอีก

การสื่อสารว่าการเลือกตั้งผู้ใดคนหนึ่งโดยมีความตั้งใจไม่ให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งนั้นเป็นการสื่อสารที่แปลก เนื่องจาก "ไม่เป็นประมุข" ในตัวอย่าง (50) ไม่ได้แสดงผลที่มีลักษณะตรงกันข้าม (contrary) กับ "เป็นประมุข" ในตัวอย่าง (47) แต่จะแสดงผลที่มีลักษณะขัดแย้งกัน (contradictory) คือ "ผลใดๆก็ตามที่ไม่เป็นประมุข" เราจึงไม่สามารถนึกภาพอย่างชัดเจนได้ว่า "ไม่เป็นประมุข" เป็นผลอย่างไร ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า "ไม่เป็นประมุข" เป็นข้อมูลที่ไม่จำเป็นในแง่การสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่นำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗

3.8 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๘

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ + VP2: กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ"

กระสวนที่ ๘ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อกระทำการอีกอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันไป ดังตัวอย่าง (51) และ (52)

(51) เหลียวมอง

(52) ริงจับ

ตัวอย่าง (51) แสดงเหตุการณ์ที่ผู้กระทำเหลียวแล้วมองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ
ตัวอย่าง (52) แสดงเหตุการณ์ที่ผู้กระทำริงแล้วจับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การกระทำทั้งสอง
การกระทำในตัวอย่างแต่ละตัวอย่างเกิดจากผู้กระทำตัวเดียวกันและเกิดสถานที่
ที่เดียวกัน และทันทีที่เหตุการณ์หนึ่งสิ้นสุดเหตุการณ์ที่สองก็เกิดขึ้น นอกจากนั้น
เหตุการณ์ที่สองจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าเหตุการณ์หนึ่งไม่เกิด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เอื้อต่อ
การตีความว่าการกระทำที่สองเป็นวัตถุประสงค์ของการกระทำที่หนึ่ง

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๘ มี
เพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางไว้ใน
ตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรก ดังตัวอย่าง (53) และ (54)

(53) แม่หล่อนจะ ไม่เหลียวมองรอบตัวเลย ทุกอย่างของแม่ทันสมัย

(54) เจือทองนั่งมองดูลูกบอมบ์หลานยา ยาเจือ ไม่ริงจับลูกบอมบ์

ตัวอย่าง (53) หมายถึง ไม่มีเหตุการณ์ที่ผู้กระทำเหลียวแล้วมองรอบตัว และ
ตัวอย่าง (54) หมายถึง ไม่มีเหตุการณ์ที่ผู้กระทำริงแล้วจับลูกบอมบ์ ซึ่งปฏิเสธ
เหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยค (51) และ (52) ตามลำดับทั้งเหตุการณ์ แต่เรา
ไม่สามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองได้ ดังตัวอย่าง (55) และ (56)

(55) * แม่หล่อนจะ เหลียวไม่มองรอบตัวเลย ทุกอย่างของแม่ทันสมัย

(56) * เจือทองนั่งมองดูลูกบอมบ์หลานยา ยาเจือ ริงไม่จับลูกบอมบ์

ความแปลกของตัวอย่าง (55) และ (56) สามารถอธิบายได้ด้วย
ทฤษฎีการปฏิเสธของกิออนดังเช่นในตัวอย่าง (5) "ริงไม่หลบ" และ (6) "ไหล

"ไม่กลับ" ในกระสวยที่ ๑ (9) "นั่งไม่พิมพ่า" ในกระสวยที่ ๒ และ (15) "คว่ำไม่มา" ในกระสวยที่ ๓ นั่นคือ การให้ข้อมูลเกินความจำเป็นทำให้ประโยคนี้นี้ คุณสมบัติไม่เหมาะสมในแง่การสื่อสาร กล่าวคือ ตัวอย่าง (51) และ (52) ซึ่งเป็นประโยคบอกเล่า นั้นเป็นประโยคที่เหมาะสมในบริบทที่กรณียกให้เป็นสภาพเฉื่อย และไม่มีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้น ประโยคทั้งสองประกอบด้วยกริยาเรียงซึ่งร่วมกัน แสดงเหตุการณ์ที่มีการกระทำสองการกระทำที่เกิดติดต่อกันอย่างใกล้ชิดและการกระทำทั้งสองเป็นวัตถุประสงค์ของการกระทำที่หนึ่ง นั่นคือ ตัวอย่าง (51) แสดงเหตุการณ์ที่มีการเหลียวเกิดขึ้นแล้วการมองก็เกิดขึ้นตามโดยทันที ซึ่งตีความได้ว่า เหลียวเพื่อมอง และตัวอย่าง (52) แสดงเหตุการณ์ที่มีการวิ่งเกิดขึ้นแล้วการจับก็เกิดขึ้นตามโดยทันที ซึ่งตีความได้ว่า วิ่งเพื่อจับ จะเห็นได้ว่าถ้าพิจารณาในแง่วัจนปฏิบัติศาสตร์แล้ว การให้ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยกริยาตัวที่สอง คือ "การมอง" และ "การจับ" นั้นมีความเหมาะสมและมีค่าควรแก่การสื่อสารภายในบริบทดังกล่าว

แต่ถ้าเรานำคำปฏิเสธมาแทรกไว้ระหว่างกริยาทั้งสองคำแล้ว เท่ากับว่าเราต้องการสื่อความว่ามีการกระทำที่หนึ่งเกิดขึ้นแต่ไม่มีการกระทำที่สองเกิดขึ้นตาม เช่น ในตัวอย่าง (55) มีการเหลียวเกิดขึ้นแต่ไม่มีการมองรอบตัวเกิดขึ้นตาม และในตัวอย่าง (56) มีการวิ่งเกิดขึ้นแต่ไม่มีการจับลูกบอมบ์เกิดขึ้นตาม ในตัวอย่าง (55) และ (56) มีการให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่เหตุการณ์การกระทำที่หนึ่ง ถ้าพิจารณาในแง่วัจนปฏิบัติศาสตร์แล้ว ข้อมูลเพิ่มเติมดังกล่าวนั้นจะมีค่าควรแก่การสื่อสารถ้าผู้ฟังคาดว่าการกระทำที่หนึ่งเกิดแล้วการกระทำที่สองต้องเกิดขึ้นตาม ส่วน "การเหลียวแต่ไม่ได้มอง" และ "การวิ่งแต่ไม่ได้จับ" นั้นเป็นกรณีที่ไม่ปกติหรือเด่น มีค่าควรแก่การสื่อสาร เมื่อเราดูบริบททางภาษาของประโยคทั้งสองแล้ว จะเห็นว่าบริบทที่ประโยคทั้งสองเกิดนั้นไม่ได้ให้ตัวบ่งชี้ใดๆที่แสดงภูมิหลังหรือความคาดหมายของผู้ฟังที่ว่า "ต้องมีการมองหลังจากการเหลียว" และ "ต้องมีการจับหลังจากการวิ่ง" ตัวอย่าง (55) และ (56) จึงฟังดูแปลก เนื่องจากเหตุผลในการสื่อสารไม่เพียงพอ ถือได้ว่าเป็นการให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็นซึ่งก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมในการสื่อสารได้

หรืออาจอธิบายจากอีกมุมมองหนึ่งได้ดังนี้ คือ เราจะสื่อความหมายโดยใช้กระสวยที่ ๘ ก็ต่อเมื่อเรามองว่ามีผู้กระทำกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อกระทำกรออีกอย่างหนึ่ง และจุดประสงค์ในการกระทำโดยทั่วไปมักเป็นการกระทำไม่ใช่การไม่กระทำ เนื่องจากเรามักมีความประสงค์ที่จะกระทำมากกว่าที่จะไม่กระทำ กล่าวคือ ในกรณีปกติเรามักจะอยากก่อให้เกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ไม่ใช่อยากที่จะไม่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ เพราะตามทฤษฎีการปฏิเสธของกิวอน การไม่เกิดเหตุการณ์นับว่าเป็นกรณีปกติของโลกแห่งความเฉื่อยอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่เราจะต้องมีความอยากให้เป็นเช่นนั้น โดยปกติจึงไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองซึ่งแสดงจุดประสงค์ในการกระทำ แต่ในกรณีที่เรปฏิเสธการกระทำที่สองซึ่งแสดงจุดประสงค์ในการกระทำนั้น เป็นการแสดงว่าการไม่กระทำเหตุการณ์นั้นเป็นกรณีที่ไม่ปกติ เป็นสิ่งเด่น ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงประสงค์

ด้วยเหตุเหล่านี้ โดยปกติถ้าจะปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวยที่ ๘ เราจึงไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลี แต่จะปฏิเสธทั้งเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาวางหน้ากริยาวลีตัวแรก

3.9 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวยที่ ๙

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการเคลื่อนที่ที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหรือสถานที่ของผู้พูด ได้แก่ มา/ไป + VP2: กริยาบอกการกระทำ"

กระสวยที่ ๙ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำเคลื่อนที่ไปสู่จุดที่ผู้พูดอยู่ (มา) หรือเคลื่อนที่จากจุดที่ผู้พูดอยู่ (ไป) แล้วกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการกระทำสองการกระทำนี้เกิดติดต่อกันอย่างใกล้ชิดและการกระทำที่สองจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าเหตุการณ์ที่หนึ่ง คือ การมาหรือการไป ไม่เกิด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เอื้อต่อการตีความว่าการกระทำที่สองเป็นวัตถุประสงค์ของการมาหรือการไป

(57) มาทำงาน

ตัวอย่าง (57) แสดงเหตุการณ์ที่ผู้กระทำเคลื่อนที่ไปสู่จุดที่ผู้พูดอยู่เพื่อทำงาน ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๙ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (58)

(58) ไม่มาทำงาน หมายถึง ไม่ได้เงินในวันนั้น

ตัวอย่าง (58) หมายถึง ไม่มีการมาเพื่อทำงาน ซึ่งเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยค (57) ทั้งเหตุการณ์ แต่เราจะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (59)

(59) * มาไม่ทำงาน หมายถึง ไม่ได้เงินในวันนั้น

ความแปลกของตัวอย่าง (59) สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการปฏิเสธของกิออนดังเช่นในตัวอย่าง (5) "วิ่งไม่หลบ" และ (6) "ไหลไม่กลับ" ในกระสวนที่ ๑ (9) "นั่งไม่พึมพำ" ในกระสวนที่ ๒ (15) "คว่ำไม่มา" ในกระสวนที่ ๓ และ (55) "เหลียวไม่มอง" และ (56) "วิ่งไม่จับ" ในกระสวนที่ ๘ นั่นคือการให้ข้อมูลเกินความจำเป็นทำให้ประโยคนี้นี้คุณสมบัติไม่เหมาะสมในแง่การสื่อสาร กล่าวคือ ประโยคปฏิเสธ (59) ซึ่งสื่อความว่ามีการมาเกิดขึ้นแต่การทำงานไม่เกิดขึ้น ประโยค (59) จะเหมาะสมถ้าผู้ฟังมีความคาดหวังดั้งเดิมว่าหลังจากเหตุการณ์การมาเกิดขึ้นจะมีการทำงานเกิดขึ้น ถ้าเราพิจารณาปริบททางภาษาที่ประโยคนี้อาจเกิดขึ้น จะเห็นว่าปริบททางภาษาไม่เอื้ออำนวยให้เราตีความว่าสภาวะปกติคือสภาวะที่ต้องมีการทำงานหลังจากการมา ตัวอย่าง (59) จึงฟังดูแปลกกลายเป็นการให้ข้อมูลเกินความจำเป็น

หรืออาจอธิบายจากอีกมุมมองหนึ่งได้ คือ เราจะสื่อความหมายโดยใช้

กระสวนที่ ๙ ก็ต่อเมื่อเรามองว่ามีผู้กระทำมาหรือไปเพื่อกระทำการอีกอย่างหนึ่ง และจุดประสงค์ในการกระทำโดยทั่วไปมักแสดงด้วยข้อความบอกเล่า ไม่ใช่ข้อความปฏิเสธ โดยปกติจึงไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองซึ่งแสดงจุดประสงค์ในการมาหรือไป

ดังนั้น โดยปกติเราจึงไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๙ โดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง แต่จะปฏิเสธเหตุการณ์ทั้งเหตุการณ์โดยนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง

อนึ่ง ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยาบอกการเคลื่อนที่อื่นๆ ซึ่งได้แก่ "เข้า ออก ขึ้น ลง" ก็จะแสดงเหตุการณ์ที่มีความหมายคล้ายๆกับเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกระสวนที่ ๙ ดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่ว่ามีมุมมองของการเคลื่อนที่ต่างกัน กล่าวคือ "มา ไป" แสดงการเคลื่อนที่ที่สัมพันธ์กับตำแหน่งหรือสถานที่ที่ผู้พูดอยู่ "เข้า ออก" แสดงการเคลื่อนที่ที่สัมพันธ์กับสิ่งกันล้อม และ "ขึ้น ลง" แสดงการเคลื่อนที่ที่สัมพันธ์กับแรงดึงดูดของโลก อย่างไรก็ตาม ขอบเขตการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีกริยาบอกเคลื่อนที่ "เข้า ออก ขึ้น ลง" ไม่ต่างกับหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๙ ซึ่งมีกริยาบอกเคลื่อนที่ "มา ไป" กล่าวคือ ต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง และทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองจะอยู่ในขอบเขตการปฏิเสธ ดังตัวอย่าง (60) ถึง (65)

- (60) เด็กจะต้องไม่เข้าทำงานก่อนถึงเกณฑ์อายุขั้นต่ำที่จะเข้าทำงานได้
- (61) พระยังไม่ออกบิณฑบาตเลยนั่งเหลียวโผล่มาแล้ว
- (62) แม้เด็กเล็กฟันน้ำนมยังไม่ขึ้นปรากฏให้เห็นก็ตาม
- (63) * เด็กจะต้องเข้าไม่ทำงานก่อนถึงเกณฑ์อายุขั้นต่ำที่จะเข้าทำงานได้
- (64) * พระยังออกไม่บิณฑบาตเลยนั่งเหลียวโผล่มาแล้ว
- (65) * แม้เด็กเล็กฟันน้ำนมยังขึ้นไม่ปรากฏให้เห็นก็ตาม

3.10 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๐

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการกระทำปฐมภูมิ + VP2: กริยาบอกกระบวนการทางกายภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการนำไปสู่สภาพใดสภาพหนึ่งของสิ่งนั้น"

กระสวนที่ ๑๐ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำทำการอย่างหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีผลทำให้สิ่งนั้นแปรสภาพไปอยู่ในสภาพใหม่ ดังตัวอย่าง (66)

(66) หุงข้าวสุก

ตัวอย่าง (66) แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำทำการหุงข้าวซึ่งมีผลทำให้ข้าวสุกหนึ่ง ในกรณีปกติเรามักพูดว่า "หุงข้าว" ซึ่งจะแสดงนัยทางความหมายว่า "ข้าวสุก" ดังนั้น เราจะพูดว่า "หุงข้าวสุก" ก็เฉพาะในกรณีที่เรต้องการเน้นว่า "ข้าวสุก" ซึ่งเป็นผลจากการหุงข้าวนั้น

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๐ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "VP1 + ไม่ + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมเพียงกริยาวลีตัวที่สองเท่านั้น ดังตัวอย่าง (67)

(67) หุงข้าวไม่สุก

ตัวอย่าง (67) แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำทำการหุงข้าวแต่ไม่ได้ผลตามที่ได้คาดหมายไว้ คือ ข้าวไม่สุก

เราสามารถใส่คำปฏิเสธหน้ากริยาตัวที่สองได้ด้วยเหตุผลเดียวกันกับประโยค (18) "มองไม่เห็น" ในกระสวนที่ ๔ กล่าวคือ การหุงข้าวแล้วข้าวสุกนั้นเป็นกรณีปกติซึ่งผู้ฟังมักจะคาดหมายเช่นนั้นอยู่แล้ว ดังนั้น การหุงข้าวแต่ข้าวไม่สุกนั้นจึงเป็นกรณีที่ไม่ปกติ คำานความคาดหมายของผู้ฟัง การกล่าวว่า "หุงข้าวไม่

สุข" จึงมีคุณค่าในแง่การสื่อสารและเหมาะสมในบริบทดังกล่าว

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าผลจากการกระทำอาจแสดงด้วยกริยาบอกการเคลื่อนที่ ซึ่งการเคลื่อนที่นั้นมักไม่ใช่การเคลื่อนที่ทางกายภาพ แต่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมา ดังตัวอย่าง (70)

(70) ยิงไม่เข้า

ตัวอย่าง (70) แสดงเหตุการณ์ที่ว่าผู้กระทำยิงแต่ไม่สำเร็จ คือ "ไม่เข้า" ในตัวอย่าง (70) แสดงผลจากการยิงซึ่งไม่เป็นไปตามดังที่ได้คาดหมายไว้ว่าน่าจะเข้า จะสังเกตเห็นว่า "เข้า" ในตัวอย่างนี้ไม่ได้แสดงเพียงแต่ทิศทางเท่านั้น แต่แสดงผลจากการยิง คือ ลูกกระสุนเข้าไปในร่างกาย ด้วย

ส่วนตัวอย่าง (68) เป็นการปฏิเสธโดยนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาลิตัวแรก ซึ่งฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

(68) * ไม่หุงข้าวสุก

โดยปกติเราไม่สามารถปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงกระบวนที่ ๑๐ ทั้งเหตุการณ์ได้ เนื่องจากถ้าไม่มีการกระทำ ผลจากการกระทำนั้นก็ย่อมจะไม่ปรากฏ จึงไม่มีเหตุผลที่จะกล่าวถึงเรื่องผลจากการกระทำในกรณีที่ไม่ได้กระทำ เช่น เมื่อเราไม่หุงข้าวก็ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องผลจากการหุงข้าว คือ ข้าวสุก แต่ถ้าจะปฏิเสธก็จะปฏิเสธเพียงว่า "ไม่หุงข้าว" ก็พอ เพราะการกล่าวถึงผลจากการกระทำที่ไม่มีการกระทำเกิดขึ้นนั้นนับได้ว่าเป็นการให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็นในแง่การสื่อสาร ดังนั้น เราจึงไม่นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาลิตัวแรกในหน่วยสร้างเพื่อปฏิเสธทั้งต้นเหตุซึ่งเป็นการกระทำและผลจากการกระทำนั้น แต่จะปฏิเสธว่าไม่มีการกระทำเพียงอย่างเดียว

3.11 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกสภาพทางกายภาพ + VP2: กริยาบอกความ
เท่าเทียมกันระหว่างสิ่งสองสิ่ง ได้แก่ เป็น"

กระสวนที่ ๑๑ แสดงสภาพที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงลักษณะใดลักษณะ
หนึ่ง ดังตัวอย่าง (71)

(71) ยุ่งเป็นกระเซิง

ตัวอย่าง (71) หมายถึง มีสภาพยุ่งซึ่งมีลักษณะเฉพาะเจาะจง คือ เป็นกระเซิง
สภาพที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรก คือ "ยุ่ง" และสภาพที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สอง
คือ "เป็นกระเซิง" มีความหมายที่ไม่ต่างกันนัก เพียงแต่ว่า "ยุ่ง" เป็นการแสดง
ในเชิงนามธรรมหรือมีความหมายโดยทั่วไป ส่วน "เป็นกระเซิง" เป็นการแสดง
ในเชิงรูปธรรมหรือมีความหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งทำให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ผู้วิจัยพบว่าในบริบทปกติเราไม่สามารถปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียง
กระสวนนี้ได้ ไม่ว่าจะวางคำปฏิเสธในตำแหน่งใด เช่นในตัวอย่าง (72) และ
(73)

(72) * ผมยุ่งไม่เป็นกระเซิง

(73) * ผมไม่ยุ่งเป็นกระเซิง

ประโยค (72) ใช้ไม่ได้เพราะเรานึกภาพไม่ออกว่าถ้าผมยุ่งแต่ไม่ได้อยู่ในสภาพที่
เป็นกระเซิงแล้วจะอยู่ในสภาพอย่างไร เนื่องจากสภาพ "ไม่เป็นกระเซิง" ไม่มี
ลักษณะตรงกันข้าม (contrary) กับสภาพ "เป็นกระเซิง" ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลที่
ไม่จำเป็นในการสื่อสาร คำอธิบายในแนวนี้เป็นแนวเดียวกันกับการแทรกคำปฏิเสธ
ในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ก และ ๗ข คือ (46) "ทำงานไม่เป็นลูก
จ้าง" และ (50) "เลือกตั้งผู้นั้นไม่เป็นประมุข" ตามลำดับ ส่วนประโยค (73)

ก็ฟังดูแปลกเพราะถ้าผมไม่ยุ่งก็ไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเป็นกระเซิง ซึ่งนับได้ว่าเป็นการให้ข้อมูลเกินความจำเป็น นอกจากนี้แล้ว เรายังนึกภาพไม่ออกว่า ถ้าผมไม่ยุ่งเป็นกระเซิงแล้วจะอยู่เป็นสภาพอย่างไร เนื่องจากสภาพ "ยุ่งเป็นกระเซิง" กับสภาพ "ไม่ยุ่งเป็นกระเซิง" ไม่มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม (contrary) เช่นเดียวกัน

กล่าวโดยสรุป เราไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑ ได้ เพราะโดยการปฏิเสธทั้งสองรูปแบบนั้นเราไม่สามารถสื่อความหมายโดยที่นึกเห็นภาพอย่างชัดเจนได้ จึงไม่มีเหตุผลที่ใช้ประโยคปฏิเสธ (72) และ (73) ในการสื่อสาร

อนึ่ง ในกรณีที่เป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวน ๑๑ ซึ่งแสดงสภาพที่มีขั้นหรือมีระดับความมากน้อย (degree) เช่น "ขั้นเป็นครีม" ถ้าจะปฏิเสธโดยใช้ "ยังไม่" เช่น "ยังไม่ขั้นเป็นครีม" เราก็จะสามารถนึกสภาพนั้นออกได้ กล่าวคือ ขั้นแต่ยังไม่ถึงระดับที่มีสภาพเป็นครีม

3.12 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๒

ได้แก่ "VP1: กริยาบอกการเปลี่ยนแปลงที่ไม่อยู่ในอำนาจการควบคุมของประธาน + VP2: กริยาบอกความเท่าเทียมกันระหว่างสิ่งสองสิ่ง ได้แก่ เป็น"

กระสวนที่ ๑๒ แสดงเหตุการณ์ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงที่ให้ผลในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ดังตัวอย่าง (74)

(74) กลายเป็นมาตรฐานของ optical disk

ตัวอย่าง (74) หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่ให้ผลในลักษณะที่ว่าเป็นมาตรฐานของ optical disk

ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๒ มีเพียงรูปแบบเดียว คือ "ไม่ + VP1 + VP2" ซึ่งต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง และการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ดังตัวอย่าง (75)

(75) สำหรับเทคนิคด้าน Magneto-Optical นั้นคงจะไม่กลายเป็นมาตรฐานของ optical disk

ตัวอย่าง (75) หมายถึง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ให้ผลในลักษณะที่ว่าเป็นมาตรฐานของ optical disk ซึ่งเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยค (74) ทั้งเหตุการณ์

ส่วนตัวอย่าง (76) เป็นการปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สอง ซึ่งฟังดูแล้วรู้สึกแปลก

(76) * กลายไม่เป็นมาตรฐานของ optical disk

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๒ เช่น "กลายเป็น (มาตรฐาน) แปลเป็น(ภาษาไทย) ขยายเป็น(ดอกเห็ด) ผุดเป็น(ดอกเห็ด) มาเป็น(เจ้าชีวิต) ตกเป็น(ทาส) หายเป็น(ปกติ)" อาจกล่าวได้ว่าได้กลายเป็นคำคำเดียวแล้ว จึงมีความตรงแน่นหรือความคงที่ของความสัมพันธ์ระหว่างกริยาวลีสองตัวมากจนไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปได้

ดังนั้น ถ้าจะปฏิเสธเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๒ เราจึงต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกเพื่อปฏิเสธเหตุการณ์ดังกล่าวทั้งเหตุการณ์ แต่จะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองโดยนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาวลี

13.13 สรุป

จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานในภาษาไทยที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานที่ ยาวใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้สามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ ๕ กลุ่มดังนี้ คือ

กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยกระบวน ๘ กระบวนดังต่อไปนี้

กระบวนที่ ๑. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: การกระทำปฐมภูมิ
ตัวอย่างเช่น ริ่งหลบ

กระบวนที่ ๒. VP1: ทำทาง + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น นั่งพิมพ์

กระบวนที่ ๓. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: เคลื่อนที่
ตัวอย่างเช่น คว่ำมา

กระบวนที่ ๖. VP1: อากัปกิริยา + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น แอบเขียน

กระบวนที่ ๗ข. VP1: สกรรมกริยาบอกการกระทำ + VP2: เป็น
ตัวอย่างเช่น เลือกตั้งเป็นประมุข

กระบวนที่ ๘. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: การกระทำปฐมภูมิ
ตัวอย่างเช่น ริ่งจับ

กระบวนที่ ๙. VP1: ทิศทาง + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น มาทำงาน

กระบวนที่ ๑๒. VP1: การเปลี่ยนแปลง + VP2: เป็น
ตัวอย่างเช่น กลายเป็นมาตรฐาน

รูปแบบของการปฏิเสธ คำปฏิเสธจะปรากฏหน้ากริยาวลีตัวแรก (ไม่ + VP1 + VP2) แต่จะไม่สามารถแทรกระหว่างกริยาวลีได้

หน่วยสร้างกริยาเรียงกลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน

ฐานกระสวนที่ ๑ ๒ ๓ ๖ ๗ข ๘ ๙ และ ๑๒ ซึ่งเป็นหน่วยสร้างที่ประกอบด้วย
 กริยาเรียงซึ่งร่วมกันแสดงเหตุการณ์ที่ซับซ้อน

เหตุการณ์ที่ซับซ้อนมีสองแบบ คือ แบบที่ ๑. เหตุการณ์ที่มองได้จากสอง
 มิติ (เกิดพร้อมกัน) เช่น กระสวนที่ ๑ แสดงการกระทำหรือการเคลื่อนที่ใน
 ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (วิ่งหลบ) กระสวนที่ ๒ แสดงท่าทางของร่างกายและการ
 กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะที่ดำรงตนอยู่ในท่าทางนั้น (นั่งพิมพ์) กระสวนที่
 ๓ แสดงการกระทำหรือการเคลื่อนที่ซึ่งมีทิศทางใดทิศทางหนึ่ง (คว่ำมา) กระสวน
 ที่ ๖ แสดงการกระทำโดยมีลักษณะออกปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง (แอบเขียน)
 และแบบที่ ๒. เหตุการณ์สองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันอย่างใกล้ชิด เช่น กระ
 สวนที่ ๗ข แสดงการกระทำที่ก่อให้เกิดผลลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง (เลือกตั้งเป็น
 ประมุข) กระสวนที่ ๘ แสดงการกระทำเพื่อก่อให้เกิดการกระทำอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้น
 ติดต่อกันไป (วิ่งจับ) กระสวนที่ ๙ แสดงการเคลื่อนที่ไปจากหรือมาสู่จุดที่ผู้พูดอยู่
 เพื่อกระทำการอีกอย่างหนึ่ง (มาทำงาน) และกระสวนที่ ๑๒ แสดงการ
 เปลี่ยนแปลงที่ให้ผลในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา (กลายเป็นมาตรฐาน)

ในกรณีปกติการไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งแสดงด้วยการปฏิเสธกริยาวลี
 เช่น ไม่กระทำ ไม่เปลี่ยนแปลง นั้นไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงหรือเด่นพอที่จะ
 กล่าวถึงหรือใช้สื่อสารกัน เนื่องจากภูมิหลังในการรับรู้เหตุการณ์ของเรามักเป็น
 สภาพที่ไม่มีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้นหรือเป็นโลกแห่งความเฉยนั้นเอง การกระทำ
 หรือการเปลี่ยนแปลงจึงมีลักษณะเด่นพอที่จะสังเกตและรับรู้ได้ ส่วนการไม่กระทำ
 หรือการไม่เปลี่ยนแปลงจึงไม่มีลักษณะเด่นเลย ดังนั้น เมื่อเราปฏิเสธว่าไม่มี
 เหตุการณ์เกิดขึ้น ภูมิหลังในการรับรู้จึงต้องไม่ใช่สภาพปกติคือโลกแห่งความเฉย
 แต่เป็นสภาพซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยหรือมีการคาดหมายดั้งเดิมว่าต้องมีเหตุการณ์
 เกิดขึ้น เพราะไม่มีเหตุผลที่จะกล่าวหรือสื่อสารกันว่าไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นในเมื่อ
 ไม่มีภูมิหลังเช่นนี้ เพราะฉะนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สอง
 เท่านั้น ยกเว้นในกรณีที่มีการคาดหมายดั้งเดิมอยู่แล้วว่าต้องมีเหตุการณ์ที่แสดงด้วย
 กริยาวลีตัวที่สองเกิดขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกหรือเกิดขึ้น

ทันทีหลังจากที่เหตุการณ์แรกสิ้นสุดลง ในกรณีพิเศษเช่นนี้การไม่กระทำหรือการไม่เปลี่ยนแปลงอาจมีลักษณะเด่นพอที่จะกล่าวถึงเพื่อแสดงลักษณะเฉพาะเจาะจงหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นๆ แต่โดยปกติถึงแม้ว่ามีการคาดหมายดั้งเดิมดังกล่าวก็ตาม เรามีแนวโน้มที่จะปฏิเสธทั้งหน่วยสร้างมากกว่าปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้าง

กล่าวโดยสรุป จากการพิจารณาข้อจำกัดทางด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์แล้วพบว่าโดยปกติเราจะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ เนื่องจากการปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างแล้วมักทำให้เกิดข้อมูลที่เกินความจำเป็นหรือข้อมูลที่ไม่มีค่าควรแก่การสื่อสาร

กลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วยกระสวน ๒ กระสวนดังต่อไปนี้

กระสวนที่ ๔. VP1: การกระทำทางประสาทสัมผัส + VP2: การรับรู้
ตัวอย่างเช่น มองเห็น

กระสวนที่ ๑๐. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: กระบวนการทาง
กายภาพ

ตัวอย่างเช่น หุงข้าวสุก

รูปแบบของการปฏิเสธ คำปฏิเสธจะแทรกระหว่างกริยาวลี (VP1 + ไม่ + VP2) แต่จะไม่สามารถปรากฏหน้ากริยาวลีตัวแรกได้

หน่วยสร้างกริยาเรียงกลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๔ และ ๑๐ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ ประกอบด้วยกริยาวลีตัวแรกที่แสดงการกระทำและกริยาวลีตัวที่สองที่แสดงผลจากการกระทำนั้น เช่น กระสวนที่ ๔ แสดงการกระทำโดยใช้ประสาทสัมผัสเพื่อรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (มองเห็น) และกระสวนที่ ๑๐ แสดงการกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อทำให้สิ่งนั้นแปรสภาพไปอยู่ในสภาพใหม่ (หุงข้าวสุก) สิ่งที่น่าสังเกตก็คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนเหล่านี้จะปรากฏใช้ก็ต่อเมื่อมีการคาดหมายดั้งเดิมว่ากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่ผลจากการกระทำนั้นอาจจะไม่เกิดขึ้น (มองแล้วแต่อาจไม่เห็น หุงข้าวแล้วแต่ข้าว

อาจไม่สึก) ซึ่งค้ำานการคาดหมายดั้งเดิมในกรณีปกติ กล่าวคือ ถ้ามีการกระทำ
 อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อก่อให้ผลจากการกระทำนั้นเกิดขึ้น (มอง หุงข้าว) เรามักมี
 การคาดหมายดั้งเดิมอยู่แล้วว่ากระทำแล้วต้องมีผลจากการกระทำนั้นเกิดขึ้นตามมา
 (มองแล้วต้องเห็น หุงข้าวแล้วข้าวต้องสุก) จึงไม่จำเป็นจะต้องกล่าวถึงผลจาก
 การกระทำด้วย แต่จะกล่าวถึงเฉพาะการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการ
 กระทำเพื่อก่อให้เกิดผลจากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นก็พอ (มอง
 หุงข้าว) เพราะเพียงกล่าวถึงการกระทำดังกล่าวเท่านั้น เราก็คาดหมายได้ว่าผล
 จากการกระทำนั้นต้อง เกิดขึ้นตามมา

เมื่อเราจะปฏิเสธเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยการกระทำและผลจากการ
 กระทำซึ่งแสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ เรามักปฏิเสธเฉพาะ
 ส่วนผลจากการกระทำเท่านั้น แต่จะไม่ปฏิเสธเหตุการณ์ทั้งเหตุการณ์ เนื่องจาก
 หน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนเหล่านี้จะปรากฏใช้ก็ต่อเมื่อมีการคาดหมายดั้งเดิม
 อยู่แล้วว่ากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่ผลจากการกระทำนั้นอาจจะไม่เกิด
 ขึ้นก็ได้ ถ้าไม่มีการคาดหมายดั้งเดิมเช่นนั้นโดยปกติไม่มีเหตุผลที่จะใช้หน่วยสร้าง
 กริยาเรียงกระสวนเหล่านี้ในการสื่อสารกัน เพราะฉะนั้น ประเด็นหลักในการ
 สื่อสารเหตุการณ์ที่แสดงด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ก็คือ กระทำ
 แล้วประสบผลหรือไม่ ถ้าไม่ประสบผลก็จะปฏิเสธเฉพาะผลจากการกระทำ

กล่าวโดยสรุป จากการพิจารณาข้อจำกัดทางด้านวจนปฏิบัติศาสตร์แล้ว
 พบว่าโดยปกติเราจะไม่ปฏิเสธกริยาวลีทั้งสองในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวน
 เหล่านี้ แต่จะปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองซึ่งแสดงผลจากการกระทำเท่านั้น
 เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้มีหน้าที่หลักในการสื่อสาร คือ
 ให้ข้อมูลว่าด้วยผลจากการกระทำ กล่าวคือ ได้ประสบผลหรือไม่

กลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วยกระสวน ๓ กระสวนดังต่อไปนี้

กระสวนที่ ๕ก. VP1: ความต้องการ + VP2: การกระทำ

ตัวอย่างเช่น อยากทำ

กระสวนที่ ๕๗. VP1: ความรู้สึกยกเว้นความต้องการ + VP2: การกระทำ

ตัวอย่างเช่น พยายามนั่ง สนใจดูแลสุขภาพ

กระสวนที่ ๕๘. VP1: อกรรมกริยาบอกการกระทำ + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น เต็มเป็นจังหวะ ทำงานเป็นลูกจ้าง

รูปแบบของการปฏิเสธ คำปฏิเสธจะปรากฏหน้ากริยาลีตัวแรก (ไม่ + VP1 + VP2) แต่ในกรณีพิเศษ คำปฏิเสธอาจจะแทรกระหว่างกริยาลีก็ได้ (VP1 + ไม่ + VP2)

หน่วยสร้างกริยาเรียงกลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๕๖ ๕๗ และ ๕๘ ซึ่งมีลักษณะทางความหมายสองแบบ คือ ลักษณะทางความหมายแบบที่ ๑ คือ กริยาตัวที่หนึ่งแสดงความหมายที่มีความหลากหลายในแง่ความรู้สึกหรือการรับรู้ของมนุษย์ต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น กริยาลีตัวแรกในกระสวนที่ ๕๖ และ ๕๗ แสดงความต้องการหรือความรู้สึกต่างๆที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (พยายามนั่ง สนใจดูแลสุขภาพ) ซึ่งอาจเป็นกริยาบอกความพยายามหรือความตั้งใจ (volition) ที่มีต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (พยายาม) หรือเป็นกริยาบอกความต้องการหรือความรู้สึก (ซึ่งปราศจากความพยายามหรือความตั้งใจ) ที่มีต่อประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง (สนใจ) ก็ได้ ลักษณะทางความหมายแบบที่ ๒ คือ กริยาลีตัวที่สอง (ในกระสวนที่ ๕๘) แสดงลักษณะเฉพาะเจาะจงของการกระทำ (เต็มเป็นจังหวะ ทำงานเป็นลูกจ้าง) ซึ่งเป็นการขยายความของการกระทำ หรืออีกนัยหนึ่ง คือ การตีความหรือการพรรณนาว่าด้วยลักษณะของการกระทำโดยผู้พูด

เรื่องที่น่าสังเกตเรื่องหนึ่งก็คือ กริยาตัวแรกในกระสวนที่ ๕๘ อาจเป็นกริยาบอกการกระทำที่ขยายความได้ด้วยกริยาลีตัวที่สองซึ่งแสดงลักษณะที่มีความหมายตรงกันข้าม (contrary) สองลักษณะ (เต็มเป็นจังหวะ / เต็มไม่เป็นจังหวะ) หรือเป็นกริยาบอกการกระทำที่ขยายความได้เพียงลักษณะที่แสดงโดยข้อความบอกแล้วลักษณะเดียว (ทำงานเป็นลูกจ้าง / *ทำงานไม่เป็นลูกจ้าง)

เนื่องจากลักษณะที่แสดงโดยข้อความปฏิเสธ (ไม่เป็นลูกจ้าง) ไม่มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกับลักษณะที่แสดงโดยข้อความบอกเล่า (เป็นลูกจ้าง)

อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ผู้วิจัยยังไม่สามารถสรุปอย่างชัดเจนและอย่างมีเหตุผลได้ว่าเมื่อใดเราจึงจะสามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ได้ และมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อจำกัดในการปฏิเสธดังกล่าว เนื่องจากไม่มีข้อมูลเพียงพอ แต่อย่างน้อยในขณะนี้ผู้วิจัยกล่าวได้ว่าเราสามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้างได้ (พยายามไม่นิ่งเด่นไม่เป็นจังหวะ) ก็ต่อเมื่อมีการคาดหมายหรือความเชื่อดังเดิมอยู่แล้วว่าการกระทำที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สองในกระสวนที่ ๕ก และ ๕ข จะต้องเกิดขึ้น (ต้องนิ่ง) หรือการกระทำจะต้องมีลักษณะที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สองในกระสวนที่ ๗ก (ต้องเป็นจังหวะ) โดยเฉพาะในกรณีที่แสดงสภาพ สภาพที่แสดงโดยข้อความปฏิเสธ (ไม่เป็นจังหวะ) จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์แบบความตรงกันข้าม (contrary) กับสภาพที่แสดงโดยข้อความบอกเล่าอื่นๆ (เป็นจังหวะ) เพื่อให้เรานึกเห็นภาพออกอย่างชัดเจนได้ว่าเป็นสภาพอย่างไร ถ้าไม่เช่นนั้นก็ไม่มีความสัมพันธ์ที่จะกล่าวถึงข้อความปฏิเสธอื่นๆ เพราะถือได้ว่าเป็นข้อมูลกำกวมและเป็นข้อมูลที่เกินความจำเป็นในการสื่อสาร

กลุ่มที่ ๔ ประกอบด้วยกระสวน ๑ กระสวนดังต่อไปนี้

กระสวนที่ ๑๑. VP1: สภาพทางกายภาพ + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น ยุ่งเป็นกระเซิง

รูปแบบของการปฏิเสธ คำปฏิเสธไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างได้

หน่วยสร้างกริยาเรียงกลุ่มที่ ๔ ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานเพียงกระสวนเดียวเท่านั้น ได้แก่ กระสวนที่ ๑๑ ซึ่งเราไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑ ได้ เนื่องจากการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนนี้แสดงสภาพที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง (ยุ่งเป็นกระเซิง) ไม่ว่าจะปฏิเสธกริยาวลีตัวใดในหน่วยสร้าง

ก็ตาม ก็ไม่สามารถทำให้เรานึกเห็นภาพอย่างชัดเจนได้ว่าเป็นสภาพอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น เรานึกไม่ออกว่าถ้า "ผมยุ่งแต่ไม่ได้อยู่ในสภาพที่เป็นกระเซิง" แล้วจะอยู่ในสภาพอย่างไร เนื่องจากสภาพ "ไม่เป็นกระเซิง" ไม่มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม (contrary) กับสภาพ "เป็นกระเซิง" แต่เพียงบอกว่าเป็นสภาพใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ "เป็นกระเซิง" นอกจากนี้แล้ว ในกรณีที่ปฏิเสธว่า "ผมไม่ยุ่งเป็นกระเซิง" ถ้า "ผมไม่ยุ่ง" ก็ไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า "เป็นกระเซิง"

เพื่อหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่มีความหมายกำกวมหรือเกินความจำเป็นซึ่งไม่มีค่าควรแก่การสื่อสาร เราจึงไม่นำรูปแบบการปฏิเสธของหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนนี้มาใช้ในการสื่อสาร

ในที่นี้ ผู้วิจัยจะขอเปรียบเทียบระหว่างผลจากการวิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานของงานวิจัยชิ้นนี้กับผลจากการวิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานของ ยาใจ ชูวิชา (2536)

ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในข้อที่ 2.2 (บททวนวรรณกรรมเรื่องการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย) ว่า ยาใจ ชูวิชา ได้วิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานแต่ละกระสวนเพื่อพิจารณาความตรงแน่นระหว่างกริยาในหน่วยสร้างกริยาเรียง โดยนำคำปฏิเสธ "ไม่" หรือ "ไม่ได้" มาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกและแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาในหน่วยสร้างและพบว่ารูปแบบของการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆได้สามประเภท คือ

ประเภทที่ ๑ สามารถนำคำปฏิเสธมาวางเฉพาะในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกได้เท่านั้น ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้อีกสองประเภท คือ ประเภทที่ ๑.๑ นำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกแล้วอาจจะปฏิเสธกริยาตัวแรกเพียงตัวเดียว หรือปฏิเสธกริยาตัวที่สองเพียงตัวเดียว หรือปฏิเสธทั้งสองตัวก็ได้ ซึ่งประกอบด้วยกระสวนที่ ๑ ๒ ๓ และ ๖ และประเภทที่ ๑.๒ นำคำปฏิเสธมาวาง

ในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกแล้วจะปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยกระบวนที่ ๘ ๙ ๑๑ และ ๑๒

ประเภทที่ ๒ ต้องนำคำปฏิเสธมาแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาเรียงกันเพื่อปฏิเสธกริยาตัวที่สองเสมอ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนที่ ๘ และ ๑๐

ประเภทที่ ๓ สามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาเรียงกันได้ แต่การปฏิเสธแบบหลังจะสามารถปรากฏได้ในบริบทพิเศษบางบริบทหรือในกรณีที่ เป็นกริยาเฉพาะบางประเภทเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยกระบวนที่ ๕ก ๕ข ๖ก และ ๖ข

เพื่อความสะดวกในการเปรียบเทียบ อาจเขียนสรุปโดยแยกออกเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเดียวกันในการปฏิเสธแต่ละประเภทดังนี้ คือ

ประเภทที่ ๑: ไม่ + VP1 + VP2

ประเภทที่ ๑.๑: ไม่ + VP1 + VP2; ไม่ + VP1 + VP2; ไม่ + VP1 + VP2

กระบวนที่ ๑. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: การกระทำอปฐมภูมิ
ตัวอย่างเช่น ตะโกนตอบ

กระบวนที่ ๒. VP1: ทำทาง + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น นั่งดูหนังสือ

กระบวนที่ ๓. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: การเคลื่อนที่
ตัวอย่างเช่น วิ่งเข้าบ้าน

กระบวนที่ ๖. VP1: อากัปกริยา + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น แกล้งร้องไห้

ประเภทที่ ๑.๒: ไม่ + VP1 + VP2

กระบวนที่ ๘. VP1: การกระทำปฐมภูมิ + VP2: การกระทำปฐมภูมิ
ตัวอย่างเช่น ปิ้งปลากิน

กระบวนที่ ๙. VP1: ทิศทาง + VP2: การกระทำ
ตัวอย่างเช่น ไปทำงาน

กระสวนที่ ๑๑. VP1: สภาพทางกายภาพ + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น ยุ่งเป็นกระเซิง

กระสวนที่ ๑๒. VP1: การเปลี่ยนแปลง + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น เปลี่ยนสภาพเป็นสังคมอุตสาหกรรม

ประเภทที่ ๒: VP1 + ไม่ + VP2

กระสวนที่ ๔. VP1: การกระทำทางประสาทสัมผัส + VP2: การรับรู้

ตัวอย่างเช่น มองป้ายโรงพยาบาลเห็น

กระสวนที่ ๑๐. VP1: การกระทำประมุข + VP2: กระบวนการทาง

กายภาพ

ตัวอย่างเช่น ปาแก้วแตก

ประเภทที่ ๓: ไม่ + VP1 + VP2; VP1 + ไม่ + VP2 (ในบริบทพิเศษ)

กระสวนที่ ๕ก. VP1: ความต้องการ + VP2: การกระทำ

ตัวอย่างเช่น อยากไป

กระสวนที่ ๕ข. VP1: ความรู้สึกยกเว้นความต้องการ + VP2: การ

กระทำ

ตัวอย่างเช่น เต็มใจเลี้ยง

กระสวนที่ ๗ก. VP1: อกรรมกริยาบอกการกระทำ + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น ทำงานเป็นลูกจ้าง

กระสวนที่ ๗ข. VP1: สกรรมกริยาบอกการกระทำ + VP2: เป็น

ตัวอย่างเช่น กินผักเป็นอาหาร ตัดผ้าเป็นสามท่อน

จากการเปรียบเทียบระหว่างการแบ่งการปฏิเสธออกเป็นกลุ่มต่างๆ ของงานวิจัยชิ้นนี้กับของ ยาใจ ชูวิชา ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่ามีทั้ง ความเหมือนและแตกต่างกัน ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ประการที่ ๑ งานวิจัยทั้งสองชิ้นได้ผลจากการวิเคราะห์ที่พ้องต้องกัน ประการหนึ่ง คือ ในกรณีที่จะปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๔ และ ๑๐

ซึ่งแสดงเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยการกระทำและผลจากการกระทำนั้น เราจะปฏิเสธเฉพาะส่วนของผลจากการกระทำเท่านั้น แต่จะไม่ปฏิเสธเหตุการณ์ทั้ง เหตุการณ์

ประการที่ ๒ ในงานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑ ไว้ในประเภทที่ไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาใส่ลงไปในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างได้ เช่น "* ไม่ยุ่งเป็นกระเซิง / * ยุ่งไม่เป็นกระเซิง" ส่วน ยาใจ ชูวิชา ได้จัดหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑ ไว้ในประเภทที่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกได้ เช่น "ไม่ได้ยุ่งเป็นกระเซิง" ทั้งนี้ก็เพราะว่าผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่" เพียงอย่างเดียว ส่วน ยาใจ ชูวิชา ไม่ได้ใช้ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธโดยคำปฏิเสธ "ไม่" แต่ใช้ข้อมูลที่เป็นกริยาปฏิเสธโดย "ไม่ได้" ในการวิเคราะห์กริยาปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนนี้ ดังนั้น จึงย่อมมีความแตกต่างในการตัดสินใจว่าประโยคปฏิเสธนั้นๆ เป็นที่ยอมรับหรือไม่

ประการที่ ๓ ยาใจ ชูวิชา ได้แบ่งประเภทหน่วยสร้างกริยาเรียงที่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางเฉพาะในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกเท่านั้นออกเป็นประเภทย่อยอีกสองประเภท ได้แก่ ประเภทที่อาจตีความได้สามอย่าง กล่าวคือ อาจจะปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวแรกหรือเฉพาะกริยาตัวที่สองหรือกริยาทั้งสองตัวในหน่วยสร้างก็ได้ และประเภทที่ตีความได้อย่างเดียว คือ ปฏิเสธเฉพาะกริยาตัวที่สองเท่านั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่าสมาชิกของประเภทย่อยแรก คือ กระสวนที่ ๑ ๒ ๓ และ ๖ แสดงเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยปรากฏการณ์สองปรากฏการณ์ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกัน ส่วนสมาชิกของประเภทย่อยที่สองยกเว้นกระสวนที่ ๑๑ คือ กระสวนที่ ๘ ๙ และ ๑๒ แสดงเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยปรากฏการณ์สองปรากฏการณ์ซึ่งเกิดขึ้นตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับการตีความการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ของ ยาใจ ชูวิชา เนื่องจากผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า

ในกรณีที่น่าคำปฏิเสธมาวางหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยสร้างกริยาเรียงที่แสดงปรากฏการณ์สองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกันหรือเกิดขึ้นตามลำดับก็ตาม ขอบเขตการปฏิเสธนั้นย่อมแปรไปตามบริบทหรือสถานการณ์ในการกล่าวประโยคปฏิเสธนั้นๆ และการตีความการปฏิเสธนั้นยังขึ้นอยู่กับปัจจัยทางภาษา (paralanguage) ด้วย ผู้วิจัยจึงมีความรู้สึกกังวลที่จะกล่าวว่าขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทย่อยได้ดังที่ ยาใจ ชูวิชา ได้เสนอไว้

ประการที่ ๔ สำหรับกระสวนที่ ๗ข ที่แสดงการกระทำที่ก่อให้เกิดผลลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น "เลือกตั้งเป็นประมุข" ผู้วิจัยได้จัดไว้ในประเภทที่ต้องนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างและการปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง ในขณะที่ ยาใจ ชูวิชา ได้จัดเป็นกลุ่มที่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางในตำแหน่งหน้ากริยาตัวแรกหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งระหว่างกริยาได้ โดยให้ข้อแม้ว่าการปฏิเสธแบบหลังจะสามารถปรากฏได้ในบริบทพิเศษบางบริบทหรือในกรณีที่ เป็นกริยาเฉพาะบางประเภทเท่านั้น

ยาใจ ชูวิชา (2436: 96) ได้อธิบายว่า ประโยคปฏิเสธ "คนอินเดียนกินผักไม่เป็นอาหาร" ไม่เป็นที่ยอมรับ ส่วน "เขาตัดผ้าไม่เป็นสามท่อน" อาจได้รับการยอมรับได้ถ้าแสดงความหมายว่าเมื่อตัดผ้าแล้ว ชิ้นผ้าที่เป็นผลจากการตัดไม่ได้มีสามท่อน แต่อาจเป็นสองท่อนหรือสี่ท่อน และ ยาใจ ชูวิชา ยังได้กล่าวถึงข้อสังเกตที่ว่า เราอาจตีความเช่นประโยคหลังได้ เฉพาะในกรณีที่กริยาตัวแรกเป็นสกรรมกริยาประเภท "สร้างสรรค์" หรือประเภท "ทำลาย" เท่านั้น เช่น "ป่นยา(ไม่)เป็นผง ฉีกกระดาษ(ไม่)เป็นชิ้นเล็กๆ ตอไม้(ไม่)เป็นเสาเรือน"

ผู้วิจัยเห็นว่า สกรรมกริยาซึ่งเป็นกริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๗ข เช่น "กินผัก(เป็นอาหาร) ตัดผ้า(เป็นสามท่อน) ป่นยา(เป็นผง) ฉีกกระดาษ(เป็นชิ้นเล็กๆ) ตอไม้(เป็นเสาเรือน) เลือกตั้งผู้นั้น(เป็นประมุข) เห็น(เป็นข่าวประหลาด)" นั้นมีระดับคุณสมบัติสกรรมสภาพ (transitivity) ที่แตกต่างกัน รวมทั้งแสดงการณลักษณะที่แตกต่างกันด้วย นอก

จากนี้แล้ว ผู้วิจัยยังมีความคิดเห็นว่า ถึงแม้ในกรณีที่กริยาตัวแรกเป็นสกรรมกริยาที่แสดงการสร้างสรรคหรือการทำลายซึ่งมีคุณสมบัติสกรรมสภาพอย่างสูงก็ตาม แต่ก็ต้องดูว่ามีความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้างอย่างไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยมีความรู้สึกถึงความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ ย่าใจ ชูวิชา ได้ยกมาเป็นตัวอย่าง เช่น ระหว่าง "ตัดผ้า" กับ "เป็นสามท่อน" หรือระหว่าง "ป็นยา" กับ "เป็นผง" หรือระหว่าง "ฉีกกระดาษ" กับ "เป็นชิ้นเล็กๆ" หรือระหว่าง "ต่อไม้" กับ "เป็นเสาเรือน" นั้นล้วนเป็นความสัมพันธ์ที่ว่าปรากฏการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สองเสริมความหมายให้กับปรากฏการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกเพื่อขยายความหมาย กล่าวคือ เรากล่าวถึงสภาพที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สองเพื่อบรรยายลักษณะของการกระทำมากกว่าเพื่อระบุผลจากการกระทำ

แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจัดหน่วยสร้างกริยาเรียงไว้ในกระสวนที่ ๗ ขก็ต่อเมื่อกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองมีความสัมพันธ์ที่ว่าปรากฏการณ์ที่แสดงด้วยกริยาทั้งสองต้องอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันแสดงเหตุการณ์ที่มีความหมายสมบูรณ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ กริยาวลีตัวที่สองต้องแสดงผลที่ปรากฏจากการกระทำที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวแรกอย่างชัดเจน เช่น สภาพที่ได้ปรากฏจากการกระทำ (เลือกตั้งเป็นประมุข) หรือการตีความที่ได้มาจากการคิด (เห็นเป็นข่าวประหลาด)

ในบทนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๑ ถึง ๑๒ ที่ ย่าใจ ชูวิชา (2536) ได้จำแนกไว้ และพบว่ารูปแบบของการปฏิเสธมี ๔ รูปแบบ คือ ๑. คำปฏิเสธจะปรากฏหน้ากริยาวลีตัวแรก (ไม่ + VP1 + VP2) แต่จะไม่สามารถแทรกระหว่างกริยาวลีได้ ๒. คำปฏิเสธจะแทรกระหว่างกริยาวลี (VP1 + ไม่ + VP2) แต่จะไม่สามารถปรากฏหน้ากริยาวลีตัวแรกได้ ๓. คำปฏิเสธจะปรากฏหน้ากริยาวลีตัวแรก แต่ในกรณีพิเศษ คำปฏิเสธอาจจะแทรกระหว่างกริยาวลีก็ได้ และ ๔. คำปฏิเสธไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างได้ รูปแบบของการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน

ฐาน นอกจากขึ้นอยู่กับตำแหน่งของคำปฏิเสธแล้ว ยังขึ้นอยู่กับชนิดของกระสวนของหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานด้วย กล่าวคือ หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๑ ๒ ๓ ๖ ๗ข ๘ ๙ และ ๑๒ จะถูกปฏิเสธโดยรูปแบบที่ ๑ กระสวนที่ ๔ และ ๑๐ จะถูกปฏิเสธโดยรูปแบบที่ ๒ กระสวนที่ ๕ก ๕ข และ ๗ก จะถูกปฏิเสธโดยรูปแบบที่ ๓ และกระสวนที่ ๑๑ ไม่สามารถถูกปฏิเสธโดยรูปแบบใด

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์หาข้อจำกัดทางวจนปฏิบัติศาสตร์ของพฤติกรรมกริยาปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนต่างๆ และพบว่าข้อจำกัดดังกล่าวเกิดจากความพยายามของเราที่จะหลีกเลี่ยงข้อมูลที่กำกวมหรือข้อมูลที่เกินความจำเป็นในการสื่อสารเพื่อที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

ในงานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๑ ถึง ๑๒ ซึ่งเป็นกระสวนที่ ย่าใจ ชูวิชา (2536) ได้จำแนกไว้ โดยวิเคราะห์ว่ารูปแบบของขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละกระสวนมีรูปแบบใบบ้าง มีการตีความอย่างไร เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ว่าขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานขึ้นอยู่กับตำแหน่งของคำปฏิเสธและชนิดของกระสวน และวิเคราะห์หาข้อจำกัดทางวจนปฏิบัติศาสตร์ของพฤติกรรมในการปฏิเสธนั้นๆ

จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ข้อสรุปซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ ขอบเขตการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานขึ้นอยู่กับตำแหน่งของคำปฏิเสธ คือ ถ้าคำปฏิเสธอยู่ในตำแหน่งหน้ากริยาวลีตัวแรกในหน่วยสร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สอง (VP1 VP2) ถ้าคำปฏิเสธอยู่ในตำแหน่งระหว่างกริยาวลีในหน่วยสร้าง การปฏิเสธนั้นจะครอบคลุมเพียงกริยาวลีตัวที่สองเท่านั้น (VP2) นอกจากนี้แล้ว พฤติกรรมการปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานยังขึ้นอยู่กับชนิดของกระสวน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ ๔ กลุ่มดังนี้ คือ

กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยกระสวน ๗ กระสวนกับอีก ๑ กระสวนย่อย ได้แก่ หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๑ ๒ ๓ ๖ ๗ข ๘ ๙ และ ๑๒ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงเหตุการณ์ที่ซับซ้อนซึ่งมีใช้การกระทำหรือการเคลื่อนที่ธรรมดาๆ เหตุการณ์ที่ซับซ้อนเช่นนี้มีสองแบบ คือ ๑. เหตุการณ์ที่เกิดพร้อมกันหรือเหตุการณ์ที่มองได้จากสองมิติ (กระสวนที่ ๑ ๒ ๓ และ ๖) และ ๒. เหตุการณ์

สองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันอย่างใกล้ชิด (กระสวนที่ ๑๗ ๘ ๙ และ ๑๒) การปฏิเสธกระสวนเหล่านี้จะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้าง (ไม่ + VP1 + VP2) โดยปกติเราจะไม่ปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ เนื่องจากการปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวใดตัวหนึ่งในหน่วยสร้างแล้วมักทำให้เกิดข้อมูลที่เกินความจำเป็นหรือข้อมูลที่ไม่มีค่าควรแก่การสื่อสาร

กลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วยกระสวน ๒ กระสวน ได้แก่ หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๔ และ ๑๐ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงการกระทำและผลจากการกระทำ การปฏิเสธกระสวนเหล่านี้จะครอบคลุมกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้างเพียงตัวเดียว (VP1 + ไม่ + VP2) โดยปกติเราจะไม่ปฏิเสธกริยาวลีทั้งสองในหน่วยสร้างกริยาเรียงในกระสวนเหล่านี้ แต่จะปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองซึ่งแสดงผลจากการกระทำเท่านั้น เนื่องจากหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนเหล่านี้มีหน้าที่หลักในการสื่อสาร คือ ให้ข้อมูลว่าด้วยผลจากการกระทำว่าได้ประสบผลหรือไม่

กลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วยกระสวนย่อย ๓ กระสวน ได้แก่ หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๕ก ๕ข และ ๗ก ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน คือ แสดงความหมายที่มีความหลากหลายในแง่ความรู้สึกหรือการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะทางความหมายสองแบบ แบบที่ ๑ คือ กริยาตัวที่หนึ่งแสดงความรู้สึกหรือการรับรู้ของมนุษย์ต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (กระสวนที่ ๕ก และ ๕ข) ส่วนแบบที่ ๒ คือ กริยาวลีตัวที่สองแสดงลักษณะของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการตีความหรือการพรรณนาว่าด้วยลักษณะของการกระทำโดยผู้พูด (กระสวนที่ ๗ก) การปฏิเสธกระสวนเหล่านี้จะครอบคลุมทั้งกริยาวลีตัวแรกและตัวที่สองในหน่วยสร้าง แต่ในกรณีพิเศษ การปฏิเสธอาจครอบคลุมกริยาวลีตัวที่สองเพียงตัวเดียวก็ได้ เราสามารถปฏิเสธเฉพาะกริยาวลีตัวที่สองในหน่วยสร้างได้ก็ต่อเมื่อมีการ

คาดหมายว่าสภาพหรือเหตุการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีตัวที่สองนั้นจะต้องมีหรือต้องเกิดขึ้น และในกรณีที่แสดงสภาพ สภาพที่แสดงโดยข้อความปฏิเสธจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์แบบความตรงกันข้ามกับสภาพที่แสดงโดยข้อความบอกเล่าอื่นๆ เพื่อเป็นสภาพที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ถ้าไม่เช่นนั้นก็ไม่มีเหตุผลที่จะกล่าวถึงข้อความปฏิเสธนั้นๆ เพราะถือได้ว่าเป็นข้อมูลกำกวมและเป็นข้อมูลที่เกินความจำเป็นในการสื่อสาร

กลุ่มที่ ๕ ประกอบด้วยหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนที่ ๑๑ ซึ่งแสดงสภาพที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงกระสวนเดียว เราไม่สามารถนำคำปฏิเสธมาวางหรือแทรกเข้าไปในตำแหน่งใดในหน่วยสร้างกริยาเรียงกระสวนที่ ๑๑ ได้ เนื่องจากประโยคปฏิเสธในกระสวนนี้ ไม่ว่าจะปฏิเสธกริยาวลีตัวใดในหน่วยสร้างก็ตาม ก็ไม่สามารถสื่อความหมายที่มองเห็นภาพอย่างชัดเจนได้ว่าเป็นสภาพอย่างไร จึงไม่มีเหตุผลที่จะใช้ในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุป ข้อจำกัดในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานกระสวนต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นล้วนเนื่องมาจากความพยายามของเราที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือ พยายามหลีกเลี่ยงข้อมูลที่กำกวมหรือข้อมูลที่เกินความจำเป็นในการสื่อสาร และข้อจำกัดทางด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับข้อจำกัดทางด้านกรับรู้ปรากฏการณ์ของมนุษย์เรา

4.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในงานวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กระสวนของหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานที่ ย่าใจ ชูวิธา ได้จำแนกไว้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์เฉพาะตัวของคำกริยาแต่ละตัวที่ปรากฏในหน่วยสร้าง ยกตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยไม่ได้พิจารณาว่าคำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างแสดงการณ

ลักษณะอย่างไรบ้าง เช่น คำกริยานั้นๆแสดงปรากฏการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เวลานานหรือโดยฉับพลัน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความต่อเนื่องหรือไม่ หรือเรามักมองกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือผลจากการเปลี่ยนแปลงในปรากฏการณ์นั้นๆ ฯลฯ พร้อมทั้งไม่ได้พิจารณาชนิดของความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีที่ปรากฏร่วมกันในหน่วยสร้างอย่างละเอียด เช่น ปรากฏการณ์ทั้งสองต้องอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อแสดงเหตุการณ์ที่มีความหมายสมบูรณ์ หรือปรากฏการณ์หนึ่ง เสริมความหมายให้กับอีกปรากฏการณ์หนึ่ง เพื่อขยายความหมาย ฯลฯ

ผู้วิจัยคาดว่าถ้าจะศึกษาประเด็นดังกล่าวอย่างลึก ก็จะสามารถอธิบายในเรื่องพฤติกรรมในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงโดยมีเหตุผลที่ชัดเจนมากกว่าที่ได้เสนอไว้ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ ยกตัวอย่างเช่น ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายข้อจำกัดในการปรากฏของประโยคปฏิเสธบางประโยคว่า ประโยคปฏิเสธนั้นๆใช้ไม่ได้เพราะไม่สามารถสื่อความหมายที่ทำให้เรานึกเห็นภาพอย่างชัดเจนได้ จึงนับได้ว่าไม่มีค่าควรแก่การสื่อสาร ดังนั้น เราจึงไม่จำเป็นต้องพูดประโยคปฏิเสธนั้นๆ แต่ทว่าผู้วิจัยไม่ได้อภิปรายถึงเกณฑ์หรือปัจจัยทางด้านความชัดเจนหรือความกำกวมของปรากฏการณ์ที่แสดงด้วยกริยาวลีในหน่วยสร้างกริยาเรียง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่ามัน่าจะมีการศึกษาต่อเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวข้างต้นเพื่อที่จะอธิบายข้อจำกัดในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาที่มุ่งอธิบายระบบการรับรู้ปรากฏการณ์ของเราซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางภาษาอีกด้วย

2. จากข้อมูลที่ได้มา ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่ามีหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานซึ่งไม่สามารถจัดไว้ในกระสวนใดๆที่ ยาวใจ ชูวิชา ได้จำแนกไว้ได้ เช่น หน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาบอกการกระทำอุปสรรคสองคำ เช่น "ไม่ทำบุญเพิ่ม" หน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยาบอกการกระทำและกริยาบอกสภาพ เช่น "ไม่หักง่าย" เป็นต้น ผู้วิจัยคาดว่าถ้าจะขยายขอบเขตการวิเคราะห์และวิเคราะห์

การปฏิเสธในหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ ย่าใจ ชูวิชา ไม่ได้กล่าวถึงเหล่านี้ด้วย ก็
อาจจะได้ผลการวิเคราะห์ที่เป็นระบบมากกว่าและสามารถให้คำอธิบายพฤติกรรม
ในการปฏิเสธหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานต่างๆที่ยังขาดไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

นววรรณ พันธุ์เมธา. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่สอง. กรุงเทพมหานคร :
รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2527.

ยาใจ ชูวิชา. ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ภาษาญี่ปุ่น

Jacobsen, Wesley M. Tadoosisee to purototaipurou
(Transitivity and Prototype Theory). In Kuno,
Susumu and Shibatani, Masayoshi (eds.),
Nihongogaku no shintenkai (New Development of
Japanese Studies), pp. 213-248. Tokyo: Kuroshio-
shuppan, 1991.

Masuoka, Takashi. Modaritii no koozoo to gimon-hitee no
sukoopu (Structure of Modality and Scope of
Interrogation and Negation). In Nitta, Yoshio and
Masuoka, Takashi. (eds.), Nihongo no modaritii
(Modality in Japanese), pp. 193-210. Tokyo:
Kuroshio-shuppan, 1989.

Sakamoto, Hinako. Taigo dooshi no kaibunrui ni tuite
(Subcategorization of Thai Verbs). In Ajia-afurika
gengo bunka kenkyuu (Journal of Asian and African
Studies), No. 30, 1985: 177-192.

- Sugimura, Hirohumi. Kanoohogo no kangaekata (On Potential Forms). In Ohkohchi, Yasunori. (ed.), Nihongo to chuugokugo no taisyookenyuu-ronbunshuu, joo (Papers on Contrastive Studies between Japanese and Chinese, Volume 1), pp. 213-232. Tokyo: Kuroshio-shuppan, 1992.
- Teramoto, Hatsumi. Taigo doosi nigorenyoobun ni okeru koosatu (On Serial Verbs in Thai). Master's Thesis, Osaka University of Foreign Studies, 1992.
- Yamanashi, Masa'aki. Ninti bunpooron (Cognitive Grammar). Tokyo: Hitsuji-shoboo, 1955.

ภาษาอังกฤษ

- Crystal, David. A Dictionary of Linguistics and Phonetics. 3 rd ed. London: Blackwell Publishers, 1991.
- Ekniyom, Peansiri. An Internal Reconstruction of Auxiliaries in Thai. In Working Papers in Linguistics (Department of Linguistics, University of Hawaii), Volume 11, Number 2. (July-September 1979): 55-65.
- Filbeck, Davit. A Grammar of Verb Serialization in Thai. In Harris, J. G. and Chamberlain, J. R. (eds.), Studies in Tai Linguistics: In Honor of William J. Gedney, pp. 112-129. Bangkok: Central Institute of English Language Office of State Universities, 1975.

- Givón, Talmy. *Syntax: A Functional-Typological Introduction*, Volume 1 & 2. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1984.
- _____. *Negation in Language: Pragmatics, Function, Ontology*. In Cole, Peter. (ed.), *Syntax and Semantics*, Volume 9, pp. 69-112. New York/San Francisco/London: Academic Press, 1978.
- _____. *Forward Implications, Backward Presuppositions, and The Time Axis of Verbs*. In Kimbell, John P. (ed.), *Syntax and Semantics*, Volume 2, pp. 29-50. New York/London: Seminar Press, 1973.
- Grice, H.P. *Logic and Conversation*. In Cole, P. and Morgan, J. (eds.) *Speech Acts, Syntax and Semantics*, Volume 3. New York: Academic Press, 1975.
- Horn, Laurence R. *Some Aspects of Negation*. In Greenberg, J. et al. (eds.) *Universals of Human Language*, Volume 4. Stanford: Stanford University Press, 1978.
- Iwasaki, Shoichi. *Clausehood and Verb Serialization in Thai Narratives*. ภาษาและภาษาศาสตร์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (มกราคม-มิถุนายน 2532): 84-130.
- Kullawanijaya, Pranee. *A Study of Preverbs in Thai*. Master's Thesis, University of Hawaii, 1968.
- Li, Charles N. & Thompson, Sandra A. *Mandarin Chinese: A Functional Reference Grammar*. Berkeley/Los Angeles/

- London: University of California Press, 1989.
- Lyons, John. Semantics Volume 1 & 2. London/New York/
Melbourne: Cambridge University Press, 1978.
- Noss, Richard B. Thai Reference Grammar. Washington, D.C.:
Foreign Service Institute, 1964.
- Roengpitya, Kanita. Negation in Thai: A Study in Semantic
Relationships. วารสารอักษรศาสตร์ เล่มที่ 8 (ปีการศึกษา
2517): 93-146.
- Sebba, Mark. The Syntax of Serial Verbs. Amsterdam/
Philadelphia: John Benjamins Publishing Company,
1987.
- Sereechoensatit, Tasanee. Conjunctive Verbs and Verbs-in-
Series in Thai. Ph.D. Dissertation, University of
Illinois, 1984.
- Sookgasem, Prapa. Morphology, Syntax and Semantics of
Auxiliaries of in Thai. Ph.D. Dissertation, The
University of Arizona, 1990.
- Sugai, Kazumi. A Symbolic Analysis on the Scope of
Negation. In Nagoya Working Papers in Linguistics,
Volume 9. (1993): 95-116.
- Thepkanjana, Kingkarn. Serial Verb Constructions in Thai.
Ph.D. Dissertation, University of Michigan, 1986.
- Thompson, Sandra Annear. Resultative Verb Compounds in
Mandarin Chinese: A Case for Lexical Rules.
Language, Volume 49, Number 2. (1973): 361-379.
- Wallace, Stephen. Figure and Ground: The Interrelationships

of Linguistic Categories. In Hopper, Paul J. (ed.),
Tense-Aspect: Between Semantics & Pragmatics, pp.
201-223. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins
Publishing Company, 1982.

ภาคผนวก ก

1. ไม่ + primary action + nonprimary action

น้ำจุ่มยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงลูกโดยไม่อ้าปากขอร้องใคร

ดวงดอมนอนเงียบ ไม่เอ่ยปากโต้แย้งอะไรทั้งสิ้น

ไม่ว่าสิ่งใดลูกก็ได้ก้มหน้ารับมาโดยไม่ปริปากบ่น

สนนึ่งเงียบไม่เปิดปากพูดกับใคร

ผมจะไม่กล่าวถึงทัศนคติที่สองมากนัก

นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญบางประเทศยังไม่กล่าวถึงเรื่องศาสนาไว้ในรัฐธรรมนูญเลยก็มี

จะไม่กล่าวถึงในแง่ของนวนิยายด้วย

ไม่พูดถึงในรายละเอียดของศิลปกรรม ที่ได้รับการบูรณะ

หล่อนจะไม่พูดถึง

ไม่พูดถึงทรัพยากรที่ใช้ไปในการผลิต

ไม่พูดถึงความเบื่อหน่ายหรืออันตรายต่อสุขภาพคนงาน

ไม่พูดถึงการนำสินค้ามาใช้ซ้ำ หรือหมุนเวียนเปลี่ยนรูปเพื่อใช้ใหม่

พอเห็นสีหน้าแบบนี้ทุกทีเลยไม่พูดต่อ

หลานยังไม่คุ้นจึงออกจะชินๆ ตัว แต่ไม่ร้องดินรนด้วยว่าออกจะชินกับคนง่าย เนื่องจากเห็นคน
แปลกหน้าอยู่บ่อยๆ

เมื่อเจอฟ่ดวง ซึ่งนานทีจะได้เจอกันสักครั้ง เรื่องจะไม่ร้องเพลงเล่นกันอย่างสมัยก่อนโน้น
เห็นจะเป็นไปไม่ได้

แต่เมื่อสร้อยทองไม่บอกจนปานนี้จุลลาก็ไม่ถามถึงอาชีพการทำมาหากินของหล่อน

เราจึงควรหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โดยไม่จ้องมองนาน ตาจะเป็นอันตราย

เราจึงควรหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โดยไม่จ้องมองสิ่งที่มีแสงสว่างมาก ๆ

แน่นอนที่จะต้องไม่มองข้ามความรับผิดชอบของขบวนการสิ่งแวดล้อมในอันที่จะเรียกร้องให้เกิด
มาตรการที่เป็นธรรมทางสังคม

ในการเขียนจะต้องใช้จินตนาการและความจริง นักเขียนต้องไม่มองข้ามการวิจารณ์สังคม

ก็เห็นลูกไก่ยืนหงอยตัวสั้น จึงเข้าไปจับออกมา มันนิ่งเฉยไม่วิ่งหลบ

แอดคว่ำลูกเปิดไว้ในมือ ไม่หันมองใคร

สายน้ำไม่ไหลกลับ สะท้อนภาพและอารมณ์รักตามแบบวัยรุ่น

2. ไม่ + body posture + action

ทำไมตัวละครต้องนั่งแท็กซี่ ทำไมไม่นั่งรถเมย์กลับบ้าน อีกทั้งทำไมตัวละครไม่ถูกจิกโก๋ปาก
ชอยรุมกระที่บ ฯลฯ

ถ้าแกไม่นั่งพึมพำกับคนในบ้าน แกก็ต้องต่อร่างออกไปมั่วสุมอยู่ตามร้านขายของ

3. ไม่ + action + deictic

"บ้านเรามีทำไมไม่พาเขามาอยู่"

ทำไมไม่พาน้องสาวมา

ทำไมไม่พาผลการมาด้วยละ

พายในสิ้นเดือนนี้ถ้าคุณเอา[ไม่]พา (เบนซ์) มา คุณเอาไม่ใช้ลูกคน

บุญฮาม[ไม่]หันมา

ดูเอา... เพื่อนร่วมสถาบันสักคนก็[ไม่]คว่ำมา จะมาคว่ำอะไรกับคนใกล้ที่มีค่าหน้าอย่างผู้ชายตรงหน้า

ถึงอย่างไรข้อสอบความรู้อะไรที่ไหนก็คง[ไม่]ถามมาว่าต้นมะขามสนามหลวงนั้นมีกี่ต้น

เรื่องนี้ก็[ไม่]พามาไปสู่ความเศร้าโศกมากนัก

เรายัง[ไม่]ขยับไปจาก DOS

4. action using sense organ + ไม่ + percption

คนสวมเสื้อยืดหันมามอง ใบหน้าขริบปรากฏรอยยิ้มบางเกือบแล[ไม่]เห็น

หล่อนแล[ไม่]เห็นประโยชน์ของการเรียน

ดวงตาของยงยุทธพราไปชั่วคราวด้วยม่านน้ำใสบางเกือบแล[ไม่]เห็นขณะมอง "ลูกหมูอู๊ดอ้วน"

ของเขา

สุดาไม่เคยคิดอยากมีลูกเลย หล่อนแล[ไม่]เห็นความสดใสในกิจกรรมนั้น

เทพหรือพระอรียเจ้าที่ทรงผานสูง ท่านจะผ่านเราไป หากถ้าผานต่ำจะมอง[ไม่]เห็น

มอง[ไม่]เห็นดวงตาของหล่อน

ตาของยายมอง[ไม่]เห็นแล้วต่างหาก

ยายมองอะไร[ไม่]เห็นแล้ว

ครกและสากของชมมีทองหุ้มอยู่เต็มจนมอง[ไม่]เห็นเนื้อหิน

ผมมอง[ไม่]เห็นเลยว่าที่อย่างนี้จะสร้างความเป็นคนที่เป็นคนให้กับผมได้ เสียแรงหวัง

ถ้าผมยาว ทวีผมปิดหูจะมอง[ไม่]เห็นเลย

บางครั้งในจุมมีหนองเต็มอาจมอง[ไม่]เห็นก่อนริดสีดวงจนกว่าจะดูหนองออกเสียก่อน

ในขณะที่อ้าปากจะมอง[ไม่]เห็นบริเวณนี้ซึ่งมีความสำคัญเพราะเป็นตำแหน่งที่เป็นมะเร็งได้บ่อย

เป็นตำแหน่งที่เพดานบังไว้จึงมอง[ไม่]เห็นแผลมะเร็ง

เมื่อเข้าใกล้จึงเห็นว่าเป็นอักษรตัวแอล โรยเพชรซีกเล็กๆ แทบมอง[ไม่]เห็น

ถ้าวันไหนหมอกกลางทึบ จะมอง[ไม่]เห็นแม่น้ำ

ข้างใต้มี มีตลิ่งสูงหลายวาซ่อนอยู่ เป็นตลิ่งที่มอง[ไม่]เห็น

แต่ของใกล้ตัวที่มีความหมายกับฉันมากที่สุด ฉันกลับมอง[ไม่]เห็น เหมือนไม่รู้จักมันเลย

มันมีตจนมองมือตัวเอง[ไม่]เห็น

ลูกเปิดก็เข้าล้อมจนมอง[ไม่]เห็นใบเสียม

ก่อนแต่งงาน เธอเคยคุยกับเขาถึงความกังวลในอนาคตข้างหน้าที่มีมอง[ไม่]เห็น

ตอนนั้นฉันมอง[ไม่]เห็นสิ่งนี้เลย มัวแต่คร่ำคร่ำแคะข้าง จะทำสิ่งที่ใหญ่โต

เขาตัวงอห่อลำไม่ คอดก ปากอ้า หอบหายใจเร็วถี่ มอง[ไม่]เห็นคนที่กำลังเอะอะและมุงดูอยู่

บนโขดหิน

แต่ตาขอที่ฉันกลัว มันมอง[ไม่]เห็น เหมือนกันกับตลิ่งหน้าน้ำท่วม

"แกก็ลากซุง ทุกคนกำลังลากซุงอยู่ที่นั่น" คำตายเสียงดัง "แต่เป็นซุงที่มีมอง[ไม่]เห็น"

มนุษย์ทุกคนมีสายโยงใยที่มีมอง[ไม่]เห็น ฉันไม่ใช่ฉัน เขาไม่ใช่เขา มีฉันอยู่ในตัวเขา และเขา

ในตัวฉัน

ผมก็มอง[ไม่]เห็นทางที่จะทำให้เครื่องที่ใช้ UNIX มันจะถูกกว่าใช้ DOS ได้อย่างไร

กล่าวได้ว่าถ้าผู้มอง[ไม่]เห็นว่ามีชีวิตหลายตัวเลย เหมือนกับมีเพียงโปรเซสเซอร์เดียว มอง[ไม่]เห็นรูปแบบของเครือข่ายว่าโยงกันสลับซับซ้อนเพียงใด

บ่อยครั้งที่ทำให้พวกเขามอง "ภาพใหญ่ ๆ" [ไม่]เห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นจริง ๆ ณ ระดับพีซี เรื่องที่จะให้เทคโนโลยีในบ้านเราสูงขึ้นได้เองนั้น ยังเลื่อนกลางจนแทบมอง[ไม่]เห็น สนามแม่เหล็กซึ่งเป็นสนามพลังที่มอง[ไม่]เห็นด้วยตาเปล่าจะเจาะทะลุทะลวงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในแนวเส้นแรงแม่เหล็กรวมทั้งร่างกายมนุษย์ด้วย

ในแง่ของผู้ใช้โดยทั่วไปนั้นกระบวนการ client-server จะไปรังแสงมอง[ไม่]เห็น ในระยะ 10 ปีให้หลังมานี้ผมไม่ได้สอนอีกเลย เพราะมอง[ไม่]เห็นผลตอบแทน จะรู้ได้อย่างไรว่าขึ้นไหนดรเรามองเห็นขึ้นไหนดรเรามองมอง[ไม่]เห็น?

ระดับ 255 หมายถึงวัตถุประสงค์ที่บ่งแสงเติมที่มอง[ไม่]เห็นวัตถุประสงค์ข้างหลังเลย การกระทำที่มอง[ไม่]เห็น

ในความเห็นของผู้เขียนเองมอง[ไม่]เห็นว่าจะมีประโยชน์อะไร แต่ทว่ากึ่งกำนที่แตกแขนงออกไป มันแยกออกไปไกลจนลืมแหล่งกำเนิดของตน จนมอง[ไม่]เห็นกัน

ประชาชนชาวกรุงเทพฯ ก็มอง[ไม่]เห็นว่า จะเป็นอุปสรรคหรือผลเสียหายในการ สารคดีนี้มอง[ไม่]เห็นด้วยตาเปล่า

มีพลังที่มอง[ไม่]เห็นอยู่เบื้องหลัง

สิ่งที่ได้เป็น เรื่องของจิตใจและรสนิยมที่มอง[ไม่]เห็น ผู้คนที่มั่งมีเงินจึงมักไม่ให้ความสนใจ ขอให้นึกดูว่า เมื่อคนเหล่านี้มอง[ไม่]เห็นอนาคตแล้ว อะไรจะเกิดขึ้น

ประชาชนมอง[ไม่]เห็นความสำคัญและคุณค่าของสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือยอมขายเสียง ยังมอง[ไม่]เห็นว่าจะแก้ไขปัญหาอะไรได้

ผมยังมอง[ไม่]เห็นความผิด

คนดูมอง[ไม่]เห็นความยิ่งใหญ่ของ "พลอยทะเล" ในภาพยนตร์เรื่องก่อนของ คุณเชิด ทรงศรี ตามข่าวที่มีการเปิดเผยมาเป็นลำดับ ก็ดูเหมือนจะมอง[ไม่]เห็นเหตุผลและความจำเป็นแต่อย่างใด

ข้าพเจ้าก็ยังมอง[ไม่]เห็นเลยว่าในประเด็นที่ผู้วิจารณ์ยกขึ้นมาอ่างั้น ไพฑูรย์พลาดตรงไหน

พ่อวิลลี่มอง[ไม่]เห็นอะไรเลยในความมืด

เด็ก ๆ ฟังไม่รู้เรื่อง

เขาพูดในภาษาที่ผมฟังไม่รู้เรื่อง

ถึงอย่างไรก็ฟังไม่รู้เรื่อง

ไปปิดทีวีทุกห้องจนฟังอะไรไม่รู้เรื่อง

คนเดินถนนอาจฟังภาษาของนักเล่นหุ้นไม่รู้เรื่องเลย

ฟังไม่รู้เรื่อง ฟังเอาบุญสำหรับคนที่นั่งทนฟังได้

ผมได้ยินเสียงพูดแต่ฟังไม่รู้เรื่อง

สอนแต่เนื้อธรรมะล้วน ๆ ชาวบ้านฟังไม่เข้าใจถ้ามีเรื่องชาดกสาธกประกอบด้วยชาวบ้านฟัง เพราะเข้าใจง่ายดี

เมื่อชาวบ้านประเภทนี้ฟังไม่เข้าใจ ก็ร้องทุกข์กราบทูลว่าชาวบ้านธรรมดายังมีภาระทางครอบครัว

5. ไม่ + desire, feeling, attitude + action

เราไม่อยากสนใจว่าข้างในเป็นอย่างไร

ผมไม่อยากจะทำว่าเธอผิดนัดกับผมก็จริง

จะโกหกต่อหน้าใครซักกะหน่อย ยังไม่อยากทำเลย

"ฉันไม่อยากโกหกคุณแม่เลย"

"อย่าเพิ่งพูดเลย อวดยังไม่อยากฟังหรอก"

โดยเฉพาะในบาร์ที่มีแต่เสียงอ้วนพุงพลุ้ย แล้วหนุ่มหล่อ เช่นนี้หรือใครจะไม่อยากนั่งโต๊ะหรือออกไปด้วย

คุณแม่ไม่อยากแม้จะเอ่ยคำๆ นี้ออกมา

แล้วคนที่ชื่นชมกันนั้น เขาไม่อยากเชยชมกันหรอกหรือ

คนที่เราชอบการใช้ชีวิตของเขานั้น เราไม่อยากจะใช้ชีวิตกับเขาหรอกหรือ

ไม่ควรออกกำลังหนักหากไม่อยากจะงตเสียเลย

แต่ดวงไม่อยากสู้อย่างไม่มีอนาคต

หล่อนไม่อยากบอกลูกว่า . . . อย่ามารอหวังเงินมรดกเลยแม่จุ่มเอ๊ย มันไม่มีแล้ว

จนป่าไม่อยากใช้ ต้องเก็บมันไว้ดูไว้มองไว้ชื่นชม

เขายังไม่อยากถอย

เขาคิดถึงความเจ็บปวดตอนซุงทับดิน มันรวตร้าวจนไม่อยากทำงานนี้อีกต่อไป

"จุ่มไม่อยากเรียนแล้ว เรียนไปก็ตก เปลืองเงินพี่เจือ"

ไม่ค่อยอยากจะทำ

ไม่อยากจะทำติดต่อกับเราจึงปิดเครื่องและเปิดเครื่องขึ้นมาใหม่

ถ้าคิดว่าเราปฏิบัติตัวดีแล้ว เขาไม่อยากติดต่อด้วย ก็คงจะต้องไม่ต้อนรับ

คนส่วนใหญ่ เมื่อเริ่มเขียนโปรแกรมไปแล้วจะไม่อยากคิดหาอื่น

ไม่อยากได้ยิน จึงเสียงเสมอ

"ไปถึงตอนกินข้าวพอดี แม่เรียกไม่อยากซัด"

ฉันไม่อยากสวยทุกวันหรอกนะ

ฉันไม่อยากเป็นคนดัดจริต

พ่อไม่เจอแม่ตั้งหลายปี พ่อไม่อยากเจอแม่บ้างเลยหรือ

เพียงแต่ไม่อยากเจอเท่านั้นเอง

แต่ผมไม่อยากทำยังงั้นมันดัดอนาคต"

ไม่อยากตกงาน

ไม่อยากจะทำหน้าที่ดังกล่าวคือแพทย์

นำชายที่เคยชวนเขา แต่ยังไม่อยากไป เขาทวงแม่

เขาติดพันกับงานจนไม่อยากหยุด

สัตว์คนที่แม่แต่แม่ในถ้ายังไม่อยากพบ!

มันกลัว มันตกใจ มันเจ็บ มันไม่อยากตาย!

เรื่องจริงร้ายและเจ็บจนแทบไม่อยากอ่านคือเรื่อง ลูก ของ "มนต์สวรรค์"

เพราะต้องการให้หายเจ็บ ยังไม่อยากตาย จะว่าอย่างนั้นก็ได้

ต้องอ่านอย่างจริงจัง จะอ่านกันเล่น ๆ เพลิน ๆ ไม่ได้ ก็เลยไม่อยากอ่านเช่นเดียว

ภาษาพูดว่า "เดินขีวะไอ้... มึงไม่อยากได้หรือ"

แต่รุ่งก็ยังไม่อยากกลับกรุงเทพฯ
แต่หล่อนก็ยังไม่อยากนอน
และก็คงเรียกคนให้มาช่วยได้หากไม่อยากทำเอง
ส่วนคนเกลียดกันโกรธกัน รู้สึกเกลียดขึ้นหน้า ชัง น้ำหน้า แม้แต่หน้าก็ไม่อยากมอง
ถึงดิฉันไม่สนใจ ดิฉันก็ไม่อยากขัดคอใครนั่นใจคะ
แล้วผมก็ไม่อยากได้ชื่อว่าเอา
นางไม่อยากจะทำนายบุญส่งนอกใจ
เราไม่อยากมีเรื่อง 'คนข้างนอก' มัน
"ขอบแต่ไม่อยากอยู่ ไม่มีใครพูดกับเราด้วย" ซึ่งผมเข้าใจความรู้สึกหลังถ้อยคำนั้น
ผมไม่อยากก่อนไปกับดีอีก
เดี๋ยวจะเลยสายพี่ไม่อยากรอ พร้อมแล้วจะออกเลย
ไม่ค่อยจะอยากร่วมกิจกรรมอะไรที่มีผู้หญิง
อยากหาซื้อที่ปลูกบ้านเพราะก็เพิ่งจะคิดหาซื้อแล้วก็อยากอยู่ที่ๆ เคยอยู่ ไม่อยากย้ายไหน
หล่อนไม่อยากพูดไม่อยากบอกอะไรกับพี่
แต่หล่อนกลัวเขาจะถามอีกว่า เรียนที่ไหน และตั้งแต่เมื่อไหร่ ซึ่งหล่อนไม่อยากตอบ
จะให้ทำแบบโยนลงน้ำ วายต่อมเต็มไปเอง ถ้าไม่อยากวาย ก็จมตายเสียให้รู้แล้วรู้รอด
แต่ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวของรุ่ง ก็ไม่อยากชอกแซก
หล่อนไม่อยากพบเขา
"เธอไม่อยากเห็นเขา แต่ยายขวัญอาจจะอยากเห็นพ่อบ้างก็ได้ เธอไม่สงสารลูกหรือ"
"อยากเห็นก็ไปเยี่ยมที่โน่น ที่เมืองไทยนี่ไม่ต้องเห็นกัน ไม่ต้องพบกันจุ่มไม่อยากอยู่เมืองไทย
อีกแล้ว"
"ฉันไม่อยากเห็น ไม่อยากเจอ"
รุ่งเกียจไม่อยากไปกับสนเช่นนี้
"เวลาคนเรารักใคร เราอยู่ได้ยังไงเฉยๆโดยไม่อยากเห็นหน้าเขา เป็นเวลานานหลายๆ ปี
อยากเห็นทุกวัน ไม่อยากเว้นเลยแม้แต่วันเดียว คิดถึงอยากเห็นตลอดเวลา
แม้เราไม่อยากเห็น ไม่อยากรู้บ้างเลยเธอว่าเราเป็นยังไง
แต่เมื่อจุลาลไม่อยากอยู่ เขาก็ไม่อยากขัดใจ หล่อนเป็นเจ้าของเงิน เขาไม่มีอะไร
ฉันถึงไม่อยากไป .
"พระลักษมณ์ไม่อยากไป แต่นางสีดาบอกให้ไปช่วยพระราม
ทำให้เกิดอาการกลัวไม่อยากไปโรงเรียน
จุ่มเบื่อคำนี้จุ่มไม่อยากได้ยินคำนี้
ถ้าจะนึกถึงความรู้สึกของสองสาวพี่น้องที่จากกันไปนาน เมื่อเพิ่งมาพบกันคงยังไม่อยากรับรู้
ความโอดอาของ "รถแม่" ที่ "นั่งนิ่มมาก"
ไม่อยากได้คนเก่งแล้วอยากได้ใคร
"ถ้าวันหน้าเธอแต่งงาน แล้วไม่อยากแยกบ้าน พาแฟนมาอยู่บ้านเรานี้ก็ได้ หวังคุณแม่ก็ยังว่าง
อยู่"
ความจริงคนไทยหลายคนก็มีปัญหานี้เช่นกัน แต่คงไม่อยากจะถามใคร
รถเดียวเข้าไปในสถานที่แห่งหนึ่งมีดินไม่รุ่มครึ้ม แล้วก็มาถึงสวนองุ่นซึ่งไม่อยากจะทำ
หุ่ยยังไม่อยากกลับที่พักก็เกียจฟัง เสียงล้ง เล้งของแม่ที่บ่นคำใน เรื่องที่เขาไม่มีงานทำเสียที่

ยังงี้แหละ จำปีถึง[ไม่]ค่อยจะอยากไปไหน ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ
 ไม่ใช่ว่า[ไม่]อยากได้
 ใครกันเล่า. . ดวงคอม[ไม่]อยากคิดเลย
 "ทำไมล่ะ แก[ไม่]อยากเจอน้องขวัญเธอ"
 [ไม่]อยากสบตาเขาในกระจกมองหลัง
 ก็[ไม่]อยากพูดเรื่องส่วนตัวกับใคร
 อรพิณที่อาจ[ไม่]อยากบอกเหมือนกัน
 ศรีสมร[ไม่]อยากได้ครก
 หมดคำพวงมาลัยไปก็ก็สับบาทแล้วไม่รู้ [ไม่]อยากจะทำ
 "หรือว่าอยากเจอน้องขวัญ แต่[ไม่]อยากเจอน้ำจุ่ม"
 หรือว่าน้ำจุ่ม[ไม่]อยากเจอคุณพจน์
 ผมเคยเห็นอาจารย์บางคนพยายามต่อสู้ เป็นการต่อสู้ที่ผม[ไม่]อยากจะทำ
 ผม[ไม่]อยากได้เงินคุณเลย
 หรือว่าน้ำจุ่ม[ไม่]อยากเห็นใคร พบใครเลยในกรุงเทพฯ นี้
 หลวงพ่อและเพื่อนชาวบ้าน[ไม่]อยากไป
 "ที่แรกป้าก็[ไม่]อยากดู ป้าเกลียดแต่พอดูไปๆ ป้าว่ามันมีอะไรดีๆ ให้เราคิดเหมือนกัน"
 แม่จึง[ไม่]อยากได้ลูกในท้องอีกต่อไป
 ผมสองจิตสองใจ อยากให้รถสตาร์ทติดก็อยาก[ไม่]อยากเสียเงินก็ไม่อยากเสียเพราะไม่รู้ว่าจะ
 แม่จำปี[ไม่]ค่อยจะอยากยอมเลย
 ฝ่ายชายต้องบังคับตนเองให้ทำในสิ่งที่ตน[ไม่]อยากทำ
 แม้ชอบเขาใจจะขาด ดวงคอมก็[ไม่]อยากล่วงเกินโลกส่วนตัวเช่นการอาบน้ำของเขา
 "กลัวใจนัก เรื่องความรัก[ไม่]อยากจะทำเลย จิตใจมันเฉยเมยแต่โธ่เอ๊ย.. จะทำยังไง..."
 "เมื่อ[ไม่]อยากเรียนก็ไม่นำไปบังคับ บังคับไปก็เสียเงิน"
 พูดอย่างคนที่รู้จักใจของคนที่ไม่อยากเรียนดี
 แห่งราชวงศ์ชู ณ ทะเลสาบหยกในสวรรค์ ฮ้องเต็มตำราภุพระทัยเสียจน[ไม่]อยากกลับโลก
 มนุษย์
 [ไม่]อยากพิจารณาจึงเดินเลย
 เขาเอง[ไม่]อยากยุ่งกับจุลลดาเพราะแม่ให้ท้ายจนหล่อนเหลิง
 แม่[ไม่]อยากทะเลาะกับลูกแต่เข้าอย่างนี้
 ค้าง[ไม่]อยากแต่งงาน...
 ฉันท[ไม่]อยากได้ยินน้ำเสียงอย่างนั้น
 [ไม่]อยากไป
 ทมามันก็[ไม่]อยากแล
 เขา[ไม่]ค่อยอยากได้ผู้หญิง"
 ถ้า[ไม่]อยากเรียนอยากทำงานก็ต้องเรียนอีก
 การตัดแต่งกิ่งไม้ในบ้านเราส่วนมากจึงเป็นการตัดกิ่งที่[ไม่]ต้องการทิ้ง เช่น กิ่งแห้ง
 ผมมีความสุขที่อยู่ที่นี่ตลอดไป ผม[ไม่]ต้องการเลื่อนตำแหน่ง งานใหญ่กว่านี้ก็ไม่เอา
 สำเร็จมาแล้วโดยมีผู้เสียเลือดเนื้อและชีวิตไปเป็นจำนวนมิใช่น้อยแล้ว ก็ยอม[ไม่]ต้องการจะ
 เห็นระบบปกครองด้วยอำนาจเช่นนั้นเกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้นเอง

อังกฤษ[ไม่]ต้องการทำสงครามกับฝรั่งเศส
 [ไม่]ต้องการเจอ ไม่ต้องตกลงอะไรทั้งนั้น
 เราเชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่ยอม[ไม่]ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองใน
 ใดๆ ก็ต้องซื้อ เสือสักผืน [ไม่]ต้องการใช้ก็ต้องซื้อ
 ความโปร่งแสงที่[ไม่]ต้องการรับรู้สำหรับผู้
 [ไม่]ต้องการที่จะมีลูกอีก
 บริษัท[ไม่]ต้องการลงทุนกับกระบวนการพิเศษเพื่อทำทรานซิสเตอร์จำนวนหลาย ๆ ตัวบนชิพ
 เพียงชิ้นเดียว
 ถ้าหาก[ไม่]ต้องการทำงานในระดับมืออาชีพ อาจจะใช้เครื่องพิมพ์ดอตเมตริกซ์ได้
 ใครเล่าจะ[ไม่]ต้องการขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น
 เพียงแต่ผม[ไม่]ต้องการอ้อมค้อมแต่ต้องการจะตัดโค้งมาบอกรตรงๆ
 บางทีก็มีคำพูดที่ผม[ไม่]ต้องการได้ยินตามมา
 [ไม่]ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้น
 อิทธิพลในดินโตจีน พวกที่[ไม่]ต้องการอยู่ใต้ปกครองของฝรั่งเศสจึงหนีเข้ามาสมทบกับคนเผ่า
 พันธุ์เดียวกับคน ศาลาหลังใหม่เป็นเหมือนคนแปลกหน้าต่างถิ่นที่แกไม่รู้จักและ[ไม่]ต้องการจะ
 สันทนาหักทลาย
 ควรปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ต้องการใช้
 [ไม่]ต้องการพลาดรถของวิทยาลัยที่จะพา
 เมื่อ[ไม่]ต้องการดูก็ถอดออก
 ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งรู้สึกว่ายไกลตัวจน[ไม่]ปรารถนาจะเอื้อมคว้า
 แต่เด็กก็[ไม่]ปรารถนาจะไปกับใครมากกว่าไปกับ
 ผู้สันทัดกรณีซึ่ง[ไม่]ประสงค์จะออกนามและเงิน เปิดเผยว่า พรรคชาติไทยก็ดี
 ทำดีโดย[ไม่]ประสงค์ให้อวดและชิงดีชิงเด่น
 ถ้ายัง[ไม่]ประสงค์จะซื้อก็อาจจะหาเช่าได้
 [ไม่]ประสงค์จะแข่งขันกันนายสมาน
 จะ[ไม่]ขอก้าวในรายละเอียด เนื่องจากไม่อยู่ในเป้าหมายที่จะกล่าวถึง
 จะ[ไม่]ขอขยายความในเรื่องนี้ให้มากนัก
 ผมจะ[ไม่]ขอระบุนามในที่นี้
 [ไม่]ชอบกินอะไรพิสดาร
 เด็กที่[ไม่]ชอบเล่นควรกระดุนและชักจูงให้ออกกำลังบ่อย ๆ จนเปลี่ยนนิสัยได้
 [ไม่]ชอบเรียน
 เป็นอันว่าในขณะที่ผู้ชาย-หญิง ที่[ไม่]ชอบใช้ถุงยางอนามัย จะมีสิทธิเท่าเทียมกันในการตัดสินใจ
 ลูกสะใภ้ใช้วาจาล้อๆ อื้อๆ ซึ่งคุณนาย[ไม่]ชอบฟัง
 เมื่อนายธำรง [ไม่]ขอรับตำแหน่ง เรื่องก็จบกัน
 "ก็คน[ไม่]ชอบเรียน หัวไม่ค้อยดี"
 ค่างาย[ไม่]ชอบแกะสลัก
 ครูภาษาไทย บางคนที่ไม่ชอบเขียนเลย ก็ไม่มีแรงจูงใจจะสอน
 เจือทอง[ไม่]ชอบดูหนังไทยหล่อนชอบดูหนังฝรั่ง
 ธรรมดาเขา[ไม่]ใครชอบพูดแบบนี้

เขา[ไม่]ชอบเขียนจดหมาย
 สำหรับผู้ที่[ไม่]ชอบอ่านภาษาอังกฤษก็สามารถทำให้ข้อความช่วยเหลือเป็นภาษาไทยได้เช่นกัน
 รุ่งคิดว่า พี่นัส[ไม่]ชอบขี่ม้า...
 โดยส่วนตัวผม[ไม่]ค่อยจะชอบใช้เมาส์สักเท่าไร
 [ไม่]ชอบยุ่งเกี่ยวกับกิจการปกครองภายในของพระสงฆ์
 จุลลา[ไม่]ชอบพูดคำว่า ล้า เขาไปขายหมูเป็นคำที่ฟังดูแล้วไร้จินตนาการเกินไป
 ล้าเลิศ[ไม่]ชอบกินอาหารไทย
 ป้าบอกว่าคนแถวนี้[ไม่]ชอบแปรงฟัน เพราะแค่บ้านปากและใช้นิ้วถูก็สะอาดพอแล้ว
 มีผู้ชมที่เป็นชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งบอกว่า[ไม่]ชอบใจที่เน้นบทตลกจากกิริยาท่าทางของทหารญี่ปุ่นมากเกินไป
 ในระยะหลัง ธกส. [ไม่]ยินดีที่จะรับเงินในส่วนนี้
 คิดว่าท่านจะ[ไม่]โปรดทำเป็นอันขาด
 ถ้าหากว่า[ไม่]รังเกียจที่จะรับรู้ ก็ต้องขออนุญาตประธานกรรมาธิการเรียนให้รู้ไว้เป็นเบื้องต้นว่า
 นักเขียนหลายคนจึง[ไม่]รังเกียจที่จะให้ตัวหนังสือของตน
 จะคิดเงินผมเท่าไรผม[ไม่]รังเกียจที่จะให้เงินเขา
 บรรณาธิการ[ไม่]รังเกียจที่จะลงเรื่องต่อไปของนักเขียนสำนักพิมพ์ยิวตีรวมเล่มให้ แม้ว่าผู้ตั้ง
 จุลลาไม่มีโอกาสได้รู้แต่[ไม่]สนใจจะซักถาม
 ผู้ตัดยาเสพติดมักจะ[ไม่]สนใจดูแลสุขภาพและอนามัยของตนเอง
 ดวงคอม[ไม่]สนใจที่จะไปปิ้ง
 รัฐธรรมนูญให้อำนาจกับฝ่ายบริหารมากก็อาจทำให้กลุ่มผลประโยชน์[ไม่]สนใจใช้สิทธิพลกับ
 รัฐสภา
 แต่ภายหลังกลับเปลี่ยนเป็น[ไม่]สนใจฟัง
 มัน[ไม่]สนใจจะเรียก
 อวลยมีนิตหนึ่งอย่าง[ไม่]สู้เต็มใจฟัง
 คงจะ[ไม่]สู้เต็มใจที่จะขายโปรแกรมนี้ที่ราคา 100,000 บาท
 ผู้รับการฝึกหรือผู้หวัง เรียนรู้หลายคนรู้สึกตะขิดตะขวงใจหรือ[ไม่]สู้เต็มใจที่จะแสดง
 มีหรือเขาจะ[ไม่]เต็มใจให้
 การนั่ง บอกความหมายว่า อารมณ์ไม่ดีอย่างมาก หรือ[ไม่]พอใจจะอธิบาย
 คนหนุ่มที่[ไม่]พอใจจะอยู่กับครอบครัวพ่อแม่ได้หนีออกจากบ้าน
 การนั่ง บอกความหมายว่า อารมณ์ไม่ดีอย่างมาก หรือ[ไม่]พอใจจะอธิบาย
 ฉันทคง[ไม่]อายที่จะบอกว่าที่ผ่านมาทั้งหมดนั้นล้มเหลวและการเดินทางของฉันทไม่ได้ดีพิเศษกว่า
 ของผู้อื่น
 ก็ยังแสดงถึงความ[ไม่]จริงจังที่จะแก้ปัญหาการทำลายป่าเขตร้อน
 ถ้า[ไม่]กลัวติดคุกหนึ่งและไมกลัวบาปหนึ่ง เธอจะฆ่าแฟนของเธอเสียเลย โทษฐานที่ทว่าโกหก
 กลับ[ไม่]ชวนตม
 คงจะเป็นเพราะรูปไม่งาม เสียข[ไม่]ชวนฟัง
 สองหนุ่มน้อยทำอะไรได้แค่นั้น หล่อนก็พอใจแค่นั้น [ไม่]เคี้ยวเซ็นจะเอาให้ได้ตั้งใจ
 หากปล่อยให้ความดันโลหิตสูงขึ้นโดย[ไม่]ควบคุมจะมีผลกระทบกระเทือนอวัยวะสำคัญหลาย
 ครอบงำ[ไม่]ปล่อยกลับหรือก หัดทำงานเสียบ้าง

รัฐมนตรีของพรรคในเวลานี้เหมาะสมทุกคนแล้ว จึงไม่ยอมมีการเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งนั้น
 ปกติจะไม่ยอมมีใครกินข้าวกับเขาแน่นอน
 ก้าวร้าว ไม่เป็นมิตรต่อบุคคลอื่น และไม่ยอมลงใครเมื่อโตขึ้น
 เขาก็ร่างลลนา ยึดสายประโคนไม่ยอมคลาย
 กระทั่งแต่งเพลงโฆษณาเพื่อนชายของผมคนหนึ่งก็ยังไม่ยอมโกหก
 คุณจุ่มอยู่ข้างบน ไม่ยอมลงมาข้างล่าง ใดๆ ที่ปกติแล้วคุณจุ่มไม่ยอมขึ้นข้างบนเลย
 พอกับแม่ยิ้ม พนมมือไม่ยอมลด
 "ก็แม่นี่ เขาเล่นตัว คนขอแต่งไม่ยอมแต่ง ไอ้คนที่ตัวอยากแต่งกับเขา เขาก็รักเด็กจิบเด็ก
 ออยากแต่งกับเด็ก"
 โดยเฉพาะผู้หญิงเราในสังคมไทยปัจจุบัน มักไม่ยอมรับสัจธรรมที่ว่า "สังขารไม่เที่ยงหนอ"
 "เดี๋ยวเถอะ พี่เขิน" กรรณิการ์ร้องลั่น ปราดเข้าหุบ แต่พี่เขินไม่ยอมหยุด
 เด็กไม่ยอมให้ของเล่นแก่น้องแม่จะว่าเด็กกว่าเป็น "เด็กเลว เห็นแก่ตัว"
 เขาคำพูดคำโผล่อยู่อย่างนั้น อย่างสิ้นหวัง แต่ก็ไม่ยอมหยุด
 ข้างใ้ข้างงจับต้นไม้ขนาดขามันไว้แน่น กล้ามเนื้อทั้งสี่หมื่นมัดเขม็งเกลียว บีบอัดไม่ยอมคลาย
 ดวงตอมคิดถึงกลอนที่ชอบ หัวใจไม่ยอมหลับ
 ดิณสุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีทั้งสองพรรคแสดงท่าทีไม่ยอมร่วมสมคบไตรมชาติ
 จิตไม่ยอมหยุด
 คุณพิณแก่ไม่ยอมสนใจเรื่องงานนี้
 เขาไม่ยอมให้ข้างพื้นบ้าน
ไม่ยอมเลิก
 ทนที่ว่านี่ผมก็ไม่ยอมผิดพลาด
 ยายไม่ยอมฟังมัน
 แต่ยายไม่ยอมกลับ เป็นตายยังงี้ก็ขอเล่นเพลง
 ถึงจะติดต่อก็จะไม่ยอมร่วมด้วยอย่างเด็ดขาด
ไม่ยอมเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีบางคน
 แต่ที่เขาจะไม่ยอมอ้างเลยก็คือคุณค่าและคุณภาพของการเติบโตที่ถูกควรของเด็กนั้นอยู่ตรงไหน
 ในรายที่ผ่าตัดไม่ได้หรือไม่ยอมผ่าตัด ควรใส่เครื่องช่วยพยุง
 ระยะแรกเด็กอาจจะไม่ยอมทำบ่อย ๆ
ไม่ยอมด่าเป็นการทันที
 กระทั่งเงินสี่สิบล้านบาทซึ่งควรจะเป็นของเขาโดยชอบธรรม มันก็ยังไม่ยอมให้
 สตาร์ทแล้วสตาร์ทอีก เช็ดแล้วเช็ดอีกไม่รู้ก็สิบล้น เจ้า125นี่ก็ไม่ยอมติด
ไม่ยอมบอกว่าที่แท้ปล้ม
 ตามปกติก็ไม่ยอมกินหมกหมกอยู่แล้ว
 ขุนนางผู้ใหญ่คนหนึ่งไม่ยอมกินองุ่น กษัตริย์จึงถามว่าทำไม
 ผมเคยนึกแปลกใจว่าทำไมโนรีถึงไม่บอกผม ไม่ยอมพบผมก่อนที่เธอจะจากไป
 หน้าตาขริ่มๆ ไม่ค่อยยอมยิ้ม
 จะไม่ยอมสูก โดยไม่ร่วงหล่นหรืออ่อนตัว
 คำที่ว่าพ่อของเธอไม่ยอมจะตกลงอะไรด้วยทั้งนั้น
 "ว่าไง สาวมหา'ลัย" กองทัพทักตอบไม่ยอมแพ้

แกล้วครับ กลัวจะเอาไปพูด หรือไม่ก็เกาะแก [ไม่]ยอมปล่อย
 ป้าทำให้ แต่ลุง [ไม่]ยอมเอา
 ถึงอย่างไรพรรคเอกภาพก็จะ [ไม่]ยอมร่วมรัฐบาลกับพรรคชาติไทย
 เป็นที่รู้กันว่าต่าง [ไม่]ยอมผูกมัดตนเองในการแก้ปัญหาโลกร้อนขึ้น
 แต่บางฝ่ายก็ดูจะแข็งกร้าว [ไม่]ยอมลดทิวทัศน์ความคิดเห็น
 เธอ [ไม่]ยอมให้วันที่สามสิบเอ็ดกับผม
 ขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่ [ไม่]ยอมสนับสนุนหรือเห็นด้วย มาเป็นเครื่องวัด
 พ่อของกึ่ง เป็นคน ยิ้มยาก จนเรียกได้ว่า [ไม่]ยอมยิ้มเลย
 ผู้นำอิรักให้ถอนทหารออกจากคูเวต โดย [ไม่]ฟังหรือยอมพิจารณาเงื่อนไขอื่น ๆ เลย
 ขนาดจนยากยัง งายายจุ่มยัง [ไม่]ยอมขายตอนนี้ไม่จนไม่ยาก
 แรก ๆ ก็ชิงชัง [ไม่]ยอมฟังความเห็นใคร
 ก่อนนี้เขามั่นใจตัวเองมาก [ไม่]ยอมฟังความคิดเห็นใคร
 "ผมเปล่านะ" วันพลริบอมยิ้ม ตาพรราวแสง [ไม่]ยอมตอบปัญหา
 มองลงไปดวงตาของคนที่มีองประสานสายตาโดย [ไม่]ยอมหลบ พยายามคิดและนึก
 ลการหัวเราะโดย [ไม่]ยอมตอบ
 ดวงตอม [ไม่]ยอมตอบ
 จุลลา ยัง [ไม่]ยอมเลิกรำกับการฟื้นความหลัง
 พระถึงจะศักดิ์สิทธิ์อย่างไรก็คง [ไม่]ยอมคุ้มครองผู้กระทำชั่ว
 ต้องแล้วสักไม่มีโทษอาญาบ้านเมือง จะมีก็ต่อเมื่อ [ไม่]ยอมสัก เพราะมีกฎหมาย
 หมายความว่า การอยู่ในสมณเพศ [ไม่]ยอมสักนั้น ไม่ได้เกิดจากความศรัทธาในศาสนา
 ชื่อปรากฏจริงในสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีตัวละครซึ่งให้เพียงภาพและเรื่องราวโดย [ไม่]ยอม
 ระบุ
 "เห็นบอกว่าซ้อมติกลงจนเย็น แม่จะไปรับก็ [ไม่]ยอมจะกลับเอง"
 [ไม่]ยอมปล่อย วางยังจุดกระชากลากถุมนัน มันยังหนี
 หยุกหยัก [ไม่]ค่อยจะยอมกิน
 จุลลา เกิด [ไม่]ยอมไปด้วยดี ๆ เพราะวิ่งปรี๊ดไปเที่ยวบ้านเพื่อนเสียแล้ว
 แต่ตาก็ [ไม่]ยอมหลับ
 ถ้าไม่เหลือปากว่าแรงหล่อนก็มักจะชกอย่างเดียว [ไม่]ยอมรีด
 สำนักสงฆ์ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะ [ไม่]ยอมอยู่ใต้สังกัดของใครทั้งสิ้น
 กลายเป็นเด็กมีปัญหา [ไม่]ยอมเรียนหนังสือ
 ผู้ให้กำเนิด [ไม่]ยอมแพ้
 น้าม่อน [ไม่]ยอมแพ้
 ให้ฟรียัง [ไม่]ยอมแตกเลย
 อีกฝ่าย [ไม่]ยอมรับรู้เหตุผลและกฎหมาย
 แต่จุลลา [ไม่]ยอมเข้าสอบ
 โทนจะภาชี โทนจะธนาคาร [ไม่]ยอมปล่อนเครดิต
 แล้วแกก็ [ไม่]ยอมทิ้งบ้านด้วย
 ผู้ที่ [ไม่]ยอมเชื่อใครหรือเชื่ออะไรเลยนั้น มีอยู่หลายพวกด้วยกัน
 [ไม่]ยอมเดินเส้นทางสายเงินที่ผ่านนรก

ทางฝ่ายปราบปรามยาเสพติดของอเมริกัน ก็ไม่ยอมเสียชื่อเสียงหน่วยงานของประเทศผู้ยังมี
ไม่ยอมสนับสนุนรัฐบาล เวลาที่มีปัญหาสำคัญในสภาฯ
 ส่วนประเทศกลุ่ม สแกนดิเนเวียไม่ยอมนำเข้าผักและผลไม้จากแอฟริกา
 ใก่ออกไข่แล้วแม่ใก่ออกไข่ของตนจนลูกใก่อกระเพาะเปลือกไข่ออกมา แม่ใก่อไม่ยอมทิ้งลูก
 นายดาบตำรวจจน ๆ ใน เพื่อนเก่า ที่ไม่ยอมโกงยอมกินตามแบบคนในเครื่องแบบสีก็โดย
 ทั่วไป
 จึงไม่ยอมตายแม้จะตกจากยอดมะพร้าวลงมาอาคารสาหัสก็ตาม
 แต่จุลลายังไม่ยอมอับจน
 ไม่พอใจหรือเห็นว่ารัฐบาลไม่ยอมแก้ไขปัญหาเหล่านั้น หรือแก้ไขแล้วไม่ได้ผลนี้
 จะไม่ยอมใช้กำลังหรืออาวุธ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติกันมาแล้วในอดีต
 ทางฝ่ายพวกหัวก้าวหน้าก็ไม่ยอมแพ้ในยุทธวิธีปล่อยข่าว
ไม่ยอมปล่อย อำนาจที่พวกตนยึดครองมาเป็นเวลานาน ทาทางบ่อนทำลายพวกหัวก้าวหน้า
 เหลือยามดูป่า เห็นป่ามองมาพอดีแต่ป่าไม่ยอมพูดอะไรเลย
 เรื่องอดีตหนักใจคือเรื่องต้องไปเจรจากับคุณเล่า ซึ่งคุณแจ่มไม่ยอมไป
 รับเลือกตั้งเข้ามามากพอจนจัดตั้งรัฐบาลได้เสมอไป ถ้าหากไม่ยอมใช้เงิน คือทุ่มเททั้งการหา
 เสีย
 ดินชวนไปเรียนแต่คนที่ เป็นเจ้าของดินไม่ยอมไปเพราะ เบื่อความคับแคบของห้องเรียนและคน
 สอน
 ยายนาไม่ยอมกินข้าว
 ไม่ใช่เพราะความรู้สึกที่ไม่ยอมล้มเหลว ไม่ยอมเสียใจต่อความตั้งใจและไม่ยอมทำให้ตัว
 เอง "ซำรุด"
 ปรากฏว่ากรรมวิธีการส่วนใหญ่ไม่ยอมฟังคำชี้แจง และเหตุผลของกรรมวิธีการของวุฒิสภาเลย
 แม้แต่เรื่องเดียว เมื่อพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล ประกาศไม่ยอมปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง
ตัวรัฐมนตรี
 เขาสงบนิ่งรอให้มันคลายแรงหนีบก่อนจะหาทางตะครุบจับมัน แต่มันก็ไม่ยอมแพ้ ยังคงหนีบนั่น
 อยู่
 ใ้อู๋ชายคนที่ไม่ยอมลงจากตาดฟ้าตึกทั้งสองคนนั้น ป่านนี้ไม่รู้นับดาวได้กี่พันดวงแล้ว
 ลูกชายเล็ก ๆ ของเขาจะไม่ยอมกินข้าวหากไม่เห็นรายการโฆษณาทางทีวี
ไม่ยอมแก้ไขระบบพรรคการเมืองและระบบการเลือกตั้งเสียให้เรียบร้อยก่อน
 ดาราซีกขวานคนอื่น ๆ แต่ไม่ยอมปฏิบัติเช่นที่ตัวเองพูด
 เท่ากับเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ยอมตัดสินใจด้วยเหตุผล และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในชีวิตตน
 เอง
 สหรัฐอเมริกาคงจะไม่ยอมลดกำลังของตน
 สหภาพโซเวียตว่าทางตนจะไม่ยอมลดจำนวนจรวด SS-20
 ก็คงไม่ยอมทิ้งแก้อู๋ผู้บัญชาการทหารบกมารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมง่าย ๆ
 เป็นแน่
 เรื่องนี้เขาไม่ยอมตอบ
 นิ่งนอนใจไม่ยอมรับรู้อะไรทั้งสิ้น
 บริษัท ITG เป็นบริษัทหนึ่งที่ไม่ยอมใช้คำว่าปัญญาประดิษฐ์กับผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ของตน

เขาจะ[ไม่]ยอมเชื่อฟังเลย
 ประเภทล้าหลัง[ไม่]ยอมเปลี่ยนแปลง (laggard)
 แต่ก็[ไม่]ยอมใช้ประโยชน์ที่จะอธิบายย้อนหลังว่า กลุ่มรวมกันได้อย่างไร
 หากปัจเจกบุคคลหรือสมาชิกคนอื่นบางคน[ไม่]ยอมผูกพันตัวเอง
 [ไม่]ยอมยื่นด้วยขาของตนเอง คอยแต่จะเรียกร้องขอความช่วยเหลือ
 หลังจากที่เขาเถียงว่า[ไม่]ยอมทำตามสัญญาที่ให้ไว้ในขณะหาเสียงเลือกตั้ง
 อภิปรายอำนาจอุตสาหกรรมพยายามที่จะหลีกเลี่ยง[ไม่]ยอมผูกมัดตนเองในการที่จะแก้ไข
 อย่าง "พินิจ สุวรรณบุณย์" อดีตนักออกแบบเหรียญที่ระลึกที่ยัง[ไม่]ยอมทิ้งงานการออกแบบที่ตัว
 เองรัก
 บางคนขอให้เขาอย่างบ้างให้อยู่ไปให้ออกยัง[ไม่]ยอมออก
 แต่จูลายยัง[ไม่]ยอมคุดหนังสือสักตัว
 ชนชาติกะเหรี่ยง คะฉิ่น ไทยใหญ่ มอญ ใช้แต่ภาษาของตน[ไม่]ยอมใช้ภาษาพม่า
 ดำรงและทหารก็ยกรายงานข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ผู้นำพรรคการเมืองต่าง ๆ โดย[ไม่]ยอม
 รายงานต่อผู้ปกครองเมืองเหล่านั้น
 รู้สึกว่าเธอผู้เขียนรักคอมพิวเตอร์อย่างยิ่งถึงขนาดยอมเป็นเสมือนคอมพิวเตอร์เพื่อคุยกันเลยทีเดียว
 แสดงความจำนงขอลงตัว [ไม่]ยอมรับตำแหน่ง
 โดยเฉพาะการผ่อนคลายเป็นอันแข็งกร้าว จะ[ไม่]ยอมใช้วิธีปรับปรุงคณะรัฐมนตรี หรือการยุบ
 สภาเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเมือง
 แต่แน่นอนว่านอกจากจะ[ไม่]ยอมพลาดแล้ว
 ภรรยาที่[ไม่]ยอมทำตามคำสั่ง
 [ไม่]ยอมจำนนข้อเท็จจริง
 ปัญญาชน เรียนระดับมหาวิทยาลัย พวกนี้[ไม่]ค่อยยอมคุดหนังสือหรือละครหลังจากอ่านหนังสือแล้ว
 สมาชิกวุฒิสภาคง[ไม่]ยอมเล่นด้วย เพราะขึ้นเล่นก็อาจเปลืองตัว
 เจือทองยังคงถามประโยคที่คนถูกถาม[ไม่]ยอมตอบ คอยแต่หลบไปหลบมา
 "แก้อ้อแค่นี้ก็[ไม่]ยอมนั่ง"
 [ไม่]ยอมรับแหวนและ[ไม่]ยอมรับคำสัญญาที่
 ข้า[ไม่]ยอมไปอีกแล้ว
 ผู้ป่วยที่[ไม่]ยินยอมรับการผ่าตัด
 พวกเขาที่ยัง[ไม่]กล้า "ฆ่า" ซิปเบอร์ 286 ของเขาหรือ
 ก่อนหน้านี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คน[ไม่]กล้าใช้ UNIX ก็คือ
 [ไม่]กล้ายื่นประกันหน้าคัตค่านอเมริกา
 หลักสูตรขององค์การศาสนาอื่นในประเทศไทยยังคงไว้[ไม่]กล้าแตะต้อง
 คลองแสนแสบสมัยนี้อย่าว่าแต่คนเลยนะครับ ปลายังแทบจะ[ไม่]กล้าว่ายเลย
 อยู่ยัง[ไม่]กล้าที่จะแสดงอะไรโดยอิสระและเปิดเผยจนเกินไป
 นอกจากนี้ ยังจะเพิ่มความเครียดให้แก่ตัวผู้พูดทำให้[ไม่]กล้าเสี่ยงที่จะ
 คนจึง[ไม่]กล้ากระทำการ
 มีผลทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ[ไม่]กล้าใช้อำนาจหน้าที่รังแกบรรดาพ่อค่านักธุรกิจที่มีภูมิคุ้มกัน
 สาเหตุที่มนุษย์[ไม่]กล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงนั้น เกิดจากความหวาดกลัว ซลาดเขลา
 แม้แต่รถทอก็ยัง[ไม่]กล้าใช้สัญญาณไซเรนอย่างที่เคยใช้กันมาก่อน สงครามโลกครั้งที่ 2

เขา[ไม่]กล้าจะแตะต้องตัวภรรยาเพื่อปลอบใจการร้องไห้ของเธอ
 บางครั้ง[ไม่]กล้าเผชิญหน้าเพื่อจะพิสูจน์เอาความจริงกับมัน
 จุลลาคุดเตียนอบอันมีหน้าตาที่ดวงคอมคิดว่าคล้ายก้อนขี้หมา แต่[ไม่]กล้าเอ่ยปาก
 เจือทองไต้ยีนเข้าก็ออกจะซ้ำ[ไม่]กล้าบอกคุณนายว่า
 ดวง[ไม่]กล้าคือทรอกคะ
 หล่อนไม่เกลียดเขา และไม่โกรธเขา แต่จุลลา[ไม่]กล้ารักเขา [ไม่]กล้าคบค้าสมาคมกับเขา
 อีกต่อไป
 ยามดวงคอมแอมมองเขาด้วย[ไม่]กล้ามองตรงๆ
 แม่หนูอยากเอาเส้นผมพันก้านดอกจำปาเพื่อให้หอมเคลือบหน้าอย่างเคยแต่[ไม่]กล้าทำ
 แต่คำว่าไม่คู่ควรนี้ เขา[ไม่]กล้าพูด
 ดวงก็ยิ่งเห็นใจอา ดวงยิ่ง[ไม่]กล้าคือกับอา
 [ไม่]กล้าร้าย เพราะถ้าดวงร้ายใครๆ คงตกใจ
 และสาวใช้ก็[ไม่]กล้าถามไถ่ด้วยว่าเขาจะออกไป
 [ไม่]กล้ามองหน้าท่านเสียเลย
 หนูอรอาจ[ไม่]กล้ามาสนิทสนมด้วยเหมือนก่อน
 หล่อนก็[ไม่]กล้าออกอะไร
 จึง[ไม่]กล้าชวน
 ดวงคอมมองเขา อยากถาม อยากรู้ แต่ทว่า[ไม่]กล้าถาม [ไม่]กล้าก้าวก่ายล่วงเกิน
 แม่จำปิ้งเงียบ [ไม่]กล้าตักปากตักคำ
 เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นต่างทราบดี แต่[ไม่]กล้าปราบปรามอย่างจริงจัง
 เขา[ไม่]กล้าออก รู้สึกกังวลและกลัวไปเสียทุกอย่าง
 เขา[ไม่]กล้าพบหน้าพ่อเลี้ยง
 จันก็มีความหิวและความกลัวบังคับ ต้องลากซุงอยู่ทุกวัน [ไม่]กล้าทิ้งมัน
 กลัวตาของจนเคยชิน [ไม่]กล้าทำอะไรที่แปลกไปจากเดิม
 เจ้าพระสงฆ์ก็[ไม่]กล้าบุกรุกเขตของสงฆ์
 คนมันเมามักพูดมากบางทีก็ในสิ่งที่ยามปกติธรรมดา[ไม่]กล้าพูด
 หนูเห็นจะ[ไม่]กล้าใส่ทรอกพี่
 หมอนิ่งยัง[ไม่]กล้าพูด
 มันว่าเพลงของยายนั้นหายาบ มันอายเขา[ไม่]กล้าร้อง
 แอะ เตียวผมก็[ไม่]กล้าเอ่ย
 ข้าพเจ้า[ไม่]กล้าพูดคุยกับเขา
 ข้าพเจ้า[ไม่]กล้าบอกใครๆ ด้วยว่าข้าพเจ้าเห็นของไม่ใช่ของอีกแล้ว
 ข้าพเจ้า[ไม่]กล้าถามหรือชวนของคุยเลย เพราะกลัวเสียงที่จะไต่ยีนจากเขา
 ส่งเสียง[ไม่]กล้าถาม
 ผมก็[ไม่]กล้าที่จะไปอีก เพราะทนเห็นความเศร้าโศกของพ่อแม่เธอไม่ได้
 ค่างายนึ่งเงียบ เขาปล่อยให้เวลาผ่านไปนานเกินจน[ไม่]กล้าตอบทันทีเหมือนเมื่อก่อน
 เพราะ[ไม่]กล้าตอบด้วยไม้ค้อนกับคนถาม
 เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่[ไม่]กล้าริเริ่ม
 อย่างทรมาณเด็กเลยขอที่ ถ้าพี่จิตไม่กิน เค้าก็[ไม่]กล้ากินก่อน

ไอ้ตัวเล็กต้องหยุด[ไม่]กล้าตาม

[ไม่]กล้าพูด

มันเจ็บไปหมด หาก[ไม่]กล้าลุก

หากโชคไม่ดีก็ไม่ได้พบเนื่องจากเขาไม่เคยกล่าวรบกวนหล่อน [ไม่]กล้าตั้งความว่าเขามาแล้ว

[ไม่]กล้าเสี่ยงแม้ว่าจะมีทางได้กำไรมากก็ตาม

กองทัพ[ไม่]กล้าทำเลย รู้ตัวว่าไม่มีสิทธิ์ และทำไม่ได้

ซึกหนักท้องนั่งเอนหลังพิงไหล่เพื่อนรัก [ไม่]กล้าฟังแรงกลัวไหล่บางของเพื่อนจะหัก

หล่อนมักจะสงสัยแต่[ไม่]กล้าถาม

"ดวง[ไม่]กล้าคิดเงินคุณลงกำพลทรอกคะ"

ดวงดอมรับประนมมือไหว้แม่ [ไม่]ค่อยจะกล้ามองแม่

คุณนาย[ไม่]ค่อยกล้าพูดอะไร

มักจะถูกเขียนขึ้นจากคนที่สมมติเอาเองว่าผู้เขียนได้พยายามจะทำในสิ่งที่เขา[ไม่]พยายามจะทำ...

ปล่อยให้ปัญหาเกิดขึ้นโดยที่[ไม่]พยายามป้องกันและแก้ไข

จน[ไม่]พยายามทำความเข้าใจกับความต้องการและความขาดแคลนของลูกค้า

เมื่อคุ้นเคยและ[ไม่]พยายามจะสงสัยในเรื่องที่ลึกซึ้งก็จะเป็นเรื่องง

ถ้าเราไม่เป็นผู้รักษาของเราเอง [ไม่]พยายามรักษาหรือทำให้เกิด "เอฟพีเซ็นซี" ยิ่งขึ้น

ไซร้ก็ดูเหมือนขาดความภาคภูมิใจแก่หมู่ของตนไปเสียส่วนหนึ่ง

คนไทยเรา[ไม่]นิยมรับประทานอาหารเหลือเดนจากคนอื่น

การแสดงความ[ไม่]นิยมชมชอบนี้ เด็กจะเรียนรู้ในวัยต้น ๆ ของชีวิตถึงแบบของพฤติกรรมที่สมาชิก

สภาพชน[ไม่]นิยมใช้อย่างยิ่ง

ปัจจุบัน[ไม่]นิยมทำกันเพราะมีวิธีอื่นที่สะดวก

[ไม่]ค่อยนิยมบริโภคน้ำจึงมีการเลี้ยงค่อนข้างจำกัด

คนไทยยัง[ไม่]นิยมบริโภคน้ำ

โดยทั่วไปจะไม่เอาธูระหรือ[ไม่]ชวนชวายเป็นที่ค้นหาวาผู้พูดจะพูดไปในทางใดต่อไป

ยัง[ไม่]ชวนชวายเป็นที่ค้นหาวาผู้พูดจะพูดไปในทางใดต่อไป

ผมก็อาจ[ไม่]ริรอที่เขียนนิยายสองสามเรื่องลงในหนังสือรายปักษ์รายสัปดาห์

คุณคงยัง[ไม่]ตั้งใจจะทิ้งผ้าเช็ดหน้าผืนนั้นะครับ...

"เธอนั้นะ [ไม่]ระวังดูแลตัวเอง" หล่อนอบรมเบาๆ

แม้หล่อนจะเรียนเก่งกว่าลูกสาวคนอื่นๆ แต่หล่อนก็ช่าง[ไม่]ประจ้อประแจเอาใจใคร

ดวงดอมกินง่าย กินอะไรก็ได้[ไม่]รบเร้าจะเอาโน้นเอานี่

5. desire, feeling, attitude + ไม่ + action

ITG ตัดสินใจที่จะ[ไม่]ส่ง tool สำหรับพัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญออกสู่ตลาดอย่างแน่นอน

สุดท้ายก็ต้องตัดสินใจ[ไม่]พล้อด

ตั้งใจว่าจะ[ไม่]หลับ ให้มันรู้ไปว่าอำนาจอะไรจะมาบังคับ

หากจะคงยืนยันทัน[ไม่]แก่ไซร์รัฐธรรมนูญก็อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ประเทศได้

ทางสหรัฐอเมริกายืนยันทันที่จะ[ไม่]ยกเลิกการคิดสร้าง เพราะทำให้สหรัฐอเมริกามีการป้องกันทางอากาศที่ดีกว่า

ได้ปฏิเสธ[ไม่]รับตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีเสียแล้ว
 การลดการระบายนโยบายจากส่วนใดในส่วนหนึ่งของโลกเปล่าประโยชน์ หากที่ อื่น ๆ
 ปฏิเสธ[ไม่]ทำตาม
 การปฏิเสธ[ไม่]ยอมรับตำแหน่งรัฐมนตรี
 ได้ปฏิเสธ[ไม่]ยอมรับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 มีสหรัฐอเมริกาประเทศเดียวที่ปฏิเสธ[ไม่]ยอมลงมือใด ๆ ในกรณีของซาอูดี
 การที่รัฐมนตรีปฏิเสธ[ไม่]ยอม
 "สมน้ำหน้า เดือนแล้วอยาก[ไม่]เชื่อ"

6. ไม่ + manner + action

ค้างกายยัง[ไม่]ทันลงจากหลังช้าง

โรงเรียนบางคนเห็นป้ายดังกล่าวก็รีบดับหูหรี บางคน[ไม่]ทันอ่านก็ต้องบอกกันตรงๆ

"เธอไปทำงานหนักมาสองเดือน กลับมายัง[ไม่]ทันพัก เธอก็ไปบ้านนอกกับพ่อเธอ แล้ววันนี้เธอยังออกไปช่วยรุ่น[ไม่]ทันตอบ เพราะ[ไม่]ทันคิดว่าที่มุดน้ำหาเหยื่อตามธรรมชาติอย่าง
 [ไม่]ทันต่อเรื่อง กับแก้มเหล้าอย่างที่ต้องการ

นายกรัฐมนตรีก็เพิ่งปรับปรุงคณะรัฐมนตรีมาได้ยัง[ไม่]ทันถึงเดือน

ยัง[ไม่]ทันดูดวงสว่างๆ เลย มันก็สะดุ้ง เจ็บจิตขึ้นมาทันที

พอมันหลับตา ยัง[ไม่]ทันดูดวงขาวๆ ร่างทั้งร่างก็ร่อนวาบ ใครจะอดลืมตาไม่ได้ละ

แต่วันพลยัง[ไม่]ทันบอกว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อ พี่เชนก็เดินมาหัวปักเขาเสียก่อน

[ไม่]ทันระวังระไวก็หลงกลอีกฝ่ายหนึ่งจนเสียทีไป

"มันดีเนอะ" กรณีการหัวเราะขณะปิดฝู่นออกจากเสื้อยัง[ไม่]ทันออกเดินทางเลย มอมเสียแล้ว
 ลการยัง[ไม่]ทันตอบ

พี่[ไม่]ทันคิดห rokok มัวแต่จะรีบยกกระเป๋าที่เหลือขึ้นมาให้ทั้งสองคน

นายบุญส่ง[ไม่]ทันสังเกต

กระทำแบบรวบรัด ทำนองฟ้าร้อง[ไม่]ทันปิดหู

ปกติแล้วการทำงานของ POST เร็วมากจนคุณ[ไม่]ทันสังเกต

และแทบ[ไม่]ทันรู้ด้วยซ้ำไปว่ามนุษย์จะซับซ้อนได้ถึงปานนี้

ขนาทพิกระโดดโหยงโดยรู้จรรยา[ไม่]ทันรู้ตัว

หยิบปืนมายัง[ไม่]ทันจะตั้งหลักมันก็บินถาเข้ามาถึงตัว

เพราะ เพียงเท่านั้นแม้[ไม่]ทันจะเอ่ยปากตลาดก็มองล้นไก่อของบริษัทพวกนี้อย่างชัดเจนเสียแล้ว

คิดยัง[ไม่]ทันจบ คุณจะไรก็บอกว่า

มัน เสือกมีผ้าตอนแก่เลยมีลูก[ไม่]ทันใช้

น้ำค่างก็[ไม่]ทันนึกเหมือนกัน

เขาเอ่ยอย่าง[ไม่]ทันคิด

[ไม่]ทันที่จะรู้เรื่อง อีกคนหนึ่งที่ขับมอเตอร์ไซด์ผ่านมาเขาจอตรถถามว่าเป็นยังไง

ระบายออกทะเลได้[ไม่]ทันท้วงที

แต่ช่างปรับปรุงคณะรัฐมนตรียัง[ไม่]ทันซา ก็มีข่าวใหม่เข้ามาแทนที่

พัฒนา[ไม่]ทันท้วง เพราะวงศกรเดินไปแล้ว

เขายัง[ไม่]ทันจะรักเอ็งเลย...

นายแพทย์ประจำตำบลไม่ทันจะให้เยี่ยมยา
 แต่ยังไม่ทันจะอวารถอะไรนักหนา
 แต่ทว่าไม่ทันจะพูดอะไรคนในบ้านก็วิ่งมาเปิดประตูให้
ยังไม่ทันจะทำอะไรเสียงกำแพงอิฐแตกเปรี๊ยะ
 พอเดินผ่านชอทานไปยังไม่ทันจะคล้อยหลัง ชอทานก็พูดตั้ง ๆ
 ผ่นไม้ตกในอำเภอนี้มานานแล้ว ครั้นพูดยังไม่ทันจะจบ
 รีบเข้ามาหา ชายหนุ่มยังไม่ทันจะถาม เธอก็รายงานว่
 เป็นการยากที่จะให้การไต่กลับแก่บุคคลที่ไม่พร้อมที่จะรับการไต่กลับ
 ห้องนำของหลวงไม่พร้อมจะรับแขก
ไม่พร้อมที่จะระบุว่าเป็นเมื่อใด และลดลงไปในระดับเท่าใด
 เร็วกว่าปกติจนไซ้ที่ผสมแล้วยังไม่พร้อมที่จะฝั่งตัวเมื่อผ่านไปถึงโพรงมดลูก
 เห็นว่าไม่พร้อมที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมือง
 ยอมพบกันแต่ยังไม่พร้อมที่จะตกลงอะไรกันมากนัก
 วัยรุ่นจึงยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบชีวิตคู่หรือชีวิตเด็กที่จะเกิดตามมาได้
 แต่นายกอร์บาชอฟ ซึ่งต้องการจะลดอาวุธอย่างจริงจัง ก็ยังไม่พร้อมที่จะเป็นฝ่ายผ่อนปรนใน
ครั้งแรกที่พบกัน
 หากเราไม่เร่งเก็บข้อมูลหรือศึกษาค้นคว้า วิจัยเสียตั้งแต่บัดนี้แล้วอาจจะสายไปเมื่อทุกสิ่งสูญ
 สิ้นไปแล้ว
 หากปล่อยให้สภาพดังกล่าวยังดำเนินต่อไปโดยไม่รับหาทางยับยั้ง จะก่อให้เกิดผลเสียหาย
 ภริยาของคุณจะกลายเป็นแม่หม้ายผู้มั่งคั่งในสัปดาห์นี้ ถ้าไม่รีบลาออกจากตำแหน่งที่ครอง
อยู่ . . .
 เงินออมของประชาชนลดลงในขณะที่ เงินกู้ในการลงทุนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งหากไม่รีบแก้ไขจะเกิด
 ภาวะเงินตึง
 เจือทองก้าวเดินไปข้างหน้าช้าๆ ยังไม่รีบขึ้นบ้านให้แม่จำปีดีใจ
 ถ้าปล่อยทิ้งไว้ไม่รีบรักษา เชื้อนี้อาจลุกลามเข้าไปในโพรงมดลูก
 ถ้าเราไม่รีบระบายน้ำที่
 คัดถึง "ไ้ร้อน" คนขยันตอบปัญหา แต่ไม่ขยันเขียนจดหมาย
 อาจเป็นดวงดาตาขลับสัดใสฉลาดเฉลียวของหล่อนก็เป็นได้ ที่ต่างจากดวงตาคมกริบแต่ไม่ขยัน
 คิดเรื่องนั้นของจุลดา
 แม้ว่าเมื่อกลับมาถึงแล้วเขาไม่ค่อยขยันพูดคุยก็ตาม
 ป่าจะหมดไปถ้าเราไม่ช่วยกันหยุดยั้งการทำลายป่าตั้งแต่เวลานี้
 ช่วยเหลือได้โดยไม่ค่อยจับผิดการพูด
 หล่อนไม่คิดเลยกับการควงผู้ชายสองต่อสองไปเที่ยวเตร่ ไม่เคยทำและไม่ถนัดที่จะทำ
 ให้คนเข้าสี่ ใครไม่ถนัดจะซื้อรูทีนึ่ง ก็ยวเทียมมูรู

7. ไม่ + action + copula

ไม่กำหนดว่าจะเป็นชนิดใด

หากประมุขผู้ใดไม่มีผลงานหรือปฏิบัติงานไม่เหมาะสมก็ไม่เลือกตั้งผู้นั้นเป็นประมุขอีก
 เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่วางตัวเป็นกลาง

พุทธรูปสำริดขนาดใหญ่พอกด้วยสมุกทาร์ก[ไม่]ปิดทองเป็นพระประธาน
 เมื่อนั่งอยู่ ณ ที่นี้ เขาจึง[ไม่]รู้สึกเป็นอื่น นอกจากเป็นลูกพ่อ เป็นลูกชายคนเดียวของพ่อ
 ใครๆ จำนวนไม่น้อยที่[ไม่]รู้สึกเป็นอื่นนอกจากเวทนาสงสารที่เห็นเด็กต้องทำงานหนัก
 กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ให้ยืมเงินบางส่วนโดย[ไม่]คิดดอกเบี้ยเป็นทุนสำรอง
 ทุนนั้นมันยังเด็กอยู่แท้ ๆ นะ [ไม่]ดูเป็นสาวเลยซักนิดเดียว
 และอีกที่เขาจะได้[ไม่]มองผมเป็นชายประเภทอมรดกภรรยา
 ถ้าข้าพเจ้าจะตามผิดทำไมถึง[ไม่]เห็นเป็นคนอื่นๆ บ้าง เห็นเป็น
 คือสัญลักษณ์สัมพันธ์ของเรื่องที่ทำให้เห็นจิตสำนึกลึก ๆ ของसान นับเป็นทางออกที่[ไม่]เห็นเป็นรูป
 ร่าง

แต่สำหรับผู้เขียน[ไม่]เห็นเป็นข่าวประหลาดตรงไหน

ตอนเล็กๆ [ไม่]เห็นเป็นยังงี้

ทำมาดั่งเยอะ [ไม่]เห็นเป็นอะไร

ท่านเน้นว่าการจับผู้ร้ายนั้น[ไม่]ถือเป็นความชอบ หมายความว่าเน้นในเรื่องการป้องกันมากกว่า
 การปราบปราม

ส่วนประชาชนจะทุกข์ยากเดือดร้อนอย่างไร [ไม่]ถือเป็นเรื่องสำคัญ

ตามหลักจิตวิทยาที่[ไม่]ถือเป็นข้ออ้างอันนั้น ทราบกันดีทั่วไปว่า อันตรายที่ยิ่งใหญ่เกินไปมักจะ
 ไม่มีใครกลัว

การจับผู้ร้ายนั้นจะ[ไม่]ถือว่าเป็นความชอบ เป็นแต่นับว่าผู้นั้นได้กระทำในการครบถ้วนแก่หน้าที่
 เท่านั้น

[ไม่]ถือเป็นเรื่องสำคัญ

ใครจะได้มาอย่างไร[ไม่]ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

ยาย[ไม่]กลัวเป็นลมจมน้ำตาย

จะกว้างพอเพื่อให้รากอยู่ได้โดย[ไม่]เกาะกันเป็นกระจุก

7. action + ไม่ + copula

คนขับรถที่โดนเล่นงานอย่างที่เขาคิดว่า[ไม่]เป็นธรรมนั้น มักจะทำการไปตามยถากรรม

การพึ่งพารัฐทางทหารโดยเปิดเผยจะดู[ไม่]เป็นประชาธิปไตยนัก

ชอยแคบๆ ตรอกเล็กๆ พื้นเฉอะแฉะ การเดินดู[ไม่]เป็นขบวนหลบนั้นหลักนี้

8. ไม่ + primary action + primary action

เจือทองนั่งมองตุลุกบอมม์หลานย่า ย่าเจือ[ไม่]วังจับลูกบอมม์

จะ[ไม่]เหลียวมองรอบตัวเลย ทุกอย่างของแม่ทันสมัย

9. ไม่ + deictic + action

หรือ[ไม่]มาออกแรงในจุดที่ควรจะออกแรง

ถ้าหากพลตรีสนั่น[ไม่]มาชี้แจงก็คงจะงดการถ่ายทอดทีวี

"แต่พี่เจือเขา[ไม่]มาเอาอะไรกับลูกทรอก"

"ทำไม[ไม่]มาค้างบ้านล่ะ ห้องเธอก็มี สวงกวาดอยู่ทุกวัน"

"มัน[ไม่]มาช่วยแกรี"

"งั้นทำไมแก[ไม่]มาแกะมันตรงนี้ล่ะ"

[ไม่]ยังมารวมกันที่ไหนเหมือนไฉ่ตัวจุกยาว

[ไม่]มาทำงานหมายถึงไม่ได้เงินในวันนั้น

เป็นมิตรอย่างเปิดเผยหากเขาได้เห็นก็คง[ไม่]มาทำสัมเสียง

"อีกอย่าง ผู้ชายคนจีนเขา[ไม่]มาอยู่บ้านผู้หญิงหรอกค่ะ"

ใครๆ เขาคง[ไม่]มานั่งสรรเสริญว่า ชนเป็นสุภาพบุรุษ ที่เสียสละแน่ๆ

บุตรชายอนุภักออกมาประกาศให้ประชาชนประท้วงการเลือกตั้งโดย[ไม่]ไปเลือกตั้ง

มีคนไปซื้อทองกันมาก แต่คนที่[ไม่]ไปซื้อก็ยังมีมากกว่าเป็นธรรมดา

ผมเห็นเขายังนั่งผ้าขาวม้าเดินไปมาอยู่ที่ระเบียงเรือน ผมจึงร้องถามเขาว่า [ไม่]ไปทำงาน

หรือ

ล้มกเวสคือ เปรตที่ยัง[ไม่]ไปผูกไปเกิด

แก้ไขกฎหมายให้มีบทลงโทษแก่ผู้[ไม่]ไปใช้สิทธิออกเสียง

มีใครไปว่าอะไรเขามั้ย ทำไม[ไม่]ไปว่าเขา ทำไมมาว่าแต่จุ่ม

ปวดท้องปวดหัวตัวร้อนนิดหน่อย ส่วนใหญ่เราจะ[ไม่]ไปหาหมอ

นางแพะได้ฟังก็น้อยใจ จึงว่าถ้าเจ้า[ไม่]ไปหาหมอเชื่อม

ผมคิดว่าผมจะ[ไม่]ไปหาเธออีกแล้ว

ทำไม[ไม่]ไปเที่ยว

จะได้[ไม่]ไปเข้าร้านนี้

10. primary action + ไม่ + result

ส่วนคนขาดเจ็บปางตายแทบถึงขนาดค้างเหลืองเสียง[ไม่]โตคือ เขาค้อ

"ตึกแล้ว ดวงอย่าอาบน้ำเลยนะลูก เดี๋ยวเช็ดตัว[ไม่]แห้งจะไม่สบายไว้พรุ่งนี้เข้าค้อยอาบ"

12. ไม่ + change + copula

ตลาดคอมพิวเตอร์ภายในบ้านจะยัง[ไม่]ขยายเป็นดอกเห็ดภายใน 5 ปีข้างหน้า นี่เรื่องราคานั้น
ไม่เป็นปัญหา

สำหรับเทคนิคด้าน Magneto-Optical นั้นคงจะ[ไม่]กลายเป็นมาตรฐานของ optical disk

เรา[ไม่]ตกเป็นทาสของความทันสมัย

ประเทศไทย[ไม่]ตกเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตก

สมัยเมื่อครอบครัวยังพึ่งตัวเองได้ด้วยการทำไร่ไถนา เงิน[ไม่]มาเป็นเจ้าของชีวิต

ส่วนผู้ป่วยที่ต้องการรักษาทางยา โดยไม่ยอมผ่าตัดจะ[ไม่]หายเป็นปกติ

บ้านเรือนแถวนั้นยัง[ไม่]ผิดเป็นดอกเห็ด

ภาคผนวก ข

ไม่ + nonprimary action + deictic

"ทำไมครูไม่เอาปืนมาด้วย"

คงจะนอนละเมอ เพื่อให้เธอคลายใจไม่ซักใ้อะไรมา

รอดั่งเดือนแล้วราชเลขาฯ ก็ไม่ตอบหนังสือมา

เธอก็ยังไม่กลับมา

ไอ้ตัวเล็กกระจอนมันหายเข้าป่า ไม่ไร้โยงยางและรออีกนานจนแน่ใจว่ามันไม่กลับมา

พอล้อมมันก็หนีไปหลายวันไม่กลับมาสักที

ลูกๆ เหล่านี้คงจะไม่กลับมา มีแต่จะเรียนจบเป็นใหญ่เป็นโต ลืมหมู่บ้านตุรกันตารนี้เสียเท่านั้น
"พ่อแม่มันหายไปไหนไม่รู้ คงไม่กลับมาแล้ว"

ด้วยบ้านของแม่ไกลนักลึกลงไปมายากเย็นแม่จึงรู้ว่าลูกไปแล้วจะไม่กลับมา

จุ่มจะไม่กลับมาเมืองไทยอีกแล้ว

แต่ละคืนก็จะเลิกจากบาร์ได้ก็ล่วงเข้าวันใหม่ ครีจึงไม่ค่อยกลับมาอนบ้าน

ไม่ค่อยกรายไปบ้านหลังน้อยของพี่สาว

หาพ่อแม่ยากจนของเขาอีกครั้งหนึ่ง และไม่กลับไปอีก

ยังไม่ย้ายไปไหนจนกว่าจะรู้จักกับเธอ

ถ้าอะไร เป็นไปเหมือนที่ผมฝันผมอาจไม่ย้ายไปไหนเลย

สำหรับ เป็นเครื่องหมายแสดงว่าท่วงยังไม่หลุดไป

จะไม่ตกไปไหนเลย หากจะตกแก่พระศาสนา และสังคมบ้านเมืองส่วนรวม ตกลงยังแผ่นดิน
เมืองไทยแน่นอน

ฝ่ามือที่หนักกับใบหน้าที่บางกระทบกันรุนแรงมีหรือจะไม่ร้าวไปทั้งใบหน้า

แต่ไม่ลามไปบนกระดูกตาเหมือนต้อเนื้อ

ไม่สู้จะผิดไปจากความเป็นจริงนัก

เหตุการณ์ที่พม่า จะไม่เปลี่ยนแปลงไปอีกนานเท่าไร

จนกระทั่งระบบไม่เปลี่ยนไปจากเดิม

เพื่อให้ผู้ป่วยมีความเป็นอยู่ที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมและชุมชนเดิม

สามก๊ก คำว่าปฏิวัติยังไม่ตายไปจากภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ข้อมูลต่าง ๆ ในร้อมจะไม่หายไปไหน แม้ว่าจะตัดไฟเลี้ยงออกก็ตาม

มาจนถึงทุกวันนี้ ไวรัสคอมพิวเตอร์ก็ไม่หมดไปจากโลกเสียที

แต่ความอยากรู้จักมันผู้ทำให้ทั้งรักทั้งชังก็ยังไม่หมดไป

ปีทองเที่ยวไทยจะไม่สิ้นสุดไปพร้อมกับปี 2530

ไม่ + primary action + directional motion

ถ้าหากหลายวันต่อมาภรรยาผมจะไม่พูดขึ้น

คำงายรู้สึกมันอ่อนแรงลงทีละน้อย จนแน่ใจว่าไม่มีอันตราย จึงเปลี่ยนใจ ไม่กระโดดลง

ไม่ถ่ายอุจจาระปัสสาวะลงในแหล่งน้ำที่ใช้ร่วมกัน

ไม่ + nonprimary action + directional motion

เราจะ[ไม่]เล่นรถเข้าถนนสายตรงข้ามโดยอัตโนมัติ
 ทุกครั้งที่เครื่องร้อนมันจะ[ไม่]ส่งน้ำมันเข้าเครื่อง เครื่องก็จะดับ
 ออร์จนตัด เนื้อทอดแต่ยัง[ไม่]ส่งเข้าปาก
 สามที่อ่านหนังสือพิมพ์แล้ว[ไม่]พับเข้าที่ เป็นเพราะเขารู้ว่าภรรยาเป็นคนเจ้าระเบียบ
 เพราะถ้าหากพลเอกชวลิต[ไม่]ลาออกท่านก็จะมีเวลาดำรงตำแหน่งอยู่ได้ถึง 5 ปี จึงจะครบ
 เกษียณอายุราชการ
 ผม[ไม่]ลาออกเอง
 ว่าโลกไม่แจ่มใส ใจคอหดหู แต่[ไม่]แสดงออกถึงกับร้องไห้
 เพื่อให้คลื่นเสียง สะท้อนกลับขึ้นมาด้านหน้าขอ[ไม่]กระจัดกระจายออกด้านข้างของกะโหลกขอ
 ความลำบากที่เกิดขึ้นเมื่อส่วนทั้ง 3 ส่วน[ไม่]แยกออกจากกันนี้เอง
 ขัดเกลาหรือตัดออกได้อีก แต่ก็ไม่ฉลาดจนกระทั่งถ้าจะ[ไม่]ตัดออก
 จะไม่มีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรี หรือพูดอีกนัยหนึ่ง จะ[ไม่]ตัดพรรคประชาธิปัตย์ออกจาก
 นักเขียนที่มีฝีมืออย่างนั้นคง[ไม่]เรียงร้อยถ้อยคำออกมาเพียงเพื่อให้ผู้อ่าน
 ส่วนผลผลิตแร่อื่น เช่น ดีบุก และ หังส เตน ค่อนข้างทรงตัว เนื่องจากภาวะตลาดยัง[ไม่]กระเดื่อง
 ขึ้นเท่าที่ควร
 สิ่ง ๆ หนึ่งก็คงจะ[ไม่]เกิดขึ้น
 การแสวงหาและการค้นพบ "ความหมายที่ตีงามกว่าเก่าของชีวิต" จึงมัก[ไม่]เกิดขึ้น
 เหมือนจะไม่ค่อยมีใครให้ความสนใจจริงจัง โดยเฉพาะถ้าหากจะ[ไม่]เกิดขึ้นกับเด็กของตัวเอง
 หรือคนใกล้
 "ยังดีที่[ไม่]เอาหัวลง"
 ของการสอน[ไม่]ลดลง
 อาการสตาโรทิตติยากของมัน[ไม่]ทุเลาลงเลย

ไม่ + nonprimary action + deictic (abstract)

[ไม่]พบกันมาหลายปีแล้วเขายังอยู่กับพี่ชายของเขาหรือเปล่าคะ ที่ชื่อโอกาส
 เป็นเรื่องของความมั่งงายที่ปล่อยปลละเลย [ไม่]ทำตามหน้าที่กันมาเป็นเวลานาน
 ก็คงจะได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเสียแต่แรก คง[ไม่]คอยมาจนปานนี้
 แมในถ้าจึง[ไม่]ใช้มา
 [ไม่]ทราบล่วงหน้ามาก่อน
 ทั้งหมดได้ถูกถ่ายถอดออกมาอย่างชนิดที่[ไม่]คาดฝันมาก่อนเลย
 คณะรัฐมนตรีจะอยู่ได้อ่างนานที่สุด[ไม่]เกินไปกว่านั้น ยกเว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งเข้ามาอีกเป็น
 กรณ
 เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราได้เข้าใจชีวิต [ไม่]ลุ่มหลงไปกับสิ่งที่ เป็นอบายมุข และความโลกใน
 ทางที่ผิด
 ปานนี้ผมรวย[ไม่]รู้เรื่องไปแล้วมัง
 อาจดระบบประสาทจน[ไม่]รู้สึกตัวไปเลย
 ซึม หรือเป็นโรคจิตประสาท บางคนอาจมีอาการปวดศีรษะมาก ชักกระตุก เป็นอัมภาคครึ่งซีก
 หรือ[ไม่]รู้สึกตัวไป
 มีลักษณะอิสระทำให้มีใจเป็นกลาง[ไม่]โอนเอียงไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ไม่ + state + deictic (abstract)

คงจะไม่มากไปกว่านั้นเป็นแน่

จะต้องไม่มากไปกว่าเวลาในการตอบสนองที่ระบบต้องการ

ไม่ไกลไปจากคลองหลอดถึงคลองมดุงกรุงเทพฯ

จริงอยู่ดอกที่หนังสือ นั้นเป็นหนังสือเก่า แต่ไม่เก่าลึกลงไปเท่าใดนัก

ต่างหากที่ผิดพลาดมันไม่ต่างไปจากการคิดที่จะอ้าแขนต้อนรับมนุษย์ต่างดาว

พอเหมือนที่เขาคิดไว้ทุกประการ ไม่ผิดไปเลย

เพียงแต่คนที่อาวุโสกว่ามีประสบการณ์และมีมือสูงกว่า ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมมนุษย์ แม้

จะไม่เสมอไปทุกคนก็ตาม

ไม่ปวกเปียกไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

แม้จะอยู่ในสภาพแวดล้อมชั่วร้ายอย่างไร ก็ไม่ร้ายไปตามสภาพแวดล้อม

ถ้านัยยังไม่สลายไป พี่ก็คงจะอยู่อย่างนี้ไปเรื่อยๆ

ไม่ + state + directional motion (abstract)

แต่เห็นว่าจะ เป็นเรื่องไม่เป็นไปตามใจหวัง ทำให้ผู้ฟังนั้นรำหวมด้วยอีกส่วนหนึ่ง

สายเสียงสั้นผิดปกติไม่เป็นไปตามแบบแผน

อาการไม่ดีขึ้น

แต่ประชาชนทั่วไปไม่ดีขึ้นเลย รัฐบาลนี้มีปัญหามากในเรื่องการกระจายรายได้

สรุปแล้ว อาการที่ว่านี้ถ้าเป็นอยู่หลายวันแล้วไม่ดีขึ้นก็ควรไปหาหมอเช่นกัน

ไม่ + directional motion + action

"เด็กจ๊กต้องไม่เข้าทำงานก่อนถึงเกณฑ์อายุขั้นต่ำที่จะเข้าทำงานได้

พรรคมวลชนจะไม่เข้าร่วมรัฐบาล

หากไม่มีฐานะสำคัญจริงๆ เขาจะไม่ออกจากบ้านไปไหนๆ

คิดๆ อยู่ว่าจะไม่ออกจากแพลตไปไหน

พระยังไม่ออกบิณฑบาตเลยนั่งเหลียวโผล่มาแล้ว

ไม่ลงพระปรมาภิไธยพระราชทานคืนมาภายในสามสิบวัน

action + ไม่ + result (abstract, idiom)

เพราะเธอทำกับข้าวไม่เป็น ตำน้าพริกไม่แหลก

"อยู่กับพ่อไรละก้อ ดวงเดินไม่เป็นร็อก"

ผมจับผู้หญิงไม่เป็น

ทำอะไรไม่เป็น

หน้าที่พออาจทำงานไม่ค่อยเป็น

ทำอะไรไม่เป็นสักอย่างถ้าไม่มีที่ทำงานหาเงินส่งให้ใช้ จะอยู่ได้ไง?

หนูทำกับข้าวไม่เป็น

บอกแล้วว่าไม่หัดก็ไม่หัดไม่ชอบ ร้องไม่เป็นมันชอบเพลงลูกทุ่ง ก็ได้แต่ชอบ

ดวงดอมไม่ได้กราบ หล่อนกราบคนไม่เป็น เคยแต่กราบพระในวัด

ยังตอบได้[ไม่]เป็น

ค่างายเล็กคิดที่จะแกะข้างหลายหน ยอมรับว่าเขาทำ[ไม่]เป็น

พูดภาษาวัดภาษาศาสนา[ไม่]เป็น

ประกอบพิธีทางศาสนา[ไม่]เป็น

ศิลปะนั้นแทรกซึมเข้าได้ในกิจกรรมทุกสาขาแม้แต่การทำกับข้าวซึ่งต้องมีวัตถุดิบ และวัตถุดิบที่ว่านี้ ถ้าคนปรุง[ไม่]เป็น ไม่ชำนาญ และไม่ฉลาดอาหารที่ปรุงก็จะเป็นอย่างที่ภาษาพูด พูดกัน

จึงไม่ได้อ่านงานที่ไพเราะและมีความเปรียบที่ลึกซึ้งสวยงามในที่สุดก็เปรียบเทียบ[ไม่]เป็น

แต่สุดท้ายแล้วเฉยๆ เล่า[ไม่]เป็น

เด็กรุ่นใหม่มักพูดภาษาพวน[ไม่]เป็นแล้ว

กินเผ็ด[ไม่]เป็น

รักใคร่[ไม่]เป็น จะรักชายคนใดก็กลัวเขาจะทอดทิ้งไปมีใหม่

นายแหงกับบอกว่าเจ้าจี้ก็เล่น[ไม่]เป็น เปลี่ยนเป็นเล่นตั้งแต่ได้รีเปล่า

ว่ายน้ำ[ไม่]เป็น เมื่อลงไปกาจึงจมน้ำตาย

"แกะ[ไม่]เป็น"

พอจะต้องใช้วิธีประชาธิปไตยก็ทำอะไร[ไม่]ค่อยจะเป็นอย่างนี้เอง

ดวงดอมเสียอีกทำอะไร[ไม่]เป็นเลย

พวกเถาวัลย์ที่ซูดันตรงกับเขา[ไม่]เป็น

บางคนหน้าเข้เพราะยังใช้มัน[ไม่]เป็น

อุดรูรั่ว[ไม่]เป็น

คนที่ทำอะไร[ไม่]เป็นได้แต่กิน

นักศึกษาทางภาษาเก่าๆ หรือศิลปะเก่าๆ วัฒนธรรมเก่าๆ จากภาคกลางที่พูดภาษาถิ่น[ไม่]เป็น

โดยเฉพาะคนที่พูดตลก[ไม่]เป็นไม่บังควรใช้อย่างยิ่ง

การตัดสินใจ[ไม่]เป็นแต่เพียงการกระทำครั้งสุดท้ายเพื่อ

เลือก[ไม่]เป็น(bad choice)

"ถ้าทำ[ไม่]เป็นก็จะเสียหาย เลื่อยกระดานปูบ้านได้เกือบหลัง"

ผลสุดท้าย CAD อาจจะถูกตัดสินว่าเป็นความล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า หากผู้ใช้ใช้[ไม่]เป็น

คนในองค์การส่วนใหญ่ยังใช้เครื่อง[ไม่]เป็นหรือไม่รู้ว่าจะใช้อย่างไร

บางคนหน้าเข้เพราะยังใช้มัน[ไม่]เป็น

ก็มีการเปลี่ยนรั้งนภกระจอก เปลี่ยนสายไฟ เปลี่ยนอะไรต่อมิอะไรระจุกกระจิกที่ผม

จำ[ไม่]หวาด[ไม่]ไหว

มันบิน[ไม่]ไหว

ท้าวตื่นแต่เข้ามิด[ไม่]ไหว

คนกำลังซ่อมถนน เขาไม่ได้ซ่อมทีละครั้งให้รถผ่านได้ รถบางคันคอย[ไม่]ไหวขับลงไปข้างทาง

ทวน[ไม่]ไหวเลยกลับก่อน

หวาด[ไม่]ไหว

"คงทำ[ไม่]ไหวหรอก"

ทำต่อไป[ไม่]ไหว

ธกส. รับฝากต่อไป[ไม่]ไหว

ตอนนั้นยายลูก[ไม่]ไหว

รู้สึกอ่อนเพลียจนยกแขนพุน้ำแทบ[ไม่]ไหว
 กัดฟันทนกับความปวดที่พุ่งขึ้นจนรับ[ไม่]ไหว
 "คงเก็บไว้เอง เขาอยากซื้อของแก แต่รอ[ไม่]ไหว"
 ฉันรู้สึกเหมือนผ่านป่าอย่างลำบาก จนจะคลาน[ไม่]ไหว
 จะเป็นจริงเมื่อลูกน้องที่เขารู้ใจมากที่สุดถูกยิงและเกือบถูกฆ่า สิบ[ไม่]ไหวอีกแล้ว
 ผู้ป่วยรู้สึกเจ็บ[ไม่]ไหว
 ครั้นอยู่ต่อมาแทนความคับแค้นใจทางบ้าน[ไม่]ไหว
 ลูกสาวคนที่ เป็นแม่ เด็กทนต่อความจริงอันโหดร้ายตรงหน้า[ไม่]ไหวก็ถึงกับเสียสติ
 ทนความทวิโทยของปากท้องของประชาชน[ไม่]ไหว
 ผมรู้สึกสลดใจจนอ่านข่าวอื่นต่อ[ไม่]ไหว
 จะสู้ค่าตัว[ไม่]ไหว และคงจะหาคนดูแลจนผู้อุปถัมภ์รายการได้ยากด้วย
 คอมมิวนิสต์ปิดบังความล้มเหลวมารวม 100 ปี ก็ปิดบัง[ไม่]ไหว
 เรื่องของเด็กสาวที่ถูกข่มขืนและทนแรงขบขืนนิทานและความรังเกียจของคนในสังคม[ไม่]ไหว
 ฯลฯ
 เขาเหล่านั้น ได้รอนแรมรอการพิสูจน์มาเป็นระยะทางยาวไกลเหลือเกิน จนสังขารแทบจะ
 รับ[ไม่]ไหว
 "ไม่ห้ามก็จริงหรอก แต่อวดเอาใจไปเผื่อแผ่คนอื่นแบบนี้ พี่[ไม่]ไหว"
 ผ่านๆ... ถ้า[ไม่]ไหวก็ทำเอง"
 คนจน[ไม่]ไหวรวมตัวร่วมใจกันประท้วงในกรณีที่คนงานโรงงานถูกปลดและเทคโนโลยีถูกนำ
 เข้ามาใช้แทน
 ก็ไม่ได้รับความสะดวกสบายจน[ไม่]ไหวต้องซื้อรถส่วนตัว
 ดวงตาแจ่มแจ๋วของเด็กๆ พรรณราย[ไม่]ไหวเริ่มขึ้นก่อนด้วยเสียงใสเพื่อเรียกความรื่นเริง
 ให้กลับคืนหลังอาหารเช้า
 เพราะ[ไม่]ไหวเห็นสมาชิกในพรรคคอยปากแห้ง[ไม่]ไหว
 ต้องยินยอมถูก เรียกร้องอะไรต่อมิอะไรจน[ไม่]ไหว
 บางที... พ่อแก่ [ไม่]ไหว
 "เอาไป[ไม่]ไหว เรือเล็ก"
 คุณเองก็ยังมีเงินยัง[ไม่]ไหวค่อยจะ[ไม่]ไหว
 เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายจนจำแทบ[ไม่]ไหว
 ทั้งพ่อแม่ลูกผมมิใช่ไม่มีกินความรักก็อยู่[ไม่]ไหว
 จะป้องกันไม่ให้ชีพพืช เช่น หญ้า ขึ้นรกจนปราย[ไม่]ไหว
 ท่าน[ไม่]ไหวเหมือนกัน
 "เดิน[ไม่]ไหวทรอก ยองนะ"
 ตอนนี้ก็ไปได้แล้ว เตี้ยแก่ไป[ไม่]ไหว ไปหกล้มหกลุกลำบาก
 การที่จะพิมพ์นั้นออกมาตรวจด้วยสายตานั้น เป็นเรื่องที่[ไม่]ไหวแน่ ๆ
 เธอจึงทนทาน[ไม่]ไหว เมื่อจู่ๆก็ได้รับทราบว่ามีมารดาที่รักของ
 รู้ตัวว่ากำลังจะ[ไม่]ไหว
 มิน[ไม่]ไหว... อีนี่มันอีกจ๋าเรา
 ต้องใส่ฝักทองด้วยเพราะถ้าใส่เนื้อล้วนเห็นจะ[ไม่]ไหว

ในบางกรณีเราพบว่า ระบบงานเก่ามันจะ(เป็น?)ภาระ[ไม่]ไหวแล้ว
เริ่มตั้งแต่ขนาดที่ทั่วไปใช้งานได้โดยสะดวกมาก ๆ จนถึงค่อนข้างจะทั่วไป[ไม่]ค่อยไหวเท่าไร
แล้ว

ทุกวันนี้ทำหนังสือพิมพ์และข่าวโทรทัศน์ก็เห็นเรื่องนี้[ไม่]พ่น

ของพระพุทธเจ้า เรื่องใดซึ่งเป็นเรื่องสุดยอดที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้พุทธบริษัททั้งหลาย ก็เห็น
เรื่องอริยสัจ 4 [ไม่]พ่นจึงเรียกธรรมะหมวด

หลายเรื่องได้เนื้อหามาจากคัมภีร์ เช่นนิทานที่มาจากชาดก แนวเรื่องจึงเห็น[ไม่]พ่น "ทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว"

มันเห็น[ไม่]พ่นที่จะต้องมีการร่างรหัสชื่อหน่วยงาน

ปัญหาสังคมที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายมาตั้งแต่แรก เริ่มจนถึงปัจจุบันก็ยังเห็น[ไม่]พ่น

ที่ว่านวนิยายหนีปัญหาครอบครัว[ไม่]พ่น ไม่ใช่เรื่องแปลก

นักเขียนฝ่ายซ้ายกับความเหงานั้นมันเห็นกัน[ไม่]ค่อยพ่นความที่ขาดความเข้าใจจากคนทั่วไป
ประการหนึ่ง

บางครั้งก็ยังเห็น[ไม่]พ่นที่จะติดไวรัสเข้าจนได้

การทำงานด้านดาต้าโปรเซสซึ่งนี้เราขอมเห็น[ไม่]พ่น

แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่คงจะเห็น[ไม่]พ่น พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นแน่
เห็นวิธีนี้[ไม่]พ่นหรอก

รัฐบาลไม่ได้ลงเขา แต่กำลังตกเหว คงเห็นเหว[ไม่]พ่น

พูดคุยกันก็มักจะเห็น[ไม่]พ่นที่จะรำพึงรำพันถึงอนาคตของงานหนังสือ

ผลที่ได้คงเห็น[ไม่]พ่นความทายนะ ยิ่งงกมี จำนวนน้อยลง ความต้องการก็ยิ่งสูงขึ้น

หลัก[ไม่]พ่นที่จะต้องเกี่ยวพันกับบุคลิกภาพของคน การพัฒนาคนจึงเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของคน

ศิลปิน จิตรกร ประติมากร ผู้สร้างสรรคผลงานนั้นเป็นสมาชิกของสังคมและของชุมชน จึง

หลัก[ไม่]พ่นที่เขาจะต้องมีความรู้สึกนึกคิดว่าร่วมกับสังคม

จะมีค่าใช้จ่ายสูงติดตามมา รวมทั้งความยุ่งยากอื่นๆที่เลื่อง[ไม่]พ่น เรื่อยไปจนถึงการฝึกฝน
บุคลากรกันใหม่

หลักเลื่อง[ไม่]พ่นจะต้องใช้อำนาจ

เมื่อไปดูหนังแล้วย่อมได้ฟังเสียงของตัวแสดงในหนังและดนตรีประกอบนั้นไปในตัวอย่างหลัก
เลื่อง[ไม่]พ่น

ไป[ไม่]พ่น

คงจะหลักเห็น[ไม่]พ่นจากเสียงนินทาว่าร้าย

เราหลักเห็น "การเขียนโปรแกรม" [ไม่]พ่น

ถ้าใครสามารถ ไม่อาจใช้ความรู้ให้มีประสิทธิภาพได้ ก็จะกลายเป็นคนมีความรู้ท่วมหัวเอา
ตัว[ไม่]รอด

จะเป็นคนมีความรู้ท่วมหัวเอาตัว[ไม่]รอด

แทบจะเอาตัว[ไม่]รอดเสียเลย มันเป็นยุคสมัยแห่งความสับสนวุ่นวาย ยุคของการแสวงหา

สุดสาครเอาตัว[ไม่]รอด เสียทีที่เปลือยได้ ฤๅจึงต้องย้าว่า "รู้สิ่งไรไม่สู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอด
เป็นยอดดี"

ครั้นพอเห็นว่าวิธีนี้จะไป[ไม่]รอดในแง่ของการเอาชนะแชมป์ได้ยากก็ต้องหันไปพึ่งฮาร์ดแวร์ที่

สร้างขึ้นมากเพื่อเล่นหมากรุกโดยเฉพาะ

ถ้ามันยากกว่าการโปรแกรม VCR ละก็ ไป[ไม่]รอดแน่
 สภาผู้แทนราษฎรรัฐบาลก็ไป[ไม่]รอดนั่นเอง
 ด้านเศรษฐกิจไป[ไม่]รอด
 ผู้นำโซเวียตรัสเซียนำประเทศไปด้วยอาการจะไป[ไม่]รอดเพราะระบอบเศรษฐกิจของ
 นกน้อยตัวนี้ก็ไปไหน[ไม่]รอด
 ยิ่งขยับก็ยิ่งไป[ไม่]รอดกับเรื่องรักที่ไม่มีตัวตน เพื่อเจอ เหลวไหล ไม่มีสิ้นสุด
 ดวงคอมยังคงยืนเคียงจัดที่ทางให้ตัวเอง[ไม่]ถูก
 เขาจะคิดอะไรของเขาจะมาเอา[ไม่]ถูก
 เองก็บอกตัวเอง[ไม่]ถูกว่าทำไมเขาจึงจะต้องนึกถึงหนุ่มสาว
 ได้เกิดความสนใจในตัวชายผู้อาวุโสผู้น้อย่างบอก[ไม่]ถูก
 เขาถูกเพื่อน ๆ หัวเราะขบขันและล้อเลียน จนเขาวางหน้า[ไม่]ถูก
 ทุกครอบครัวดูน่าสงสาร และมีปัญหาชนิดที่ขึ้นต้นลงท้าย[ไม่]ถูก เรียกได้ว่า ต้นสายปลายเหตุ
 พัลวันพัลแก
 อีกหน่อยก็จะมีจำนวนมากจนนับเรียงกัน[ไม่]ถูก
 หล่อนกลัวจะทำอะไร[ไม่]ถูกในสำนักงานที่เต็มไปด้วยคอมพิวเตอร์และเครื่องมือที่ทันสมัย
 ถ้าคุณทำอะไร[ไม่]ถูก อย่าเพิ่งทำอะไรทั้งสิ้น
 เพราะเธอจะคาดคะเนอายุของศาสตราจารย์[ไม่]ถูก
 "ซ้ำซ้ำ[ไม่]ถูก รถมันมากเกินไป"
 ต่าง ๆ สมัยนี้จะดีเกินไปจนจัดการไม่ได้ จัดการ[ไม่]ถูกและมีหนายความมากขึ้น
 ดวงคอมตอบ[ไม่]ถูก
 คราวนี้ดวงคอมเป็นฝ่ายเจียบ เจียบเพราะตอบ[ไม่]ถูก
 จนเลือก[ไม่]ถูกด้วยซ้ำว่าจะลงเอยใคร
 "ไม่รู้ซี" ดวงคอมส่ายหน้าตอบ[ไม่]ถูก ทำใจกับแม่[ไม่]ถูก
นับ[ไม่]ถูกว่ามีใครมั่ง
 เกรงจะต่อ[ไม่]ถูก
 หากจะต้องใช้คำว่าระบบการเมืองเฉย ๆ น่าจะวิเคราะห์ที่[ไม่]ถูก
 ในสมัยเลือกตั้งคราวหน้าจะมีอัตราเท่าใด ก็ยังคาด[ไม่]ถูก
 มันมากมายเสียจนคิด[ไม่]ถูก
 ถ้าพี่รบไม่บอก ถึงแกจะช่วยได้ก็ช่วย[ไม่]ถูก
ตอบ[ไม่]ถูก
 ครัสว่า "ไม่เคยเห็น พุด[ไม่]ถูก"
 หล่อนก็รู้สึกอับอายบอก[ไม่]ถูกหล่อนตั้งสามม่าน
 เมื่อถึงวันนั้นชีวิตของเธอคงจะเต็มไปด้วยความอบอุ่นอ่อนหวาน วาบความซึ่งชานอย่าง
บอก[ไม่]ถูก
 กลิ่นเหม็นไหม้เฉียนๆ อย่างไรบอก[ไม่]ถูก
 บางครั้งอาจจะบอก[ไม่]ถูกว่า "วิบัติ"
 บรรยากาศเช้าวันนั้นจึงสดใสจนบอก[ไม่]ถูก
 สนพักษ์หน้าเซ็น ๆ บอก[ไม่]ถูกตั้งแต่ได้ยินเรียก 'คุณ' นั้นแล้ว
 สัญลักษณ์ที่ผมไม่ชอบเพราะมันที่อ ๆ ยังไงก็บอก[ไม่]ถูก

อ่านแล้วทำให้หงุดหงิดอย่างบอก[ไม่]ถูก
 เขาหวานแบบ...แบบผลไม้เนาะ บอก[ไม่]ถูก
 แต่บางที่อ่านแล้วมันแปร่ง ๆ คล้าย ๆ ส่วนตัวอย่างไรบอก[ไม่]ถูก
 แม่หนูบอก[ไม่]ถูกว่ารักคุณนายหรือไม่ รู้แต่ว่าการมีคุณนายอยู่ในบ้านเป็นความเคยชินอย่างหนึ่ง
 วันพลไม่ชินกับการถูกถ่ายรูป ชีวิตของเขาเลยมากกว่าจะราบเรียบ จึงทำตามที่เพื่อนสาว
 บอก[ไม่]ถูก
 ดวงดอมตอบไม่ได้ บอก[ไม่]ถูกทำไมหล่อนจะไม่เข้าใจที่กรรมการพูด
 อย่างไม่รู้ บอก[ไม่]ถูก เครื่องไฟฟ้ากับผมนี่ไม่ค่อยเป็นมิตรกันเท่าไร
 ผมเองก็บอก[ไม่]ถูก
 แต่ผมก็เกิดความรู้สึกท้อเทียวบอก[ไม่]ถูก
 อย่างไรบอก[ไม่]ถูก
 ผมอึดอัดและอึดอัดในใจจนบอก[ไม่]ถูก
 "ทำ[ไม่]ถูก มันหลออยู่แล้วทุกท่า" เขาเล่นเป็นเหมือนกัน เพราะพูดแล้วก็หัวเราะตัวเอง
 ผู้หญิงอายุเท่าใดกะ[ไม่]ถูก
 "ทำ[ไม่]ถูกนัก?" คำถามประหลาดใจ
 ลูกค้าคนนั้นก็ายหน้าแดง วางท่า[ไม่]ถูก แกล้งมองโน้นมองนี้
 คุณเวกถามแบบนี้ ผมตอบ[ไม่]ถูกหรือครับ
 เขาอาจมีความรู้สึกสับสนตัดสินใจ[ไม่]ถูก ค้นหาเอกลักษณ์ส่วนตัวของเขา
 เดี่ยวจะซื้อ[ไม่]ถูก
 กรรมการอธิบาย[ไม่]ถูก
 อาจจะสื่อกัน[ไม่]ถูกเท่านั้น
 พระราชดำรินั้นมักจะลึกซึ้งกว้างขวางจนคะเนหรือเดา[ไม่]ถูกโดยมาก
 ปัญหาเรื่องการค้นหา[ไม่]ถูกวิธี
 มันคงจะเก็บไว้ได้ เพียงแต่เราทำ[ไม่]ถูกวิธี
 มีการทำการเกษตร[ไม่]ถูกวิธี
 ร่วมกับการแปร่งฟัน[ไม่]ถูกวิธี
 ก็ลึกจนผมล้วง[ไม่]ถึงนั่นแหละ ถ้าล้วงถึงผมก็เขียนเสียนานแล้ว
 ชาวเมืองบอกว่ำน้ามา[ไม่]ถึงทูลพานไหลมา
 คนที่จะกลับมารับฟังคำตาก็ยังมา[ไม่]ถึงซักที
 แต่ก็ตามคำพิพากษาในเรื่องนี้ก็ยังมีมา[ไม่]ถึง
 งานโรงเรียนที่ว่ำนั้นไม่ใช่งานที่หล่อนไปเมื่อคืนนี้ แต่ยังมีมา[ไม่]ถึง
 ถึงแม้ว่านั่นจะเป็นอนาคตที่ยังมา[ไม่]ถึงก็ตาม แต่ทว่าปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ก็ได้เข้ามามีบทบาท
 สำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเราเพิ่มขึ้นทุกขณะ
 เสียดายผมไป[ไม่]ถึงหูเธอดอก
 หัวเมืองชั้นนอกนั้นคงไป[ไม่]ถึง
 แกยังไม่ถึงชั้น 'รงค์ วงษ์สวรรค์ แน่นอนที่แกยังไป[ไม่]ถึง
 ตนเองก็รู้ว่าทั้งหมดนี้ไป[ไม่]ถึงที่สุด เพราะที่สุดที่ตนเองต้องการนั้น จะเด็ดจะ
 คำเหล่านี้โปรแกรมของผู้ใช้เข้า[ไม่]ถึงและไม่อาจรู้ได้
 สามารถนำไปใช้งานได้ในพื้นที่ที่ไฟฟ้ายังเข้า[ไม่]ถึง

ในบางพื้นที่ที่ระบบไฟฟ้า 3 เฟส เข้าไม่ถึง โดยมีเพียงระบบไฟฟ้า 1 เฟส เท่านั้น ยังมีสิ่งอันประเสริฐที่บรรเทาความเจ็บปวด สิ่งประเสริฐอันน้ำมือ น้ำคำและน้ำใจของมนุษย์ด้วยกัน เข้าไม่ถึง

แม้เพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ยังเข้าไม่ถึงแล้ว เรื่องสาระสำคัญอันเป็นแก่นแท้ของศาสนา พุทธจะเข้าถึงได้อย่างไร

คงอย่างนั้น เขาจึงหยังไม่ถึงไม่เคยหยังถึงความรัก ความเสน่หาที่หล่อนมิให้ประหยัดให้หลวงคนทำความสะอาดห้องน้ำคิดไม่ถึงและไม่ได้คิด

ปัญหาต่าง ๆ ที่เขาคิดไม่ถึงเริ่มจะโถมกระหน่ำใส่เขา

แล้วโดยที่หมคิดไม่ถึง เธอจับมือผมแบออกวางดอกกุหลาบทั้งกำใส่ให้

พวกเขามีอะไรที่ฉันคิดไม่ถึงเรื่อย

ก็คิดมากไปถึงไหนกับเรื่องที่ผู้ชายคิดไม่ถึง

ดวงตอมยังไม่เคยคิดฝันถึงการแต่งงาน ยังไม่รู้จักยักยักไม่ถึง แต่รู้จักความสงบขุ่นยามอยู่ใกล้ใครสักคน

นึกไม่ถึงเลยว่าอยู่ ๆ โขควาสนาก็

"แหบทั้งบ้าน ยากจนวุ่นแหบนึกไม่ถึงเลย"

ในที่สุดรถตามเสด็จเร่งขึ้นหน้าไป พลเมืองก็นึกไม่ถึงจึงเสด็จได้โดยความเร็วธรรมดา

แล้วอีกอย่างหนึ่งที่เราอาจจะนึกไม่ถึงนั่นคือการเปิดโอกาสทางการศึกษาที่ทำให้คนมีเสรีภาพในทางความคิด

น่าจะนึกไม่ถึงว่า จะมีมนุษย์ด้วยกันฆ่ามนุษย์ด้วยกันมากมายนับล้าน ๆ คนอย่างที่น่าซีฬายิว ทั้งสองสิ่งที่เพิ่มขึ้นมานี้ทำให้การออกแบบยุ่งยากขึ้นอย่างคาดไม่ถึง

เชิงมุ่งทำลายคู่แข่งชั้นออกมาอันเป็นพฤติกรรมและอารมณ์ซึ่งคาดไม่ถึงว่าจะมีในบุคคลคนนั้นที่เสมือนการเปิดทางให้กระแสความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวได้เร็วขึ้น เร็วเสียจนหลายคนคาดไม่ถึง

ไม่เช่นนั้นอาจจะก่อความเสียหายให้แก่องค์กรนั้น ๆ อย่างมากมายจนคาดไม่ถึง

คาดไม่ถึงคือถึงในตลาดมืดค้าสัตว์

ส่วนมากคงคาดคิดไม่ถึงเลย

เทคโนโลยีใหม่ล้วนเสี่ยงต่อผลข้างเคียงใหม่ ๆ ซึ่งยังคาดการณ์ไม่ถึงและอาจก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี

"ขนาดเมียกินนอนอยู่ด้วยกันยังเข้าใจกันไม่ถึง ฉันก็ไม่รู้จะว่ายังไงแล้ว"

คนไทยส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงธรรมะชั้นสูง

แสงสว่างส่องไม่ถึงผิวดิน

ยาเข้าไม่ถึงผิวน้ำส่วนที่อีกเสบ

อันตรายต่าง ๆ มีขึ้นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เพราะอาชีพหรือเพราะสิ่งแวดล้อม

อาจจะพออนุมโนได้ว่า พุดไปโดยเขลาหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ท่าจะรับไม่รู้เรื่องอีกเหมือนกัน

แต่พอพุดกันไม่รู้เรื่องน้อยก็หาทาง say "Good-bye..." บอกลาทันที

พวกที่อยู่ฝ่ายคอมพิวเตอร์พุดกันไม่รู้คือรู้เรื่อง

อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ต่างผู้ผลิตกันมักจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

ซักจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

เรียนหนังสือ[ไม่]รู้เรื่อง

ถ้าอ่าน[ไม่]เข้าใจอย่างว่ากัน

เจี๊โทองเกิดอะใจที่เห็นอีกฝ่ายเงียบอยู่นาน เลยเลี้ยวลงถาม จนคนตอบตั้งตัว[ไม่]ทัน

พอเสียงเร่งจนค้างายท่า[ไม่]ทัน

"อ้อ ท่า[ไม่]ทัน"

ใบหน้าไม่มีนวลแสบเพราะริบมาเข้าประชุมรวมผม[ไม่]ทัน ได้แต่ปล่อยผมเคลือบน้ำแข็งเคียงกับ
กรรมการคนช่วยเหลือและดูแล[ไม่]ทัน

ใครช่วย[ไม่]ทัน ฉันต้องออกมาเอง

จะทะเล้น โททหน้าตายชนิดจับไม่ได้ไล่[ไม่]ทันก็ตาม ที่มันพูด ก็น่าคิด

อีกสองวันอาจารย์จะตรวจงาน ก็จำเป็นต้องเอารูปนั้นส่งไปเพราะเขียนใหม่[ไม่]ทัน

ร่างกายปรับ[ไม่]ทัน

ถ้าพลาดพลาด ผมกลับตัว[ไม่]ทันหรือผ่อนสายเบ็ดไม่ตี มันใช้ศรีบริบแก้มตัดหรือดึงสายเบ็ด

"บอกเขาเน... " จุลลาสั่ง จนคนเขียนเกือบเขียน[ไม่]ทันด้วยมัวแต่ตื่นเต้น

ดวงคอมคิดเมื่อหวานนึกถึงกระแสตาของเขาเมื่อครู่ ยามเขาหลบตาหล่อน[ไม่]ทัน

เธออาจติดธุระที่ไหนจนกลับ[ไม่]ทันรถของทางวิทยาลัยก็ได้

หนังสือป้อนส่งให้กลายเป็นละครเวลานี้ก็ทำงานกันแทบ[ไม่]ทัน

"เธอหมั่นกันตั้งแต่เมื่อไหร่" เจี๊โทองถามเร็วจี รับความตกใจสองครั้งสองคราแทบ[ไม่]ทัน

"มันเร็วมาก เลยยิง[ไม่]ทัน"

"ที่คร้านใครมาซื้อลูกสาวมัน มันจะขาย[ไม่]ทันเสียอีกนะนา"

ความคิดไหลบ่าท่วมทันจนพูด[ไม่]ทัน

เดี๋ยวจะเพี้ยนเป็น ghost computer ไป จะเผ่นหนีกัน[ไม่]ทัน

แต่แรกอรอดพไหว[ไม่]ทันเพราะชื่อเกินไป

จะรับข้อมูล[ไม่]ทัน หากความเร็วในการรับส่งมากกว่า 600

แต่หล่อนเหลือบตาขึ้นเร็ว เขาจึงซ่อนแววสุดรักสุดคิดถึงในดวงตา[ไม่]ทัน

มากจนซอฟต์แวร์ไล่[ไม่]ทัน

ลูกชายของเธอกำลังชน ริงชั้นลงบันไดบ้านจนตามแทบ[ไม่]ทัน

รวดเร็วจนบางครั้งตาม[ไม่]ทันเสียด้วย

"โลกยุคสารสนเทศนี้ตามยากจริง อาตาม[ไม่]ทัน

ระบบดำเนินงานยังตาม[ไม่]ทัน

ระบบธุรกิจของวัดที่เขาตาม[ไม่]ทัน

ปัจจุบันเรามีระบบสื่อสารเพิ่มเข้ามาจนตามแทบ[ไม่]ทัน

นอกจากจะเต็มไปด้วยความวุ่นวายสับสนแล้ว ยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนแทบจะ
ตาม[ไม่]ทันอีกด้วย

ฉันตามลูกค้า[ไม่]ทัน

ถึงจะทำให้เร็วแค่ไหนก็คงตาม[ไม่]ทันกลุ่มอื่น ๆ เป็นแน่

มีเด็กเป็นจำนวนมากที่ตายก่อนมาถึงโรงพยาบาลเพราะเจาะคอ[ไม่]ทัน

มันต้องลงพื้นที่ กว่าที่จะแห้งก็เขียน[ไม่]ทัน

จะยิ่งเรียน[ไม่]ทัน และห่างเหินครูและเพื่อน ๆ มากขึ้น

แต่สิบห้าปีที่นั้น เห็นจะทำอะไร[ไม่]ทัน

แกว่าแกเบรค[ไม่]ทันจริง ๆ

เดี๋ยวนั้นคนทั้งหมดส่วนมากทำลายธรรมชาติ เราคนเดียวแก้[ไม่]ทัน

ดวงตาของดวงตอมร้อนผ่าวตั้งตัว[ไม่]ทัน กระแสความร้อนถึงกับทำให้ดวงตาพร่าพราย

การเมืองเปลี่ยน[ไม่]ทันทำให้เศรษฐกิจเป็นฝ่ายกำหนดการเมือง

ดวงตอมต้องพบกับอะไรๆ มากจนปรับตัวแทบ[ไม่]ทัน

เป็นการถอยชนิดที่ตั้งตัวกันแทบ[ไม่]ทันทั้งฝ่ายคอมมิวนิสต์และฝ่ายตรงข้าม

แสดงความโกรธเมื่อเห็นหมอรักษา[ไม่]ทันใจ

แต่ถ้าให้รีบไปตั้งแต่เดดยังไม่หลบก็จะกลับบ้าน[ไม่]ทันพลบค่ำเพียงหาคนเดินเป็นเพื่อนสักคนก็พอ

แต่ก็หา[ไม่]พบแบบที่ต้องการ

หา[ไม่]พบ

หา fileserver [ไม่]พบ

เมื่อค้นหา fileserver ของคุณ[ไม่]พบก็หมายความว่า

หาเท่าใดก็หา[ไม่]พบ

ไม่สบายเพราะหาความชื้นเสียหายจากตัวหล่อลื่น[ไม่]พบเลย

ถ้าหาผ้าปูที่นอนหรือปลอกหมอน[ไม่]พบก็จะได้รับไปขอจากแม่แ้มก่อนที่จะดึกเกินไป

ทุกวันนี้แทบจะหาร่องรอยของความเป็นพวน[ไม่]พบเลย นอกจากวัฒนธรรมบางอย่างที่ยังหลงเหลืออยู่บ้าง

เมื่อเห็นเธอตามหาแอ[ไม่]พบ

ทุกวันนี้ เราก็ยังค้น[ไม่]พบเทคโนโลยีใดที่จะมาแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำที่อาจเป็นผลเนื่องมาจาก การโค่นทำลายป่าฝนในเขตร้อนสุด

คนที่อ้วนมาก โดยตรวจ[ไม่]พบสาเหตุทางฝ่ายกาย ควรได้รับการทำจิตบำบัดและพฤติกรรมบำบัด

ตัวคนเดียวเหลือวไปทางไหนก็หาพรรคพวก[ไม่]เจอ

ก็หาเท่าไรหา[ไม่]เจอ

พอเข้าไปในซอยก็หา[ไม่]เจออีก

จนคุณนายหาตัว[ไม่]เจอ

ไม่รู้ตามตัว[ไม่]เจอ

ไม่มีแต่พระองค์ผู้เดียวแต่ก็มีมาแล้วนับ[ไม่]ถ้วน

ความทรงจำในวัยเด็กถูกกลืนเป็นงานศิลปะมานับครั้ง[ไม่]ถ้วน

ไทยเรารบกันเองพลวันจนนับครั้งแทบ[ไม่]ถ้วน

พิณได้พบ "เพื่อน" มนุษย์มากมายนับ[ไม่]ถ้วน

เป็นพยานฝ่ายการไฟฟ้าในศาลนับครั้ง[ไม่]ถ้วน

จะส่งมรรคผลที่เป็นเงินเป็นทองตามมาอีกนับ[ไม่]ถ้วน

คนนับ[ไม่]ถ้วนวิ่งผ่าน

งูเท่ากับหนูนั่นมีอยู่นับ[ไม่]ถ้วน

สังคมได้กระทำตัวเป็นผู้ชานกผู้บริสุทธิ์ เช่นนี้ไปแล้วนับ[ไม่]ถ้วน

หักอกผู้หญิงมานับ[ไม่]ถ้วนแต่ไม่เคยรักใคร (จนได้พบนางเอก)

บรรดาแม่ทัพนายกองชั้นสมิงก็มีนับจำนวน[ไม่]ถ้วน

"ตัวเสียงเพลงอันนับ[ไม่]ถ้วน"

ยังใช้ความสามารถของฮาร์ดแวร์[ไม่]ครบถ้วน
 ถ้าจะคิดทำขึ้นมาก็ยังเดากัน[ไม่]ออกว่าจะใช้โลจิกแบบไหน
 เมื่อไปเจอกับงานยาก ๆ เด็กก็เลยคิด[ไม่]ออก
 ทั้งคุณและคอมพิวเตอร์ต่างคิด[ไม่]ออกแล้วทั้ง 2 ฝ่าย
 จะปรึกษาเจี๊ยงหรือ ปรึกษาพ่อหรือ ดวงคอมคิด[ไม่]ออก
 ทำไมเล่า... ดวงคอมงงงัน คิด[ไม่]ออกเลยทำไมน้ำจุ่มถึงต้องไปอยู่ต่างจังหวัด
 แท้จริงแล้วก่อนหน้านี้ดวงคอมคิด[ไม่]ออกเลยว่ามีแม่ควรจะเป็นอย่างไร
 เดินไปคิดไป คิดเท่าใดก็คิด[ไม่]ออก
 เมื่อไปเจอกับงานยาก ๆ เด็กก็เลยคิด[ไม่]ออก
 ถ้าปวดหัวก็คิดอะไร[ไม่]ออก... ต้องแก้ไขปวดหัวนี้ก่อน
 "เมื่อก่อนมันคิดอะไร[ไม่]ออกหรอก แม่เจี๊ยง เพราะไม่มีที่ทาง"
 ทำยังไงผมถึงจะได้เงินมากมาย พอที่จะไปดาวนบ้านจัดสรรหลังเล็กสักหลังหนึ่ง นิก[ไม่]ออก
 เลย
 แต่ก็นิก[ไม่]ออกว่าได้กลิ่นนี้มาจากไหนสมัยไหน
 ฉันจะทำอย่างไรนะ นิก[ไม่]ออกจริง ๆ
 ผมเองนิก[ไม่]ออกว่าผมอยากให้ลูกผมเป็นอะไรหรือ เรียนอะไร
 แสดงว่ามีสาเหตุจากอะไรสักอย่างหนึ่ง ถ้าหากหาสาเหตุอะไรไม่ได้ก็นิก[ไม่]ออก ก็ให้สรุป
 ไว้ก่อนว่า
 ผมก็นิก[ไม่]ออกว่าทำไมไม่บอกให้คุณ ๆ ได้ทราบเสียตั้งนานแล้ว
 ผู้อ่านแทบจะนิก[ไม่]ออกเลยว่าจะมีช่วงเวลาสักหนึ่งที่จะมีความสุขกับคนอื่นเขาได้บ้าง
 อย่างไร
 ถึงว่าเขาจะนิก[ไม่]ออกว่าเคยเห็นหล่อนที่ไหน หล่อนเป็นลูกศิษย์ของแม่เขา
 นึกว่าจะชายใครกินนี่ นิก[ไม่]ออก
 นึกถึงหน้าหล่อนแล้วนิก[ไม่]ออกว่า ลุงจะ 'ชื่อ' หล่อนได้ด้วยวิธีไหน
 "กูนิก[ไม่]ออกวะ ว่าอีหลานมันเอามึงเข้าไปได้ไงไอ้ผ่อง"
 เป็นคำอธิบายที่สั้นและกว้างเสียจนกระทั่งคนที่ยังไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้นึกแทบ[ไม่]ออก
 ได้จากคนที่รู้จักและรักเขา โดยที่เขานิก[ไม่]ออกและจำไม่ได้
 แต่พอจะทำจริง ๆ ฉันนิก[ไม่]ออก
 ไม่รู้ซี... ดวงคอมนิก[ไม่]ออก รู้แต่ว่าสาว ๆ มักเป็นท่วงเป็นใยเขากลับเขาหัว กลับเขาเหนียว
 "ทำไมผมนิก[ไม่]ออกเลย ทำไปผมไม่เคยเห็นตรงเลย"
 พยายามนึกเท่าไรก็นิก[ไม่]ออกว่าผมเคยได้กลิ่นนี้มาแต่ครั้งไหน
 นึกทบทวนว่าตนเองจะหลงลืมเมื่อใด ก็นิก[ไม่]ออก
 เหนือซิมอย่างอดีตและนิก[ไม่]ออกว่าจะหาห้องน้ำที่ไหนดี
 ที่ไหน... ที่ไหน... ผมนิก[ไม่]ออก
 เขานึกภาพ[ไม่]ออกเลยหน้าตามันจะเป็นอย่างไร
 นึกเท่าใดก็นิก[ไม่]ออก ว่ามันหายไปได้อย่างไร
 จะคิดว่านางแอบเป็นขโมยโดยสันดานหรือเพราะความจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดก็นิก[ไม่]ออก
 บางคนก็มีชื่อเสียที่ผมจำได้ บางคนผมก็นิก[ไม่]ออกก่อนออกหรือว่าเขาเป็นใคร
 หมักไม่เหมือนล่ายวง คงเหมือนพ่อซึ่งดวงคอมนึกหน้า[ไม่]ออก

ดวงตอมยังนึก[ไม่]ออกเลยว่าใครที่โหมยอมได้
 เกมนี้เซลส์[ไม่]ออกผู้บริหารไม่สนใจ
 ภาษานั้นกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของเราอย่างแยก[ไม่]ออก
 จิตกับอารมณ์ยังแยกจากกัน[ไม่]ออก
 จะแยกจากกัน[ไม่]ออก
 เวลาแรมเดือนที่อยู่ด้วยกันทำให้รักใคร่สนิทสนมจนแยกกันแทบ[ไม่]ออก
 ขึ้นกับระดับรายได้ของครอบครัว บางครั้งจึงเป็นเรื่องที่แยก[ไม่]ออกว่า ระหว่างการเจริญเติบโต
 ความรักและผูกพันของพ่อแม่ที่มีต่อลูกโดยแยก[ไม่]ออกจากการ "ใช้" ลูกเพื่อความสุขความ
 สะดวกสบายในชีวิต
 จะแยก[ไม่]ออกว่าใครเป็นนักเดินทางผ่านที่มาจากค่ายข้างเพียงคนเดียว และใครคือคนจรจัด ที่
 อาศัยสถานีรถไฟเป็นที่พักถาวร
 จะแยกความแตกต่าง[ไม่]ออกการผสมสี
 นากลัวก็นากลัว นาสุนัขก็นาสุนัข ดวงตอมแยกความรู้สึก[ไม่]ออก
 เป็นธรรมชาติของหนังสือดีๆ ในประเทศนี้ที่ผู้ชาย[ไม่]ออกและเจ๋งดี
 ผมมอง[ไม่]ออกว่าโน้รู้รู้สึกอย่างไรกับผม
 แล้วยังแถมจากที่มอง[ไม่]ออกว่าไหนเป็นจากมอญ จากพม่าอีกด้วย
 แหกเท่าที่ในอรุณซีและทูลฟาน มอง[ไม่]ออกว่าใครเป็นเผ่าไหน
 มีแค่รถสีแดง ที่สภาพภายในรถมอง[ไม่]ออกว่าเป็นราคา 3 บาท
 สวมหมวกแบบชาวเอสกิโม ปิดหน้าปิดตาจนมอง[ไม่]ออกว่าเป็น ใคร
 สถานที่ที่ทางการกำหนดไว้ หน้าตามอง[ไม่]ออกว่าเป็นสถา
 ปัตยกรรมผนังก็แทบจะมอง[ไม่]ออกว่าเป็นรูปอะไร
 มอง[ไม่]ใครออก แต่ก็ยอมรับว่าคงเป็นภาพที่งดงามมีใช้น้อย
 ดู[ไม่]ออกว่าเป็นใบหูปลอม
 แต่ดูเท่าไรก็ดู[ไม่]ออก ว่าหล่อนกำลังเป็นคน
 จะถึงแค่ไหน บางทีก็ดู[ไม่]ออกสุดแล้วแต่บุญแต่กรรมของ
 อย่างแรกเกิดจากความไม่รู้จักตัวเอง ดูตัวเอง[ไม่]ออกว่ามีความดีตรงไหน มีความด้อยตรง
 ไหน
 เขาดีเลวอย่างไรเธอรู้อักหรือ กับคนไทยด้วยกันเธอยังดู[ไม่]ออก แล้วเธอจะไปดูฝรั่งออกได้
 ยังไง
 ทุกห้องที่ได้เข้าชมมีพระพุทธรูปขำระดูแทบ[ไม่]ออกว่าเป็นพระพุทธรูป
 ดู[ไม่]ออกว่าคนรักแต่ละคนที่เลิกกันไปเพราะนิสัยเข้ากันไม่ได้ หรือเขาหวานพีชเพื่อหวังผล
 หรือเขาเป็นคนนิสัยไม่ดี
 ในหมู่บ้านทุกวันนี้มันสับสนเหลือ ดู[ไม่]ออกบอก[ไม่]ถูกว่าใครเป็นคนร้าย
 มีเพียงบางคนใส่รองเท้าแตะพองน้ำเก่าดู[ไม่]ออกว่าครั้งหนึ่งเคยเป็นอะไร
 ฟัง[ไม่]ออก
 ส่วนมากก็ฟังกัน[ไม่]ค่อยออก เพราะไม่ใช่ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย
 ดวงตอมออกจะเห็นลูกศิษย์คนแรกในชีวิต แต่พอเห็นลูกศิษย์คุณครูก็ถึงกับนิ่งงัน พุด[ไม่]ออก
 วิมาลาเงียบกริบ พุด[ไม่]ออก ตอบไม่ได้

คนใช้ส่วนใหญ่จะมีอาการหลง ๆ ลืม ๆ คิดคำที่จะพูด[ไม่]ค่อยออก
 จุลลาอวตกระโปรงตัวสวย มันสวยเสียจนดวงตอมถึงกับพูด[ไม่]ออก
 วันผลพูด[ไม่]ออกเมื่อเหลียวมาเห็นลูกตาต่ำๆ ของเด็กๆ
 พูดติดอ่าง พูดติดตะกุกตะกัก ซ้ำพยางค์ ซ้ำคำ ซ้ำประโยค หรือพูด[ไม่]ออกเลย
 ดวงตอมันเงิบ พูด[ไม่]ออก
 เด็กสาวผู้รู้ซัดว่าเป็นที่รักของมารดา ยิ่งนักจึงถึงกับพูด[ไม่]ออก
 แม่จำปิดกั้นเสียงแล้วก็ตื่นตันกับคำฝากฝังของคุณนายจนแทบพูดอะไร[ไม่]ออก
 นิ่งคนนี่เขียนอ่านยัง[ไม่]ค่อยจะออก
 จะอ่าน[ไม่]ออกเขียนไม่ได้
 อ่านหนังสือไทย[ไม่]ออก เขียนหนังสือไทยไม่ได้ ยังมีอยู่อีกมาก
 นี่เธอคงนึกว่าอวลอ่านหนังสือ[ไม่]ออกหรือ
 อันนี้แปลว่าอะไรแปล[ไม่]ออก
 ทำให้เราเจ็บจนแทบหายใจ[ไม่]ออกเลยทีเดียว
 ถ้ากลอง เสียงอึกเสปร่วมด้วยเสียงจะแทบมากขึ้นหรือหายใจ[ไม่]ออกก็ได้
 ทำให้ผู้ป่วยเสียงแหบ หรืออาจจะหายใจ[ไม่]ออก
 ร่างกายตัวเองระตุกเหมือนกับจะหายใจ[ไม่]ออก
 ถ้าขึ้นโต๊ะจะอดแน่นหายใจ[ไม่]ออก หอบ ตัวเขียน ทุรนทุราย ตายในเวลาไม่กี่นาที
 หายใจ[ไม่]ออกและตายในเวลาไม่กี่นาที
 โรคประจำตัวอีกอย่างของพ่อกำเริบมีอาการชักและหายใจ[ไม่]ออก
 ทำให้เกิดอาการหายใจ[ไม่]ออกและชักได้
 เหม็นคลุ้งจนหายใจ[ไม่]ออก
 เปราะเปื้อนปากคอกจนคุณจนหายใจ[ไม่]ออก แล้วจะว่าไม่เตือนกัน
 บางเรื่องก็จบแบบขมจนซ้ำ[ไม่]ออกเลยก็มี
 แต่ถ้าชีวิตกูเปื้อนความเลวความชั่วแล้วกว่าล้างยังไง ๆ มันก็ล้าง[ไม่]ออก...
 ผู้เป็นเมียใน หมอที่พูด[ไม่]ออก คือภาพของผู้ถูกกระทำอย่างรุนแรง โดยผู้เป็นสามีกระทำ
 กลายเป็นเส้นทางที่ซ้ำซากและสลดหดหู่ หมกหมมมกทับไม่ต่างอะไรกับหม้อที่เกรอะกรังเต็มไป
 ด้วยรอยไหม้จนพูด[ไม่]ออก ทำลายความเป็น "ชีวิต" พอกพูนอารมณ์
 เธอตั้งใจตั้งชื่อตามข้อความตอนที่ภรรยาเอาทัพพีควานลงไปพูดซ้ำๆ ที่ไหม้ติดกันหม้ออยู่ แล้วก็รู้ว่า
 พูด[ไม่]ออก
 ทั้งน้ำล้าเองก็ยังคิดแผนพาร์ทเนอร์นึ่งเป็นตั้งเมกะ[ไม่]ออก
 น้ำด้วยกันทุกวัน กินด้วยกันนอนด้วยกันกะ[ไม่]ออก
 หากสัตว์คนที่ทุศีล มากด้วยกิเลสตัณหาก็ขัดเกล้า[ไม่]ออก
 โปรแกรมนั้นจึงทำงาน[ไม่]ได้ผลสักที
 เมื่อดินจืด ปลูกพืช[ไม่]ได้ผลก็ต้องตัดไม้เผาป่าหาพื้นที่ใหม่ต่อไป
 ถ้าหากงานที่ต้องเขียนโปรแกรมเป็นงานที่ซับซ้อนมาก ๆ วิธีดังกล่าวก็อาจใช้[ไม่]ได้ผล
 โครงการขนาดใหญ่สองโครงการที่สืบยังปฏิบัติ[ไม่]บรรลุผลนี้ สะท้อนถึงความสำเร็จที่เขาพยายามจะ
 แก้ไขอุปสรรคดังกล่าว
 คนส่วนหนึ่งในแวดวง ai จะมองเห็นว่าโอกาสที่จะทำ[ไม่]สำเร็จมีอยู่หลายเปอร์เซ็นต์
 แต่พระองค์ท่านก็ยังทรงทำอะไร[ไม่]สำเร็จ เสด็จสวรรคตไปเสียก่อน

ขอลาออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี เมื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวน
ใหม่[ไม่]สำเร็จ

ฟังตามข่าวรัฐประหารคราวนี้คงจะเป็น "กบฏ" เพราะทำการ[ไม่]สำเร็จ
รัฐมนตรีกลาโหมของเขาเองไปทำการยึดอำนาจก็ยังไม่สำเร็จ
เป็นเด็ดเป็นค้นอย่างยิ่ง ที่เกลี้ยกล่อมลูกสาว[ไม่]สำเร็จ
ถ้าเขาทำงานชิ้นนี้[ไม่]สำเร็จ ความหวังของเขาอาจสูญสิ้นไปเลยก็ได้
แก้ไข[ไม่]สำเร็จ

แต่ฝ่ายค้านก็ทำ[ไม่]สำเร็จ

เด็กๆ ยังทำการบ้านกัน[ไม่]เสร็จ

"แต่ถ้าผมทำ[ไม่]สำเร็จ เราอาจจะมีเรื่องโกรธกันทีหลัง"

เขานั่งอยู่หลังกองรูปสลักที่ยังทำ[ไม่]เสร็จ

ทราบแน่ชัดเพราะหนังยังสร้าง[ไม่]เสร็จ

งานศิลปะ เหล่านั้นยังคงเป็นหนังสือที่ยังอ่าน[ไม่]จบของผู้คนเรื่อยมา

ตกใจด้วยไม่คิดว่าจะได้ยินถ้อยคำเช่นนี้จากปากของน้องสาวในเวลารวดเร็วเช่นนี้ ในเวลาที่
หล่อนยังเรียนหนังสือ[ไม่]จบ

"หวังแต่เรื่องที่เขาจะเรียน[ไม่]จบ"

กะอ้แค่เรียน[ไม่]จบมหาวิทยาลัยเมืองไทยแค่นี้ทำไมต้องกลบเกลื่อนกันมากมาย

เขาบอกว่าให้เอาที่ที่เขามียุ่ไปขายอีกสามที่ยังใช้หนี้[ไม่]หมด

จะรักษาหนอง[ไม่]หาย

หูตึงจากเสียง เป็นโรคที่รักษา[ไม่]หายและพิการตลอดชีวิต

โรคไขสันหลังรักษา[ไม่]หาย

ปัญญาอ่อน เป็นภาวะที่รักษา[ไม่]หายตลอดชีวิต

"นั่นแหละ มันยังแค้น[ไม่]หาย"

ยังตื่นเต้น[ไม่]หาย

จะเข้ เป็นสัตว์ร้ายอยู่ในน้ำ เลี้ยง[ไม่]เชื่อง ลงน้ำเมื่อไรก็ต้องระวังจะเข้ขบกัด

เธอมันเลี้ยง[ไม่]เชื่อง

"มันคือ หัด[ไม่]เชื่อง"

คนมุงดูละครกันแน่นขนัดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ฟัง[ไม่]ได้ศัพท์ เคล้าไปกับเสียงกลองและระนาด

ทะเลาะกันฟัง[ไม่]ได้ศัพท์ เพื่อแย่งโต๊ะเก้าอี้ที่ตนต้องการ

ไม่ใช่เพราะไม่รู้หรือฟัง[ไม่]ได้ศัพท์

เหตุผลของกลุ่มคนเหล่านี้ จะฟัง[ไม่]ขึ้น

อ้องโน้นอ้องนี่ ฟัง[ไม่]ขึ้น . . .อย่าพูดดีกว่า

ก็ฟัง[ไม่]ขึ้นทั้งนั้น

แล้วตัวเองประพุดตีเสียเอง จะมาแก้ตัวว่าถูกเขาล้อมมาติดกับตักก็น่าจะฟัง[ไม่]ขึ้น

ฝนก็ตกลงมาแทบลุ่มหลุมตา[ไม่]ขึ้น ชาวบ้านก็ต้องแยกย้ายกันไป

คร่ำครึ้นมาก เร่ง[ไม่]ขึ้นและออกรถไม่ค่อยจะออก

แต่เมื่อนึกถึงจำนวนหนี้เงินว่าให้ถนอมสุขภาพเลยตัดใจ[ไม่]ขึ้น กลัวสุขภาพจะเสียก่อนเข้าสู่เส้น
ทางสาย

แย่งโต๊ะ ก็เพราะหลังกระแทกดินหนนั้น เลยนอนลุก[ไม่]ขึ้นจนทุกวันนี้

เด็กสมัยนี้ไม่ค่อยอ่านหนังสือ อ่านหนังสือ[ไม่]แตก
 เกิดระบบรัฐวิสาหกิจขึ้นมา เลยทำให้เกิดปัญหาทุกวันนี่จนรัฐบาลปัจจุบันก็ยังแก้กัน[ไม่]ตก
 จนบัดนี้เขาก็กังตรอง[ไม่]ตกกว่า ควรจะบอกว่าชาวร้าย
 ก็ยังคิด[ไม่]ตก
 การคัดเลือกสัตว์ที่เป็นหมัน ผสม[ไม่]ติดหรือติดยาก
 ก็ต้องหน้าแตกไปตาม ๆ กัน โดยเฉพาะท่าน ลกเจ๊ก นั้น ถึงขนาดเย็บ[ไม่]ติดก็แล้วกัน เพราะ
 มีประวัติโอกาสดีเพราะสอบ[ไม่]ติด บางคนพยายามอยู่ปีแล้วปีเล่าจนท้อแท้หมดกำลังใจไปเอง
 เขาแทบนั่ง[ไม่]ติด อยากเห็นหน้าลูกใจแทบขาด
 ขอให้ดูข้างตัวข้างซ้ายมือ หัวมันต่อกับตัว[ไม่]ติด
มันก็สตาร์ท[ไม่]ติด
 ผมไม่ว่าที่มันดับแต่ที่ดับแล้วมันสตาร์ท[ไม่]ติด
 เครื่องของเจ้า 125จะดับแล้วสตาร์ท[ไม่]ติด
 ถึงแม้ว่ามันจะสตาร์ทยากแต่มันก็ไม่เคยสตาร์ท[ไม่]ติดในระยะนี้
มันสตาร์ท[ไม่]ติดเหมือนเคย
 หนังสือปกอ่อนภาษาอังกฤษเตี้ยวันแพงแทบจืด[ไม่]ติดมีอยู่ครั้งหนึ่ง คนซื้อคนหนึ่งออกอุทานว่า
 แพงจ้ง
 หลังจากเสื่อสั่นปล้นแล้ว ถ้าแกรอดก็สร้างป้อมขึ้นที่บ้าน เป็น ป้อมสูงป็นยิง[ไม่]เข้า... เสื่อสั่น
 ก็ถูกจับ
 ตามนั้นนะ เป็นปัญหากลืน[ไม่]เข้าคาย[ไม่]ออกของคนงานกระจอกๆแบบเขามาช้านาน
 กลับกลายเป็น เรื่องกลืน[ไม่]เข้าคาย[ไม่]ออกกันภายหลัง
 ก็มีชื่อเสียงมาก เพราะเป็นติดต่อกันมาหลายสมัย ใครยังล้มแก[ไม่]ลง
ข้าวของแพงจับ[ไม่]ลง
เครื่องมือทำ[ไม่]ลง
 ถ้าเป็นของชิ้นโตจะกลืนอาหารลำบากหรือกลืน[ไม่]ลงเลย
 ร้อนออกจะตาย กินอะไร[ไม่]ลงทรอก
 ถ้าไม่ได้ค่าใครแกกินข้าว[ไม่]ลง
 ไม่เห็นหน้าเจ้ากินข้าว[ไม่]ลงคอ
 ผมก็กิน[ไม่]ลง
 ตายเสียดีกว่าที่จะยอมเห็นเจ้านายผอมกร๋อง กินข้าวกินปลา[ไม่]ลง เหมือนกับข้าวไม่อร่อย
 ดวงดอมนอน[ไม่]หลับแมลงกลางคืนยังคงกรีดเสียงเหมือนคืนแรกที่มาถึง
 อายน้ำแล้วรีบนอนทันทีแต่นอน[ไม่]หลับ
ผมนอน[ไม่]หลับอีกเลย กระทั่งฟ้าใกล้สว่างผมจึงม่อหลับไป
นอนก็คงนอน[ไม่]หลับ...
 คืนนั้น นางเอื่อนนอน[ไม่]ใคร่หลับ
 คิดอะไรมากเกี่ยวกับ เรื่องหลับเดี่ยวจะพานนอน[ไม่]หลับแล้วจะยุ่ง
 ปวดศีรษะหงุดหงิด เหนื่อยอ่อน และนอน[ไม่]หลับซึ่งมีอาการอย่างเบาบางไม่รุนแรง และเกิด
 ขึ้นไม่บ่อยนัก
 เขาคงนึกคิดขณะลงไปอาบน้ำในแม่น้ำ และนอน[ไม่]หลับตลอดคืน
 ขนาดนั้นคุณนายก็ยังนั่งคอยลูกสาวอยู่ถึงสามทุ่ม กว่าจะเข้านอนได้แต่ก็นอน[ไม่]หลับ

นายนอน[ไม่]หลับกินไม่ได้เพราะนายรักเขา ห่วงเขา สงสารเขาไปสารพัด...
 เขาก็นั่ง[ไม่]อยู่ ตัวอ่อนไปมา แล้วลั่นลงข้างล่างอีก
 "ถ้าสูงแตกจนเอา[ไม่]อยู่ แกจะทิ้งมันไหม"
 ปีนถูกตึกรันพันแท่ง ไม่มีอะไรน่าอนาถเท่าผู้ที่ถูกไฟลวกหัวร่างกาย ผู้ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนมักตั้ง
 สติ[ไม่]อยู่
 เธอเข้ามาดูใกล้ ๆ พอแฉวง มันก็สั่นจนเซ ทรงตัว[ไม่]อยู่
 ทัศนศาสตร์ที่เราอย่างกลั้น[ไม่]อยู่ในท่าทางของน้อง
 ภาวะกลั้นปัสสาวะ[ไม่]อยู่
 ทั้งสองสอดไม้กลมหมุนพันซุง แต่ย้งลาก[ไม่]ขยับ
 รายการนี้ที่ม[ไม่]อันวะ ไอ้หลานชาย
 เกี่ยว[ไม่]ข้องกันเลย
 เรียก[ไม่]ค่อยได้ยิน
 "รุ่นถ่าย[ไม่]ติดดวงไม่เป็นไร แต่ต้องติดดอกไม้ นะคะ"

ไม่ + nonprimary action + nonprimary action

หล่อน[ไม่]ช้ช้วนบอกกล่าว การบริการของหล่อนเป็นไปโดยเจียบกริบ

ไม่น่านับรวมเข้ามา ด้วยผลของการ[ไม่]นับรวมบางประเด็นนี้เองทำให้กลายเป็นเรื่อง
คลุมเครือ

[ไม่]ถึงอึดใจทุกอย่างก็เจียบสงบ

ในปัจจุบันผู้พยาบาลจะ[ไม่]รอดูว่าผู้ป่วยจะกินอาหารได้หรือไม่เพราะรู้อยู่แล้วว่าความอยากอา
"คนร้ายๆ ผมก็[ไม่]เอาไว้หรอกครับ...

"ช้วนแต่ลุง ป้าคุณ[ไม่]ว่าเอาเราะะ"

ท้ายสุดก็[ไม่]วายลงเอยด้วยการถูกยิงตายในใจกลางเมืองหลวง

ดวงตอม[ไม่]วายแย้งเมื่อคิดถึงวันพล มีสิ่งใดหรือที่เขาเคยแสดงว่าเขาจงใจจะหยิบยื่นความ
โศกเศร้าให้

ดวงตอมลงขอบปาก เจือจันทร์อนุญาตแต่[ไม่]วายกำกับ

ตรองรินน้ำหวานให้กองทัพ [ไม่]วายล้อเล่น "หรือจะเอาเบียร์ครับที่"

แม้จะไป เกือบทุกคืนแต่แม่หนูก็ยัง[ไม่]วายตื่นตื่น

แม้เธอจะม่นงิมง่า แต่ก็[ไม่]วายสะดุ้งทุกครั้งเมื่อได้ยินเสียงโธของแก

จลล่ายัง[ไม่]วายรำพึง

สอนแล้ว เจือจันทร์ก็[ไม่]วายคิด

คุณ เจือทองจะรู้หรือไหมหนอนี่แม่จำปี[ไม่]วายคิด

แต่ชีวิตของดวงตอมไม่เคยเรียบง่าย ดวงตอม[ไม่]วายคิด และความรักของหล่อนก็ยิ่งยากกว่า
หลายเท่า

แต่เราก็[ไม่]วายคิดต่อไปอีกด้วยว่า

ปแต่ก็[ไม่]วายสงสัยว่า

"อีกไม่กี่วันมันก็กลับมาแล้ว" เพื่อนบ้านบอก แต่ค่างาย[ไม่]หยุดฟัง

ลายองคนแก่งซึ่งที่แท้ก็ชื้อายเอียงหน้าหลบแต่ปากยัง[ไม่]หยุดเคี้ยวขนม

มือยัง[ไม่]หยุดทำงาน

ค่างายจึงหยุดพูด แต่ในใจ[ไม่]หยุดคิด

ฉิดยา กินยาหรือหยอดยาแล้วหนองก็[ไม่]หยุดไหล

ถ้ามนุษย์ยังเพิ่มความต้องการใช้พลังงานต่อไปเรื่อย ๆ โดย[ไม่]ยั้งคิดเช่นนี้ก็เสี่ยงไม่ได้ที่มนุษย์

จะต้องตกเป็นทาสของพลังงานน้ำมันหรือไม้ก็พลังงานนิวเคลียร์

ถ้าอุปกรณ์ใด[ไม่]เปิดใช้งานจะมีวงจรให้ Token ผ่านไปได้

ฉันคิดว่าไอ้อัดมันคง[ไม่]ริอ่านเลวทรามยั้งจ้หรือ

ถ้าเรา[ไม่]เริ่มส่งเสริมงาน CAI ครูของเราที่ขาดโอกาสที่จะได้สัมผัสและใช้คอมพิวเตอร์

สร้างบทเรียน

หาว่ารัฐบาลของตน เจตนาคือด้านที่จะ[ไม่]ลงมือปฏิบัติอะไรทั้งนั้น

อวลไม่ว่าอะไร นั่งลงเจียบๆ แต่ก็ยัง[ไม่]ลงมือกิน

การดำเนินชีวิตอย่างไรระเบียบ เอาแต่ได้ ทำอะไรง่าย ๆ [ไม่]พิจารณาถึงส่วนรวม

[ไม่]หยิ่งถึงความรักความหวังโยของพ่อ เพราะมัวหวังเพื่อนใหม่

พยายามลดปริมาณการใช้น้ำมัน เชื้อเพลิงลงให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และ[ไม่]กระทบ
ถึงการขนส่งหรือการผลิต

นักการเมืองจะ[ไม่]อ้างถึงพระมหากษัตริย์ว่าทรงพระมหากรุณาแก่ตนเป็นพิเศษอย่างใด
 ให้ทดลองโดย[ไม่]อิงถึงซีพียูเบอร์หนึ่งเบอร์ใดโดยตลอด
 โดย[ไม่]รวมถึงเครื่องมือที่นำมาใช้ประกอบซอฟต์แวร์สำเร็จรูปอื่น เช่น dbase, louts 123
 ฯลฯ
 ทั้งนี้[ไม่]รวมถึงการขนานศาลกล่าวและการขอให้ท่านผู้ทรงวิทยาคมเข้มขลังช่วยลี้ภัยอีกทางหนึ่ง
 ทั้งนี้[ไม่]นับถึงเรื่องปลื้กย่อย
 ครั้งแรกทรงประกาศก่อนว่า[ไม่]เอาถึงอายุ 70 เอาขอแต่อายุ 60 ต่อมาค่อย ๆ ลดลง แล้ว
 เลิกทั้งหมดเลย
 จะ[ไม่]รับดำรงตำแหน่งใด ๆ ในคณะรัฐมนตรีชุด ใหม่
 อาจบอก[ไม่]รับจัดตั้งรัฐบาล
 สตรีที่มีบุตรแต่สาม[ไม่]รับเลี้ยง
 เอาแต่ชู้ตะคอกและ เข้มงวดกวตขันจนเกินเหตุขาดความเห็นอกเห็นใจ [ไม่]รับฟังคำชี้แจงและ
 คำอธิบายใด ๆ
 อาหารสดที่ปรุงจากพืชผลซึ่ง[ไม่]ใช้สารเคมีปราบศัตรูพืชจะปลอดภัยต่อร่างกายมากกว่า
 [ไม่]ใช้น้ำตาลปรุงเลย
 แต่ไปเซ็นเขาเอาไว้แล้ว [ไม่]ใช้เขาเล่นก็เสียเงินเปล่า
 แต่หล่อนจะ[ไม่]เอาคืนหรือ หล่อนจะวางมันไว้ตรงนั้น อย่างนั้น.. เหมือนเดิม
 ถ้า[ไม่]เอาคืนเขกหัวตัวเองก็ต้องโยนเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นทิ้ง
 จึงทำไมหมอ[ไม่]นำแม่มาด้วยละคะ
 พยายามที่จะหาที่อันปลอดภัยสำหรับฝากฝังสมบัติชิ้นสำคัญชิ้นเดียวที่เขามีอยู่โดย[ไม่]นำพาต่อ
 ความคิดของผู้ใด ในโลกโดยที่การ[ไม่]นำพาและการเหยียดหยามต่อสิทธิมนุษยชนยังผลให้มีการ
 กระทำอันป่า
 การเดินทางค้นหายัง[ไม่]จบสิ้น
 งานวิจัยทางโภชนาการยัง[ไม่]จบสิ้น ยังดำเนินอยู่ทุกวันนี้
 เขายัง[ไม่]คลายเสียใจ
 บุญฮามยัง[ไม่]คลายสงสัย
 "ทำไมไม่ให้มันเบาๆ หน่อย เออ... เท่าไหร่ ก็[ไม่]หายเกร็งสักที
 แม้เขาจะให้ข้างยี่นึ่ง แต่มันก็[ไม่]หายตื่น
 พวกเอเวลส์ก็ยังไม่หายแค้น
 โรคเดิม[ไม่]หายขาด
 บางคนมีวาสนา แต่[ไม่]ทำบุญเพิ่ม ไม่สุสมความดี ก็เหมือนมีทรัพย์เก่าเท่าไรไปได้เท่านั้น
 ทางเทคนิคและทาง เศรษฐกิจที่จะลดไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์เป็นขั้น ๆ จนหมดไป
 โดย[ไม่]สร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำเพิ่มอีกเลย
 ตระหนักได้ว่ารู้สึกสบายขึ้นจริง ๆ เมื่อ[ไม่]ทำกางเกงเปียก ถ้าคำสั่งของบิดามารดาเป็นความ
 จริง
 แต่งานทั้ง 3 เล่มนั้นคืองานซ้ำซ้อนกันไปมา 24 ปี กับงานเรื่องสั้นเพียง 2 เล่มกับที่
 ยัง[ไม่]รวมพิมพ์อีกประมาณ 20 เรื่อง (ก่อนจะถึง-ของสำนักพิมพ์ผู้จัดพิมพ์)
 แต่ แชมป์ กลับแน่นเกินไปจนกลายเป็นข้อมูลดี ๆ การปูพื้นอารมณ์ตัวละครจึง[ไม่]สอดรับกันเท่า
 ไหร่นัก

แต่เด็ก ๆ สมัยนี้ก็หกลอกยากเสียแล้ว เพราะแสดงให้เห็นก็มักจะรู้ทัน [ไม่]ตื่นเต้นตกใจอะไร
ในที่สุดก็ต้องบวกค่าใช้จ่ายให้สูงขึ้น เพื่อนำมาแบ่งปันให้ จึงจะ[ไม่]หักท้วงขัดขวาง
รวมทั้งจัดสรรงบประมาณด้านต่าง ๆ ของกองทัพ โดย[ไม่]หักท้วงตัดตอน
วันหนึ่งเมื่อสอบไล่ปลายปีเสร็จแล้ว เขามองผมว่า ปีหน้าเขาจะ[ไม่]เรียนต่อแล้ว
[ไม่]เรียนต่อ เพราะจะหมั่นกับคุณหมอ
พ่อกับแม่มองมันเฉยๆ [ไม่]สอนต่อ
มีการผ่านข้อมูลเข้าไปในเรื่องได้อย่างตรงไปตรงมา [ไม่]แอบซ่อนแต่กลับตื่นเต้น
หากแต่ที่กลั่นแกล้งหมิ่นของมันแต่กาลครั้งกระโน้น ยังดำรงความรุนแรงอยู่อย่าง[ไม่]ลดถอย
แม่นยำออกไปก็[ไม่]พ้นจะพูดเท็จ
เห็นจะ[ไม่]พ้นเรียนพาณิชย์อย่างจุลลา เพื่อจบออกมาทำงานทำการได้รวดเร็ว
"อ้อๆ ก็[ไม่]สอบไล่ จะแต่งงาน"
จุลลาฟังเฉยๆ [ไม่]ซักถามอะไร รับรู้แค่นั้น
การ[ไม่]ดูแลรักษาอาคารปล่อยให้ทรุดโทรม
โต๊ะกินอาหารบนบาทวิถีถึง[ไม่]เกะกะก็ตขวางทางเดินของคนทั่วไป
ในเขตปกครองรับผิดชอบก็[ไม่]จัดการแก้ไข ต้องปล่อยให้เรื่องขยายวงออกลุกลามมาให้หายาก
รัฐมนตรีแก้
จ่ายค่าเช่า[ไม่]ติดค้างซักบาทยั้ง
ทำเป็นรายสะดวก [ไม่]ติดยึดในกำหนดวันเดือนที่เผยแพร่
ส่วนพรรคการเมืองมีแนวโน้มที่จะ[ไม่]ยึดติดอย่างเคร่งครัดอยู่กับอุดมการณ์
ไม่เคยเย็นจัดอย่างน้ำที่มันกับแม่[ไม่]เลี้ยงกิน
อีกฝ่ายหนึ่ง[ไม่]ยอมยกยุดและแล้วก็ยั่วต่อเพราะอิมพอดิ
มัน[ไม่]ทิ้งขว้างแกก็ตีเท่าไร
ดึนะคะมาวันนี้ไม่จั้น[ไม่]ว่างรับขจรหรือ
ถ้าคุณพ่อของลูกรู้จักพูดอะไรพรรคนี้แล้ว[ไม่]ก้าวๆ ถอยๆ
แต่หูชั้นใน[ไม่]เจริญเติบโต
ยา[ไม่]ครบขนานตามที่ระบุไว้
หนู[ไม่]เก่งคำนวณ แต่หนูคะแนนดีทางวาดเขียนกับฝรั่งเศสนะ
พี่ชายผมเอาใบมรณบัตรและใบต่างด้าวมาจัดการที่โรงพัก โดย[ไม่]ยุ่งเกี่ยวจัดการใดๆ ทาง
อำเภอหรือกำนันเลย
ทำไมคุณ[ไม่]เตรียมตัวสอบ
เราอาจจะต้องเริ่มต้นจากแต่ละบุคคลเองที่จะ[ไม่]เลือกซื้อของที่มีการทับท้อเกินความจำเป็น
ผู้ชายที่คิดแบบนี้ช่าง[ไม่]หม่นตามความเร็วของโลกเสียเลย
อาคารและอุปกรณ์ ป้อนรังสีให้สามารถอยู่ได้นับพันปีโดยที่รังสี[ไม่]รั่วไหล
แต่ แชมป์ กลับแน่นเกินไปจนกลายเป็นข้อมูลถี่ ๆ การปูพื้นอารมณ์ตัวละครจึง[ไม่]สอดรับกันเท่า
ไรร์นัก
ผมตั้งใจจะเดินเข้าบ้านโดย[ไม่]แหวะดูการเก็บศพซึ่งคิดว่าคงจะอยู่ในคูน้ำนั้น
[ไม่]แหวะหมพิพธภักท์ก็ดูกระไรอยู่
[ไม่]ส่งเด็กกลับบ้าน แต่ให้ความใกล้ชิดเด็กมากขึ้น
ข่าวที่[ไม่]ยืนยันว่ากันว่า รอบมาราธอน 10 ชั่วโมง

บ้านปรากฏอยู่ในสายตา และแม่หนูรู้ได้โดยไวว่า... พ่อยัง[ไม่]กลับถึงบ้าน
พระเสด็จจากไป[ไม่]คืนกลับ

ยัง[ไม่]กำหนดรู้ บทบาทของสมาชิกคือ ต้องมีส่วนร่วมในการเปิดเผยแผน บทบาทของผู้ตรวจสอบ

การที่รัฐบาลยัง[ไม่]ตัดสินใจตกลงใจอย่างใดอย่างหนึ่งในเวลา

แต่ไม่ว่าจะจัดทำอะไร ก็[ไม่]รู้สึกถึงความน่าครั้นคร้าม

สมาชิกชุมชนอาจจะ[ไม่]รู้สึกถึงความไม่พึงพอใจ

ส่วนที่ 4 จะหมายถึงการที่กลุ่ม[ไม่]ทราบถึงบางแง่มุมของ

กลุ่มอื่นก็[ไม่]ทราบถึงพฤติกรรมนั้นเช่นกัน

กระทั่งผู้เชี่ยวชาญเองก็[ไม่]ทราบถึงผลที่อาจเกิดตามมาเนื่องจากสินค้าที่ผลิตขึ้นในทุกวันนี้มีสาร
เคมีต่าง ๆ ปะปนอยู่

ก็เป็นธรรมดาที่จะต้องมีผู้สนับสนุนและเห็นด้วย เพราะ[ไม่]ทราบถึงขั้นตอนในการดำเนินการ
เรื่องนี้

เด็ก[ไม่]เข้าใจถึงอันตรายที่จะเกิด

ตั้งใจอะไรก็จะมุ่งมั่นจะจน[ไม่]คิดถึงตัวเองไม่ห่วงตัวเอง

[ไม่]นึกถึงบุญคุณเราว่าช่วยให้คนไม่อดตาย

ถ้าผู้ใหญ่ของไทยให้สัมภาษณ์อย่าง[ไม่]นึกถึงใจฝ่ายเสียหายว่า "ผมว่าอย่าไปถือเป็นเรื่องสำคัญ
อะไร

รัฐบาลหรือบ้านเมืองส่วนรวมจะเป็นอย่างไร[ไม่]เคยคำนึงถึง

แต่[ไม่]รู้จักเลือกอาหารที่กิน เมื่อหาได้มากก็กินมาก ไม่คำนึงถึงผู้อื่น

ดวงดอมยัง[ไม่]รู้จักใส่เสื้อชั้นในแบบทรงอย่างของจุลลา

การ[ไม่]รู้จักใช้บล็อกกิ้ง

แต่[ไม่]รู้จักใช้คำสั่งบล็อกกิ้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

ปัญหาเรื่อง[ไม่]รู้จักปรับปรุงประสิทธิภาพของการอ่านและบันทึกข้อมูลนี้

ถ้าไม่รู้จักไวรัสคอมพิวเตอร์ [ไม่]รู้จักป้องกัน ไม่รู้จักวิธีสังหารเจ้าไวรัสเลย ผมคิดว่าพันทัก
แน่ๆ

ความ[ไม่]รู้จักใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของคนในองค์กรนั่นเอง

แต่ใช้เงิน ส่ารวย [ไม่]รู้จักทำงาน ก็เหมือนคนรกโลก

คุณจะมีบังคับให้हनอนวิ่งไปเรื่อย ๆ และเก็บสะสมคะแนนด้วยการกินถุงเงินถุงทองไปเรื่อย ๆ ได้
โดย[ไม่]รู้จักตาย

"โอ้เอ๊ย... จะคุยอะไรก็[ไม่]รู้จักดูอายุของตัวเองเสียก่อน..."

เป็นความผิดพลาดของคณะกรรมการที่[ไม่]รู้จักระมัดระวังคำพูด

ตั้งเครียด เคร่งเครียด [ไม่]รู้จักยืดหยุ่น

เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่[ไม่]รู้จักบังคับตนเอง

[ไม่]รู้จักทลายจำเมื่อถูกลงโทษ

ถ้าผู้ใหญ่ตามใจมากเกินไป เด็กก็จะ[ไม่]รู้จักบังคับตนเอง

แต่วิญญาณนางละครพาให้ดวงดอมเชือดเดือนตัวเองอีกทีละน้อยค่อยๆ ถ้ามเหมือนหัวใจ[ไม่]รู้จัก
เจ็บ

ตายแล้ว.. ดวงดอมเกือบหัวเราะคนหน้าบึ้ง[ไม่]รู้จักยิ้มเลยคนนี่นะหรือ จะอยู่ฝ่ายประชาสัมพันธ์

[ไม่]รู้จักจบ

ทำให้จำลัษณ์รสได้[ไม่]รู้ลัษณ์

คนอ่านอ่านสำนวนยาชอบกัน[ไม่]รู้เบื่อ

เถียงกัน[ไม่]รู้จบ

แต่ได้คำตอบมาผิดหรืออาจวังวนเวียน[ไม่]รู้จบก็ได้

งานทางวรรณกรรมที่ยังยิ่งใหญ่และจับใจนักเขียนกันอยู่[ไม่]รู้หาย ก็คือสัมมนานักเขียนภูมิภาคที่ชัยภูมิ

คุณจะไม่พบเห็นเลยว่ามีองค์กรขนาดใหญ่แห่งใด

"เขาชอบคุยกับดวง คุยอะไรกัน ดวง[ไม่]เห็นบอกมั่งเลย"

"พี่เขิน[ไม่]เห็นแล้วเลยว่าจะกลับจากค่ายมาไปเที่ยวไหนบ้างหรือเปล่าคะ"

ยัง[ไม่]เห็นมีปัญหาเสียหายอะไรนี่ครับ

อย่าพูดนะว่า[ไม่]เห็นมีใครเตือนเรื่องนี้เอง

กรุงเทพฯ ของเราก็[ไม่]เห็นจะน้อยหน้าใคร

ถ้าเรียนเก่งได้ทีหนึ่งทีสองก็ยังไม่ขม นี่ก็เรียน[ไม่]เห็นจะเอาไหน

เมียแก่[ไม่]เห็นทำอะไรทั้งวันๆ เอาแต่แต่งตัว

คุณจุ่ม[ไม่]เห็นตื่นเต้นเลยนะคะ

ตัวก็[ไม่]เห็นร้อน

ปายังเป็นป่า [ไม่]เห็นมีอะไร

พระพรหมพระผีอะไร ชักหวัดหวัดขึ้นมาแล้ว[ไม่]เห็นจะช่วยอะไรเลย

มีผู้รู้บางคนบอกว่า ถึงจะใช้ก็[ไม่]เห็นเสียหายตรงไหน

"[ไม่]เห็นเข้าท่าเลย"

นึกในใจว่า[ไม่]เห็นจะเข้าเรื่องเลย

ยามที่จะมารวมกัน ทุกบ้านจะต่างคนต่างมาโดย[ไม่]เห็นพูดจាកันลัษณ์ คำงานที่ทำก็มักเหมือนกัน

"อยู่ตรงไหน [ไม่]เห็นมี?"

"[ไม่]เห็นมี"

ในวันรับพระราชทานรางวัล ลาดิฟ[ไม่]ลัษณ์ที่จะนุ่งผ้าถุงสวยๆ ทับกางเกงเพื่อแสดงความเป็นบรูไน

[ไม่]ลัษณ์ที่จะส่ง

หนูก็[ไม่]คิดจะใส่ทรอกพอ

ที่จะล้มพาดลงตรงนั้น ยัง[ไม่]คิดแก้ไขประการใดหมาวิปริตตัวนั้นก็อ้าปากพูดปะหงับต่อไปอย่างไม่เป็นทุกซ์กับกิริยาอาการใกล้เคียงจะตายของมม

ทั้งนี้เพราะหล่อนก็[ไม่]คิดจะซื้อของแพง

ซื้อของได้มากแต่ก็[ไม่]คิดจะซื้อของราคาแพงที่ปกติไม่เคยใช้

คงคิดถูกแล้วที่เธอ[ไม่]คิดจะมีลูกกับใครอีก พอแล้ว

[ไม่]คิดทำร้าย

ก็จะ[ไม่]คิดแย่งเสวตฉัตรมัจฉราเป็นอันขาดตราบไตที่มัจฉรายังเป็นภษัตรีย์อยู่

ระดับไหนๆ แต่ผม[ไม่]คิดรักล่ะชะแม่

บางครั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์ใหญ่ ๆ ขึ้น เราอาจจะได้ยืนถ้อยแถลงอย่างที่ไม่คิดว่าจะได้ยิน

โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องเมื่อได้รับใบลาออก ก็รู้สึกช็อค เพราะ[ไม่]คิดว่าจะตัดสินใจในเช่นนั้น
"เขา[ไม่]นึกสงสัยมั่งเลยหรือว่า เรามีความสุขหรือเปล่า เราอยู่ยังไง เป็นยังไง กินยังไง
ไปโรงเรียนยังไง"

ชะตากรรมอันเกิดจากสิ่งอัน[ไม่]คาดฝันมีเสมอในชีวิต
กระนั้นสร้อยทองก็จับค่าได้ชัดเจน แต่ยังไม่คิดสงสัย
ไอ้ตัวเล็กกว่า 'แปลก' แค่นั้นแล้วก็[ไม่]คิดสงสัยอะไรอีก
ฟังเท่าไรก็[ไม่]รู้ที่จะเบื่อเลย
ดริก็ เกาก็ทำให้ครวญเพลงคลอได้[ไม่]รู้เบื่อ
ทุกคนดูจะกินผักนึ่งได้[ไม่]รู้เบื่อ
เสารออาทิตย์เล่นกับเงิน และเล่นกันยาวนาน[ไม่]รู้จักเหน็ดเหนื่อย
รู้จักกรรมการตีมาตั้งแต่คราวหล่อนแอบดูน้องแดน เลย[ไม่]รู้สึกเบื่อตร้อน
แต่ละวันต้องพบกับความเคร่งเครียดและรีบเร่งจน[ไม่]รู้สึกผ่อนคลาย
รัฐบาลจึงยอม[ไม่]รู้สึกอัครรยใจใด ๆ ต่อการที่จะถูกเปิดอภิปรายนอกสภา
แต่การได้พบปะ เขา เช่นนั้นก็เพียงชั่วคราวชั่วคราว[ไม่]รู้สึกจใจ
ผู้อ่านจึง[ไม่]รู้สึกสะตุดที่ปางบุญเลือกใช้อุบัติเหตุ
นักกีฬาฟุตบอลของเราจึง[ไม่]รู้สึกโคกสลดรดหดใจใด ๆ ทั้งสิ้น
เขา[ไม่]รู้สึกง่วง [ไม่]รู้สึกเมื่อยทั้งที่นั่งอยู่ชานูนานแล้ว มีแต่ความเพลิดเพลินในคู่สนทนา
เขา[ไม่]รู้สึกเสียใจ
ผมจะ[ไม่]รู้สึกตื่นเต้นเหมือนทุกครั้งที่จะมีโอกาสใกล้ชิดผู้หญิงที่ผมรัก
นำแปลกที่ผม[ไม่]รู้สึกกระสับกระส่าย
เจือทอง[ไม่]รู้สึกง่วงเมื่อความคิดวนเวียน
[ไม่]รู้สึกน้อยอกน้อยใจ
คนในละแวกนั้นล้วนคุ้นเคยกับรายการละครน้ำเน่าจากนี้ซ้ำซากจน[ไม่]รู้สึกแปลกหูแปลกตาอีกต่อไป
ค่างายหัวเราะตามเธอทั้งที่[ไม่]รู้สึกขบขัน
แต่แม้เป็นอย่างนี้ก็ยังไม่วายผิดภาพลักษณ์อยู่ดี
ดวงตอมันอ่านการดูไปเรื่อยๆ ยัง[ไม่]ทันเบื่อก็ได้เวลาที่จะไปเขาดิน
คน[ไม่]ทันระวังตัวเลยปลิวตามมือ

ไม่ + mental action + state

"จะได้ดูลำสัน [ไม่]ดูหอมๆ แบนๆ"

ใช้ถ้อยคำที่อ่านง่ายเข้าใจง่าย[ไม่]ดูเก่ากร่อน

"[ไม่]เห็นเหมือนสักนิด"

"[ไม่]เห็นคือเลย"

คนพูดหลายคนว่าก็[ไม่]เห็นยากเลย

การใช้พีซี[ไม่]เห็นจะสนุกอะไรเลยถ้าปราศจากเมาส์ กับ GUI

ทำให้เราหลงติดพันกับภาพลักษณ์อันหนาทึบของโลก และ[ไม่]เห็นพ้องกับสำนักอันสัจยชื่อ

ก็[ไม่]เห็นจะหนักหนาอะไร

[ไม่]เห็นจะยากอะไร

ใคร ๆ ก็ทำกันอย่างนี้ [ไม่]เห็นแปลกตรงไหน
 [ไม่]ทราบแน่ชัดว่าอินพุตทั้งสองจะเข้ามาเมื่อไหร่
 นักวิทยาศาสตร์[ไม่]ทราบเหตุผลแน่ชัดว่าทำไมการสูดดมเอาไยหินเข้าไปทำให้เกิดมะเร็ง
 สาเหตุยัง[ไม่]ทราบแน่นอน เชื่อกันว่าไวรัสเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่ง
 นิดก็[ไม่]ทราบละเอียด
 แต่[ไม่]ทราบแน่ชัดว่ารูปภาพและแสงสีหรือเสียงแบบไหนให้ผลดีว่ากัน
 ว่าได้คล่องแคล่ว แต่[ไม่]รู้ซึ้ง
 "[ไม่]รู้จักร้อนรีโงนะ"
 "[ไม่]รู้จักเหนื่อยเลย"
 เรื่อง ขวางน้ำใจ อยู่ดังนี้ . จึงชอบกัน[ไม่]รู้จัก
 ลูกบอมบ์วิ่งพล่านไปทั่วสนาม [ไม่]สนใจข้าวปลาอาหารเหมือนใครเขาอื่น
 ผม[ไม่]รู้สึกเหนื่อยหรือรำคาญดอกในการเคลื่อนย้ายโต๊ะเก้าอี้
 [ไม่]รู้สึกแปลกหรือตื่นเต้นกับเรื่องราวใด ๆ
 ดวงคอมมอนเจียบ[ไม่]รู้สึกแปลกที่
 ยงยุทธเอียงหูฟังเพลง [ไม่]รู้สึกรำคาญ บรรดาผู้ปกครองและผู้คนที่มาเที่ยวงานก็ดูจะไม่มีใคร
 รำคาญ

ไม่ + action + state

[ไม่]นั่งเศร้าซึมในเวลา que คนอื่นรื่นเริง
 ถ้าหล่อนพาล้าเลิศเข้ามาอยู่ทั้งเขาและหล่อนก็[ไม่]พินเป็นเด็กคู้หนึ่งในบ้านที่เจือทองจะต้องดูแล
 พินยัง[ไม่]ทันแห้งก็มีคนเข้ามาใช้ห้องน้ำ
 พวกเขาทำอยู่[ไม่]ทันครบสองเดือนก็ลาออก
 วันนี้[ไม่]เปลี่ยนแปลงมากนัก วิถีชีวิตของผู้คนยังคงดำเนินไปอย่างช้า ๆ เจียมเนื้อเจียมตัว ไม่
 เทคโนโลยีทั้ง 3 วิธีดังกล่าว ให้ผลลัพธ์การพิมพ์ที่[ไม่]แตกต่างกันมาก
 แต่ เมื่อใส่เลนส์สัมผัสภาพ[ไม่]ต่างกันมากจะปรับได้
 ว่ากันว่าการที่ทองไม่ขึ้นราคาก็เพราะราคาทอง[ไม่]ตกอะไรมากนัก
 ทนุอรจะได้[ไม่]ผิดตามาก
 ผม[ไม่]นำเรื่องของอินเทอร์รัพท์มาก
 [ไม่]สิ้นเปลืองเวลามากมาย
 ถ้าไม่มีต้นไม้ก็เห็นเป็นหิน ต่อให้ลมพัดอย่างไรภูเขาที่[ไม่]เปลี่ยนรูปร่าง ภูเขาทรายเป็นทราย
 โดยตลอด
 บางแต่เหนียว ยืดได้มาก [ไม่]ขาดง่าย
 ต้องมีม้าเตี้ย ๆ ความสูง 20-30 ซม. ที่แข็งแรง และ[ไม่]กระดกหรือพลิกง่าย
 เพื่อให้พินเจริญเติบโตแข็งแรง [ไม่]หักง่าย
 พลาสติกดีกว่าแล้ว เพราะเบาและ[ไม่]แตกง่าย
 ทนทาน[ไม่]แตกง่าย
 คนชนิดนี้[ไม่]ตายง่าย
 ทนได้ทั้งอารมณ์ร้ายและอารมณ์ยั่วชวนชวนให้ยินดี [ไม่]หวั่นไหวง่าย ไม่เหาะเหว ไม่เหลว
 ไหล

มีคุณสมบัติเป็นพิษร้ายแรงและคงทน[ไม่]สลายตัวง่าย ๆ
 จะต้องพุดซ้ำซากหลายร้อยหลายพันครั้ง[ไม่]ใจร้อนหรือไม่โง่ง่ายกับเด็ก
[ไม่]ติดง่าย ๆ แต่เมื่อทดลองเสพเข้าไปแล้วเพียงไม่กี่ครั้งก็ตาม เช่น เฮโรอีน
 คงจะ[ไม่]พังง่าย ๆ ก็หล่อนผูกเหล็กเองกับมือ และพื้จ้อยกับพื้ตั้งก็เก่งออกปานนั้น
 เงินเดือนออก ประตาดัวๆทั้งหลายจะ[ไม่]กลับบ้านง่าย ๆ
 ออว่าเขา[ไม่]ถอยง่าย ๆ
 สาวผิวคล้ำตาคนคนนั้น ดูท่าจะ[ไม่]เล่นกะใครง่าย ๆ สักเท่าไรเลย
 เพลงโปรดของลูกชายยัง[ไม่]จบง่าย ๆ
 ถ้าหากหน่วยปราบปรามยาเสพติดอเมริกัน[ไม่]ยอมง่าย ๆ ก็ต้องสู้กันในศาล
 ดวงตอมจับความอะไรไม่ได้เพราะ[ไม่]สนใจจริงจัง
 เขา[ไม่]รักเราจริง
 รู้จักคิดรู้จักพุด แต่[ไม่]ทำอะไรจริง
 จะพบคำหลายคำ ที่เกิดจากความไม่รอบคอบ [ไม่]รู้จริง
 ช่วงเวลาระหว่างอักษร[ไม่]กำหนดแน่นอน
 คำว่า อิม นี ศัพท์วรรณกรรมภาษายัง[ไม่]ตกลงกันแน่ชัดว่าจะให้คำว่าจะอะไร
 ประเทศที่ยัง[ไม่]พัฒนาเต็มที่
 อาจจะทำได้แม้จะ[ไม่]ได้ผลเต็มที่
 ความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการใช้เมื่อเทียบกับอักษรโรมันและอักษรไทยแล้ว ก็นับว่า
 ยัง[ไม่]คล่องตัวเท่า
 เป็นเรื่องที่เล่าไปเรื่อย ๆ ง่าย ๆ และ[ไม่]ตัดจจริต
 ผู้[ไม่]หวังดีโจมตีได้ว่าท่านเป็นชาวต่างชาติที่เข้ามาทำลายศิลปะไทย
 ดัน[ไม่]ทรุดโทรมเร็ว
 ถ้าจะพุดถึงพระราชอำนาจก็คง[ไม่]ไปไกลกว่านครนายกหรือสมุทรปราการ
 ถึงว่าจะ[ไม่]ไปไกลกว่าละแวกบ้านก็เกิด สมัยหล่อนั้นแค่ได้กรายไปกรายมาในรั้วบ้านก็พอลม
 ในคณะของเรามีแพทย์สามคน คุณหมอ[ไม่]รอช้าชวนกันเดินขึ้นเนินทรายเข้าไปดูใกล้ซัด
 สนก็[ไม่]รอช้า ไปที่ห้องนางเฉลียว
 ผม[ไม่]รอช้า ออกมาจากสถานทูตก็นั่งตุ๊กตุ๊กไปสำนักข่าวสารออเมริกันทันที
 ผม[ไม่]ว่างพอที่จะไปติดตามถามไถ่กับใครดอกครับว่าเธอเป็นใครมาจากไหน
[ไม่]อ้อมพอสสำหรับผม
 บ้านใหญ่นี้คงจะคนเยอะ และคุณอาจจะ[ไม่]กลับตีกระมัง
 แปลว่าท่านผู้ปฏิบัติตรง (ได้แก่ตรงตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า [ไม่]ปฏิบัติบิดเบื้อวนออกนอก
ทาง)
 มือเขาไม่นุ่มแต่ก็[ไม่]สากระคาย
 แต่[ไม่]ใหญ่ถึงขนาดควรเรียกว่าถ้ำ
 เคยอธิบายความหมายของคำนี้ไว้แล้วในบทความที่เกี่ยวกับยูนิกซ์แล้วจึงจะ[ไม่]พุดซ้ำอีก
 นานิยายวิทยาศาสตร์นั้น [ไม่]อาศัยเหตุบังเอิญบ่อย ๆ แล้วก็เขียนไม่มีวินจบหรือครบ เพราะ
 มันจะลงไม่ได้
 อะไรกัน เกิดมาเพื่อจะทำแต่สิ่งที่[ไม่]หลงเหลือ
 จะประพุดถึงการสิ่งใดต้องระมัดระวังกายใจให้มันคงและเที่ยงตรงในความสัตย์สุจริต[ไม่]หลงผิด

กับลาก ยศ และอำนาจที่ไม่ชอบธรรม

ทะเลนี้กว้างเท่าไร อำมาตย์[ไม่]ตอบตรง ๆ

ส่วนทหารที่หนัก[ไม่]เอาเบาไม่สู้เดลิทหนีทัพ คือทหารอ่อนแอ

ผมไม่ชอบและ[ไม่]เข้าใจมันลึกซึ้งนัก

ได้รับเงินค่าตอบแทนหรือเกียรติภูมิใด ๆ เลยว่าลูกชายหรือสามีของตนจะ[ไม่]ตายเปล่า

ถ้าหากนายกรัฐมนตรี[ไม่]ปรับปรุงคณะรัฐมนตรีใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ก็ควรถอนตัวออกเสียจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาล

ยังเข้าอยู่ร้านยัง[ไม่]เปิดกันทั่วถึง

ความคิดของเราที่[ไม่]ค่อยจะประสานกลมกลืนกัน

เพราะแม้จำปีก็รู้ว่าดวง[ไม่]ทานเผ็ด

รู้สึกยัง[ไม่]หายเหนื่อยหอบและคลายจากความตื่นเต้นตกใจ

ความภูมิใจ[ไม่]เสื่อมคลาย

จะจดจำไว้[ไม่]ลืมเลือน

เพราะจนกระทั่งบัดนี้เขายัง[ไม่]ลืมเลือนหล่อน

ผู้หลักผู้ใหญ่มักจะแนะนำให้กินอาหารตรงเวลา[ไม่]กินจุกกินจิบ

แต่ก็คง[ไม่]เจอกันบ่อยหรอก เขาออกไปไร้ทุกวันไม่ใช่หรือ?

อย่างเท่าเดินโดย[ไม่]หันหน้าล่อแล่ง

ดินที่มีพืชคลุมชั้นอยู่จะ[ไม่]เกาะกันแน่น

[ไม่]ใช้ยาพ่นฆ่าเชื้อ เพราะยามีทั้งคุณและโทษ

เชื่อว่าฝีมือกลโงงของคนไทยก็คง[ไม่]แพ้คนที่ญี่ปุ่นเป็นแน่แท้ โกงแบบ "ไฮเทค" ผสมกับกลโกง

[ไม่]ยิ้มหน้าเป็นในเวลาที่คุณอื่นโศกเศร้า

"แต่ดวงก็[ไม่]อยากเป็นคนชั่วหรอกนะคะ

แต่ดวงก็ยัง[ไม่]อยากเป็นนางเอกลิเก

หล่อน[ไม่]อยากเป็นหมอ ไม่ชอบเข็มฉีดยา

ดวงคอม[ไม่]อยากเป็นใครร้ายราน ก็รู้หล่อนรสชาติดีว่าความร้ายรานนั้นเป็นเช่นใด

"ดวงเห็นอาแล้ว ดวง[ไม่]อยากเป็นแม่พระอย่างที่ดวงบอกวัน คนคืออยาก แต่แม่พระยิ่งอยู่ยากกว่า

เพราะ[ไม่]อยากเป็นครู

ถ้า[ไม่]ต้องการเป็นรัฐบาล เพราะเห็นว่าจะต้องขอความร่วมมือจากพรรคการเมือง

ผู้ที่[ไม่]ประสงค์ดีต่อประชาธิปไตยจะพากันชื่นชมโสมนัสอย่างยิ่งเมื่อมีข่าวว่า นักการเมืองในระบอบประชาธิปไตยทำอะไร

ผม[ไม่]ชอบเป็นหนี้บุญคุณ

ตอนอยู่ที่อุ้มกันก็[ไม่]ค่อยจะยอมเป็นอย่างที่มันเป็นตอนอยู่กับผม

ผมก็ตอบใน ฐานะคนอ่านที่[ไม่]ยอมเป็นกรรมการว่า มันอยู่ในระดับที่ไม่ค่อยไปกว่ากันในเรื่องความเข้มข้นทางความคิด...

เป็น[ไม่]ยอมเป็นคนกรุงเต็มตัวแล้ว ต้องเป็น 'คุณสน' กันบ้างละ

หรือถ้าเธอ[ไม่]ยอมเป็นคอมพิวเตอร์ เธอก็ยอมคุยกับคอมพิวเตอร์ อะไรทำนองนี้

แต่ถ้าเขา[ไม่]อยากหวานนะหรือ อย่าได้พยายาม

แท้จริงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ[ไม่]ต้องการเวลามากและไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

ว่ามีคนปล่อยข่าวลือ และ[ไม่]ประสงค์ต่อบ้านเมือง

OS/2 เป็นระบบจัดการที่ยัง[ไม่]ยอมโตเต็มที่สักที

"ฉันจะ[ไม่]ยอมใจอีกแล้ว"

ขอบคุณผู้หญิง[ไม่]ยอมแก่ 2 คนนี้ ที่ทำให้สังคมไทยปัจจุบันนี้น่าอยู่ขึ้นอีกมาก

ชอบอย่างที่คุณชาย[ไม่]ยอมแก่ฟังชอบนะซีครับ

ไม่ + state + action

รายได้[ไม่]เพียงพอที่จะเลี้ยงดูบุตร

ความจริงยัง[ไม่]เพียงพอสนองความต้องการของสมาชิกในพรรคด้วยซ้ำไป

เมื่อสิ้นเชื้อ[ไม่]พอสนองความต้องการ ปัญหาเงินดิ่งจึงติดตามมา

ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีน้อย[ไม่]พอประกอบอาชีพ

ว่ากันว่าชีวิตนี้เครียดเหลือกำลังรับ เดี่ยวเงิน[ไม่]พอใช้ เดี่ยวรถติด เดี่ยวถูกโกง เดี่ยว

ทะเลาะกัน เดี่ยวจับผู้หญิงคนเดียวกัน (ทั้ง ๆ ที่มีเมียแล้วทั้งคู่) ใครคนนั้น

อีกหน่อยเรียนจบทำงานเธอจะมีเงินเดือน[ไม่]พอใช้

ริมถนนเป็นหญ้า เนื้อที่[ไม่]พอนั่งต้องเกินเลยมาที่ถนน

ครั้นฝรั่งกลับ เพื่อนก็หมดอาชีพ ลองขับรถรับจ้างป้ายดำก็[ไม่]พอกิน จึงตัดสินใจทำเรื่องกลับ

เข้ารับราชการ

"ตอนนี้แผ่นดินง[ไม่]พอขาย"

"แล้วถ้า[ไม่]พอแจกเขียนมาบอกละ จะได้ส่งไปให้อีก"

ค่อนข้างราบ[ไม่]เหมาะสมที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำ

เห็นว่าพลังงานนิวเคลียร์ทั้งไม่ปลอดภัยและ[ไม่]เหมาะจะใช้งาน

ขนาดเล็ก[ไม่]เหมาะที่จะขายสำหรับรับประทานสด ๆ

เสียงลงคะแนนเลือกตั้งหรือไม่ ย่อมเป็นสิทธิของประชาชน [ไม่]สมควรบังคับ

[ไม่]สมควรที่จะเรียกทหาร

ปีนี้คงบอกได้ว่า[ไม่]สมหวัง

บางครั้งให้กับพ่อจอห์น บางครั้งมาวางพิงไว้ตรงประตูโรงครัวอย่าง[ไม่]พึงประสงค์จะออกนาม

แต่ทว่าเป็นที่เข้าอย่างสนิทพิวสานิทกัน ก็ยัง[ไม่]สนิทถึงขั้น

ขอบพระคุณค่ะ จะเป็นอะไร[ไม่]ดีเท่า

ส่วนใหญ่จะไม่สนใจเรื่องทางศาสนา เพราะสติปัญญายัง[ไม่]แก่กล้าที่จะรองรับความรู้ทางด้าน

พระศาสนา

ตะกรุมตะกรามของคนที่ช่วยกันบริโภคอะไรต่อมิอะไร... อย่าง[ไม่]เกรงลวกปาก ลวกคอ เมื่อ

ทิวชุกกันขึ้นมา

[ไม่]โทรมเหลือแต่กระดูก

ไม่ + state + state

เราจะเลือกใช้ SPS กับระบบที่[ไม่]สำคัญมาก

ปัจจุบันราคาจะ[ไม่]แพงมากนัก

มัก[ไม่]รุนแรงมาก

ปัญหาคงจะ[ไม่]ยุ่งยากมากถ้าเราเป็นที่ปรึกษา

แต่ถ้าหากว่า เป็นการเกษตรที่เลี้ยงตัวเอง ไม่มุ่งหวังความร่ำรวยจนเกินไปก็คง[ไม่]เดือดร้อน มากนัก

คุณพิทยา[ไม่]ยุ่งเกี่ยวกับงานของตัวเองมากนัก

ก็โทรศัพท์ไปบอกศรีสมรว่า[ไม่]สบายมาก ขอให้มาหาหน่อย

ผู้ป่วยจะมีอาการหงุดหงิด [ไม่]สบายใจหรือกังวลมาก ย้ำคิดย้ำทำ

ดวงตอมเห็นคุณนายเลือกมะละกอสูกำลังดี[ไม่]งอมจัด

ทำงานอย่างมีระบบและระเบียบพอสมควร แต่[ไม่]ระเบียบจัดจนทำให้ตัวเองและผู้อื่นลำบาก

กลิ่น[ไม่]ฉุนจัด

ต้องเก็บยาในที่[ไม่]ร้อนจัด

แต่[ไม่]เปียกแฉะ

[ไม่]ชื้นแฉะหรือน้ำขังเป็นหลุมเป็นบ่อ

การวางแผนการพัฒนาการเมืองระยะยาวของรัฐบาลอาจจะยัง[ไม่]ถูกต้องดี

ชัดยัง[ไม่]ชำนาญดี

ฤดูหนาว[ไม่]หนาวพอ

ระบบของบัตร NTT [ไม่]ดีพอ จึงเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ "ถ้าไม่มีตัว

เงินทองเขาเหลือเพื่อ... มีแค่นี้แล้วก็ยัง[ไม่]หรรพ เลยต้องขยับขยายออกไปอีก

ปัจจุบันในประเทศไทยมีจิตแพทย์ปฏิบัติงานเพียงร้อยกว่าคนเท่านั้น ซึ่งเป็นการ[ไม่]เพียงพอทั่ว

ถึง

พ[ไม่]เด่นชัด

อาจจะ[ไม่]ถูกต้องสมบูรณ์นักในความคิดเห็นของบางคน

ข้อความสับสนวุ่นวาย ซ้ำซาก [ไม่]กะทัดรัดชัดเจน จับความมุ่งหมายยาก

ไม่มีใครพูดถึงความร่ำรวย เพราะไม่รู้ว่ามันคืออะไร รู้แต่[ไม่]ชัดเจนลำบาก

ก็วิจารณ์กันอย่างสาเดเสียเทเสีย ว่าเป็นการหาเสียงที่สกปรก[ไม่]บริสุทธิ์ยุติธรรม

พระพุทธร่องค์จึง[ไม่]ตรงเน่าเหม็น

ผู้แทนราษฎรส่วนมากได้รับเลือกตั้งเข้ามาด้วยวิธีการ[ไม่]สะอาดสุจริต

โถ... คนใช้ดี ๆ สมัยนี้ มันหายากนี่จะ ที่มีอยู่ก็ต้องถนอมใช้เขา[ไม่]หนักหนาสาหัสละก็ไม่ว่า

อะไรเขาทรอก

ช่วยให้สบายขึ้น [ไม่]ตกใจกลัว

ขอบเขตของดินแดนเอเชีย[ไม่]กว้างเหมือนสมัยนี้ และทิศตามแผนที่ก็ไม่แน่นอน

กับข้าวของสุตา[ไม่]อร่อยเหมือนฝีมือแม่จำปี

ตัวเป็นคนจนมีเงินใช้เฉพาะแต่ที่จะรักษาความสุขของตัวเองพอสมควรเท่านั้น [ไม่]มั่งมีเหมือนใคร

ๆ อื่น

ความนึกคิดผันแปรไป[ไม่]ชัดเจนหรือดีเท่าปกติ

เราเองใช้ ใหม่ ๆ อาจยัง[ไม่]ดีเทียบเท่าของต่างประเทศ

ไม่ + มี/อยู่ + action/state

มีแต่ได้ [ไม่]มีเสีย

ปรากฏว่า คน สัตว์ และสิ่งของใด มีดีเพียงด้านเดียวโดย[ไม่]มีเสีย

[ไม่]มีผิด

ก็มีอยู่ในโลกเท่าๆกัน [ไม่มีเปลี่ยนแปลงเหมือนทฤษฎี] เรื่องโลกข้อที่ว่าไม่ว่าจะมีนักวิทยาศาสตร์เกิดขึ้น

นิรโทษกรรมจึงควรจะถูกคลุมถึงผู้กระทำความผิดทั้งหมด [ไม่มียกเว้น ไม่มีเงื่อนไข]
ทางความเป็นไปของกลุ่มจะได้มีการเผชิญความขัดแย้งที่เกิดขึ้นตามมา [ไม่มีสิ้นสุดเป็นตัวอธิบาย]
ทะเลตายหมด ไม่มีปลากิน ป่าไม้ [ไม่มีใช้]

[ไม่มีจะกินเพราะไม่มีตลาดแรงงาน]

[ไม่มีต่อรองเลย]

ตนเจรจาตามบทย่าง [ไม่มีขาดตกบกพร่องเลย]

[ไม่มีดีหรือชั่ว [ไม่มีถูกหรือผิด]

เลี้ยงแซกรอบคอกได้ [ไม่มีกังวล]

สองสาวนี้อารมณ์ดี [ไม่มีเหนียว] แหย่กันรักกันเดินตามกันไปกันมาราวกับคู่แฝด

[ไม่มีงอกเงย]

ธรรมชาติ [ไม่มี] ค่อยจะมีชาย

แต่ [ไม่มี] อยู่ติดกัน

เดี๋ยวนี้บ้างๆ เขามักแวนไป [ไม่มี] ค่อยจะอยู่ติดบ้านแล้ว

วันนี้แม่ก็ [ไม่มี] อยู่ติดบ้านเสียเลย

การบริหารเน็ตเวิร์กนั้นเป็นศาสตร์ที่ [ไม่มี] อยู่หนึ่ง มีการพัฒนามาตลอด

ตรีชุกชน [ไม่มี] อยู่หนึ่ง

จุลลาเป็นคนขยัน หล่อนชินกับการมือ [ไม่มี] อยู่ว่าง

"แต่ที่ [ไม่มี] อยู่ถึงดึกเสียที รีบกลับบ้านมาหาแม่เรื่อยเลย"

ไม่ + action/state + อยู่

ความลึกลับ หรืออยู่เหนือธรรมชาติ ซึ่งจะ [ไม่มี] มีอยู่ในคนอื่น ๆ โดยทั่วไป

แต่ทองก็ยังมี [ไม่มี] ขึ้นราคาอยู่นั่นเอง

ผู้คนที่รู้จักเลือกสรรการแสวงหาความสุข [ไม่มี] หลงอยู่ในอบายมุข

ถ้ามองไปที่ลึกกว่านั้น [ไม่มี] หลงทางอยู่กับ "ลำเนาป่า" ของคีรีเมอร์

โดยแสดงออกทางสีหน้าว่า [ไม่มี] สบายอยู่ตลอดเวลา

พลเมืองที่เป็นเหมือนเสาเข็มแข็งที่แข็งทั้งร่างกายและจิตใจจะ [ไม่มี] ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่

ทำให้แล้ว

ทั้งพอใจและ [ไม่มี] พอใจอย่างแน่นอน

ผมบอกเขาว่าวันนี้เป็นวันจันทร์ เขาก็ไม่เชื่อบอกว่า สามโมงเช้าแล้วก็ยัง [ไม่มี] เชื้ออยู่อีก

เกิดความสมัครใจ [ไม่มี] หลุดอยู่ที่บันไดรถหรือตามชายโครง

[ไม่มี] จำกัได้อยู่เฉพาะนวนิยาย

ยาวิเศษที่ ดร. กัสซานี คิดค้นขึ้นมา [ไม่มี] หยุดอยู่แค่นี้ ขณะนี้มียาใหม่จากการคิดวิจัยของเขา

ออก

ลูกชายก็ [ไม่มี] ตกอยู่ในฐานะลำบากกว่ารักเมียมากกว่าแม่ หรือรักแม่มากกว่าเมีย (สงสัยว่าจะไม่มี)

ผมก็ยัง [ไม่มี] เข้าใจอยู่นั่นแหละว่าทำไมอีกคนถึงจะมายังไม่ได้

ภาวะเศร้ารุนแรงและปานกลาง ที่ [ไม่มี] จัดอยู่ในโรคใดโดยเฉพาะ

ไม่ + ถูก + action

จะทำสำเนาไว้ที่ชุดเพื่อใช้ในการสอบยันว่าเพิ่มข้อมูลอันไหน[ไม่]ถูกไวรัสกัดกิน

แต่เราก็ยังไม่มีวิธีพิสูจน์ว่าข้อมูลรุ่นไหนเป็นรุ่นที่ยัง[ไม่]ถูกบ่อนทำลาย

ความจริง[ไม่]ถูกเคลียร์ในขณะนั้นด้วย

link ของไดเร็กทอรี[ไม่]ถูกกระทบกระเทือนอะไร

ชุดโปรแกรมไหนที่[ไม่]ค่อยถูกใช้ หรือมี priority ต่ำ

เมื่อใช้คำสั่ง ATM2 ก็จะมีผลให้ speaker ถูกเปิดอยู่ตลอดเวลา จะ[ไม่]ถูกปิดหลังจากทุก

อย่างเรียบร้อยเหมือนกับสภาวะปกติ

จึง[ไม่]ถูกจำกัดด้วยตัวกลางหรือโปรโตคอลที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูล

ตรวจให้แน่ใจได้อย่างไรว่าโปรแกรมเหล่านี้ยัง[ไม่]ถูกไวรัสคุกคาม

[ไม่]ถูกครอบคลุมจนเกินไป โดยผู้นำกลุ่มหรือโดยใครคนใดคนหนึ่งในบรรดาสมาชิก

รัฐสภาที่[ไม่]ถูกบ่อนทำลายจนทำหน้าที่ไม่ได้

ทำไมตัวละคร[ไม่]ถูกจิกโกปากขอยรมกระหึบ

สิทธิเหล่านี้จะ[ไม่]ถูกละเมิด

เป็นย่านที่[ไม่]ถูกน้ำท่วม หรือมีสถิติการทรุดตัวของแผ่นดินสูง

แต่บางชนิดการออกดอกจะ[ไม่]ถูกกระทบกระเทือนแม้จะมีวันสั้นหรือยาว

หน้าดินจึง[ไม่]ถูกชะล้าง

ไปเยี่ยมตรวจศูนย์พัฒนาอยู่เสมอถ้า[ไม่]ถูกเรียกตัว

ห่วงคุมกำเนิดอาจทำให้ไซ้ทั้งที่ถูกผสมและ[ไม่]ถูกผสม เดินทางผ่านท่อรังไข่ไป

อย่างยุติธรรม ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องตลาด [ไม่]ถูกหลอกลวงหรือเอารัดเอาเปรียบ

V + ไม่ + V

ดู ๆ ก็รู้สึกว่าจะซ้ำไม่ทันการ

โอกาสทางตลาดระบบผู้เชี่ยวชาญยังมีอยู่กว้างขวางไม่จำกัด

พอเห็นแก๊งนี้ไม่ขยับ

บิตหยุดไม่พบ

เชื่อถือได้ เพราะยังปรากฏว่าคนที่มียาลมอยู่ไม่คงงาม

ซึ่งแปลว่าเป็นคนอารมณ์เร็วไม่แน่

ชวนให้ติดตาม ภาวะอารมณ์ช่วงที่เกิดความตื่นเต้น ความล่งเลไม่แน่ใจ ความอายหรือแม้

กระทั่งความผิดหวัง ก็ยังมีคนกิเลสหนาปัญหาหายไม่เกรงกลัว

คัดค้านไม่พอใจก็คือ การแต่งตั้งบุคคลภายนอกเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ

"ท่าไม่จุ่มต้องหย่า" จุลลาเถียงไม่พอใจ

พุ่งข้ามห่างจากความจริง จิตใจจดจ่ออยู่แต่ในเรื่องของตัวเอง และจิตใจจะแตกแยกไม่ร่วม
กัน

ขนาดหัวหน้าพรรคลาออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี หรือถอนตัวไม่ร่วมรัฐบาล

จะโยเยไม่ยอมกินไม่ได้

ทำให้เกิดความตะขิดตะขวงใจฉันทันไม่ยอม

เพราะถึงคน 214 ครอบครัว จะพร้อมใจกันปิดปากไม่บอกใครว่า ผู้หญิงในบ้านตัวตั้งท้องขึ้น
มา

เราจึงจะงดเว้นไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในคดีดังกล่าวจะมีผู้
เสียชีวิตไปเพียงคนเดียว และนักศึกษา

แม้การเชิญสื่อมวลชนก็กระทำอย่างเฉพาเจาะจงไม่ทั่วถึง

ชิบของ RAM หลวมไม่เข้าที่

หาคนหยั่งเราอีกสิบชาติก็ไม่มีวันเจอ ชินไม่เจียบ เราก็ลาออก... พอถึงไม่นี้รายเท่ารายก็
เจียบ...

มีหนองไหลเป็น ๆ หาย ๆ หูดไม่มาก

อย่างนี้ ก็ทำหายไม่มาก

เลือดออกไม่มาก

ฉันทันไม่มากหรือ

ล้าเลิศไม่มาก

เห็นและซักถาม แต่ก็ให้เวลาไม่มากนัก

พูดไม่มากนัก พูดแต่เพียงพอดี

แม้ว่าบางครั้งอาจจะมีการแกว่งไกวไปบ้างก็กินเนื้อที่ไม่มากนัก

เจียบไม่มากนัก

ที่ทำกินก็มีกันไม่มากนัก หรือไม่มีเลย

มันเป็นปัญหาไม่มากนัก

จะ เกิดปัญหาน้ำท่วมหรืออุทกภัยในบริเวณที่ลุ่มไม่มากนัก

เราคงจะได้รับความสะดวกสบายไม่น้อยเชียวละ

การเขียนเรื่องตลกไม่ใช่เรื่องง่ายพื้นฐานรายละเอียดของเรื่องอันมาจากประสบการณ์ชีวิตเป็น
เรื่องจำเป็นไม่น้อย

ไม่ควรรับงานมากจนไม่มีเวลาเตรียมการพูดหรือพักผ่อน [ไม่]พอ

ถ้าข้าวเหลือ [ไม่]พอก็ซื้อปลายข้าวมาต้มข้าวหมากก็แล้วกัน

เนื่องจากมีเนื้อที่ [ไม่]พอ

ถ้าเราไม่ออกกำลังกายหรือออกกำลังกาย [ไม่]พอ ร่างกายก็ผิดปกติ

ถ้าหากได้อาหาร [ไม่]เพียงพอ อาจปรากฏผลเสีย

แต่ถ้าได้ [ไม่]ตรงกันแสดงว่ามีไวรัสเข้ามาติดท้ายไฟล์ทำให้ขนาดของไฟล์โตขึ้น

แต่ละรุ่นแต่ละยี่ห้ออาจใช้ [ไม่]ตรงกัน ซึ่งพอจะสรุปหน้าที่ได้ดังตารางที่ 1

บุคคลต่าง ๆ ที่คิด [ไม่]ตรงกับเขา

บรรดาผู้ใช้ Mac คงเห็น [ไม่]ตรงกับผมแน่เลย

ท่านเห็น [ไม่]ตรงกับรัฐบาล

แต่พอก้าวลงไปสู่การแก้ไขกลับเห็นคนละอย่างสองอย่างและเห็น [ไม่]ตรงกับความเป็นจริง ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง

มา [ไม่]ตรงเวลา

มอง [ไม่]ชัด

สรุปแล้ว มีความหมายไปในทางดี แม้บางคำอ่านแล้วจะมองความหมาย [ไม่]ชัด แต่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ต้องใช้ทุนสูงมาก แต่เห็น [ไม่]ชัดเพราะได้รับเงินสนับสนุน (subsidy) จากรัฐอยู่

จะเห็น [ไม่]ชัด

ออกเสียง [ไม่]ชัดก็สื่อได้ทั้งสิ้น

ในยามอารมณ์ดี เธอจะพูด [ไม่]ชัดด้วยเสียงดัดจริตคล้ายทารก

ตอนนั้นผมเป็นเด็กพูด [ไม่]ชัด "อ้ออ้ง"

การที่คนจีนพูด [ไม่]ชัด หรือคนเมอใช้ภาษาเมอ ๆ

มีตัวละครเป็นเสียงพูด [ไม่]ชัด เจนอย่างไม่น่าเชื่อ

คนพูดคล่องแคล่วแต่พูด [ไม่]ชัดยอมเสียมราสี

ท่านพูด [ไม่]ชัด

เขาพูดไทย [ไม่]ชัด ก็เพียงแต่บอกกันว่าเสียงของเขานั้นเหนือ

พอจอห์นอายุหกสิบพูดไทย [ไม่]ค่อยชัดบอกหนุ่มสาววัยรุ่น เรื่องว่ารถจะเริ่มออกเดินทางเวลาแปดโมงครึ่ง

การอ่าน [ไม่]ชัด พูด [ไม่]ชัด แสดงถึงความด้อยทางวัฒนธรรมหรือด้อย พัฒนาไปส่วนหนึ่ง

ดูภาพ [ไม่]ชัด เกิดต่อกระจก ต้อหิน

ผู้ป่วยจะฟังเสียงต่าง ๆ [ไม่]ชัด เจน

คำอภิปรายของอาจารย์รังสรรค์ ฟังแล้วน่าตกใจ แต่ก็ดูเหมือนว่า ยังกล่าว [ไม่]ชัด เจน

พระราชฐานะในรัฐธรรมนูญที่มีผู้เข้าใจ [ไม่]ชัด เจนอยู่มากคือ มาตรา 8

ที่ยังแยก [ไม่]ชัด เจน หรือผู้ที่ไม่เอานายกอร์บาชอฟนั้นเป็นพวกอนุรักษนิยม และพวกหัวก้าวหน้าสักเท่าไร

เรื่องอย่างนั้นได้เหมือนมาก จนแม้แต่ชายตาบอดก็ยังไม่ค่อยพอใจเมื่อฟัง [ไม่]ถนัดว่าเป็นเสียงนก ร้อง

นายสถาปนิกฟัง [ไม่]ถนัด เขามองหน้าอินจ้ำงอย่างเห็นใจ

แสงจากตะเกียงเจ้าพายุส่องกระทบให้เงาสีเทา เห็นหน้าเขา [ไม่]ถนัด แต่มันเห็น [ไม่]ถนัด

ดวงคอมก็จดจำรายละเอียดต่างๆ บนใบหน้าันได้ไม่เคยลืม
 แม่จำปีต้องเหลือบมอง "กาลันเตอร์" ข้างฝา เข้มมองวันเดือนปีซึ่งก็มองเห็น[ไม่]ค่อยถนัด
 สีหน้าเฉยมอง[ไม่]ถนัดว่าทุกข์หรือสุข
 ปลุกพืชได้แต่มอง[ไม่]ถนัดว่าปลูกอะไร
 จะนึกตำหนิสามก็นึก[ไม่]ถนัด
 ยังเขียนหนังสือ[ไม่]ถนัดต้องหัดมาใช้มือซ้ายแทนมือขวา
 ฟังตุ้ฉลาด[ไม่]เข้าใจนี่ครับ?
 คนพูดภาษาอังกฤษคล่องคงทว[ไม่]ง่าย
 ขนมครกทำ[ไม่]ยากแต่เก็บไว้นานไม่ได้ ต้องกินร้อนๆ ถ้าเย็นซืดแล้วจะไม่อร่อย
 ไปโดยลำดับจะเรียน[ไม่]ยาก
 พอจะทำงานได้ โดยใช้ควบคู่กับโปรแกรมที่ใช้[ไม่]ยากอย่าง Procomm
 มักจะใช้สำหรับการตัดชำผลไม้บางชนิดที่ออกราก[ไม่]ยากนัก
 ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์[ไม่]เต็ม
 ดูของเห็น[ไม่]เต็มภาพ เห็นผิดขนาด ผิดรูป
 ทั้งกลุ่มผลประโยชน์และพรรคการเมืองยังพัฒนา[ไม่]เต็มที่
 เรื่องการประกันสังคมจึงพัฒนา[ไม่]เต็มที่
 กระบอกนี้มีฝาปิด เมื่อยังเจริญ[ไม่]เต็มที่
 หัวใจยังเจริญ[ไม่]เต็มที่
 เพราะมีฉนั้นแล้วการป้องกันแต่เพียงด้านเดียวย่อมจะได้ผล[ไม่]เต็มที่
 การรับรู้[ไม่]สมบูรณ์
 แสดงว่าเขาพูด[ไม่]จริงหรือไม่จริง
 คำสุภาพที่นิยมใช้ทั่วไปไม่ว่าสังคมใดในสมัยเก่าก็คือ พูดเท็จ พูดปด พูด[ไม่]จริง
 ทำให้ประชาชนระแวงและสงสัยว่ารัฐบาลจะเล่น[ไม่]ซื่อ
 ทั้งคู่จะพาไปได้ แต่ก็มักจะไป[ไม่]ไกล
 กิ่ง เป็นลูกที่มีพ่อ เป็นนักโทษการเมืองประเภท "ลูกไม้หล่น[ไม่]ไกลต้น"
 ส่วนใหญ่นักเขียนรับและอยู่คนเดียวเมื่อออกฉาย เพราะจะได้รับต่อว่า ว่าวางตัว[ไม่]เหมาะสม
 พี่เรียกกลับ เพราะเราทำตัว[ไม่]เหมาะสม
 หากยังถือหลักเดิมอยู่ก็ถือได้ว่าใช้ภาษา[ไม่]เหมาะกับบุคคล
 ใช้ที่คืน[ไม่]เหมาะสม เช่น ทำการเกษตรไม่ถูกวิธี
 ยิ่งผู้ที่ใช้ภาษา[ไม่]ถูกต้อง เป็นผู้ที่วางสังคมยกย่องนับถือ ยิ่งจะมีผู้เลียนแบบกันมาก
 ทรงพระราชดำริ เพื่อป้องกันถ้อยคำที่ใช้[ไม่]ถูกต้อง
 สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะใช้แสงสว่าง[ไม่]ถูกต้อง
 เกิดจากการใช้ยา[ไม่]ถูกต้อง
 ถ้ารักษา[ไม่]ถูกต้องแล้วสายตาจะเสียได้
 เรื่องกินเป็นเรื่องสำคัญของคน และเป็นเรื่องที่มีผู้เข้าใจ[ไม่]ถูกต้องกันมาก
 รัฐบาลทำ[ไม่]ถูกต้อง ไม่ชอบและไม่ควร ใช้งบประมาณของบ้านเมืองอย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่ตรง
 เป้าหมาย
 มีลักษณะของพฤติกรรมที่มีการปรับตัว[ไม่]ถูกต้อง แบ่งออกได้เป็น 9 ลักษณะ
 ถ้าเก็บ[ไม่]ถูกต้อง ยາอาจเสียก่อนหมดอายุได้

ดาราพูดภาษาไทยกัน[ไม่]ถูกต้องและ[ไม่]ระวัง ตัว ร ออกเสียงเป็น ล ส่วนตัวควบกล้ำออกไม่ได้

คุณก็คงจะไป[ไม่]ผิดทางแน่

กำลังจะกิน[ไม่]ผิดกันเลย

หวังว่าคงสะกด[ไม่]ผิด

ถ้าจำ[ไม่]ผิดในปีนี้ดูเหมือนจะมีเรื่องสั้นส่งเข้าไปให้กรรมการคัดเลือกประมาณ 60 เล่ม

ถ้าจำ[ไม่]ผิดน่าจะตีพิมพ์ในสตรีสาร

อย่างน้อยหล่อนรักคน[ไม่]ผิด

ผู้ที่พูด[ไม่]เก่ง

"จุ่มเรียน[ไม่]เก่งเรียนไม่ได้หรอก จุ่มไม่ชอบ จุ่มเสียตายนี่พี่เจือ"

"จุ่มเรียน[ไม่]เก่งอย่างพี่เจือนี่ เรียนยังงี้ๆ ก็ไม่ได้หรอก มันตกอยู่วันยังค่ำ"

ไม่มีใครยอมรับว่าเขาเรียน[ไม่]เก่ง

เขาเป็นลูกคนรวย เรียน[ไม่]เก่ง

เรื่องลูกเรียน[ไม่]เก่งนี้ดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่พ่อแม่สมัยนี้ทำใจลำบากที่สุด

เรียน[ไม่]เก่งก็ไม่ต้องเรียนต่อ ออกมาทำนาหรือทำงานทำ

ถึงช้าจะเรียน[ไม่]เก่งแต่ช้าจะพยายาม

กินข้าว[ไม่]จุ กิน[ไม่]เก่ง

ยายขวัญจึงได้นั่งตักฟังคุณป้าเล่านิทาน แต่คุณป้าเล่านิทาน[ไม่]ค่อยเก่งสู้พี่ดวงไม่ได้

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน[ไม่]ดี

คลอดแล้วไม่ได้เย็บฝีเย็บ หรือเย็บ[ไม่]ดี

ใครจะประจานตัวเองว่าทำ[ไม่]ดี

มีการพูด[ไม่]ดี

ถ้าสังเกต[ไม่]ดี จะไม่สามารถทราบได้เลยว่าผู้ป่วยคนนั้นใส่ซาเทียม

ในบางกรณียาอาจจะลาย[ไม่]ดี

ผู้ชายคนไหนพูดจาหรือแสดงกิริยา[ไม่]ดีกับเขาแล้ว เขาก็ทำดีทำต่ออย่างไม่ลดละทีเดียว

ก๊วยเตี้ยวแขกแหวะซื้อที่วัดปรกซึ่งไป[ไม่]สู่ใกล้บ้าน

เขากลับ[ไม่]เข้าไม่ใช่เธอ

หยิ่งจิ้งกระโดด[ไม่]ไวแล้ว

ในแต่ละพื้นที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วม ฝนแล้ง และฝนทิ้งช่วง[ไม่]เท่ากัน

แสดงความรักลูก[ไม่]เท่ากัน จะทำให้เด็กเกิดความอิจฉาแก่งแย่ง ชิงดีกันระหว่างพี่น้อง

การอ่านออกเสียงคำไทยบางคำเป็นปัญหามานานแล้ว เพราะคนไทยอ่าน[ไม่]เหมือนกัน

เพื่อนๆ ก็สนุกสนาน[ไม่]ต่างกัน

ข่าวลือก็คือข่าวจริงที่ปิด[ไม่]มิด

สมัยเด็ก ค่างายเคยหลบพ่อแอบอยู่หลังขาหน้าคุณนั้น มันเอางวงมาช่วยบังเขาทั้งที่ปิด[ไม่]มิด

ลุ่มเสียงของสร้อยทองพรางความชื่นชม[ไม่]มิด

คนสลับเหมือนคนนอนหลับ[ไม่]สนิทยอมฝัน

คนที่ยังฝันคือคนนอนหลับ[ไม่]สนิท คนสลับ และปฤชุนทั่วไป

กรณีที่ controller ไม่ทำงานหรือเสียบในช่องเสียบ[ไม่]แน่น

คนไทยแต่ก่อนมาคงเกรงลูกหลานจะฟัง[ไม่]ซึ่งจึงแปลถอดความเป็นรูปนิทาน ในแบบรูปธรรม

โดยไม่รู้อนาคต

แต่ถ้าไม่ศึกษาให้รู้จริงเสียก่อนแล้วไปคิดอ่านตัดแปลงแก้ไขโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็มีแต่จะพาให้
สิ่งนั้นฉิบหายไปเสีย

แม้ว่าจะยังพัฒนาไม่ถึงขั้นเชิงพาณิชย์ก็ตาม ในส่วนของอุปกรณ์เลเซอร์ซึ่งแน่นอนย่อมถูกพัฒนา
ให้ถูกดงกว่านี้ ได้เสียไม่ถึงครึ่งก็ต้องมาเลือกกันใหม่อย่างที่บอกไว้

ถ้าเป็นงานที่เราใช้อัลกอริธึมทั้งหมดอยู่แล้วจะใช้เวลาไม่ถึง 1 ชั่วโมง

ทางปูนที่สร้างมารับสะพานไม้แห่งนี้กว้างไม่ถึงสองเมตรแตกแขนงออก

ลินลาชมเชยไม่ขาดปาก

ยิ่งพูดยิ่งสนุก นายเวทหัวเราะร่วนไม่ขาดเสียง

แปลว่า แหล่งจ่ายไฟไม่ขาดตอน ย่อมาจากคำว่า uninterruptible power supply

ทำให้พิภพภคที่ศิลปสมัยใหม่ต่าง ๆ ของญี่ปุ่นมีผู้คนไปชมกันไม่ขาดไม่เจียบเหงาอย่างทอคิด
ในบ้านเรา

มีเสียงเฮฮาและปรบมือไม่ขาดระยะ

คำตอบนี้ก็คงจะถูกหมดนะครับ

จะว่า เชื้อน เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมก็ถูกแต่ถูกหมดจะว่าเป็นปัญหาการเมืองก็ไม่ชัด

.. ผมนึกถึงตอนเป็นเด็กก็เคยทำเช่นนั้นมาก่อนยังนึกถึงบาปบุญไม่หายเลยในการทำกับ แมลง
ปอดตัวโตงใหญ่สี

จะนั่นคนที่กินเลือก กินอาหารทุกอย่างที่ขวางหน้า

สะสมกันไม่เลือกวัยเลือกเพศใน บาดแผลจากทะเล และ อีกสามสิบปีใครจะสอนเขา

ทั้งขยะไม่เลือกที่ สร้างมลพิษด้วยฝีมือมนุษย์เราเอง

มีทั้งแบบหักมุมไม่คาดฝัน ชนิดแฝงอารมณ์รื่นเรริงให้เต็มที่

"พูดไม่หอมทุเลย.."

พรครันนี่มักจะพูดอะไรไม่เสนาะหู

ผู้ที่พูดจาไม่เสนาะหู

ไปหามิใช่เข้าหาราษฎรพลเมืองในเขตที่สมัครรับเลือกตั้งนั้น ๆ เพราะคำว่าเข้าหานั้นถึง

ปฏิบัติไม่อยู่ในร่องรอยของพระธรรมวินัยอันเป็นแบบปกครองสงฆ์ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้

สว่างพูดไม่เกรงใจ

ไม่น่ารัก เช่นที่แรกไฉ่ตัวเล็กดูเพลิด ตาเพ่งไม่กะพริบ

ลการยิ้มทั้งปากและนัยน์ตา โดยไม่รู้ตัวว่ายิ้มของเขามีเสน่ห์ ทำให้อรรมมองดูไม่วางตา

มันเหมือนกับวิทยุเก่าๆ เครื่องหนึ่งที่ตั้งครีตคราดได้ศัพท์มาตลอด

เธอเดินไม่มองใครอย่างนั้น

ภาพพระสงฆ์บางอิริยาบถ เช่น ท่านนั่งไม่ห่มจีวรอยู่ในห้องกุฏิส่วนตัวของท่านก็ไม่ควร

สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันแต่หลาย ๆ คนมองข้ามก็คือ ตัวกำเนิดความดี

มีเสียงแหบแต่หายใจไม่ติดขัด

มีอาการหายใจลำบาก หายใจไม่อิ่ม หายใจเร็ว

"บอกไม่เชื่อ"

ทำให้มีเลือดเลอะเทอะทั่วไปจนตรวจไม่รู้ว่าจะออกจากไหนแน่

รถแล่นผ่านกลุ่มของวันพล ซึ่งยังเดินถึงป้ายรถเมล์ ได้โบกมือร่ำลากันอีก

แต่ยังกลับไม่ถึงบ้านมันก็ตะกุกตะกักแล้วก็ดับ

การเกิดน้ำท่วมอาจจะเนื่องมาจากฝนธรรมดาที่ตกหนักแต่ตกไม่กระจายตลอดทั่วทั้งพื้นที่ลุ่มน้ำ
เขาพยายามไม่สนใจและไม่มอง

พยายามจะไม่นั่งถ้ามีคนอื่นที่อยากนั่งและจำเป็นตั่งนั้นมากกว่าผมอยู่ด้วย

เราก็ควรระวังไม่ใช้ซอฟต์แวร์ที่ไม่มีการปิดหรือได้มาจากที่ ๆ ไม่น่าไว้ใจ

ดำเนินนโยบายกับต่างประเทศอย่างระมัดระวังไม่เร่งร้อนในการพัฒนาประเทศ

การที่เขาผู้นั้นและคนอื่น ๆ ที่จะสมัครรับเลือกตั้งแล้วพากันไม่สมัครเพื่อหลีกเลี่ยงให้พลเอก
ชวลิตเป็นการปิดหนทางเพื่อไม่ให้ชาวลำพูนมีโอกาสได้เลือกนั่นเอง

เดี๋ยวแม่จะพลอยไม่สบาย

ทำกลับไม่ทำ ที่เรื่องไม่เป็นเรื่องละเอียดขบข่ง

แต่ดวงดอมคนช่วยเขียนจดหมายกลับไม่วิดก

หน้าด้าน คือควรจะอาจแต่กลับไม่อาย

กลับไม่จบการศึกษา

ครั้นขุนแผนคิดถึงมาจะลอบลักพากลับไป ช่วยตีเนื้อ ตีใจ วันทองกลับไม่ไป อาลัยรักขุนช้าง

แต่ปรากฏว่า มันกลับไม่เป็นอย่างที่คิด

เวลาอธิบายเนื้อหาอย่างหนึ่งนักเรียนบางคนรู้เรื่องดี แต่บางคนกลับไม่รู้เรื่อง

เมื่อซื้อไว้แล้วจะรู้สึกว่าไม่เซยและเป็นคนมีรสนิยมที่มีเงินแล้วยังซื้อศิลปะมาตกแต่งหรือประดับ
บ้าน

เราควรงดการออกกำลังกายเมื่อรู้สึกไม่สบาย

เวลารู้สึกไม่สบายเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ทำท่าจะเป็นหวัด

ตอนหัวค่ำรู้สึกไม่สบายตา

อรรถจนรู้สึกไม่พอใจแฟรงค์เล็กน้อย

"ความรู้สึกไม่ชอบใจอเมริกัน" ค่อนข้างจะมากกว่าที่คาดหมาย

ยังรู้สึกไม่ชื่นชมนักกับข้อเท็จจริง

ความรู้สึกไม่เป็นสุขจะเป็นทางนำไปสู่และย่ำถึงภาวะเด็กที่จะถูกบันทึกลงในสมอง

หมอหันที่รู้สึกไม่ปกติ

การโฆษณาจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงภายใน

อีกทั้งยังสังเกตเห็นถึงความรู้สึกไม่สงบ มีความหงุดหงิดอยู่ในท่วงที่

เขาถอยห่างออกเพ่งดู เมื่อรู้สึกไม่เหมาะ ก็จัดทำใหม่

บางเรื่องมีเงื่อนไขของความรู้สึกไม่จริงไหลเวียนอยู่ในปริมาณค่อนข้างสูง

คนในระบอบอาจรู้สึกไม่พึงพอใจหรือเจ็บช้ำที่จะข้องเกี่ยวกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

บางคนก็เอาไปแต่งตัวน้อยหน้อยพอเหมาะสมควร บางคนก็เห็นของเดิมจิตใจไป ต้องใส่สีส้นให้ดูฉลาด

กลัวไม่สวย

อย่างกลัวเลยว่าจะว่าง ว่างไม่กลัว กลัวไม่ว่างเถอะดี...

อวลนีกไม่ชอบนางสาวจิตอยู่ในใจ

แต่เมื่อทำบ่อยครั้ง เขาก็พอจะเห็นว่าไม่ยากแม้จะเบื่อๆ อยู่เหมือนกัน

วันพลได้เลือกคนที่เขาคิดว่าเหมาะสมกับเขาแม้หล่อนจะอาจดูไม่เข้าท่าในสายตาของคนอื่น

ดูไม่มีสง่าราศรีของการเป็นผู้พิชิตชาวอาทิตยอุทัยเลยแม้แต่น้อย

ดูจะไม่สำคัญเท่าบุคลิกภายนอกในขณะที่สังคมเมืองเป็นสังคมของรถคาติแลค สังคมของเศรษฐี
กิมหงวน

ตามความจริงพี่สาวของหล่อนดูจะ[ไม่]รังเกียจใคร
 ขยายคำ ซึ่งเป็นเรื่องสะเทือนใจ ก็ดู[ไม่]กินใจเท่าที่ควร
 ลูกชายบอก[ไม่]อ้อม
 ถ้าเริ่ม[ไม่]ตื่นแล้วก็ไม่มีทางที่จะเดินทางมาได้ด้วยดี
 แต่จุลลาเริ่ม[ไม่]มั่นใจ นับแต่วันนั้นว่าเขาจะไม่ทำเช่นนั้นอีก
 ตรงนี้เองที่ความเห็นของผมเริ่ม[ไม่]ลงรอยกับของเขา
 ราคาของรูปพรรณที่ว่าตกก็คงจะตก[ไม่]จริง
 แต่ดู[ไม่]รู้ว่าเป็นเรื่องราวอะไร เข้าใจว่าคงเป็นภาพขาดก
 สวมเสื้อริตเรียบ นุ่งกางเกงขายามสวมรองเท้าหนังเหมือนคนทั่วไปแล้ว ก็ออกจะ[ไม่]เท
 คุณจะได้ค่านายหน้าหนึ่งเปอร์เซ็นต์ อย่างน้อยๆ ก็ประมาณ[ไม่]หนึ่งล้านนั้นแหละ"
 บางคนร้อง[ไม่]เอาอ่าว บางคนก็ร้องแล้วดี โหเราะะ...
 นาน[ไม่]ไหว ใครๆ ก็คิดเช่นนั้น
 ดันยังโต[ไม่]ได้ขนาด

มี/อยู่ + ไม่ + V

"โดยที่เด็กยังมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ[ไม่]เต็มที่ ต้องการความคุ้มครอง
 การจัดซื้อจัดหาคอมพิวเตอร์ในเมืองไทยมี[ไม่]มากครั้ง
 ถึงแม้มีอยู่เช่นท่านที่สำเร็จโสดาบันก็มี[ไม่]มาก
 ผลกระทบคงจะมี[ไม่]ค่อยมากนัก
 ผู้ที่ดูรายการโทรทัศน์แล้วชมมัน ยังมี[ไม่]ค่อยมากนัก
 บทบาทของสาขาปัญญาประดิษฐ์ในวงการคอมพิวเตอร์เพื่อการพาณิชย์ก็คงจะมี[ไม่]น้อย
 บัลลูนเคยเป็นพาหนะเหนือพื้นดินที่มีความปลอดภัย[ไม่]น้อยเลย
 จะเห็นว่ามีผลกระทบต่อจิตใจและทัศนคติของคนปัจจุบัน[ไม่]น้อย
 แรงขับดังกล่าว มี[ไม่]น้อยที่บางคนมี
 ย่อมมีบทบาท[ไม่]น้อยต่อการพัฒนาโปรแกรมบทเรียน และต่อปรัชญาของการพัฒนา CAI
 โต๊ะได้พัฒนามี[ไม่]พอ
 แตกต่างกันในเขาวงกตของแต่ละบุคคลซึ่งมี[ไม่]เท่ากัน
 ทั้งยังจะมีต่อไปในอนาคต[ไม่]ถ้วนเช่นเดียวกัน
 ป้าแกอยู่[ไม่]ค่อยติดบ้านหรอก
 มุมทำการบ้านของเด็กๆ อยู่[ไม่]ห่าง
 ไม่คิดเลยว่าท้ายสุดนี้ลูกจะอยู่[ไม่]ไกลกรุงเทพฯ เลย
 ปลุกเรื่อนอยู่[ไม่]ไกลบ้านเดิม
 อยู่[ไม่]ลึกนักและมองเห็นได้ง่าย
 คงจะอยู่[ไม่]ยึด
 และอยู่[ไม่]เป็นที่
 เคลื่อนไหวชุกชอนมากผิดปกติ อยู่[ไม่]สุข ทำลายของ ขาดสมาธิ อารมณ์ผันแปรง่าย ได้ตอบโง่ง
 ผาง

ไม่ + ให้ + V

[ไม่]ให้เกิดความขัดแย้งกับอาคารและพื้นที่ข้างเคียง

โดยที่ชาวบ้านคอยระวังเป็นอย่างมาก[ไม่]ให้เกิดไฟไหม้

จึงมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไข[ไม่]ให้เกิดความพิการ

"กรรมให้คนเกิดมาเพื่อชดใช้กรรม บุญจะ[ไม่]ให้เกิดเพราะบุญ ชาตินี้ชาติเดียวพอแล้วคะ"

การวางส่วนขยาย [ไม่]ให้เกิดความกำกวม

มีการเรียกร้องให้ห้ามอย่างถาวร[ไม่]ให้มีการทำ

จะเข้มงวด[ไม่]ให้มีการเพิ่มการระบายก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (เพื่อลดมลพิษเรือนกระจก)

ถ้าหากออกแบบใหม่[ไม่]ให้มีการถาม แต่ให้เอาชื่อไฟล์ที่อนุญาตให้แก้ไขได้ไว้ในบัญชีชื่อไฟล์อนุญาต เช่นนี้ก็ดูจะใช้งานได้

จะต้องให้มีความผาสุกเกิดขึ้น [ไม่]ให้มีปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องความปลอดภัย

สมาชิกพรรคชาติไทยประชุมกันมีมติเป็นเอกฉันท์ [ไม่]ให้มีการเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

การกินนั้น คนไทยหลักเลี้ยงที่สุดที่จะ[ไม่]ให้มีเสียง

จุลฉลาดหลบหลก [ไม่]ให้เป็นการขัดคำสั่งมารดา

โดยการทำซ้ำ ๆ เพื่อ[ไม่]ให้เป็นการเสียเวลา

ดีกว่าให้เห็นบ้าง[ไม่]ให้เห็นบ้างขาดๆ หายๆ

เวลาร้องจะกินนม แม[ไม่]ให้กิน

แม่ผ่าผ่าปากกลัวลูกชายจะ[ไม่]ให้ฟัง

เพื่อรักษาสภาพของร่างกายไว้ [ไม่]ให้เสื่อมโทรม

ควรระวังเพียง[ไม่]ให้กระทำอย่างเสี่ยงอันตราย

ถ้าไม่ให้เงินที่ติดไว้เดือนก่อนละก็ เป็น[ไม่]ให้เชื่อข่าวของกินอีกเลย

หลอกผีเหมือนเคยจึงค่อยๆ คลาน[ไม่]ให้ได้ยินเสียงเมื่อเข้าไปใกล้จึงหวาดเสียวดังหวังจะให้ตกใจ

ร้องกำขับหล่อนเสมอ [ไม่]ให้บอกว่าเคยอยู่โรงเลี้ยงเด็กกำพร้า

เสียงนกกกลอนจำเป็นล้อเพื่อนเพื่อ[ไม่]ให้หลับ

กิ้งดา[ไม่]ให้แห่งขณะรอการติด โดยเฉพาะกิ้งดาที่เป็นกิ้งอ่อนสีเขียว

ราวกลัวตะวันจะลับฟ้า กลัวโค้งรุ่งบนฟ้าจะจางหาย ดวงคอมริบชวนเขาทั้งๆ คมน้ำเสียงเต็ม[ไม่]ให้ร้อนรน

เมื่อเต็มแล้ว[ไม่]ให้ลั่นอง

ค่อยๆ ซ้อนประคองตักน้ำเบามือ[ไม่]ให้โดนกันหลุม เพื่อ[ไม่]ให้เกิดตะกอน

หูโทรศัพท์ก็จะมีเสียงร้องเตือนให้ทราบเพื่อ[ไม่]ให้ลืมบัตรโทรศัพท์

"แม่ในถ้าสั่งไม่ใช่ไป แม[ไม่]ให้ออกจากเขตภูเขา"

เพื่อ[ไม่]ให้กลัว เจือทองเปิดไฟทิ้งไว้สว่างตลอดชั้นบน

ทำให้หล่อนเริ่มดูแลอรณพอย่าง[ไม่]ให้คลาดสายตา

มันจะคู่ขาหลังลากดินเพื่อลดท้ายที่สูงโต เหยียดสองขาหน้า ยันพื้น[ไม่]ให้คะมำ ขยับก้าวอย่างระวัง

บางเวลาแพโค้งงอไปมาต้องคอยคัตหัวคัตท้าย [ไม่]ให้ขวางกลางแม่น้ำ

เพื่อ[ไม่]ให้เกินกำลังที่ตนจะเลี้ยงได้ และเพื่อให้ผลมีขนาดและคุณภาพสูงขึ้น
 "จุ่มคอยแต่พาลูกหนีไปโน่นไปนี่ ไปหาก[ไม่]ให้เจอ แล้วนี่ยังจะมาพาลูกไปอยู่เมืองนอก"
 "แฟนเธอเขาเป็นใคร เธอรู้จักหัวหน้าอนปลายเท้าเขาหรือ โบราณ[ไม่]ให้คบคนจรหมอนหมิ่น
 เธอเคยได้ยินใช้ไหม"
 เพื่อ[ไม่]ให้เสียเวลานะคะ ขอเรียนเชิญท่านคงบติต่อไปได้เลยคะ
 พี่เขินรับศราวญเพลงต่อทัน [ไม่]ให้ขาดตอน
 "[ไม่]ให้ไปทรอก"
 ดวงดอมมีเพื่อนกินข้าวกลางวันหลายคน เปลี่ยนที่ไปนั่งกินโต๊ะโน้นโต๊ะนี้บ้างพอ[ไม่]ให้เบื่อ
 ค่อยๆ วางซ้อน[ไม่]ให้กระทบกับซามขณะที่รับประทานด้วยกลัวว่าเสียงจะดังเกินไป
 เลือกทิศทางเพื่อ[ไม่]ให้ซ้ำรอยเดิม
 บิดามารดาบอก "[ไม่]ให้หยุดบด"
 หล่อนไม่เคยไปเที่ยวบ้านของเจือจันทร์สักที แต่ตรงก็มักจะ[ไม่]ให้ไป
 บดไปเคล้าไป[ไม่]ให้และ[ไม่]ให้แห้งจนเนื้อสีดาเนียนละมุนมือนั้นพอหยิบปั้นเป็นเม็ดกลมๆ
 เล็กๆ ได้
 จะใช้ใครร่างดังกกล่าวไปในรูปที่[ไม่]ให้เหมือนใครและสงวนลิขสิทธิ์
[ไม่]ให้ติดต่อกับอวยวะสืบพันธุ์ของเพศชายในขณะที่มีอารอยู่ร่วมกัน

เจือทอง[ไม่]ให้ดวงดอมไปเรียนที่โรงเรียนซึ่งเจือจันทร์สอนและตรีกับตรงเรียนอยู่ที่นั่น
 จะมีเรื่องการเงิน[ไม่]ให้ครอบครัวอบอุ่นก็ไม่ได้ เงินเข้ามามีส่วนร่วมอยู่ด้วย
 แม่ทำงานบางคน[ไม่]ให้ลูกกินนมตัวเองเลย
 เขาถามตัวเอง [ไม่]ให้แกล่นอะไรหรือ เป็นไปไม่ได้
 เบียดตัวเองเข้ากับชอกตึกเพื่อ[ไม่]ให้เขาเห็น
 "มีชิ ตัวกรรมใจละ ถ้าจะ[ไม่]ให้ตัวนี้กิน ต้องหนีให้พ้น"
 ผมงก็ขยับประคองอย่างสุดจิตสุดใจที่จะ[ไม่]ให้มันดับ
 เขายัง[ไม่]ให้ผมอ่านข้อสอบจนกว่าทุกคนจะพร้อม
 จะต้อง[ไม่]ให้คนอ่านรู้สึกว่าคุณได้ถูกยึด เบียดความคิด
 คุณนาย[ไม่]ใครให้ลูกเด็กเล็กแดงตีมน้ำแข็ง ให้ตีมน้ำต้ม
 มียางสีเหลี่ยมวางตรงปากช่องมีฝาปิดและมีตัวริงกล่องข้าวสามตัวเพื่อ[ไม่]ให้ฝาเลื่อน หรือ
 ข้าวหก

เพื่อ[ไม่]ให้ตัวละคร "สับสนและยุ่งยากที่จะแยกแยะ"
 จะ[ไม่]ให้ร้อยตำรวจเอกเฉลิม ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีชุดปรับปรุงใหม่
 จะต้องใช้สัตว์แต่ละชนิดเป็นจำนวนมาก เพื่อ[ไม่]ให้สัตว์ผสมพันธุ์กันเองในเครือญาติจน
 เขาจะไม่ยอมเชื่อฟังเลย เท่ากับเป็นการปิดประตู[ไม่]ให้ใครช่วยเขาเลย
 "ทำไม[ไม่]ให้แม่กิน?"
 เก็บผลไม้ไว้ในที่สงัดลมเพื่อ[ไม่]ให้ลมโกรก
 หล่อนจะ[ไม่]ให้ใครรู้
 เพื่อ[ไม่]ให้ผู้ชม เนื้อหน้าย พี่เขินร้องเพลงคันจันทระราวกับละครเวทีของคณะเฉลิมไทย
 กรองด้วยผ้าเช็ดหน้าบีบเอาเฉพาะ เนื้อแป้งละเอียดละลายน้ำให้ตี [ไม่]ให้แป้งเป็นก้อนแล้วเอา
 สุ่มขึ้นในของจุลลาลงจุ่ม

"คืนนั้นเขาออกเรา[ไม่]ให้เราอาบน้ำแล้วเราไม่สบาย"
 นางก็ยังอุปการะเลี้ยงดู[ไม่]ให้นางแอนได้รับความเดือดร้อนอีกด้วย
 เอาอย่างนี้ ก็เรายัง[ไม่]ให้ท่านรู้
 วันพลเคิ่งซ้อตอกหลบ[ไม่]ให้อีกฝ่ายเจ็บ
 ถ้า[ไม่]ให้ภาษาเสื่อมจนสิ้นสูญก็ยอมทำได้
 เพิ่มกิจกรรมทำการตรวจสอบ[ไม่]ให้ลำดับอะเรย์เท่ากับค่า 1

ให้ + ไม่ + V

เพราะเป็นวิธีที่ให้ผล[ไม่]แน่นอน

จึงเป็นเหตุให้กำลังเงินของธนาคาร[ไม่]เพียงพอ

ไม่ใช่เลี้ยงเอาไว้ช้ำยามแก่เฒ่า หรือเพื่อสนองความสุขของตัวเองให้ได้มีของเล่นให้[ไม่]เหงา
 แต่อีกต้นหนึ่งของสายพันธุ์เดียวกันอาจให้ลูก[ไม่]ตก

ระงมยินแต่เสียงให้[ไม่]ขาดคำ

ไม่ + V + ให้ (benefit)

[ไม่]ปรับเงินเดือนให้

จะทำถนนดี ๆ ก็ไม่คุ้ม มันหลายสตาจค์ หลวงก็[ไม่]ทำให้

ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและปัจจัยต่าง ๆ [ไม่]เอื้ออำนวยให้

ยังนึกกันว่าถ้า[ไม่]ซื้อให้คงไม่มีจะใส่สินะ

หากยังเป็นการเตรียมตัว เตรียม พร้อมสำหรับการเรียนรู้ที่จะ[ไม่]สร้างปัญหาให้ชีวิตในอนาคต
 ด้วย

แดนในยึดครองอันติดต่อกับไทย เช่นนี้[ไม่]ทำให้ความไว้วางใจให้แก่รัฐบาลไทยมากนัก

สามีของเจ้าหล่อนเหตุใด[ไม่]หาบ้านหลังใหม่ให้เมีย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ศิโยโกะ ทาคายาชิ เกิดที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2509 สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษาศาสตร์ (Japanese Studies) จากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปีพุทธศักราช 2534 และเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาศาสตร์หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ที่คณะอักษรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพุทธศักราช 2536